

Budapest,
2001. július 10.,
kedd

78. szám

Ára: 1148,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2001: LXIII. tv.	
2001: LXIV. tv.	
2001: LXV. tv.	
2001: LXVI. tv.	
121/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
122/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
123/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
124/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
125/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
126/2001. (VII. 10.) Korm. r.	
5/2001. (VII. 10.) ISM r.	
21/2001. (VII. 10.) OM r.	
77/2001. (VII. 10.) KE h.	
78/2001. (VII. 10.) KE h.	
79/2001. (VII. 10.) KE h.	
1064/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1065/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1066/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1067/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1068/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1069/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1070/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1071/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
1072/2001. (VII. 10.) Korm. h.	
A magyar hősök emlékének megörökítéséről és a Magyar Hősök Emlékünnepéről	5646
A kulturális örökség védelméről	5646
A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény módosításáról	5678
Az Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem állami elismeréséről	5678
Az Egyetemes Postaegyesület XXII. Pekingi Kongresszusán elfogadott Általános Szabályzat, valamint az Egyetemes Postaegyesület és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről	5679
A Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Program működtetéséről szóló 95/1999. (VI. 23.) Korm. rendelet módosításáról	5720
A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási igénybejelentéséhez kapcsolódó megvalósíthatósági tanulmány tartalmáról és értékelésének rendjéről szóló 104/1998. (V. 22.) Korm. rendelet módosításáról	5721
A súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 164/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet módosításáról	5723
A Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalról	5726
Az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló 5/1992. (I. 13.) Korm. rendelet módosításáról	5727
A hadköteleseknek a rendkívüli állapot idején polgári munkakörükben való meghagyásának követelményeiről	5728
A Felsőoktatás Fejlesztési Alapprogramokról szóló 11/1996. (X. 9.) MKM rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 35/2000. (XII. 27.) OM rendelet módosításáról	5731
Politikai államtitkár kinevezéséről	5731
A Magyar Nemzeti Bank alelnökeinek kinevezéséről	5731
Egyetemi tanári kinevezésekről	5731
Az Egyetemes Postaegyesület XXII. Pekingi Kongresszusán elfogadott egyes okiratok jóváhagyásáról, kihirdetéséről és közzétételéről	5733
A PHARE 2002. évi Nemzeti Programjának intézményfejlesztési prioritásairól és tárgyalási irányelveiről	5733
A 2001—2010. évekre szóló Egészséges Nemzetért Népegészségügyi Program alapelveiről	5734
A közoktatás tankönyvellátásához a 2001. évben szükséges állami készíftető kezességvállalásról	5735
A hivatásos önkormányzati tűzoltóságot fenntartó önkormányzatok részére a délutáni és éjszakai pótlék, valamint a munkaszüneti napon teljesített szolgálat utáni távolléti díj megfizetése tárgyában nyújtandó hozzájárulásról	5736
A Nemzeti Népesedési Program kidolgozásáról, a Népesedési Kormánybizottság létrehozásáról	5737
A Biztonságos Magyarországért Közalapítvány létrehozásáról	5738
A külső mezőgazdasági szövetkezeti üzletrészek, valamint a mezőgazdasági szövetkezeti nyugdíjasok üzletrészeinek állami megvásárlásával kapcsolatos egyes intézkedésekről	5738
A Magyar Katolikus Egyház számára 2001. évben rendezésre javasolt ingatlanokról, és az e célra elkülönített költségvetési keret elosztásáról	5739
A Teleki László Alapítvány Alapító Okirata	5743
A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter közleménye a Postai Pénzforgalmi Megállapodás közzétételéről	5747
Tájékoztató az Országos Munkaügyi Tanács 2001. június 22-i üléséről	5752
Az Országos Rádió és Televízió Testület közleménye	5752
A gazdasági miniszter pályázati felhívása a 2001. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére	5752
Helyesbítés	5753

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2001. évi LXIII. törvény

a magyar hősök emlékének megörökítéséről és a Magyar Hősök Emlékünnepéről*

A magyarság hosszú, nehéz történelme során, különösen a honfoglalás és Szent István király ezer esztendővel ezelőtti történet államalapítása óta a haza megszámlálhatatlan fia és leánya harcolt fegyverrel vagy anélkül Magyarország, a magyar nemzet védelmében, illetve vállalt vértanúságot a hazáért. Tetteik nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy fennmaradt a magyar nemzet és a magyar állam.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének érzi, hogy tisztelettel adózzék azok emléke előtt, akik a vérüket ontották, életüket kockáztatták vagy áldozták Magyarországot. Emlékük megörökítésére, a ma élő és a jövő nemzedékeknek példájuk felmutatására a következő törvényt alkotja:

1. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése — tisztelettel adózva a hősök emléke előtt — a haza szabadságáért és függetlenségéért, a nemzet fennmaradásáért küzdött hazafiak emlékét e törvényben megörökíti.

2. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése a magyar nemzet soha el nem múló hálája jeléül, a ma élő és a jövő nemzedékek okulására, a hősök dicsőségére minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját a Magyar Hősök Emlékünnepévé nyilvánítja.

3. § A Magyar Köztársaság Országgyűlése kifejezi azon meggyőződését, hogy az állami szervek, a helyi önkormányzatok, az egyházak, a társadalmi szervezetek, a magyar nemzet fiai és leányai minden évben, a Magyar Hősök Emlékünnepén méltó megemlékezés keretében leróják hálájukat és kegyeletüket az elmúlt ezredév magyar hőseinek.

4. § (1) A Magyar Köztársaság Országgyűlése elismeréssel adózik az elődöknek, akik a budapesti Hősök terén a Millenniumi Emlékmű és a Hősök Emlékköve felállításával méltó emléket állítottak a Haza megmentőinek, megtartóinak és hőseinek.

(2) A Magyar Köztársaság Országgyűlése a Millenniumi Emlékművet és a Hősök Emlékkövét nemzeti emlékhellyé nyilvánítja.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 19-i ülésnapján fogadta el.

(3) Felhatalmazást kap a Fővárosi Közgyűlés, hogy a budapesti Hősök tere közterület-használati rendjét rendeletben oly módon szabályozza, hogy a tér köznapi, ünnepi, idegenforgalmi és protokolláris használati módja összhangban álljon a tér műemléki védettségével, a nemzeti emlékhely szellemével, továbbá kifejezésre juttassa a nemzet kegyeletét hősei iránt.

5. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi LXIV. törvény

a kulturális örökség védelméről*

Az Országgyűlés

— felismerve, hogy kulturális örökségünk hazánk múltjának és jelenének pótolhatatlan, egyedi és meg nem újítható forrása, a nemzeti és az egyetemes kultúra elválaszthatatlan összetevője;

— abból a célból, hogy a nemzeti és az egyetemes történelem során felhalmozott kulturális örökség feltárásának, tudományos feldolgozásának, megóvásának, védelmének, fenntartható használatának és közkinccsé tételének törvényi feltételeit megteremtse;

— annak érdekében, hogy a nemzeti és az egyetemes kulturális örökség megőrzésére irányuló tevékenységeket szabályozza, a feladatokat meghatározza, és tovább egyszerűsítse, hatékonyabbá tegye a hatósági eljárásokat, illetőleg a kiemelkedő jelentőségű kulturális értékek állami tulajdonba kerülését elősegítse,

a következő törvényt alkotja:

I. Rész

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. § (1) E törvény hatálya a kulturális örökség fogalmkörébe tartozó javakra, valamint az ezekkel kapcsolatos minden tevékenységre, személyre és szervezetre terjed ki.

(2) A kulturális örökség e törvény szerinti védelme nem érinti az e javakon más jogszabályok alapján fennálló védettséget.

2. § E törvény hatálya nem terjed ki

a) a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényben és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 19-i ülésnapján fogadta el.

1997. évi LXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Évt.) szabályozott kérdésekre a 97. § és 100. § d) pontjában foglalt kivétellel,

b) a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) hatálya alá tartozó iratokra, szervekre és személyekre a 3—6. §-okban, a 7. § 4. pontjában, a 46—73. §-okban, a 75—76. §-okban, a 79—86. §-okban, a 88—89. §-okban, a 91. §-ban, a 93. §-ban, a 95—96. §-okban és a 100. §-ban foglaltak kivételével,

c) viszonyosság esetén a diplomáciai mentességet élvező külföldi állampolgárok tulajdonában levő, külföldről behozott kulturális javakra.

3. § A kulturális örökség védelme érdekében a köz- és magáncélú fejlesztéseket — így különösen a terület- és településfejlesztés, terület- és településrendezés, környezet-, természet- és tájvédelem és az ezzel kapcsolatos beruházások tervezését — e védelemmel összhangban kell végezni.

4. § (1) A kulturális örökség a nemzet egészének közös szellemi értékeit hordozza, ezért megóvása mindenkinek kötelessége. Tilos a kulturális örökség védett javainak veszélyeztetése, megrongálása, megsemmisítése, meghamisítása, hamisítása.

(2) A kulturális örökség elemeit tudományos módszerekkel kell felkutatni, számba venni, értékelni, az utókor számára megőrizni és hozzáférhetővé tenni.

5. § (1) A kulturális örökség védelme közérdek, megvalósítása közreműködési jogosultságot és együttműködési kötelezettséget jelent az állami és önkormányzati szervek, a nemzetiségi szervezetek, az egyházak, a társadalmi és gazdasági szervezetek, valamint az állampolgárok számára.

(2) A nemzetközi együttműködésben a nemzetközi szerződésekkel összhangban érvényesíteni kell a határokon túli magyar vonatkozású kulturális örökség, és a más nemzetek hazánkban található kulturális örökségének védelmét.

6. § A kulturális örökség védelmének összehangolását és irányítását, ágazati szakmai felügyeletét a nemzeti kulturális örökség minisztere (a továbbiakban: miniszter) látja el. E feladatkörében irányítja a Kormány által központi hivatalként létrehozott Kulturális Örökségvédelmi Hivatalt (a továbbiakban: Hivatal), szakfelügyelői és más szakmai testületeket működtet. A Hivatal elnökét a miniszter nevezi ki. A kinevezés időtartama 6 év.

Értelmező rendelkezések

7. § E törvény alkalmazásában:

1. *Ásatás*: minden földmunkával egybekötött feltárás, amely a régészeti örökség elemeit tárja fel. Ásatásnak minősül a víz alatt és a barlangokban végzett régészeti feltárás is.

2. *Fenntartható használat*: a védett kulturális örökség olyan módon történő használata — ideértve a kármegelőző és kárcsökkentő tevékenységeket is —, amely nem haladja meg a szakmailag indokolt mértéket és nem vezet az örökség elemeinek állapotromlásához, így biztosított fennmaradásuk a jelen és jövő nemzedékek számára.

3. *Közgyűjtemény*: az állam, a helyi önkormányzat, valamint az országos kisebbségi önkormányzat, a köztisztület és a közalapítvány tulajdonában (fenntartásában) működő vagy általuk alapított könyvtár, levéltár, muzeális intézmény, kép- és hangarchívum. Egyházi kérelemre ezekkel azonos elbírálás alá kerülhetnek az egyházi fenntartásban működő, állami nyilvántartásba vett gyűjtemények (könyvtár, levéltár, muzeális intézmény, kép- és hangarchívum).

4. *Kulturális javak*: az élettelen és élő természet keletkezésének, fejlődésének, az emberiség, a magyar nemzet, Magyarország történelmének kiemelkedő és jellemző tárgyi, képi, hangrögzített, írásos emlékei és egyéb bizonyítékai, valamint a művészeti alkotások.

5. *Kulturális örökség*: régészeti érdekű területek, régészeti emlékek, régészeti lelőhelyek, ezek védőövezetei, a műemlékek, műemléki értékek és a műemléki területek, valamint a kulturális javak.

6. *Műemlék*: olyan műemléki érték, amelyet e törvény alapján jogszabállyal védetté nyilvánítottak.

7. *Műemléki érték*: minden olyan épített örökségi elem, valamint azok rendeltetésszerűen összetartozó területe, együttese, rendszere, amely hazánk múltja és a közösségi hovatartozás-tudat szempontjából kiemelkedő jelentőségű történeti, művészeti, tudományos és műszaki emlék; alkotórészeivel, tartozékaival és berendezési tárgyával együtt.

8. *Műemléki helyreállítás*: a napi jó karban tartási, fenntartási feladatokon túlmenő, a műemlék egészét vagy nagyobb, illetőleg értékesebb részét érintő építészeti — s szükség esetén képző- és iparművészeti — restaurálás, helyreállítás.

9. *Műemlékek kötelező fenntartása*: a műemlékek rendeltetésszerű használatához, illetve a műemléki értékek állagmegóvásához szükséges, szakszerű karbantartás, a védett ingatlan egészét vagy egyes részeit érintő — kiegészítéssel, rekonstrukcióval és átalakítással nem járó — felújítás.

10. *Örökségvédelmi többletköltség*: a kulturális örökség tárgyainak olyan helyreállítási munkáinak a költségei, amelyeket a Hivatal írt elő vagy rendelt el, valamint amit a tulajdonos kezdeményezésére a hatóság annak elismer, és amelyek a műemlékek kötelező fenntartásával kapcsolatban egyébként nem merültek volna fel.

11. *Műszeres lelőhely- és leletfelderítés*: a légifelvételezés, a föld és víz alatti objektumok geofizikai úton történő felmérése, a fémkereső műszerrel (detektorral) végzett leletérképezés vagy -gyűjtés, geodéziai felmérés, és minden egyéb műszerrel folytatott olyan tevékenység, amely régészeti lelőhelyek vagy leletek felderítésére irányul.

12. *Próbafeltárás*: a régészeti lelőhelyek állapotfelmérését, jellegük, térbeli kiterjedésük és rétegsoraik megállapítását célzó ásátás.

13. *Régészeti emlék*: a régészeti örökség ingatlan eleme.

14. *Régészeti érdekű terület*: valamennyi terület, természetes vagy mesterséges üreg és a vízmedrek azon része, amelyen, illetve amelyben régészeti lelőhely előkerülése várható vagy feltételezhető.

15. *Régészeti feltárás*: minden olyan tudományos módszerekkel végzett tevékenység (a terepbejárás, az ásátás, a hitelesítő és próbafeltárás, a megelőző feltárás, a mentő feltárás és a műszeres lelet- és lelőhely-felderítés), melynek célja a régészeti örökség elemeinek felkutatása.

16. *Régészeti lelet*: a régészeti örökség érzékelt, felfedezett, feltárt — jellegénél fogva — ingó eleme, függetlenül attól, hogy eredeti helyéről, összefüggéseiből, állapotából elmozdult, elmozdították-e, vagy sem. Nem minősülnek régészeti leletnek azon kulturális javak, melyek 1711 előtt keletkeztek, és bizonyítottan műgyűjteményben maradtak fenn.

17. *Régészeti lelőhely*: az a földrajzilag egyértelműen meghatározható terület, melyen a régészeti örökség elemei elsődleges összefüggéseikben találhatóak, és amelyet a Hivatal nyilvántartásba vett.

18. *Régészeti örökség*: az emberi létnek 1711 előtt a föld felszínén, a föld vagy a vizek felszíne alatt és a természetes vagy mesterséges üregekben keletkezett érzékelhető nyoma, mely segít rekonstruálni az emberiség történetét és kapcsolatát környezetével.

19. *Régészeti védőövezet*: a védett lelőhely környezete, amely biztosítja annak fenntarthatóságát, megközelíthetőségét, tájképi védelmét.

20. *Terepbejárás*: minden olyan felszínen végzett kutatás, adatgyűjtés és kiértékelő dokumentálás, amely új régészeti lelőhelyek felfedezésére vagy a már ismert lelőhely állapotának ellenőrzésére, illetve korábban ismert lelőhely azonosítására irányul, függetlenül attól, hogy együtt jár-e a leletek összegyűjtésével, vagy sem.

21. *Történeti kert*: történeti értékű — önállóan, más műemlékhez kapcsolódóan, illetve történeti településszerkezet részeként megjelenő — kertépítészeti alkotás, zöldfelület, illetőleg park.

II. Rész

1. Fejezet

A RÉGÉSZETI ÖRÖKSÉG VÉDELME

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

8. § (1) A föld felszínén, a földben, a vizek medrében vagy máshol rejlő vagy onnan előkerülő régészeti lelet állami tulajdon.

(2) A régészeti leletek tulajdonjogáról az állam nevében a nemzeti kulturális örökség minisztere lemondhat régészeti gyűjtőkörrel rendelkező, nem állami fenntartású múzeumok tulajdonosai javára.

9. § A régészeti lelőhelyeket — a fenntartható használat elvének figyelembevételével — csak olyan mértékben lehet igénybe venni, hogy azok állománya számottevően ne csökkenjen, illetve eredeti összefüggéseik jelentősen ne károsodjanak.

10. § (1) A régészeti örökség elemeit lehetőleg eredeti lelőhelyükön, eredeti állapotukban, eredeti összefüggéseikben kell megőrizni.

(2) A régészeti lelőhelyek védelmére irányuló intézkedéseknek elsősorban megelőző, szükség esetén mentő jellegűeknek kell lenniük.

A RÉGÉSZETI LEŐHELYEK VÉDELME

Általános védelem

11. § A régészeti lelőhelyek e törvény erejénél fogva általános védelem alatt állnak.

Régészeti lelőhelyek védetté nyilvánítása

12. § Az ország és annak régiói kiemelkedő történeti és kulturális jelentőségű régészeti lelőhelyeit jogszabályban kell védetté nyilvánítani.

13. § (1) A védetté nyilvánított régészeti lelőhelyeken nem lehet olyan tevékenységet folytatni, amely a lelőhelynek akár részleges állapotromlását eredményezheti.

(2) A védetté nyilvánított régészeti lelőhelyhez védőövezet lehet kijelölni.

(3) A védetté nyilvánított régészeti lelőhelyeket kiemelten vagy fokozottan védett régészeti lelőhely kategóriába kell sorolni.

(4) Kiemelten védett az a lelőhely, mely kivételes tudományos jelentőséggel, és nemzetközi vagy országos szempontból kiemelkedő fontossággal bír. Fokozottan védett az a régészeti lelőhely, melynek tudományos jelentősége megállapítható, és egy nagyobb tájegységre nézve kiemelkedő fontossággal bír.

14. § (1) A védetté nyilvánítás előkészítését a Hivatal folytatja le. Az eljárás megindításával egyidejűleg értesíteni kell:

a) az érintett ingatlan tulajdonosát;

b) a területen található közművek és egyéb létesítmények tulajdonosait;

- c) az ingatlan fekvése szerinti települési és megyei (fővárosi) önkormányzatot;
- d) az illetékes építésügyi hatóságot;
- e) más jogszabály alapján is védett vagy védendő érték esetében a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságot;
- f) a védetté nyilvánítás kezdeményezőjét;
- g) az ingatlan fekvése szerint illetékes körzeti földhivatalt;
- h) a területileg illetékes múzeumot.

(2) A védelem alá vonni tervezett lelőhely régészeti védőövezetéhez tartozó ingatlanok tulajdonosait a védetté nyilvánítás előkészítésének megindításáról a Hivatal megkeresésére az érintett ingatlan fekvése szerinti települési önkormányzat a helyben szokásos módon (hirdetmény útján) értesíti.

15. § (1) A régészeti lelőhelyeket a Hivatal javaslatára a miniszter a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel, továbbá természeti vagy védett természeti területen, illetőleg védett természeti érték esetében a környezetvédelmi miniszterrel egyetértésben rendeletben nyilvánítja védetté.

(2) A védetté nyilvánító jogszabály tartalmazza:

- a) a védetté nyilvánítás tényét,
- b) a régészeti lelőhelyen található értékek megjelölését,
- c) a védettség fokozatát,
- d) a védetté nyilvánítás indokát,
- e) a földrészlet és a régészeti védőövezet helyrajzi számát,
- f) a Hivatal engedélyéhez kötött tevékenységek körét és részletes feltételeit.

(3) A védett régészeti lelőhelyé nyilvánítás tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni. A bejegyzésről a Hivatal intézkedik.

16. § A védetté nyilvánított régészeti lelőhelyeket a Hivatal a gyűjtőterület szerinti megyei múzeum, a fővárosban a Budapesti Történeti Múzeum (a továbbiakban: illetékes múzeum) közreműködésével rendszeresen ellenőrzi.

Ideiglenes védetté nyilvánítás

17. § (1) A régészeti lelőhely jelentős károsodásának veszélye esetében, vagy ha a régészeti lelőhely védetté nyilvánítását kezdeményezték, a Hivatal a területet — az érintett szakhatóságok véleményének figyelembevételével — örökségvédelmi érdekből azonnal végrehajtható határozattal legfeljebb 90 napra védetté nyilváníthatja. Az ideiglenesen védetté nyilvánított lelőhelyekre a védetté nyilvánított lelőhelyekre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a Hivatal a határozatában korlátozhatja vagy felfüggesztheti, illetőleg megtilthatja a régészeti lelőhelyet veszélyeztető tevékenység folytatását.

(2) A Hivatal az ideiglenes védettséget a mentő feltárás időtartamára egy alkalommal legfeljebb még 90 napra meghosszabbíthatja.

(3) Az ideiglenes védettség megszűnik, ha a régészeti lelőhelyet a miniszter rendelettel védetté nyilvánítja.

A védettség megszüntetése

18. § (1) Fel kell oldani a terület védettségét, ha annak fenntartását régészeti szempontok a továbbiakban nem indokolják.

(2) A védettség megszüntetésére irányuló eljárásnál a védetté nyilvánításra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A RÉGÉSZETI FELTÁRÁS

A régészeti feltárássra vonatkozó általános előírások

19. § (1) A régészeti örökség elemei a régészeti érdekű területekről vagy a régészeti lelőhelyről csak régészeti feltárás keretében mozdíthatók el.

(2) Amennyiben a feltáráson előkerülő régészeti leletek a helyszínen nem őrizhetők meg, azokat elsősorban a feltárást végző illetékes múzeumban vagy országos szakmúzeumban kell elhelyezni.

(3) A régészeti feltárások költségeit — a mentő feltárások kivételével — annak kell fedezni, akinek érdekében a feltárás szükségessé vált.

20. § (1) Régészeti feltárás — amennyiben a törvény másképpen nem rendelkezik — feltárási engedély alapján végezhető. Az engedélyt a Hivatal adja ki. A Hivatal régészeti örökségvédelmi indokok alapján az engedélyt tartalmazó határozatot azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja.

(2) Régészeti feltárás végzésére a külön jogszabályban megjelölt intézmények és szakemberek jogosultak.

(3) A Hivatal a régészeti feltárássra vonatkozó engedélyt visszavonja, ha a jogszabályi és a feltárási engedélyben foglalt előírásokat megszegik.

A régészeti feltárások egyes formáira vonatkozó különleges előírások

Próbafeltárás

21. § (1) Próbafeltárás a régészeti lelőhelyen a munkálatok — különösen a nagy felületet érintő megelőző feltárások — megkezdése előtt végezhető.

(2) A Hivatal próbafeltárást rendelhet el a lelőhelyek osztályozására, a védelmi fokozat megállapítására, a veszélyeztető források meghatározására.

Megelőző feltárás

22. § (1) A földmunkával járó fejlesztésekkel, beruházásokkal a Hivatal által nyilvántartott régészeti lelőhelyeket — a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével — el kell kerülni.

(2) Ha a lelőhely elkerülése a földmunkával járó fejlesztés, beruházás költségeit aránytalanul megnövelné, vagy a beruházás másutt nem valósítható meg, a beruházással veszélyeztetett régészeti lelőhelyeket előzetesen fel kell tární (a továbbiakban: megelőző feltárás).

(3) A feltárás végzésére jogosult és a beruházó a megelőző feltárásra vonatkozóan írásbeli szerződést köt. A szerződésnek tartalmaznia kell a feltárás időtartamát és annak teljes költségét. A szerződés érvényességéhez a Hivatal jóváhagyása szükséges. A szerződés jóváhagyása során a feltárási engedélyezés szabályait kell megfelelően alkalmazni. A Hivatal a jóváhagyásról szóló határozatában a szerződésben előírtakon túl egyéb feltételeket is köthet. A szerződés jóváhagyása a feltárás engedélyezését is jelenti. A szerződésre egyebekben a polgári jog szabályai az irányadóak.

23. § (1) A fejlesztések, beruházások tervezése során a megelőző feltárás teljes költségét, de legalább a teljes bekerülési költség 9 ezrelékét kell költségelírányzatként biztosítani a feltárás fedezetére, így különösen a régészeti hatástanulmány, próbafeltárás, dokumentálás, elsődleges leletkonzerválás, valamint az elsődleges leletfeldolgozás teljes és a leletelhelyezés rendkívüli költségeit. A feltárást végző intézmény köteles a tényleges felhasználásról elszámolni.

(2) A megelőző feltárásokkal kapcsolatban felmerült vitás szakmai kérdésekben a Hivatal álláspontja az irányadó.

Mentő feltárás

24. § (1) A régészeti emlékek és leletek előkerülése esetében is törekedni kell a régészeti örökség elemeinek helyszíni megőrzésére.

(2) Ha régészeti feltárás esetén kívül régészeti emlék, illetőleg lelet kerül elő, a felfedező (a munka felelős vezetője) köteles

- a) a tevékenységet azonnal abbahagyni, és az illetékes múzeum nyilatkozatának kézhezvételéig szüneteltetni,
- b) a helyszín és a lelet őrzéséről — a felelős őrzés szabályai szerint — a jegyző vagy az illetékes múzeum, vagy a Hivatal intézkedéséig gondoskodni.

(3) Az emléket vagy leletet az illetékes települési önkormányzat jegyzőjének haladéktalanul be kell jelenteni. E kötelezettség a felfedezőt, az ingatlan tulajdonosát, az építetőt és a kivitelezőt egyaránt terheli.

(4) A jegyző a bejelentés alapján köteles az illetékes múzeumot és a tevékenység jellege szerint illetékes hatóságot haladéktalanul értesíteni.

(5) Az illetékes múzeum köteles a helyszínt, illetőleg a leleteket haladéktalanul megvizsgálni és a tevékenység folytatásának feltételeiről — a hozzá érkezett bejelentéstől

számított — 24 órán belül írásban nyilatkozni, és a nyilatkozatot egyidejűleg a Hivatalnak is megküldeni.

(6) Amennyiben az illetékes múzeum nyilatkozata alapján a további tevékenység a régészeti emléket, illetőleg az előkerült régészeti leletet nem veszélyezteti, az nyomban folytatható.

(7) Ha a múzeum nyilatkozata alapján a régészeti emlék vagy a lelet veszélyeztetése nélkül a tevékenység még részlegesen sem folytatható, a tevékenység jellege szerint illetékes hatóság köteles annak folytatását azonnali hatállyal megtiltani és legfeljebb 30 napra felfüggeszteni, és intézkedéséről a Hivatalt értesíteni.

(8) A múzeum köteles a mentő feltárást haladéktalanul megkezdeni, és folyamatosan — az elvárható ütemben — végezni, az előkerült régészeti leletet ideiglenesen elhelyezni. A mentő feltáráshoz feltárási engedély nem szükséges.

(9) Ha a mentő feltárást nem lehet 30 nap alatt elvégezni, a Hivatal ideiglenesen védetté nyilváníthatja a földterületet. Ennek hiányában a munka folytatható.

25. § A mentő feltárást végző múzeum jogosult a leletmentésre fordított költségeinek megtérítésére, amennyiben az állam nem mond le javára a régészeti leletek tulajdonjogáról. A költségek iránti igényt a Hivatalhoz kell benyújtani.

26. § A korábban ismeretlen, régészeti nyilvántartásban nem szereplő régészeti lelőhely, illetve lelet feltáráson kívüli felfedezőjét vagy bejelentőjét anyagi elismerésben kell részesíteni.

A LEŐHELYEK FELTÁRÁST KÖVETŐ VÉDELME

27. § (1) A feltárást végző köteles a feltárás során a régészeti örökség elemeinek őrzését biztosítani. A feltárás befejezésével egyidejűleg gondoskodni kell a régészeti örökség feltárt elemeinek megfelelő védelméről, állapotának stabilizálásáról és további fenntartásáról.

(2) Az állapotváltozással járó felmérési, vizsgálati, kutatási munkák elvégzését követően az eredeti állapotot vissza kell állítani, kivéve, ha a kutatást a régészeti emlék bemutatása követi.

2. Fejezet

MŰEMLEKVÉDELEM

ÁLTALÁNOS FELADATOK

28. § A műemlékvédelem feladata:

- a) a műemléki értékek felkutatása, tudományos kutatása, értékelése és számba vétele, dokumentálása, nyilván-

tartása, védetté nyilvánítása és a védendő műemléki területek meghatározása,

b) a műemlékek és környezetük fenntartása, helyreállítása, védelme, valamint eszmei értékükkel összhangban álló hasznosításuk biztosítása,

c) a műemléki szempontból védett területek fenntartását, fejlesztését és az értékvédelmét szolgáló kezelése összhangjának megteremtése,

d) tudományos alap kutatások és kutatások, oktatás, ismeretterjesztés.

VÉDETTÉ NYILVÁNÍTÁS

29. § (1) A műemléki értékek védetté nyilvánítása a Hivatalnál kezdeményezhető.

(2) A védetté nyilvánítás előkészítését a Hivatal folytatja le, ennek során értesíti:

- a) a védelemre javasolt ingatlan tulajdonosát;
- b) a területen található közművek és egyéb létesítmények tulajdonosait;
- c) az ingatlan fekvése szerinti települési és megyei (fővárosi) önkormányzatot;
- d) az illetékes építésügyi hatóságot;
- e) más jogszabály alapján is védett vagy védendő érték esetében a hatáskörrel bíró illetékes hatóságot (pl. a természetvédelmi hatóságot);
- f) a védetté nyilvánítás kezdeményezőjét.

(3) A védelem alá vonni tervezett műemléki jelentőségű területen és műemléki környezetben álló ingatlanok tulajdonosait a védetté nyilvánítás előkészítésének megindításáról a Hivatal megkeresésére az érintett ingatlan fekvése szerinti települési önkormányzat a helyben szokásos módon (hirdetmény útján) értesíti.

Elővédelem

30. § (1) A Hivatal az általa meghatározott műemléki értékeket elővédelem céljából listára veszi. A listára vételre a műemlékek e törvényben előírt tudományos felkutatási, feltárási, számbavételi kötelezettségének teljesítését szolgáló munkálatok alapján, az együttműködésre vonatkozó rendelkezések betartásával kerül sor.

(2) A Hivatal a listára vételről határozatot hoz, amelyet megküld a 29. § (2) bekezdésében megjelölteknek.

(3) A listára vett műemléki értéken tervezett

- a) építési engedélyköteles,
- b) telekhasznosítási és telekalakítási célú, valamint
- c) a Hivatal a listára vételről szóló határozatában meghatározott

beavatkozást annak megkezdése előtt 90 nappal a Hivatalnál be kell jelenteni.

(4) Azonnali beavatkozást igénylő helyzetekben, különösen az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságát közvetlenül veszélyeztető esetekben, a beavatkozást a veszély elhárítását követően haladéktalanul be kell jelenteni.

(5) A Hivatal a bejelentés alapján intézkedik a műemléki érték:

- a) ideiglenes védelem alá helyezéséről, vagy
- b) a listáról való törléséről.

A listára vételről, illetve a listáról való törlésről szóló határozat bírósági felülvizsgálatának nincs helye.

Az ideiglenes védettség

31. § (1) A Hivatal a védetté nyilvánítás előkészítésének megindításával egyidejűleg a műemléki védelemre javasolt ingatlant, illetve területet, ha azt megsemmisülés vagy értékeinek eltűnése fenyegeti, továbbá a listára vett műemléki értéket határozatával legfeljebb egyéves időtartamra ideiglenes védelem alá helyezheti, és e határozat azonnali végrehajtását rendelheti el.

(2) Az ideiglenes védelem indokolt esetben egyszer és legfeljebb további egy évre meghosszabbítható.

(3) Az ideiglenes védelem alatt álló ingatlanokra — a 44. § (1) bekezdésének b) pontja és a 67—68. §-ok kivételével — a műemlékekre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Az ideiglenes védelem megszűnik:

- a) ha a Hivatal a védetté nyilvánítás előkészítése során megállapítja, hogy a védetté nyilvánítás nem indokolt,
- b) a védetté nyilvánításról szóló rendelet hatálybalépésével.

A védettség létrejötte

32. § A műemléki értékeket a miniszter a Hivatal előterjesztése alapján rendeletben nyilvánítja védetté. A rendeletnek tartalmaznia kell:

- a) a védetté nyilvánítás tényét,
- b) a védetté nyilvánított műemléki értékeket, a védelem célját,
- c) a védelem fajtáját (műemlék, védett műemléki terület),
- d) az egyedileg védett ingatlanra (ingatlanrészre) vonatkozó, elővásárlási joggal kapcsolatos rendelkezést,
- e) a műemléknek a műemlékvédelmi bírság szerinti számítási kategóriájába sorolását,
- f) a műemlék és a műemléki terület meghatározását, az azonosításához szükséges helyrajzi adatokkal.

33. § Egyes jelentős történeti és kulturális értékű, illetve veszélyeztetett helyzetű műemlékek és műemlékegyüttesek fokozott védelmét biztosítani kell. Ezek közül az e törvény mellékletében egyedileg meghatározott mű-

emlékeket, illetve műemlékegyütteseket kizárólagos állami tulajdonban kell tartani. Amennyiben tulajdonjoguk az ingatlan-nyilvántartásban nem az állam javára van bejegyezve, és az nem az ingatlan-nyilvántartás hiányosságának vagy jogszabálysértésnek az eredménye, a tulajdonjogot az állam javára meg kell szerezni.

34. § A műemléket, valamint indokolt esetben fontosabb megközelítési pontjain a védett területet a Hivatal a jellemző adatokat ismertető „Műemlék” feliratú táblával jelöli meg.

A védettség megszüntetése

35. § (1) A védettség megszüntetésére akkor kerülhet sor, ha

- a) a védetté nyilvánított műemlék megsemmisült, vagy
- b) a műemléki jelentőségű terület, illetve a műemlék a védelem alapját képező értékeit helyreállíthatatlanul elvesztette,
- c) a védelem tárgya a műemlék szakmai ismérveinek nem felel meg.

(2) A védettség megszüntetésére irányuló eljárás esetén a védetté nyilvánításra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

A MŰEMLÉKVÉDELEM SAJÁTOS TÁRGYAI

Történeti kertek

36. § (1) A történeti kertet, ha az műemlékkel összefüggő kertépítészeti alkotás, műemléki védelemben kell részesíteni. A történeti kert, ha az a történeti városszerkezettel összefüggő kertépítészeti alkotás, műemlékké nyilvánítható.

(2) A történeti kertet lehetőleg eredeti funkciójának megfelelően, teljes eredeti területére kiterjedően kell védelem alá helyezni. A történeti kert műemléki védelme nem érinti a más jogszabály szerinti természetvédelmi oltalom, védettség hatályát.

Temetők és temetkezési helyek

37. § (1) Műemléki védelemben kell részesíteni azokat a temetőket vagy a temetőknek azokat a részeit, amelyek műemléki értékei a magyar történelem, a vallás, a kultúra és művészet sajátos kifejezői, illetve emlékei.

(2) Műemléki védelemben részesíthető:

- a) a temető egész területe;
- b) a temető körülhatárolt területrésze;
- c) a síremlék, síremlékcsoportok, sírépítmények;
- d) a temető egyéb tartozéka, illetőleg eleme.

(3) Műemléki védelem alatt álló temető (temetőrész) felszámolására engedély nem adható.

Műemléki területek

38. § Történeti tájként kell műemléki védelemben részesíteni az ember és a természet együttes munkájának eredményeként létrejött olyan kulturális (történeti, műemléki, művészeti, tudományos, műszaki stb.) szempontból jelentős, részlegesen beépített területet, amely jellegzetessége, egységessége révén topográfiaileg körülhatárolható egységet alkot.

39. § Műemléki jelentőségű területként kell védeni az építmények, műtárgyak, valamint a hozzájuk tartozó területek (a továbbiakban együtt: ingatlanok) minden olyan csoportját, illetve olyan ipari vagy közlekedési területét, amely az adott település jellegzetes, történelmileg kialakult szerkezete, összképe, a tájjal való kapcsolata, tér- és utcaképei szempontjából műemléki védelemre és megtartásra érdemes.

40. § A védetté nyilvánított műemlékkel vagy műemléki jelentőségű területtel közvetlenül határos ingatlanok, a közterületrészek és a közterületrészekkel közvetlenül határos ingatlanok műemléki környezetnek minősülnek. A védetté nyilvánításról szóló rendelet sajátos viszonyok esetén ettől eltérően is kijelölheti a műemléki környezetet.

A MŰEMLÉKEK FENNTARTÁSA ÉS HASZNÁLATA

A műemlékek fenntartása

41. § (1) A műemlék fenntartásáról, jó karban tartásáról a műemlék tulajdonosa, vagyongazdálkodója, illetve a tulajdonosi jogok gyakorlója, továbbá az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvényben meghatározott ingyenes használója (a továbbiakban együtt: tulajdonos) e törvény szerint köteles gondoskodni.

(2) A műemlékeket épségben, jellegük megváltoztatása nélkül kell fenntartani. A fenntartási, jó karban tartási kötelezettség a műemlékek esetében a rendeltetésszerű használathoz szükséges műszaki állapot fenntartásán túlmenően kiterjed az azok sajátos értékeit képező építészeti, képző- és iparművészeti, valamint kertépítészeti alkotórészeire és tartozékaira, felszerelési tárgyaira.

42. § (1) Ha a műemlék tulajdonosának személye, lakóhelye, tartózkodási helye ismeretlen, a műemlék fenntartásáról — a tulajdonos költségére — a Hivatal gondoskodik.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni akkor is, ha a műemléki védettség alatt álló ingatlan tulaj-

don jogával összefüggésben per van folyamatban, és e miatt a műemléket érintő, halaszthatatlan munkálatok elvégzése késsedelemmel járhat.

A műemlékek használata

43. § (1) A műemlékeket a műemléki értékükhöz, jelleghükhöz, történelmi jelentőségükhöz méltóan, a védett értékek veszélyeztetését kizáró módon kell használni, illetve hasznosítani.

(2) A műemlékek helyreállítása és használata során törekedni kell az eltávolított, fellelhető és azonosítható alkotórészek, tartozékok és berendezési tárgyak vissza-helyezésére.

(3) A műemléki környezet területén minden változtatást, beavatkozást a műemlék városképi, illetőleg tájképi megjelenésének és értékei érvényesülésének kell alárendelni.

44. § (1) Műemlék bármely jogcímen való átruházásához, megterheléséhez, továbbá a vagytonkezelő kijelöléséhez vagy megváltoztatásához, illetve bármely jogügylet-hez, amelynek következtében az állam vagy önkormányzat tulajdonjoga megszűnik a műemlék felett

a) a miniszter jóváhagyása szükséges, ha a műemlék az állam tulajdonában van;

b) a Hivatal jóváhagyása szükséges, ha a műemlék — az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény alapján — önkormányzati tulajdonba került.

(2) A Hivatal jóváhagyása szükséges:

a) műemlék épület társasházzá alakításához;

b) műemlék ingatlant terhelő használati (szolgalmi) jog alapításához.

(3) Jóváhagyás hiányában a jogügylet érvénytelen.

(4) Amennyiben a műemlék — az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény alapján — az állami tulajdon fenntartása mellett az önkormányzat ingyenes használatába került, a fenti törvény 3. § (2) és (3) bekezdésében, 6. §-ában, valamint 27. § (4) bekezdésében foglalt körülmények megváltozása, illetve az ott megadott feltételek nem teljesítése esetén a miniszter — a Hivatal vagy az állami tulajdonú műemlékek kezelésére kijelölt központi szervezet kezdeményezése alapján — jogosult az ingyenes használati jog felülvizsgálatára, illetve megvonására.

45. § A műemlék egésze nem bontható le. A műemlék részleges bontása akkor engedélyezhető, ha

a) a műemlék egyes részeinek, illetőleg szerkezeti elemeinek megmentése céljából szükséges;

b) a műemlék helyreállításával kapcsolatban korábbi és jelentős építési korszak maradványának bemutatását, vagy

a műemlék hiteles állapotát eltorzító idegen részek eltávolítását, illetve a műszaki állagbiztosítás vagy életveszély-elhárítás érdekében szükséges elkerülhetetlen beavatkozásokat célozza.

3. Fejezet

A KULTURÁLIS JAVAK VÉDELMERE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

Általános védelem

46. § E törvény alapján a muzeális intézményekben és a levéltárakban — valamint a könyvtárakban muzeális dokumentumként — őrzött kulturális javak védettnek minősülnek.

A kulturális javak védetté nyilvánítása

47. § (1) A kulturális örökség — a 46. § hatálya alá nem tartozó — pótolhatatlan és kiemelkedő jelentőségű javait, gyűjteményeit, azok megőrzése érdekében a Hivatal védetté nyilvánítja.

(2) Nem lehet védetté nyilvánítani az

a) alkotójuk tulajdonában levő,

b) az országba visszaviteli kötelezettséggel (kiállítás, tudományos vizsgálat stb. céljából) behozott, valamint

c) az Ltv. 33. §-ának (2) bekezdésében felsorolt

kulturális javakat.

48. § (1) A kulturális javak védetté nyilvánítására irányuló eljárást a Hivatal indítja.

(2) Az eljárás alá vont kulturális javak e törvény erejénél fogva ideiglenesen védettek, rájuk a védetté nyilvánított kulturális javakra vonatkozó előírásokat kell alkalmazni. Az ideiglenes védettség az eljárás jogerős befejezéséig áll fenn.

49. § A védetté nyilvánító határozat az államigazgatási határozatokra vonatkozó általános előírásokon kívül tartalmazza:

a) a védetté nyilvánított kulturális javak azonosításra alkalmas leírását, védetté nyilvánított gyűjtemény esetén a tárgyak leltárjegyzékét;

b) a tulajdonos nevét és címét;

c) a védetté nyilvánított kulturális javak, gyűjtemények őrzésének helyét;

d) a védettséggel kapcsolatban a védetté nyilvánított kulturális javak (gyűjtemény) elhelyezésével, őrzésével és kezelésével kapcsolatos feltételeket;

e) a kulturális javak örökségvédelmi bírságotlasi kategóriába történő besorolását.

Védetté nyilvánított kulturális javak védettségének megszűntetése

50. § A Hivatal a kulturális javak védettségét megszünteti, ha

- a) a védetté nyilvánítás indokai nem állnak fenn;
- b) a védett gyűjteményből vagy tárgye gyűttesből kikerült tárgy esetében akkor, ha annak egyedi jelentősége a védettség fenntartását nem indokolja;
- c) a tárgy megsemmisült.

A védetté nyilvánított kulturális javakkal kapcsolatos különleges előírások

51. § (1) Védetté nyilvánított kulturális javak tulajdonjogát átruházni csak írásbeli szerződés alapján lehet.

(2) Védetté nyilvánított gyűjteményhez tartozó tárgy vagy védett tárgye gyűttes bármelyik darabja csak a Hivatal előzetes hozzájárulásával idegeníthető el.

(3) Védetté nyilvánított kulturális javak bírósági vagy államigazgatási eljárás során történt zár alá vételéről (foglalás, bűnügyi zárlat stb.), valamint a tárgy tulajdonjogát érintő egyéb körülményekről (zálogszerződés, öröklési szerződés stb.) a Hivatalt értesíteni kell.

(4) Ellenérték mellett történő tulajdon átruházás esetén az államot elővásárlási jog illeti meg. Az állam elővásárlási jogát a Hivatalon keresztül gyakorolja.

52. § (1) A védetté nyilvánított kulturális javak tulajdonosa (birtokosa) köteles a javakat épségben fenntartani, őrzésükről, szakszerű kezelésükről és megóvásukról gondoskodni.

(2) A védetté nyilvánított kulturális javakat, illetőleg a védetté nyilvánító határozatban foglaltak betartását a Hivatal a tárgy őrzési helyén jogosult ellenőrizni.

(3) A védetté nyilvánított kulturális javakkal kapcsolatos — a védetté nyilvánító határozatban szereplő — adatokban bekövetkezett változásokat a tulajdonos (birtokos) haladéktalanul, de legkésőbb a tudomására jutástól számított 8 napon belül köteles bejelenteni a Hivatalnak.

53. § A védetté nyilvánított kulturális javak tulajdonosait kötelezettségeikre tekintettel a külön jogszabályban meghatározott támogatások és kedvezmények illetik meg.

A kulturális javak külföldre történő kivitele

54. § A kulturális javakat csak az e törvényben meghatározottak szerint lehet az ország területéről kivinni.

Engedély nélkül kivihető kulturális javak

55. § A Hivatal engedélye nélkül vihető ki az országból:

- a) a 47. § (2) bekezdésének b)—c) pontjaiban meghatározott kulturális javak;
- b) élő alkotók művei, kivéve a muzeális intézménygyűjteményében nyilvántartásba vett, illetőleg védetté nyilvánított alkotásokat;
- c) az 50 évnél nem régebbi kulturális javak, az 59. § (1) bekezdésének a)—c) pontjában megjelöltek kivételével.

Kiviteli engedélyezési eljárás

56. § Az 55. §-ban megjelölteken kívül kulturális javak — véglegesen vagy ideiglenesen — csak a Hivatal engedélyével vihető ki az országból.

57. § (1) A kiviteli engedélyiránti kérelmet a tulajdonosnak a külön jogszabályban megjelölt közgyűjtemény szakvéleményével együtt a Hivatalnál kell benyújtania.

(2) A kiviteli engedély tartalmazza a külföldre történő kivitelre engedélyezett tárgy azonosításra alkalmas adatait.

(3) A kiviteli engedélyt a kiállításától számított egy éven belül lehet felhasználni, az engedélyt meghosszabbítani nem lehet.

(4) A kiviteli engedély nem helyettesíti a kulturális javak külföldre történő kiviteléhez szükséges egyéb engedélyeket.

(5) A kiviteli engedélyezési eljárás részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.

58. § A Hivatal a kiviteli engedély alapjául szolgáló, a kérelemnek helyt adó határozatot azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja.

Végleges kiviteli engedély

59. § (1) A (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel nem adható végleges kiviteli engedély

- a) a 46. §-ban megjelölt javakra;
- b) az e törvény alapján védetté nyilvánított tárgyakra;
- c) a miniszter által kiviteli tilalom alá sorolt tárgyakra;
- d) a Magyarország területéről származó régészeti leletekre;
- e) a műemlékek, valamint a kulturális javak alkotórészeire, tartozékaira;
- f) a kiemelkedő kulturális értéket képviselő ásványtani és őslénytani leletekre.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt javakra akkor adható végleges kiviteli engedély, ha a kulturális javak külföldi cseréje a nemzeti kulturális érdeket, illetőleg muzeális intézmények, közgyűjtemények, egyházak gyűjteményi érdekét szolgálja.

60. § A kulturális javak végleges kivitelére vonatkozó eljárást a Hivatal felfüggeszti, ha a kiviteli engedélyezésben szereplő tárgy védetté nyilvánítását kezdeményezték.

Ideiglenes kiviteli engedély

61. § (1) Ideiglenes kiviteli engedély akkor adható, ha a tárgy kivitele nem veszélyezteti a kulturális érdekeket és a tárgy biztonságát.

(2) A 46. § hatálya alá tartozó, illetve a védetté nyilvánított kulturális javak ideiglenesen akkor vihetők ki az országból, ha a kivitel kulturális vagy tudományos célt szolgál.

(3) Ideiglenes kiviteli engedély csak érvényes biztosítási szerződés esetén, legfeljebb az abban meghatározott időtartamra adható.

III. Rész

A HIVATAL FELADATAI

62. § (1) A kulturális örökség védelmének hatósági feladatait — országos illetékességgel — a Hivatal látja el.

(2) A Hivatal az e törvényben, valamint a külön jogszabályokban meghatározott hatósági és szakhatósági feladatokat látja el.

63. § (1) A Hivatal építésügyi hatóságként jár el:

- a) a műemléken végzendő minden olyan építési munka esetében, amely az építésügyi engedélyezés szabályai szerint engedélyköteles;
- b) a műemlék ingatlant érintő területhasznosítási és telekalakítási ügyekben.

(2) A Hivatal engedélye szükséges a következő, egyébként építési vagy más hatósági engedélyhez nem kötött tevékenységekhez:

- a) a védetté nyilvánított régészeti lelőhelyeken végzendő, 30 cm mélységet meghaladó földmunkával járó, illetőleg a terület jellegét veszélyeztető, befolyásoló változtatáshoz, munkálatokhoz;
- b) a kulturális örökség jellegét és megjelenését tartósan érintő munkákhoz, tevékenységekhez;
- c) reklámok műemléken történő elhelyezéséhez;
- d) a műemlék falfelületeinek vagy szerkezeteinek tudományos vagy műszaki célú kutatására, feltárására irányuló munkákhoz;
- e) a műemlék funkciójának, használati módjának megváltoztatásához;
- f) műemlékhez tartozó ingatlanterületen fa kivágásához és telepítéséhez;
- g) műemlék vagy egyes részeinek, illetve szerkezeti elemeinek más helyre szállításához, illetőleg szabadtéri múzeum keretében készülő rekonstrukcióba történő beépítéséhez;

h) a műemlékekkel és a védetté nyilvánított kulturális javakkal kapcsolatos megóvási (konzerválási), restaurálási vagy átalakítási munkákhoz;

i) védett kulturális örökségi objektumok jellegét és megjelenését befolyásoló fényforrás elhelyezéséhez, illetve üzemeltetéséhez.

(3) Műemlékvédelmi érdekből a Hivatal a műemlék felújítási, helyreállítási munkáinak engedélyezése során az országos építésügyi szabályoktól és a kötelezően alkalmazandó nemzeti szabványoktól eltérhet. Az eltérés akkor engedélyezhető, ha az alkalmazandó megoldás az élet- és vagyonbiztonság követelményeinek megfelel, vagy mindkettő más módon biztosítható.

(4) A Hivatal szakhatóságként jár el:

- a) a nyilvántartott régészeti lelőhelyeken,
- b) a műemléki területeken,
- c) a kulturális javakkal kapcsolatban a külön jogszabályban meghatározott esetekben, valamint
- d) e törvény 66. § (2) bekezdésében meghatározott esetben.

64. § A Hivatal a kulturális örökségvédelem körében

- a) ellátja a Magyarországról jogtalanul kivitt, vagy ilyen módon behozott kulturális javak visszakövetelésével, illetőleg visszaadásával kapcsolatos teendőket;
- b) részt vesz a jogtalanul eltulajdonított kulturális javak nemzetközi információcseréjében, és ellátja az ezzel kapcsolatos feladatokat;
- c) gyakorolja az állam e törvényben meghatározott elővásárlási jogát;
- d) vita esetén dönt arról, hogy valamely tárgy vagy jelenség a kulturális örökség körébe tartozik-e;
- e) ellátja a miniszter által — eseti vagy állandó jelleggel — meghatározott egyéb feladatokat.

Előzetes nyilatkozat

65. § (1) A 63. § (1) bekezdésében, valamint (2) bekezdésének a)–d) és f)–g) pontjában meghatározott, továbbá a régészeti lelőhelyen végzendő, és a Hivatal hatósági, illetve szakhatósági engedélyéhez kötött tevékenységek esetén a Hivatal — kérelemre — köteles az elvégzendő munkák engedélyezésével kapcsolatos előzetes feltételekről 60 napon belül nyilatkozni (előzetes nyilatkozat).

(2) Ha az előzetes nyilatkozat alapjául szolgáló a körülmények lényegesen nem változtak, az egy éven belül induló engedélyezési eljárás során a Hivatal az előzetes nyilatkozatához kötve van.

Örökségvédelmi hatástanulmány

66. § (1) A Hivatal — külön jogszabályban meghatározott esetekben és tartalommal — az engedélyezés előfeltételeként előírhatja az érintett kulturális örökségre vonatkozó hatásvizsgálat elkészítését.

(2) Kötelező az örökségvédelmi hatástanulmány elkészítése a településrendezési eljárás (a településfejlesztési koncepció, a településrendezési terv, a helyi építési szabályzat és szabályozási terv) során.

Hatósági kötelezés

67. § (1) A Hivatal a védett kulturális örökségre vonatkozó szabályok megsértése esetén

a) felszólítja a tulajdonost (használót, kezelőt) a védett kulturális örökség fenntartására, jó karban tartására, illetve fenntartható használatára vonatkozó kötelezettségének teljesítésére;

b) elrendeli az engedély nélkül, illetve az engedélytől eltérően végzett munkák, átalakítások esetében az eredeti állapot helyreállítását, illetve a méltatlan használat megszüntetését.

(2) Amennyiben a tulajdonos az (1) bekezdésben foglaltaknak nem tesz eleget és ezzel a védett kulturális örökség veszélybe kerül, a Hivatal

a) a munkákat a tulajdonos helyett annak költségére és felelősségére elvégezteti, vagy

b) kezdeményezheti ingatlan esetében a kisajátítást, vagy

c) elrendeli a védett kulturális javak közgyűjteményben történő ideiglenes elhelyezését, vagy

d) kezdeményezi a vagyonkezelői szerződés felülvizsgálatát, illetve a használati jog megszüntetését.

(3) A Hivatal a (2) bekezdés *a)* és *c)* pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítésére a tulajdonost, a használót, illetve az építetőt egyetemlegesen kötelezi.

(4) A jogerős és végrehajtható határozatban megállapított követelés biztosítékaul a Magyar Államot a védett kulturális örökséghez tartozó tárgyon jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom illeti meg.

(5) A Hivatal által elvégzetett munka költsége adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

68. § (1) A Hivatal kulturális örökségvédelmi érdekből elrendelheti:

a) a védett kulturális örökséghez tartozó javak felülvizsgálatát, felújítását, helyreállítását;

b) olyan munkálatok elvégzését, amelyek a műemlék vagy a védett kulturális örökség történeti állapotának vagy korábbi történeti állapota meghatározott elemeinek feltárására, helyreállítására és bemutatására irányulnak.

(2) A Hivatalt terheli az (1) bekezdés alapján elrendelt munkálatok örökségvédelmi többletköltsége.

A tűrési kötelezettség

69. § (1) A védett kulturális örökség tulajdonosa, használója tűrni köteles a Hivatal által elrendelt vagy engedélyezett munkálatokat.

(2) Az elrendelt munkák csak a feltétlenül szükséges mértékben akadályozhatják tartósan a kulturális örökséghez tartozó javak rendeltetésszerű használatát.

70. § A kulturális örökség állapotának megőrzése érdekében az állagvédelemhez szükséges átlagos mértékű meg nem haladó jogszerűen előírt korlátozás, tilalom vagy kötelezés kártalanítási igényt nem keletkeztet.

Nyilvántartások

71. § A Hivatal hatósági nyilvántartást vezet:

a) a régészeti lelőhelyekről;

b) a régészeti feltárási engedélyekről;

c) a műemlékekről, ennek keretén belül a listára felvett műemléki értékekről;

d) a védetté nyilvánított kulturális javakról;

e) a kiviteli engedélyekről;

f) a muzeális intézmények működési engedélyeiről, valamint

g) az *a)*—*f)* pontokban meghatározottakkal összefüggő, a kulturális örökség szempontjából fontos adatokról.

72. § (1) A hatósági nyilvántartás nyilvános, és hitelesen tanúsítja a benne szereplő kulturális örökség elemeinek védettségét. A kulturális örökség védelme érdekében a Hivatal a nyilvántartás egyes adataihoz való hozzáférést külön jogszabály alapján korlátozhatja.

(2) A nyilvántartás a kulturális örökség elemeinek azonosításához szükséges adatokat és tényeket tartalmazza.

73. § A védetté nyilvánított kulturális javak esetében a nyilvántartás tartalmazza:

a) a tárgy részletes leírását, valamint az azonosítását lehetővé tevő egyéb adatokat;

b) a tárgy tulajdonosának (birtokosának) nevét, anyja nevét, születési helyét és idejét, valamint lakcímét;

c) a tulajdonszerzés idejét és módját;

d) a tárgy — állandó, illetve ideiglenes — őrzési helyét;

e) a külön jogszabályban meghatározott egyéb adatokat.

74. § A régészeti, illetve a műemléki védettség tényének fennállását és jellegét az ingatlan-nyilvántartásban is fel kell tüntetni.

A hatósági eljárások szabályai

75. § (1) Aze törvényben nem szabályozott kérdésekben a Hivatal hatósági eljárására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényt kell alkalmazni.

(2) A kulturális örökségvédelmi államigazgatási eljárásban a hatósági (szakhatósági) jogkört első fokon a Hivatal

regionális szervezeti egységei, másodfokon a Hivatal elnöke gyakorolja.

(3) Az ügyintézési határidő:

a) ha a Hivatal építésügyi hatósági jogkörben, továbbá kulturális javak védetté nyilvánításában jár el, kilencven nap;

b) a 65. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben hatvan nap;

c) amennyiben a Hivatal szakhatóságként jár el, harminc nap;

d) a 30. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a bejelentéstől számított 45 nap.

A kulturális örökségi javak hozzáférhetővé tétele

76. § (1) A védett kulturális örökséghez tartozó javak tulajdonosai kötelesek a Hivatalnak — előzetes egyeztetés alapján — lehetővé tenni e javak egészének vagy meghatározott részének tanulmányozását, megtekintését, dokumentálását.

(2) Indokolt esetben műemlékek és a védett régészeti lelőhelyek nagyközönség által történő látogatásának időpontját és módját a Hivatal úgy köteles meghatározni, hogy az a tulajdonost (használót) az ingatlan rendeltetészerű használatában vagy méltánylást érdemlő életviszonyaiban ne zavarja, kárt ne okozzon.

77. § (1) A régészeti emlékek bemutatására régészeti parkot, illetve régészeti bemutatóhelyet lehet létesíteni.

(2) A régészeti parkok és bemutatóhelyek működésére vonatkozóan a kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény muzeális intézményekre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

78. § A Hivatal élet-, illetve vagyonbiztonság, továbbá a védett érték megóvása érdekében megtilthatja, korlátozhatja, vagy előzetes engedélyhez kötheti a látogatást, megtekintést.

79. § A védetté nyilvánított kulturális javakat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság és a kutatás számára. Ennek érdekében a Hivatal kötelezheti a tulajdonost, hogy a védetté nyilvánított javakat kiállítás, illetve tudományos kutatás céljára közgyűjtemények számára rendelkezésre bocsássa. A tulajdonos érdekeinek figyelembevételével a kulturális javak átadásának időpontjáról, időtartamáról és feltételeiről a közgyűjtemény a tulajdonossal megállapodást köt.

80. § A kulturális örökség hozzáférhetővé tételénél törekedni kell a fogyatékos személyek esélyegyenlőségének megvalósítására.

Az örökségvédelem pénzügyi eszközeinek felhasználása

81. § A kulturális örökség védelmével kapcsolatos költségvetési pénzeszközöket — a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, az állami tulajdonban levő műemlékek esetében a Miniszterelnöki Hivatal fejezetén belül — az alábbi feladatok költségeire figyelemmel kell meghatározni:

a) mentő feltárások támogatása;

b) a kulturális örökség védett, illetve védetté nyilvánított javai tulajdonosának (kezelőjének) támogatása;

c) a hatóság által a tulajdonosok helyett elvégzett munkák;

d) kisajátítás;

e) állami elővásárlás;

f) kártalanítás;

g) a régészeti emlék vagy lelet felfedezőjének jutalmazása;

h) műemléki helyreállítása;

i) a műemlékek fennmaradását és méltó hasznosítását is szolgáló helyi önkormányzati fejlesztési programok;

j) a műemléki többletköltség;

k) a határon túli magyar vonatkozású kulturális örökséggel kapcsolatos feladatok;

l) nyilvántartási feladatok;

m) a Hivatal által elrendelt próbafeltárások költségeire;

n) örökségvédelmi érdekű tudományos kutatási feladatok ellátására és szervezésére;

o) örökségvédelemmel kapcsolatos ismeretterjesztési és képzési feladatok ellátására.

Örökségvédelmi bírság

82. § (1) Azt a természetes vagy jogi személyt és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki (amely) az e törvényben engedélyhez kötött tevékenységet engedély nélkül vagy attól eltérő módon végzi, illetve a védetté nyilvánított, vagy e törvény erejénél fogva védelem alatt álló kulturális örökség elemeit megsemmisíti, megrongálja, örökségvédelmi bírsággal (a továbbiakban: bírság) kell sújtani.

(2) Bírsággal sújtható az, aki a jogszabály által előírt bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget.

(3) A bírságot a Hivatal szabja ki.

(4) A bírság összegének megállapításánál mérlegelni kell:

a) a kulturális örökség elemének történeti, eszmei jelentőségét és egyediségét,

b) az okozott kár nagyságát.

83. § A bírság kiszabásának természetes személlyel szemben nincs helye,

a) ha az annak alapjául szolgáló magatartásnak, illetve cselekménynek a Hivatal tudomására jutásától számítva egy év, vagy

b) ha az annak alapjául szolgáló magatartásnak, illetve cselekménynek a befejezésétől huszonöt év eltelt.

84. § A meg nem fizetett bírság adók módjára behajtható köztartozásnak minősül. A bírságot kulturális örökségvédelmi célokra kell fordítani.

85. § A bírságolásra vonatkozó részletes szabályokat, valamint a bírság megállapításának alapjául szolgáló értékhatárokat és a bírság legmagasabb összegét a Kormányrendeletben határozza meg.

Elővásárlási jog

86. § (1) A kulturális örökséghez tartozó védetté nyilvánított javakra a Magyar Államot elővásárlási jog illeti meg

a) ingatlanok esetében akkor, ha ezt a védetté nyilvánító, illetőleg a védettséget módosító rendelet kimondja. Amennyiben a műemlékekre több elővásárlási jog áll fenn, első helyen az államot, második helyen az ingatlan kezelő önkormányzatot, harmadik helyen az ingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatot illeti meg az elővásárlási jog;

b) védett kulturális javak ellenérték mellett történő tulajdonátruházása esetében.

(2) Az elővásárlási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését a Hivatal kezdeményezi.

(3) Az állam elővásárlási jogát a Hivatal gyakorolja.

Kisajátítás örökségvédelmi érdekből

87. § (1) A Hivatal kisajátítási eljárást kezdeményezhet, ha a védett régészeti lelőhely vagy műemlék örökségvédelmi érdekei másként nem biztosíthatóak, így különösen, ha az érintett ingatlan

a) tulajdonosa magatartásával a védett régészeti lelőhely vagy a műemlék fennmaradását veszélyezteti;

b) a védett régészeti lelőhely vagy műemlék feltárásához, védőövezetének kialakításához, megközelítéséhez, bemutatásához közérdekből szükséges;

c) korábban összefüggő történeti együttes része volt, és az eredeti egységbe való visszahelyezése és együttes használata örökségvédelmi szempontból közérdek.

(2) A kisajátításra egyebekben a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet és a 33/1976. (IX. 5.) MT rendelet rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Európai jogszabályokhoz közelítés

88. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt

Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 3911/92/EGK rendelete a kulturális javak exportjáról,

b) a Bizottság 752/93/EGK rendelete a 3911/92/EGK rendelet végrehajtásáról.

IV. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatálybalépés

89. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — a kihirdetését követő 90. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépése után indított eljárásokra kell alkalmazni.

(2) A *melléklet* e törvény kihirdetése napján lép hatályba.

Átmeneti rendelkezések

90. § Az e törvény hatálybalépése előtt védetté nyilvánított műemlékek és műemléki jelentőségű területek környezete a törvény alapján műemléki környezetnek minősül, kivéve, ha azt a korábbi védetté nyilvánító döntés más területnagyságra állapította meg.

91. § E törvény nem érinti a kulturális örökség javainak a korábbi jogszabályok alapján megállapított védettségét.

92. § Az 1998. január 1-jén műemléki védettség alatt álló ingatlanok tekintetében első helyen az államot, második helyen a kötelező feladatot ellátó helyi önkormányzatot, ennek hiányában az ingatlan fekvése szerinti települési önkormányzatot — fővárosban lévő ingatlan esetén a fővárosi és kerületi önkormányzatot megegyezésük szerint — elővásárlási jog illeti meg. Egyházi közösség (pl. szerzetesrend) működését biztosító, illetve hitéleti, oktatási, nevelési, egészségügyi, szociális, gyermek- és ifjúságvédelmi, továbbá kulturális célú, az egyház használatában lévő műemlék épület esetében a települési önkormányzat helyett második helyen a használót illeti e jog.

Felhatalmazások

93. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben:

a) szabályozza az örökségvédelmi bírsággal kapcsolatos részletes szabályokat, a bírság legmagasabb összegét, valamint a bírság megállapításának alapjául szolgáló értékhatárokat;

b) létrehozta a Hivatalt.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben megállapítsa

a) a kulturális örökség védetté nyilvánításának részletes szabályait;

b) a kulturális javak kiviteli engedélyezésének részletes szabályait;

c) a régészeti lelőhelyek védetté nyilvánítására vonatkozó szabályokat;

d) a régészeti feltárások részletes szabályait, és a környezetvédelmi miniszterrel egyetértésben a régészeti szempontból jelentős barlangok körét;

e) a régészeti lelőhelyek fenntartható használatát;

f) a régészeti lelőhely, a lelet megtalálójának anyagi elismerésére vonatkozó részletes szabályokat;

g) a műemlékvédelem sajátos tárgyaira vonatkozó szabályokat;

h) a műemléken történő reklámelhelyezés szabályait;

i) az örökségvédelmi hatástanulmányra vonatkozó szabályokat;

j) a kulturális örökség hatósági nyilvántartásának szabályait;

k) a kulturális örökséggel kapcsolatos tevékenységek szakmagyakorlási feltételeit;

l) a könyvtárakban levő muzeális dokumentumok kezelésével és nyilvántartásával kapcsolatos külön szabályokat;

m) a Hivatalra és annak eljárására vonatkozó részletes szabályokat.

Módosítások

94. § (1) A kulturális javak védelméről és a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kult.tv.) I. §-ának a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(E törvény célja)

a) rendelkezni a nemzeti és az egyetemes történelem során felhalmozott és megőrzött kulturális javak védelméről, tudományos feldolgozásáról és közkinccsé tételéről,

b) a nemzeti és az egyetemes kulturális örökség megőrzése érdekében szabályozni az e javakkal kapcsolatos intézmények tevékenységét,”

(2) A Kult.tv. 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya kiterjed)

„a) a kulturális örökségünkkel foglalkozó szervezetek tevékenységére, személyre és szervezetre,”

(3) A Kult.tv. II. részének címe helyébe a következő cím lép:

„(II. RÉSZ)

A MUZEÁLIS INTÉZMÉNYEK”

(4) A Kult.tv. 43. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az országos múzeum vezetője főigazgató, akit a felügyeletet ellátó szerv pályázat útján — a miniszter véleményének kikérésével — bíz meg, illetőleg vonja vissza megbízatását.”

(5) A Kult.tv. 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az országos szakmúzeum vezetője igazgató, akit a tulajdonos (fenntartó) — állami múzeum esetében a felügyeleti jogokat gyakorló miniszter — pályázat útján a miniszter véleményének kikérésével bíz meg, illetőleg vonja vissza megbízatását.”

(6) A Kult.tv. 45. §-ának (2)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A megyei múzeumi szervezet az (1) bekezdésben meghatározott feladatok egységes ellátásának intézményrendszerre, amelyen belül különböző szakmai besorolású, önálló működési engedéllyel rendelkező muzeális intézmények működnek.

(3) A megyei múzeumi szervezet irányító intézménye a megyei múzeum; igazgatója egy személyben a megyei múzeumi szervezet vezetője. A megyei múzeum gyűjteményi anyagában több muzeológiai szakág magas színvonalon képviselt. Gyűjtőterülete az adott megye és az abban található megyei jogú város területére terjed ki. E gyűjtőterületől — szakmai és tudományos indokok alapján — a működési engedélyben eltérés engedélyezhető.

(4) A megyei múzeum:

a) elősegíti a megyei múzeumi szervezet, illetőleg a területen tevékenykedő más muzeális intézmények szakmai együttműködését, munkájuk összehangolását, valamint az illetékességi területén levő egyéb kulturális javak védelmét;

b) a megye közigazgatási területén és a megyében levő megyei jogú városban ellátja a régészeti lelőhelyek szakmai nyilvántartását, mentését és régészeti feltárásokat végez;

c) szakmai nyilvántartása alapján adatokat szolgáltat a régészeti lelőhelyekről;

d) a régészeti feltárás esetén kívül előkerült régészeti leletet, illetve lelőhelyet a múzeum köteles a Hivatalnak haladéktalanul bejelenteni;

e) részt vesz a területén levő régészeti emlékek és a műemlékek vissza nem építhető, illetőleg a helyszínen meg nem őrizhető töredékei és tartozékai muzeális közgyűjteményben történő elhelyezésében;

f) szakértőként részt vesz a régészeti védett területek ellenőrzésében;

g) közreműködik a Hivatal területi feladatainak ellátásában.

(5) Megyei múzeumot az illetékes önkormányzat közgyűlése — a 39. § (2) bekezdés szerint — alapíthat, illetőleg jelölhet ki a fenntartásában levő múzeumok közül. Vezetője igazgató, akit pályázat útján — a miniszter véleményének kikérésével — az önkormányzat bíz meg, illetőleg vonja vissza megbízatását.”

(7) A Kult.tv. 46. §-a előtti címben és a § szövegében a „regionális” szó helyébe a „területi” kifejezés lép.

(8) A Kult.tv. 46. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A területi múzeum vezetője igazgató, akit a miniszter véleményének kikérésével bíznak meg, illetőleg vonják vissza megbízatását. Megyei múzeumi szervezet részeként működő intézménynél erre a megyei múzeumi szervezet igazgatója, önálló jogi személyként működő múzeumnál a fenntartó (tulajdonos) jogosult.”

(9) A Kult.tv. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § (1) A tematikus múzeum:

a) a kulturális javak egy meghatározott csoportját, illetve egy témát érintő gyűjtőkörrel, országos vagy korlátozott gyűjtőterülettel, vagy

b) egy muzeológiai szakterületet (szakágat) felölelő gyűjtőkörrel, korlátozott gyűjtőterülettel rendelkező intézmény.

(2) Vezetője igazgató, akit a miniszter véleményének kikérésével bíznak meg, illetőleg vonják vissza megbízatását. Megyei múzeumi szervezet részeként működő intézménynél erre minden esetben a megyei múzeumi szervezet igazgatója, önálló jogi személyként működő múzeumnál a fenntartó (tulajdonos) jogosult.”

(10) A Kult.tv. 48. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott gyűjtemények lehetnek különösen: helytörténeti, intézménytörténeti, személyhez kötődő gyűjtemények, tematikus szakgyűjtemények, vallási és egyháztörténeti gyűjtemények.

(3) Közérdekű muzeális kiállítóhely az a jelentősebb önálló gyűjteménnyel nem rendelkező intézmény (pl. személyhez, eseményhez, szervezethez vagy földrajzi ponthoz kötődő emlékház, emlékpark, régészeti park, kastély, tájház, galéria stb.), amely a miniszter engedélyével jogosult a kulturális javak, régészeti lelőhelyek, illetőleg épületek vagy épületegyüttesek tartozékaikkal és berendezéseikkel együtt történő bemutatására.

(4) A közérdekű muzeális gyűjtemény, illetőleg kiállítóhely vezetőjét önálló jogi személyként működő muzeális intézmény esetében a tulajdonos (fenntartó), megyei szervezet vagy más múzeum részeként működő muzeális intézmény esetében annak (fő)igazgatója bízza meg, illetve vonja vissza megbízatását.”

(11) A Kult.tv. 52. §-a előtti cím helyébe a következő cím lép:

„*Muzeális intézmények fenntartásának pénzügyi alapjai*”

(12) A Kult.tv. 52. §-a c) pontjának harmadik francia bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„— valamennyi muzeális intézmény esetében pályázati úton.”

(13) A Kult.tv. 61. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nemzeti könyvtárt nyilvános könyvárveréseken — a védett kulturális javak kivételével — elővásárlási jog illeti meg.”

(14) A Kult.tv. 92. §-a előtti cím helyébe a következő cím lép:

„*A muzeális intézményekkel és a levéltárakkal, a nyilvános könyvtári ellátással, a közművelődéssel kapcsolatos központi költségvetési források*”

(15) A Kult.tv. 1. számú mellékletének s) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„s) *kulturális javak*: az élettelen és élő természet keletkezésének, fejlődésének, az emberiség, a magyar nemzet, Magyarország történelmének kiemelkedő és jellemző tárgyi, képi, hangrögzített, írásos emlékei és egyéb bizonyítékai, valamint a művészeti alkotások.”

95. § (1) Az Ltv. 3. §-a a következő r) és s) ponttal egészül ki:

„r) *közlevéltár illetékessége (illetékességi köre)*: a maradandó értékű irattári anyagnak az a köre, amelyre vonatkozóan törvény közlevéltárba adási kötelezettséget ír elő, s amelyet az adott közlevéltár törvény rendelkezése, illetve fenntartójának döntése alapján köteles átvenni;

s) *levéltári gyűjtőkör*: a maradandó értékű, köziratnak nem minősülő irattári anyagnak, ha arra vonatkozóan törvény közlevéltárba adási, illetve a levéltárfenntartó levéltárba adási kötelezettséget nem ír elő, továbbá a természetes személyek maradandó értékű iratainak az a köre, amelyet az adott levéltár az őrzetében lévő levéltári anyag forrásértékének gazdagítása céljából gyűjt (ajándékként elfogad vagy megvásárol).”

(2) Az Ltv. 4. §-át megelőzően a következő új 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § A maradandó értékű közirat és magánirat a kulturális javak, a levéltári anyag pedig a védett kulturális javak részét képezi. A maradandó értékű közirat és magánirat, továbbá a levéltári anyag védelmét, épségben és használható állapotban történő megőrzését az e törvényben, valamint a kulturális örökség védelméről szóló törvényben foglaltak szerint kell biztosítani.”

(3) Az Ltv. 5. §-ának (3) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A csereszereződés megkötéséhez, valamint a nyilvános magánlevéltárban őrzött magánirat elidegenítéséhez a nemzeti kulturális örökség miniszterének engedélye szükséges. A védetté nyilvánított magánirat elidegenítésekor a kulturális örökség védelméről szóló törvényben foglaltak szerint kell eljárni.”

(4) Az Ltv. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A levéltári anyagot, továbbá a 33. § (1) bekezdésében meghatározott magániratot csak a kulturális örökség védelméről szóló törvényben foglaltak szerint lehet kivinni az ország területéről.”

(5) Az Ltv. 10. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Egységes iratkezelési szabályzatot ad ki az Országos Igazságszolgáltatási Tanács a bíróságok, a legfőbb ügyész pedig az ügyészségek részére.”

(6) Az Ltv. 14. §-át megelőző cím helyébe „A közlevéltárak és illetékességük, valamint gyűjtőkörük” cím lép.

(7) Az Ltv. 14. §-ának (2) bekezdése helyébe pedig a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A közlevéltár illetékességét a köziratokat illetően e törvény, a köziratnak nem minősülő levéltári anyagot illetően a megyei (fővárosi) levéltárak tekintetében e törvény 18. §-a, a Magyar Országos Levéltár tekintetében a nemzeti kulturális örökség minisztere, egyéb közlevéltár tekintetében pedig — a nemzeti kulturális örökség miniszterének egyetértésével — a fenntartó határozza meg.

(3) A közlevéltár gyűjtőköre minden olyan, a 3. § s) pontjában meghatározott maradandó értékű magán-íratra kiterjed, amely a közlevéltár őrizetében lévő levéltári anyaghoz illeszkedik, annak forrásértékét gazdagítja.”

(8) Az Ltv. 22. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A közlevéltár az őrizetében lévő levéltári anyagban kutatást végző személy részére — a kutatás megkezdése előtt — látogatói jegyet ad ki. A látogatói jegy az adott közlevéltárban — évenkénti meghosszabbítással — folyamatosan használható.

(3) A látogatói jegy kiadásakor a közlevéltár nyilván tartásba veszi a kutató nevét, anyja nevét, születési helyét és idejét, lakcímét, továbbá a személyazonosságát igazoló okmány számát.

(4) A közlevéltár a kutatásra átadott levéltári anyagról nyilvántartást vezet, és a kutató személyes adatainak védelméről az Avtv. rendelkezései szerint gondoskodik.”

(9) Az Ltv. 24/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy személyes adatot — ideértve a különleges adatot is — tartalmazó levéltári anyag másolatának, a történelmi eseményekről folytatott kutatások eredményeinek bemutatása céljából, külföldi tudományos intézmény részére, a 24. § (1) bekezdésében meghatározott védelmi idő lejártá előtt történő átadása tárgyában adatvédelmi szerződést kössön.”

(10) Az Ltv. 30. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b)* levéltári anyagának nyilvántartásával, szakszerű, biztonságos őrzésével, feldolgozásával és használatának biztosításával összefüggő feladatait a nyilvános magánlevéltárak részére előírt szakmai követelmények szerint látja el;”

(11) Az Ltv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal), a kulturális örökség védelméről szóló törvény alapján — a (2) bekezdésben felsorolt kivételekkel — védett levéltári anyaggá nyilváníthatja a nem levéltárban, muzeális intézményben és könyvtárban őrzött, 50 évnél régebben keletkezett maradandó értékű magán-iratokat, továbbá a keletkezés idejétől függetlenül:

a) a társadalmi, politikai, gazdasági, kulturális és tudományos életben jelentős szerepet betöltő személyek irathagyatékát;

b) a jogutód nélkül megszűnt, nem közfeladatot ellátó szervek irattári anyagának maradandó értékű részét, kivéve a csőd eljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi IL. törvény 53. §-ának (3) bekezdésében és 76. §-ában meghatározott iratokat;

c) a privatizált állami gazdálkodó szervezet privatizálás előtt keletkezett irattári anyagának a 34. § (3) bekezdésében meghatározott részét;

d) működő, nem közfeladatot ellátó szerv irattári anyagának maradandó értékű részét, ha azt a tulajdonos — a gazdálkodó szervezet eladásával együtt történő irattárátadást kivéve — kereskedelmi forgalomba kívánja bocsátani;

e) a nyilvános magánlevéltárak nyilvántartásából törölt magánlevéltárban őrzött iratokat.

(2) Nem nyilvánítható védetté:

a) az a magánirat, amely tulajdonosával kapcsolatos, vagy annak személyes tevékenysége során keletkezett, és amelyet a tulajdonos rendeltetésszerűen tart magánál;

b) működő szerv irattári anyaga, kivéve az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjában meghatározott iratokat.

(3) A Hivatal határozatban kötelezheti a tulajdonost arra, hogy védetté nyilvánított levéltári anyagát biztonsági másolat elkészítése céljából — meghatározott időtartamra — a Magyar Országos Levéltárnak átadja. A levéltári anyag oda- és visszaszállításáról — a tulajdonossal történt megállapodás szerint — a Magyar Országos Levéltár gondoskodik.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott biztonsági másolatot a Magyar Országos Levéltár őrzi meg. A biztonsági másolatról további másolat készítését, valamint az abban folytatható kutatást a tulajdonos, ha a kutatás személyhez fűződő jogait vagy jogos érdekeit sértené, meghatározott időtartamra szólóan megtilthatja.

(5) A magániratok védetté nyilvánítására és a védetté nyilvánított levéltári anyagra egyebekben a kulturális örökség védelméről szóló törvényben foglaltakat kell alkalmazni.”

(12) Az Ltv. 34. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) Az a tulajdonos, aki 50 évnél régebben keletkezett iratait, továbbá a 33. § (1) bekezdésének *a)*—*b)* és *d)* pontjában meghatározott iratait — a nyilvános árverésen történő értékesítés kivételével — kereskedelmi forgalomba kívánja bocsátani, köteles azt először a Magyar Országos Levéltárnak megvételre felajánlani vagy védetté nyilvánítás céljából bemutatni. Ha a Magyar Országos Levéltár megállapítja, hogy a bemutatott irat (irategyüttes) tartalmát vagy egyéb jellegzetességeit tekintve megfelel a 3. § *j)* pontjában meghatározott ismérveknek, de a tulajdonos által megjelölt vételár nem tudja kifizetni, javaslatot tesz a Hivatalnak az irat (irategyüttes) védetté nyilvánítására.

(2) Ha az (1) bekezdésben felsorolt iratokat, valamint a védetté nyilvánított levéltári anyagot a tulajdonos vagy annak hozzájárulásával a jogos birtokos külföldre kívánja vinni, a kiviteli engedély iránti kérelmét a Magyar Országos Levéltárnál vagy bármely vidéki székhelyű megyei önkormányzati levéltárnál nyújthatja be. A levéltár a kérelmet szakvéleményével együtt a Hivatalhoz továbbítja.”

(13) Az Ltv. 35. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Felhatalmazást kap a nemzeti kulturális örökség minisztere, hogy rendeletben szabályozza a 23. § (3) bekezdésében meghatározott kuratórium, valamint a levéltári szakfelügyelet és a levéltári szakmai testületek működését.”

(14) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Ltv. 3. §-ának *p*) pontjában az „irányadóak.” szövegrész helyébe az „irányadóak;” szövegrész, 4. §-ában a „levéltári anyag” szövegrész helyébe a „maradandó értékű iratok” szövegrész, 5. §-ának (2) bekezdésében a „védett levéltári anyagra” szövegrész helyébe a „védetté nyilvánított maradandó értékű magániratra” szövegrész, 13. §-ának *b*) pontjában a „gyűjti (jogsabály alapján vagy ajándékként átveszi, illetőleg megvásárolja),” szövegrész helyébe a „jogsabály alapján átveszi, illetőleg gyűjti,” szövegrész, 17. §-a (2) bekezdésének *j*) pontjában az „a kutatási korlátozás alól felszabadult iratok jegyzékét;” szövegrész helyébe az „és működésük fontosabb adatait;” szövegrész, 22. §-ának (1) bekezdésében a „kérelemre” szövegrész helyébe az „a kutatni kívánt téma megjelölését tartalmazó kérelemre” szövegrész, 30. §-a (1) bekezdésének első mondatában a „Magyar Országos Levéltárnál” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumánál” szövegrész, 30. §-a (1) bekezdésének második mondatában a „Magyar Országos Levéltár” szövegrész helyébe a „levéltári szakfelügyelet” szövegrész lép.

96. § A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény a következő 25/A. §-sal egészül ki:

„25/A. § A 17. § (2) bekezdésében foglalt egyedi adat a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) alapján a következők szerint kutatható:

a) a személyes adatot tartalmazó egyedi adat az Ltv. 24—24/A. §-aiban foglaltaknak megfelelően,

b) a jogi személy a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezetet, valamint gazdasági tevékenységére vonatkozóan az egyéni vállalkozó egyedi adata a tárgyidőszakot követő tizenöt év elteltével kutatható.”

97. § (1) Az Évt. 9. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Kivéve azok a külön jogsabályban meghatározott államigazgatási szervek, amelyek a településrendezési eljárás során az eljárásban szakhatóságként vesznek részt.”

(2) Az Évt. 9. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő szövegrész lép:

„(7) A helyi építési szabályzat és a településrendezési tervek a (2)—(6) bekezdésben előírt véleményeztetési és szakhatósági eljárás lefolytatása nélkül nem fogadhatók el.”

98. § A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Temtv.) 41. §-ának (1) bekezdése az alábbi *h*) ponttal egészül ki:

(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg:*)

„*h*) a Nemzeti Kegyeleti Bizottság javaslatára a „Nemzeti Gyásznap” állandó vagy eseti meghatározására, a gyász nemzeti méretű kifejezésére és megformálására vonatkozó szabályokat.”

99. § Ahol jogsabály Országos Műemlékvédelmi Hivatal, az Országos Műemlékvédelmi Hivatal Műemlékfelügyeleti Igazgatóságát vagy Kulturális Örökség Igazgatóságát említ, azon az e törvényben meghatározott Kulturális Örökségvédelmi Hivatalt kell érteni.

Hatályon kívül helyezések

100. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) műemlékvédelemről szóló 1997. évi LIV. törvény, valamint a módosításáról rendelkező 1998. évi LXXXVI. törvény 49. §-a és a 2000. évi XXVI. törvény,

b) a Kult.tv. címéből a „kulturális javak védelméről” szövegrész, 5. §-ának (5)—(6) bekezdése, 7—37. §-ai, 38. § (3) bekezdése, a 44. §-a előtti címből és a 44. § szövegéből a „gyűjtőkörű” kifejezés, a 46. §-ának (4) bekezdése, az 50—51. §-ai, az 52. § *c*) pontjának első francia bekezdése és *d*) pontja, 89. §-a, 98. §-ának (4)—(7) bekezdése, 99. §-a, 100. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja, 100. §-ának (2) bekezdése, 100. §-a (3) bekezdésének *a*)—*c*), valamint *h*) és *k*) pontjai, 100. § (4) bekezdése, 1. számú mellékletének *x*)—*zs*) pontjai,

c) az Ltv. 8. §-ának *a*) pontja, 10. §-ának (4) bekezdéséből a „, valamint a Legfelsőbb Bíróság” szövegrész, 17. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja, *c*) pontjából a „, valamint vezeti a védett levéltári anyag központi nyilvántartását” szövegrész, 17. §-a (2) bekezdésének *l*) pontjából az „a 33. § (5) bekezdésében és” szövegrész, 34. §-ának (4) bekezdése, továbbá 34/D. §-a,

d) az Évt. 52. §-a (6) bekezdésének utolsó mondata,

e) a Temtv. 3. § *e*) pontjából „a műemléki védelem alatt álló, vagy” szövegrész és a 15. § (3) bekezdésének *d*) pontja.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet a 2001. évi LXIV. törvényhez

Az állam kizárólagos tulajdonában tartandó műemlékek és műemlékegyüttesek jegyzéke

1. BUDAPEST

I. kerület		
A volt királyi palota és a Szent György téri—Színház utcai épületegyüttes a hozzá tartozó területekkel:		
Szent György tér 1., 2.	Sándor-palota	6457
Szent György tér 6.	Királyi palota (A—B—C—D—E—F épület) a középkori királyi palota romjaival és a kapcsolódó erődrendszerrel, a Ny-i és D-i várkerttel és Szent György térrel	6452/1, 6452/3, 6453/2, 6456/1
Szent György tér 3.	volt Honvédelmi Minisztérium, Teleki-palota és udvari istálló területe és maradványai	6462
Színház u. 1—3.	volt karmelita templom, Várszínház	6459
Színház u. 5—11.	volt karmelita rendház	6460
Ybl Miklós tér 2—6.	Várkert bazár és csatlakozó lakóházak	6452/2
Anna u. 1. (Tárnok u. 18.)	lakóház (Patikamúzeum)	6501
Apród u. 1—3.	Semmelweis Ignác szülőháza (múzeum)	6332
Dísz tér 15.	De la Motte-palota	6471
Döbrentei tér 9.	Rudas fürdő	5542, 5539, 5540, 5541
Kapisztrán tér 2., 3., 4.	Nándor laktanya, Hadtörténeti Intézet és Múzeum	6636
Kapisztrán tér 6.	az egykori Mária-Magdolna templom tornyának és falainak maradványai	6639/1, 6639/2
Táncsics Mihály u. 1.	volt lakóház, ma irodaház	6540
Táncsics Mihály u. 7.	Erdődy-palota, Zenetudományi Intézet és Zene-történeti Múzeum	6545
Táncsics Mihály u. 9.	Táncsics Mihály börtöne, az Erdélyi-bástya és Kammerhof	6546
II. kerület		
Bem J. u. 20.	volt Ganz törzsgyár (múzeum)	13545/2
Budakeszi út 93—95.	budaszentlőrinci pálos kolostor és templom romjai	10897/2, 10896, 10894/4, 10898, 10900, 10899, 10894/5
Fő u. 82—86., Ganz u. 4.	Király fürdő	13578
Frankel Leó út 33., Árpád fejedelem útja 8.	Császár fürdő	14479/2
Hűvösvölgyi út 78., Fekete István u. 1—3.	Mátyás király nyéki vadászkastélyának romjai	11117/16
Mecset u. 14.	Gül Baba türbéje	13431

Szajkó u. 14—16., Fekete István u. 11.	Nyék középkori templomának romjai	11117/23
Pesthidegkút, Templom u. 12.	volt Klebelsberg-kastély	54281, 54282/1, 54282/2, 54283
III. kerület		
Aquincum, Szentendrei út	római polgárváros rome gyűttese (múzeum)	19343/8
Fő tér 1.	Zichy-kastély épületegyüttese	18019
Hajógyári sziget	az aquincumi helytartó palotájának maradványai	18386/4
Meggyfa u.	római ház maradványai (múzeum)	18529/20
Pacsirtamező u.	római katonai amfiteátrum romjai	17599
Szentendrei út	római polgárvárosi amfiteátrum romjai	19416
V. kerület		
Ferenciek tere 6.	Egyetemi Könyvtár	24186
József A. u. 6. (Nádor u. 2.)	volt lakóház, ma irodaház (Pollack Mihály egykori saját háza)	24513
Károlyi M. u. 16.	Károlyi-palota (Petőfi Irodalmi Múzeum) és Károlyi-kert	24166/1, 24166/2 (park)
Kossuth L. tér 1., 2., 3.	Országház	24894
Kossuth L. tér 11.	Földművelésügyi Minisztérium	24891
Kossuth L. tér 12.	volt Kúria (Néprajzi Múzeum)	24898
Március 15. tér	Contra Aquincum maradványai	24314
Vigadó tér 2.	Pesti Vigadó	24429/1
VI. kerület		
Andrássy út 22.	Magyar Állami Operaház	29209
Andrássy út 67.	régi Zeneakadémia	29498
Andrássy út 69.	régi Műcsarnok	29499
Andrássy út 71.	Képzőművészeti Főiskola	29500, 29501, 29502
Bajza u. 41.	régi pesti Kálvária	28345
Liszt Ferenc tér 8.	Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola	29406
Teréz körút 55., 53., 51.	Nyugati pályaudvar felvételi épülete	28224/9
VIII. kerület		
Baross tér	Keleti pályaudvar felvételi épülete	32951/1
Bródy S. u. 4.	lakóház	36559/4
Illés u. 25.	Festetics-villa és pálmaház a Fűvészkertben	36177
Kerepesi temető	a temető egész területe az állami tulajdonú védett síremlékekkel együtt	38821/2

Múzeum krt. 4—6—8.	Tudományegyetem (ELTE)	36558/5
Múzeum krt. 14—16.	Magyar Nemzeti Múzeum	36560
Múzeum u. 11.	Károlyi-palota	36563
Ötpacsirta u. 2.	Almásy—Andrássy-palota	36581
Pollack Mihály tér 3. (Bródy S. u. 3.)	Festetics-palota	36587/2
Pollack Mihály tér 4. és 10. (Múzeum u. 4.)	Esterházy-palota Károlyi-palota	36582
Üllői út 80—82.	volt Ludovika főépülete, együttese és parkja	36030

IX. kerület

Fővám tér 7—9.	volt Fővámház, Közgazdaságtudományi Egyetem	37058
Üllői út 33—37.	Iparművészeti Múzeum	36862

XI. kerület

Gellérthegy	Citadella	5412
Hunyadi János út	albertfalvai római tábor maradványai	43584/1
Műegyetem rakpart 1., 2., 3., 4., 5., 6.	Budapesti Műszaki Egyetem épületei	5534

XIV. kerület

Hősök tere műemléki együttese:	Szépművészeti Múzeum	29732/1
	Múcsarnok	29732/1
	Millenniumi Emlékmű	29732/1
Stefánia út 14.	Földtani Intézet	32827
Városliget, Széchenyi-sziget	Vajdahunyad vára, Magyar Mezőgazdasági Múzeum	29732/1

XXII. kerület

Csókássy Pál u. 11—13.	Rudnyánszky-kastély (kastélymúzeum) együttese és parkja	232438, 232435, 232436, 232437, 232422, 231745
Szent Flórián tér	római tábor maradványai	232420, 232421, 232422, 232418, 232419, 232435

2. BARANYA MEGYE

DUNASZEKCSŐ, Rév u. 4.	Jankovich-kúria	732/2
KÁSÁD, Rákóczi út 28.	horvát tájház	72
MAGYAREGREGY	Márévár	0196
PÉCS, Apáca u. 14.	Ókeresztény sírkápolna	18387/A/7
PÉCS, Nyár u. 8.	Idrisz Baba türbéje	4955

PÉCS, Rákóczi út 2.	Jakováli Hasszán pasa dzsámija	4127
PÉCS, Szent István tér	Ókeresztény mauzóleum	18392/1
PÉCS, Szepessy I. u. 3.	Egyetemi Könyvtár	18366
PÉCS, Jakabhegy	pálos templom- és kolostorrom	089/5
PÉCSVÁRAD	vár	1281
SIKLÓS	vár	1174
SZÁSZVÁR	vár	278
SZIGETVÁR	vár	1733

3. BÁCS-KISKUN MEGYE

KECSKEMÉT, Katona J. tér 2.	volt ferences kolostor (Kodály Intézet)	478/1
LAJOSMIZSE, Alsóbene 225.	tanyamúzeum	056/3

4. BÉKÉS MEGYE

GYULA, Kossuth u. 15.	vár-szigeterőd műemléki együttese: Harruckern— Wenckheim—Almássy-kastély (ma csecsemő- otthon) együttese és parkja	2637/1, 2637/2
GYULA, Várfürdő út 2.	volt lovarda (ma uszoda)	2641/1
GYULA, Várfürdő út	gótikus várkastély, Corvin János rondellája és kül- ső várfal bástyákkal	2634/2
MEZOHEGYES,	az Állami Ménesbirtokhoz tartozó műemlék- együttes	905/2
Csekonits park	víztorony és szivattyúház	905/2
Hild János tér	központi magtár	677/1
Kossuth u. 41—43.	sütőde, szárazmalom, lakóház, ipari épület	818, 820
Kozma F. u. 6.	üzemi konyha, csikócsárda	870/1
Kozma F. u. 14.	kettős tiszti lak	860/5/A
Kozma F. u. 28.	déli nagy diadalív	725/2
Kozma F. u. 28.	déli reprezentatív kaszárnya (ma lakóház) és empire kapu	704
Kozma F. u. 30.	méneparancsnoki épület (ma székház)	704
Kozma F. u. 32.	északi reprezentatív kaszárnya (ma Hotel Nonius) és empire kapu	726
Kozma F. u. 32.	északi nagy diadalív	725/3
Kozma F. u.	fedeles lovarda	730
Kozma F. u.	központi istálló	729
Kozma F. u.	harangláb a Hotel Nonius előtt	729
Posta u. 1.	vadászvendéglő	8

18-as major	gabonaüzemi zabsilótorony	04/10
18-as major Ómezőhegyes	1. és 2. számú csikóslak	1034/4
18-as major Ómezőhegyes	sertéstelepi zabsilótorony	1041/8
21-es major Kamarás	harangláb	0417/17
21-es major Kamarás	magtár	0417/18
23-as major Fűperegpuszta	zabsilótorony	0264/6
39-es major Árkospuszta	zabsilótorony és harangláb	056/7
48-as major Külsőperegpuszta	csikóslak	0121/3
56-os major	zabsilótorony	0203/40
57-es major Peregpuszta	elevátor-magtár	0185/1
57-es major Peregpuszta	komlószáritó	0191/14
57-es major Peregpuszta	harangláb	0191/15
66-os major Csatókamarás	zabsilótorony	0369/5
79-es major	zabsilótorony	038
SZABADKÍGYÓS, Kastély u.	Wenckheim-kastélyegyüttes és parkja	384
SZARVAS, Szabadság u. 2.	Bolza-kastély és parkja	1
SZARVAS, Anna-liget	Csáky-kastély és parkja	01294/3

5. BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYE

BOLDOGKOVÁRALJA	Várrom	1118/1
EDELÉNY, Borsodi út 7.	L'Huillier—Coburg-kastély és parkja	48, 49, 50
FÜZÉR, Várhegy	várrom	0161
FÜZÉRRADVÁNY, Kossuth u. 2.	Károlyi-kastélyegyüttes és parkja	247, 2
GÖNC, Kossuth u. 85. és 85/A	huszita ház	1126/1
GÖNC, Dobogóhegy	pálos templom- és kolostorrom	065/1
KOMLÓSKA, Rákóczi u. 50.	rutén tájház	195
KURITYÁN	pálos templom- és kolostorrom	040/2
MARTONYI, Háromhegy	pálos templom- és kolostorrom	022/1
MÁD, Rákóczi u. 75.	zsinagóga	878/5
MISKOLC, Bükkszentlélek	pálos templom- és kolostorrom	01108/2
MISKOLC, Diósgyőr	vár	32827/1
MISKOLC, Hámor, Újmassa	őskohó	01130
ÓNOD	várrom	0156
PÁCIN, Kossuth-kert	Mágochy—Alaghy-Sennyei—kastély és parkja (múzeum)	1/1, 1/2
SÁROSPATAK	Rákóczi-várkastély és parkja	169
SZOMOLYA, Toldi u. 28—30.	barlanglakás és udvara	277, 278, 279
SZÖGLIGET	Szádvár romjai	076/5
TARD, Béke u. 55. és 57.	tájház	1257, 1256

6. CSONGRÁD MEGYE

FÁBIÁNSEBESTYÉN, Külső dűlő 48.	szélmalom	080/13
SZEGVÁR, Kossuth tér 1.	volt Károlyi-kastély	789

7. FEJÉR MEGYE

ALCSÚTDOBOZ	Habsburg-kastély maradványai és parkja	078
BICSKE, Kossuth u. 42.	Batthyány-kastély és parkja	1896/1, 1906
CSÁKVÁR, Kastélypark u. és Szent Vince u.	Esterházy-kastély együttese és parkja	193/1, 193/2, 194, 195, 196, 214/1, 214/6, 0246
CSÓKAKŐ	várrom	018/3
DÉG, Hunyadi u. 11.	Festetics-kastély, „Hollandi ház” és kastélypark	1102, 1101, 0123/1, 0123/4, 0123/5
FEHÉRVÁRCSURGÓ, Petőfi u.	Károlyi-kastély és parkja	023/5, 023/6, 591, 592, 610/1, 610/2, 610/3, 610/4, 611, 612, 615/1, 618
FÜLE, Széchenyi u. 107.	tájház	189
ISZKASZENTGYÖRGY, Rákóczi u.	Amadé—Bajzáth—Pappenheim-kastélyegyüttes és parkja	1, 2, 525, 528/1, 528/2, 529, 530
MARTONVÁSÁR, Emlékezés tere	Brunszvik-kastélyegyüttes és parkja	174
NÁDASDLADÁNY, Április 4. u.	Nádasdy-kastély és parkja	242/3, 242/2
LOVASBERÉNY, Fehérvári út	Cziráky-kastélyegyüttes, kápolna és kastélypark	1010, 1011/1, 1011/2, 0178/2, 0178/3, 0182
SOPONYA, Nagyláng, Dózsa Gy. u.	Zichy-kastélyegyüttes és parkja	367, 368, 369, 370, 371/1, 371/3, 371/4, 371/5, 373, 374, 400
SZÉKESFEHÉRVÁR, Koronázó tér	Romkert, koronázó templom romjai	134, 399
TÁC, Fövenypuszta	Gorsium	025, 026, 028

8. GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYE

DÉNESFA, Fő u. 19.	Cziráky-kastélyegyüttes és parkja	111, 117, 118/1
FERTŐD	Esterházy-kastély teljes műemléki együttese: erdő	015
	Kelemente patak	016

erdő	017
út	018
erdő	019/2
út	020
erdő	021/1
erdő	021/2
út	022
út	023/1
vendéglő	023/2
út	023/3
út	024
erdő	025/1
erdő	025/2
út	026
erdő	027/1
erdő	027/2
szántó	0202
út	0223/1
szántó	0224
út	126
park	127/2
Gránátos ház I.	128
út	129
sportpálya	130
Gránátos ház II.	131
út	132
járda	133
út	134
ipartelep, rakodó	135
iparvasút	136
iroda	137/1
beépítetlen terület	137/2
út	138
park	139
út	140
Kastély	141
park	142
híd, sétány	143
park	144
járda	145
udvarosház	225

	uradalmi épület	227/1
	út	322
	Muzsikház	324/1
	lovarda	327/2
	beépítetlen terület	327/4
	kertészet, üvegházak, kutyaház	327/6
	park	327/7
	út	328
	vízmű	329
	park	330/1
	park	330/2
	út	330/3
	út	331
	út	332
	tisztartói ház	333
	Marionett Színház	334
	télikert	335
	kerti ház	336
	út	337
	beépítetlen terület	338/1
	beépítetlen terület	338/2
	lakóház	339/2
	út	340
	víztorony	341
	uradalmi épület	342/5
	uradalmi épület	342/6
	uradalmi épületek	343
	út	344/1
	út	345
	uradalmi cselédházak	346/2
	uradalmi cselédházak	346/4
	út	347
	magtár	348/1
	közmű	348/3
	beépítetlen terület	348/4
	út	350
	park	1229/1
FERTŐRÁKOS, Fő u. 153.	volt püspöki kastélyegyüttes és kertje	876, 877, 875
GYŐR, Liszt Ferenc u. 13.	volt Megyeháza	6687
GYŐR, Széchenyi tér 5.	volt Apátúr-ház (múzeum)	6870
MIHÁLYI, Korona u. 1.	Dőry-kastély és parkja	364, 366

MOSONMAGYARÓVÁR, Pozsonyi út 88.	vár és erődrendszer	313/10, 312/1, 312/2
NAGYCENK	Széchenyi-kastély és teljes műemléki együttese:	
	park	658/1
	Vöröskastély (kastélyszálló)	658/2
	méntelep	658/4
	Széchenyi Emlékmúzeum	658/5
	virágház (kastélyszálló)	658/6
	őrépületek	660
	méntelep	558
	vízmű, szennyvíztelep	559
	hársfasor	673, 0159/1 667, 668, 669, 670, 674, 675, 676, 677/3, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704
SOPRON, Fő tér 6.	Fabricsius-ház (múzeum)	192, 193, 194
SOPRON, Fő tér 7.	Tábornokház (múzeum)	195, 196
SOPRON, Fő tér 8.	Storno-ház (múzeum)	197, 198
SOPRON, Templom u. 2—4.	Esterházy-palota (múzeum)	189, 188
SOPRON, Új u. 11.	zsinagóga (múzeum)	52
SOPRON, Új u. 22—24.	zsinagóga (múzeum)	24, 25
SZANY, Kossuth u. 2., 4., 6.	volt püspöki kastélyegyüttes és parkja (múzeum)	1162/1

9. HAJDÚ-BIHAR MEGYE

DEBRECEN, Déri tér 1.	Déri Múzeum	8315
DEBRECEN, Egyetem tér 1.	Kossuth Lajos Tudományegyetem	22246
DERECSCHE, Nyárfa utca 30.	Lakóház és porta, Tájház	1949
HAJDÚBÖSZÖRMÉNY, Kossuth u. 1.	Hajdúkerületi Székház	3718
HORTOBÁGY, a 33. sz. főút (71+879 szelvény)	Nagyhortobágyi kőhíd	96/4
HORTOBÁGY, Petőfi tér 1.	Nagyhortobágyi csárda	1
HORTOBÁGY, Petőfi tér	Egykori szekérállás (Pásztormúzeum)	97
NAGYKEREKI, Bocskai tér	Bocskai várkastély (múzeum)	610/1

10. HEVES MEGYE

BOCONÁD	Szeleczy-kastély	2001
EGER, Dózsa Gy. tér 3.	Valide Szultana török fürdő romjai	5033, 5031
EGER	vár és erődrendszer romjai	5488, 5440 megmaradó része 5472, 5481, 5489, 5833/1
EGER, Knézich K. u.	minaret	5072/2
ERDŐTELEK	Buttler-kastély	365/4
HATVAN, Kossuth tér	Grassalkovich-kastély	2713/4
NOSZVAJ, Dobó u.10.	De la Motte-kastély és parkja	545/1
PARÁD, Sziget u. 8.	falumúzeum	123
SIROK	várrom	0193

11. JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYE

ÚJSZÁSZ, Abonyi u. 1.	Orczy-kastély és parkja	2074/1
-----------------------	-------------------------	--------

12. KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYE

BAJNA, Május 1. tér	Sándor-Metternich-kastélyegyüttes és parkja:	
	kastély	566
	park, út	565/2, 563, 564, 567/1, 568/1, 568/2
	uradalmi istálló	116/6
DÖMÖS, Felsőfalú dűlő	Prépostsági romok	403
ESZTERGOM, Szent István tér 1.	vár, a volt királyi, majd érseki palota maradványainak együttese	16241, 16242
ESZTERGOM, Pilisszentlélek	pálos kolostorrom	061
KISBÉR, Szabadság park 6.	volt Magyar Királyi Lovarda	1598, 1599/1, 1071
KOMÁROM, erődrendszer	Igmándi erőd, Monostori erőd	1171, 1948
OROSZLÁNY, Majkpuszta	volt kamalduli remetesség teljes együttese:	
	kastély	074/20
	toronyrom	074/8

	remeteházak	074/1, 074/2, 074/3, 074/4, 074/5, 074/6, 074/7, 074/9, 074/10, 074/11, 074/12, 074/13, 074/14, 074/15, 074/16, 074/17, 074/18
	központi udvar	074/19
	jégverem, erdő	072
	gazdasági épület	073
	kápolna és erdő	083
	gyep	075
	erdő	076
	étterem (gyep)	078
	gyep	061/9
	tó, mocsár	062
	udvar	032/1, 032/2, 032/3
OROSZLÁNY, Vértesszentkereszt	bencés templom- és kolostorrom	0199/5
TATA, Hősök tere 7., 8., 9/A	Esterházy-kastély és melléképületei, park	1852, 1853, 1854, 1855, 1851,
TATA, Néppark	volt Esterházy kerti lak (múzeumi székház), műrom és mecset	3306/4, 3304/12, 3308/2
TATA, Váralja u. 1—3.	a vár együttese	1874/1, 1874/2, 1873, 1875

13. NÓGRÁD MEGYE

BALASSAGYARMAT, Madách u. 2.	volt megyei börtön, büntetés-végrehajtási intézet	447
DRÉGELYPALÁNK	várrom	058
HOLLÓKŐ, Kossuth u. 82.	Palóc Múzeum	49/1
HOLLÓKŐ	várrom	057/1
MÁTRAVÉREBÉLY, Szentkút	remetebarlang	0135/1
SALGÓTARJÁN	Salgó várrom	036
SZÉCSÉNY, Ady E. u. 7.	Forgách-kastély (múzeum), parkja és várkert	106, 155/2

14. PEST MEGYE

ABONY, Tószegi u. 51.	Vigyázó-kúria	4160/6
ACSA, Petőfi u.	Prónay-kastély és parkja	4
ASZÓD, Szabadság tér 7.	újabb Podmaniczky-kastély és parkja	181, 182

DABAS-GYÓN, Bikszai Miklós u. 479.	Halász Mór-kúria és parkja	4795
ÉRD, Mecset u.	minaret	24357/1
FÓT, Vörösmarty tér 2.	Károlyi-kastélyegyüttes és parkja	1565/2, 1552, 1553, 1562, 1565/1, 1563, 1564
GÖDÖLLŐ, Szabadság tér 1.	Grassalkovich-kastély teljes épületegyüttese, parkja	5848, 5850, 5851/3, 5851/4, 5852, 5853/2, 5853/3, 5853/4, 5854, 5855, 5856/1, 5856/2
GÖDÖLLŐ	vasútállomás volt királyi váróterme	5893/2
GÖDÖLLŐ, Babatipusza	istállókastély	0268
GYÖMRŐ, Bajcsy-Zsilinszky u.	Teleki-kastély és parkja	632, 587, 583
NAGYKÖRÖS, Kecskeméti u. 27/B	Halász—Tanárky-kúria	2942/4
PÉCEL, Kálvin tér 1.	Ráday-kastély márványistálló és kastélypark	2, 3/1
PILIS, Kossuth u. 31.	Beleznay—Nyáry-kastély és parkja	1753
PILISSZENTKERESZT Romterület	ciszterci apátság romjai	05/1, 05/2
POMÁZ, Templom tér 3.	Teleki-kastély	640/1
RÁCKEVE, Kossuth u. 95.	Savoyai-kastély és parkja	75, 52, 53, 76/1, 2954/1
VÁC, Köztársaság u.	diadalív	2131/2
VÁCHARTYÁN, Veres Pálné u. 5.	Rudnay-kastély	1/1, 1/3, 3,2, 726
VISEGRÁD, Fő u. 25—41.	a királyi palota teljes romterülete	22, 23, 24, 25, 26
VISEGRÁD, Fő utca	Ferences kolostor romjai és a kapcsolódó múzeumi épületek	27/1, 27/2, 28, 29/1, 29/3
VISEGRÁD, Fő utca Salamon-torony u. Várhegy	Erődrendszer vízibástya, kapu és várfalak Alsóvár (ún. Salamon-torony) fellegvár és a csatlakozó várfalak	56, 1/4, 169/2, 0125/9, 11 1079, 0125/8 0125/5, 0125/15
VISEGRÁD, Sibrik-domb	Római castrum és X—XI. századi várispánság romjai	1089, 1090, 0100/2
VISEGRÁD, Sibrik-domb	Esperesi templom maradványai	1082/3
ZSÁMBÉK, Régi templom u.	templom- és kolostorrom volt premontrei prépostság	941

15. SOMOGY MEGYE

BALATONSZENTGYÖRGY, Csillagvár u. 68.	tájház	35, 36
BALATONSZENTGYÖRGY, Irtási dűlő	Csillagvár (múzeum)	043
ISTVÁNDI, Kossuth u. 59.	tájház	212

SOMOGYVÁR, Várhegy	Szent Egyed bazilika és bencés apátság romjai	0150
SZENNA, Árpád u. 38.	volt népi lakóház (tájház)	191/1
ZAMÁRDI, Szántódpuszta	majorsági épületegyüttes	4470, 4471, 4472, 4473, 4474, 4476, 4477, 4481
ZAMÁRDI, Fő u. 83.	tájház	2395

16. SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYE

NYÍRBÁTOR, Édesanyák útja	Szülőotthon, az egykori Báthori-várkastély területén	2507
NYÍRBÁTOR, Vár u. 1.	Báthori-várkastély, magtár	2451/1
SZABOLCS, Földvár u.	földvár	1, 2, 4
TARPA, Árpád u.	szárazmalom	1020/2
TUZSÉR, Ady E. u. 2.	Lónyay-kastély és parkja	885
TÚRISTVÁNDI, Zrínyi M. u.	vízimalom	303
VAJA, Damjanich u. 79.	Vay-kastély (múzeum) és parkja	3

17. TOLNA MEGYE

LENGYEL	Apponyi-kastély és parkja	16
OZORA	Ozori Pipo vára	1596
DUNAFÖLDVÁR, Rátkay köz 2.	ún. török torony (múzeum és étterem)	1030
SIMONTORNYA, Vár tér 10.	vár	1447

18. VAS MEGYE

BOZSOK, Rákóczi u. 1.	Sibrik-kastélyegyüttes és parkja	2, 4
BOZSOK, Rákóczi u. 101.	Batthyány-várkastély romja és kertje	268/1, 268/2, 268/3, 268/4, 268/5, 268/6, 268/7, 268/8, 268/9, 268/10, 268/11, 268/12, 268/20 út, 270
BÜK, Gyár u. 29.	Szapáry-kastélyegyüttes és parkja	607
CÁK, Gesztenyés 3., 4., 5., 6., 28., 29., 30., 31., 32	gesztenyés pincesor	1286
CSÁKÁNYDOROSZLÓ, Fő u. 4.	Batthyány-kastélyegyüttes és parkja	1/1, 2/1
HEGYHÁTSZENTPÉTER, Béke u. 86. és 88.	tájház, műemléki együttese (múzeum)	199, 200
JÁNOSHÁZA, Vár u. 54.	Erdődy-Choron-várkastély és parkja	1180

KÖRMEND, Gr. Batthyány L. u. 9.	Batthyány—Strattmann-várkastély teljes együttese: főépület, melléképületek, kastélypark és építményei	1, 2/1, 2/2, 2/3, 3, 4, 5, 6/2
KÖSZEG, Rajnis J. u. 9.	Jurisics-vár teljes együttese	1822, 1823, 1824/1, 1824/3, 1824/4, 1825, 1826, 1827
SÁRVÁR, Várkerület 1.	Nádasdy-várkastély és kertje	1
SZALAFŐ, Pityerszer u. 1—2., 3. és 9/A.	népi műemléki együttes (múzeum)	485, 524
VASSURÁNY, Vasút u. 2.	Schilson-kastély és parkja	197, 194/2
VASSZÉCSENY, Munkás u. 3.	Ó-Ebergényi-kastély és parkja	344

19. VESZPRÉM MEGYE

ALSÓÖRS, Petőfi köz 7.	gótikus ház, ún. török adószedőház	772
BADACSONYTOMAJ, Szegedy Róza u. 137.	Szegedy Róza háza, udvarán présház és vincellérház (múzeum)	039/11
BAKONYBÉL, Fő u. 15.	gazdaporta, népi	437
CSESZNEK, Vár u.	várrom	0158/1
CSOPAK, Kisfaludy u. 28.	vízimalom	1179
DABRONC, Ötvöspuszta	Szegedy-kastély és kúria	333, 318/1
DEVECSER,	vár, volt Esterházy-kastély	620/4
DOBA	volt Erdődy-kastély és parkja	0219, 0222/2, 0222/3, 0222/5, 0222/6
DOBA	Somlóvár romjai	0160/11
DÖRGICSE, Fő u.	felsődörgicsei kettős templom romja	30
DÖRGICSE	alsódörgicsei templomrom	0157
DÖRGICSE, Pusztatemplomi dűlő	kisdörgicsei templomrom	0266/2
GYULAKESZI, Csobánc-hegy	várrom	070
KÉKKÚT, Fő u. 55.	tájház	105
KÖVÁGÓÖRS	ecséri templomrom	9289
KÖVÁGÓÖRS, Petőfi u. 18.	tájház	538
MAGYARPOLÁNY, Petőfi u. 4.	tájház	467
NAGYVÁZSONY, Bercsényi u. 21.	Schumacher-ház (múzeum)	522
NAGYVÁZSONY, Vár u.	Kinizsi-vár romjai	454
NAGYVÁZSONY, Barátipuszta	pálos templom- és kolostorrom	0111
NEMESVÁMOS, Balácapuszta	római villagazdaság, likasdombi halomsír	089/3, 092/6
ÖRVÉNYES, Szent Imre u. 1.	vízimalom	1

PÁPA, Fő tér 1.	Esterházy-kastélyegyüttes: kastély szálloda (v. istálló) park, várkert és vízfolyások	1 5/2 2, 3, 6402/9, 6403, 6406, 6408, 6409, 6410, 6413/4, 6412
PÁPA, Március 15. tér 12.	volt Kluge-féle képfestőüzem (múzeum)	233, 130
SÜMEG, Szent István tér 10.	volt püspöki palota	1422/3
SÜMEG, Várhegy	vár	1532
SZIGLIGET	várrom	7
TÉS, Táncsics M. u. 17. és 32.	szélmalmok	469, 461
TIHANY, Batthyány u. 18. és 20.	halászcéh-ház és gazdaház (múzeum)	135
VÁRPALOTA, Szabadság tér 1.	Thury György egykori vára (múzeum)	1
VESZPRÉM, Veszprémvölgyi u.	Veszprémvölgyi apáca kolostor és jezsuita templom romjai	6438/1 (telekosztás után 6438/4), 6438/2
VESZPRÉM, Gyulafirátót, Kolostor u.	premontrei templom- és kolostorrom	664
VESZPRÉMFAJSZ	középkori templomrom	030/9

20. ZALA MEGYE

EGERVÁR, Vár u.	várkastély	073
KESZTHELY, Bercsényi u. 65., Georgikon u. 20.	Georgikon és majorja teljes együttese	1418/4, 1418/1
KESZTHELY, Kastély u. 1.	Festetics-kastélyegyüttes és parkja: kastélymúzeum	2008
Bástya u. 2.		2005, 2006
Bástya u. 4.		2004
Bástya u. 6.		2003
Georgikon u. 21.	kertészet	2009
Georgikon u. 21/A		2010/1
Georgikon u. 21/B		2010/2, 2010/3, 2010/4, 2010/5, 2010/6, 2010/7
Georgikon u. 21/C		2011
Soproni u. 2.		2007
Lehel u. 2.		2450
	kastélypark	1687/1, 1687/2, 1687/3, 1687/4
KESZTHELY, Kastély u. 11., Georgikon u. 1.	az Amazon Szálló, lóváltó és lakóház épület- együttese	2028, 2026, 2027

KESZTHELY, Fenékpusztá	műemléki együttes: római kori épületmaradványok	0420, 0452, 0453, 0454, 0455, 0456, 0457, 0458/1, 0458/2
	Festetics-kúria és gazdasági épület	0415, 0416, 0418/1, 0418/2, 0420, 0421/1, 0421/2, 0421/3, 0421/4, 0424, 0425, 0426/1, 0437/1, 0437/2, 0462/1, 0462/3, 0462/4
REZI	várrom	0144/15
ZALASZENTGRÓT, Zala u. 1.	Batthyány-kastély, park és híd	248, 0364/4
ZALASZÁNTÓ, Tátika	várrom	045/14
ZALAVÁR, Récéskút	bazilika romjai	090
ZALAVÁR, Vársziget	vár és apátság romjai	083/6, 083/7, 087/5

2001. évi LXV. törvény

a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény módosításáról*

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Ftv.) a következők szerint módosul:

1. § Az Ftv. 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A magyar állam nevében aláírt állam- vagy kormányközi együttműködési megállapodás alapján létesített, idegen nyelven képzést folytató felsőoktatási intézmény esetén külön törvény a 3. § (1), illetve a 4. § (1) bekezdésben meghatározott feltételektől eltérhet.”

2. § Az Ftv. 1. számú melléklet I. részének *B)* főcíme *b)* pontja a „Magán, illetve alapítványi egyetemek” címen belül az

„Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem, Budapest”

szövegrésszel egészül ki.

3. § (1) E törvény — a (2) bekezdés kivételével — a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 19-i ülésnapján fogadta el.

(2) E törvény 2. §-a az Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem létesítéséről szóló külön törvény hatálybalépésével egyidejűleg lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi LXVI. törvény

az Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem állami elismeréséről*

Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság miniszterelnöke, az Osztrák Köztársaság kancellárja, a Bajor Szabadállam miniszterelnöke, valamint a Baden-Württemberg-i tartomány miniszterelnöke által 2001. február 22-én kiadott közös kormányfői nyilatkozatba foglalt célok megvalósítása érdekében — figyelemmel a Magyar Akkreditációs Bizottság véleményére — a következő törvényt alkotja:

1. § (1) Az Andrássy Gyula Budapesti Német Nyelvű Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) felsőoktatási intézmény, amelyet a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért Közalapítvány működtet és tart fenn.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 19-i ülésnapján fogadta el.

(2) Az Egyetem — az e törvényben foglalt eltérésekkel — a nem állami egyetemekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint működik.

(3) Az Egyetem székhelye: Budapest.

2. § Az Egyetem jogosult használni az egyetem elnevezést, valamint ennek idegen nyelvű megfelelőit, amennyiben legalább egy tudományterületen, több szakon képes és alkalmas szakirányú továbbképzésre.

3. § E törvény a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 81. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt feltétel teljesülését követő 8. napon lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 121/2001. (VII. 10.) Korm. rendelete

az Egyetemes Postaegyesület
XXII. Pekingi Kongresszusán elfogadott
Általános Szabályzat, valamint
az Egyetemes Postaegyezmény
és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről

1. §

A Kormány az Egyetemes Postaegyesület XXII. Pekingi Kongresszusán elfogadott Általános Szabályzatot, az Egyetemes Postaegyezményt és Zárójegyzőkönyvét e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az 1. §-ban meghatározott okiratok magyar nyelvű szövegét e rendelet *melléklete* tartalmazza.

3. §

Az 1. §-ban megjelölt dokumentumokban meghatározott egyetemes postaszolgálatot ellátó szervezetnek (egyetemes postai szolgáltató) a postáról szóló 1992. évi XLV. törvény szerinti állami postai szolgáltató minősül.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. Az 1. §-ban meghatározott okiratok rendelkezéseit 2001. január 1-jétől kell alkalmazni. A hatálybalépéssel egyidejűleg hatályát veszti az Egyetemes Postaegyesület XXI. Szöuli Kongresszusán elfogadott Általános Szabályzat, valamint az Egyetemes Postaegyezmény és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 200/1998. (XII. 9.) Korm. rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 121/2001. (VII. 10.) Korm. rendelethez

AZ EGYETEMESPOSTAEGYESÜLETÁLTALÁNOS SZABÁLYZATA

Tartalom

I. Fejezet

AZ EGYESÜLET SZERVEINEK MŰKÖDÉSE

101. Cikk Kongresszusok és rendkívüli kongresszusok szervezése és összehívása

102. Cikk Az Igazgatási Tanács összetétele, működése és értekezletei

103. Cikk Az Igazgatási Tanács tevékenységéről szóló okiratok

104. Cikk A Postaforgalmi Tanács összetétele, működése és értekezletei

105. Cikk A Postaforgalmi Tanács tevékenységéről szóló okiratok

106. Cikk A Kongresszusok Ügyrendi Szabályzata

107. A Nemzetközi Iroda munkanyelvei

108. Cikk Az okiratokban, a tárgyalásokon és a hivatalos levelezésben használt nyelvek

II. Fejezet

NEMZETKÖZI IRODA

109. Cikk A Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának és a vezérigazgató első helyettesének megválasztása

110. Cikk A vezérigazgató feladatai

111. Cikk A vezérigazgató első helyettesének feladatai

112. Cikk Az Egyesület szerveinek titkársága

113. Cikk A tagországok névjegyzéke

114. Cikk Felvilágosítások. Vélemények. Az okiratok értelmezésére és módosítására vonatkozó kérelmek. Felmérések. Közreműködés a számadások kiegyenlítésében

115. Cikk Technikai együttműködés

116. Cikk A Nemzetközi Iroda által szolgáltatott nyomtatványok

117. Cikk Szűkebb körű egyesületek okiratai és különmegállapodások

118. Cikk Az Egyesület folyóirata

119. Cikk Éves jelentés az Egyesület tevékenységéről

III. Fejezet

A JAVASLATOK BENYÚJTÁSA ÉS TANULMÁNYOZÁSA SORÁN KÖVETENDŐ ELJÁRÁS

120. Cikk A kongresszus elé terjesztendő javaslatoknál követendő eljárás

121. Cikk A két kongresszus között előterjesztett javaslatoknál követendő eljárás

122. Cikk A javaslatok tanulmányozása két kongresszus között

123. Cikk A két kongresszus között elfogadott határozatok hivatalos közlése

124. Cikk A Szabályzatok és a két kongresszus között elfogadott egyéb határozatok hatálybalépése

IV. Fejezet

PÉNZÜGYEK

125. Cikk Az Egyesület kiadásainak megállapítása és szabályozása

126. Cikk Automatikus szankciók

127. Cikk Hozzájárulási osztályok

128. Cikk A Nemzetközi Iroda kiadványai árának ki-egyenlítése

V. Fejezet

VÁLASZTOTT BÍRÓSÁG

129. Cikk Választott bírósági eljárás

VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

130. Cikk Az Általános Szabályzatra vonatkozó javaslatok jóváhagyásának feltételei

131. Cikk Az Egyesült Nemzetek Szervezetével kötött egyezményekre vonatkozó javaslatok

132. Cikk Az Általános Szabályzat hatálybalépése és érvényességének időtartama

AZ EGYETEMES POSTAEGYESÜLET ÁLTALÁNOS SZABÁLYZATA

Alulírottak, az Egyesület tagországi kormányainak meghatalmazottai az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július 10-én kötött Alapokmánya 22. Cikk 2. bekezdése alapján közös megegyezéssel és ugyanezen Alapokmánya 25. Cikk 4. bekezdésében foglaltak fenntartásával az Alapokmány alkalmazásának és az Egyesület működésének biztosítására ebben az Általános Szabályzatban az alábbi rendelkezéseket határozták el:

I. Fejezet

AZ EGYESÜLET SZERVEINEK MŰKÖDÉSE

101. Cikk

Kongresszusok és rendkívüli kongresszusok szervezése és összehívása

1. A tagországok képviselői az előző kongresszus okiratainak hatálybalépésétől számítva legkésőbb 5 év múlva kongresszusra gyűlnek egybe.

2. A kongresszuson minden tagország a Kormánya által a szükséges felhatalmazással ellátott egy vagy több meghatalmazottal képviselteti magát. A tagországokat szükség esetén egy másik tagország küldöttsége is képviselheti. Valamely küldöttség azonban a saját országán kívül legfeljebb egy másik tagország képviselőt láthatja el.

3. A tanácskozásokon minden tagországnak egy szavazata van, a 126. Cikkben foglalt szankciók fenntartásával.

4. Elvileg minden kongresszus kijelöli azt az országot, ahol a következő kongresszust rendezik. Ha ez a kijelölés nem alkalmazható, az Igazgatási Tanács feladata — az illető országgal történt egyeztetést követően — annak az országnak a kijelölése, ahol a kongresszus összeül.

5. A Nemzetközi Irodával történt egyeztetést követően a kongresszus végleges időpontját és pontos helyét a meghívó Kormány állapítja meg. Elvileg ezen időpont előtt egy évvel a meghívó Kormány meghívást küld az Egyesület tagországnak kormányai részére. Ezt a meghívást akár közvetlenül, akár egy másik Kormány vagy a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának közvetítésével lehet eljuttatni az érdekeltekhez.

6. Amikor egy kongresszust úgy kell összehívni, hogy nincs meghívó Kormány, a Nemzetközi Iroda az Igazgatási Tanáccsal egyetértésben és a Svájci Államszövetség Kormányával történő egyeztetést követően megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kongresszust az Egyesület székhelyének országában hívják össze és rendezzék meg. Ebben az esetben a meghívó Kormány teendőit a Nemzetközi Iroda látja el.

7. A rendkívüli kongresszus helyszínét a Nemzetközi Irodával történt egyeztetést követően azok a tagországok jelölik ki, amelyek a kongresszus összehívását kezdeményezték.

8. A 2—6. bekezdésben leírtak — analógia alapján — a rendkívüli kongresszusokra is vonatkoznak.

102. Cikk

Az Igazgatási Tanács összetétele, működése és értekezletei

1. Az Igazgatási Tanács negyvenegy tagból áll, akik két egymást követő kongresszus közötti időszakban fejtik ki tevékenységüket.

2. Az elnöki tisztség a kongresszust rendező országot illeti meg. Ha ez az ország erről a jogról lemond, akkor de jure taggá válik, és ennek következtében az a földrajzi körzet, amelyhez tartozik, egy további tagsággal rendelkezik, amelyre a 3. bekezdés megszorításai nem vonatkoznak. Ebben az esetben az Igazgatási Tanács az elnöki tisztségre annak a földrajzi csoportnak az egyik tagját választja, amelyhez a rendező ország tartozik.

3. Az Igazgatási Tanács többi negyven tagját arányos földrajzi megoszlás alapján a kongresszus választja. A tagságnak legalább a felét minden kongresszus alkalmával meg kell újítani; egyetlen tagország sem választható meg három egymást követő kongresszuson.

4. Az Igazgatási Tanács minden tagja kijelöli képviselőjét, akinek a posta területén hozzáértő személynek kell lennie.

5. Az Igazgatási Tanács tagjaként végzett tevékenységért díjazás nem jár. A Tanács működési költségeit az Egyesület fedezi.

6. Az Igazgatási Tanácsnak a következő feladatai vannak:

6.1. két kongresszus közötti időszakban felügyeli az Egyesület tevékenységét, ennek során gondoskodik a kongresszus határozatainak végrehajtásáról, tanulmányozza a postai témákkal kapcsolatos kormánypolitikai kérdéseket és figyelembe veszi a nemzetközi szabályozási politikát, amely a szolgálatok kereskedelmével és a versennyel függnek össze;

6.2. megvizsgál és illetékességének keretein belül jóváhagy minden szükségesnek ítélt intézkedést a nemzetközi postaszolgálat minőségének megőrzése, javítása és a szolgálat korszerűsítése érdekében;

6.3. a nemzetközi technikai segélynyújtás keretében előmozdítja, összehangolja és ellenőrzi a postai technikai segélynyújtás minden formáját;

6.4. megvizsgálja és jóváhagyja az Egyesület költségvetését és éves elszámolását;

6.5. a 125. Cikk 3., 4. és 5. bekezdésének megfelelően, amennyiben a körülmények ezt megkövetelik, engedélyezi a költségek felső határának túllépését;

6.6. megállapítja az UPU Pénzügyi Szabályzatát;

6.7. megállapítja a Tartalékalap kezelésének szabályait;

6.8. megállapítja a Külön alap kezelésének szabályait;

6.9. megállapítja a különleges tevékenységek Alapjának kezelési szabályait;

6.10. megállapítja az Önkéntes Alap kezelésének szabályait;

6.11. ellátja a Nemzetközi Iroda tevékenységének ellenőrzését;

6.12. kérés alapján, a 127. Cikk 6. bekezdésének megfelelően engedélyezi egy alacsonyabb tagdíj-hozzájárulási osztály választását;

6.13. amennyiben valamely ország ezt kéri, engedélyezi a földrajzi régió módosítását, figyelembe véve az érintett földrajzi régióhoz tartozó tagországok véleményét;

6.14. megállapítja a Személyzeti Szabályzatot és a választott tisztségviselők szolgálati feltételeit;

6.15. létrehozza vagy megszünteti a Nemzetközi Iroda munkahelyeit, a meghatározott felső költséghatárokból adódó megszorítások figyelembevételével;

6.16. megállapítja a Szociális Alap Szabályzatát;

6.17. jóváhagyja az Egyesület tevékenységéről a Nemzetközi Iroda által készített éves jelentést és a pénzügyi működésről szóló jelentést, és adott esetben észrevételeket tesz azokra vonatkozóan;

6.18. dönt a feladatai ellátása érdekében a postaigazgatásokkal létesítendő kapcsolatokról;

6.19. a Postaforgalmi Tanáccsal történő egyeztetést követően dönt a megfigyelői joggal nem rendelkező szervezetekkel létesítendő kapcsolatokról; megvizsgálja és jóváhagyja a Nemzetközi Iroda beszámolóit az UPU-nak más nemzetközi szervezetekhez fűződő kapcsolatairól; meghozza a szükségesnek ítélt döntéseket e kapcsolatok irányításáról és azok folytatásáról; kellő időben kijelöli azokat a kormányközi és nem kormányközi nemzetközi szervezeteket, amelyeket fel kell kérni arra, hogy a kongresszuson képviseltessék magukat, és megbízza a Nemzetközi Iroda vezérigazgatóját, hogy küldje el a szükséges meghívásokat;

6.20. ha szükségesnek tartja, megállapítja azokat az elveket, amelyeket a Postaforgalmi Tanácsnak figyelembe kell vennie a jelentős pénzügyi kihatásokkal járó kérdések tanulmányozásánál (díjak, végdíjak, átszállítási díjak, a küldemények légi szállítási alapdíja és a levélpostai küldemények feladása külföldön), gondosan figyelemmel kíséri e kérdések tanulmányozását, és — annak biztosítása érdekében, hogy azok az említett elveknek megfeleljenek — megvizsgálja és jóváhagyja a Postaforgalmi Tanácsnak ugyanezen témákra vonatkozó javaslatait;

6.21. a Kongresszus, a Postaforgalmi Tanács vagy a postaigazgatások kérésére tanulmányozza az Egyesületet vagy a nemzetközi postaszolgálatot érintő igazgatási, törvénykezési és jogi kérdéseket. Az Igazgatási Tanácsra tartozik annak eldöntése, hogy a fent említett területeken a postaigazgatások által a kongresszusok közötti időszakban kért tanulmányok beindítása célszerű-e vagy sem;

6.22. javaslatokat fogalmaz meg, amelyeket vagy a kongresszus, vagy a postaigazgatások által történő jóváhagyásra terjeszt elő, a 122. Cikknek megfelelően;

6.23. illetékességi körének határain belül jóváhagyja a Postaforgalmi Tanács ajánlásait egy új szabályozás vagy egy új gyakorlat elfogadására, ha szükséges addig is, amíg a kongresszus dönt a kérdésben;

6.24. megvizsgálja a Postaforgalmi Tanács által készített éves jelentést, és adott esetben az általa előterjesztett javaslatokat;

6.25. a Postaforgalmi Tanácsra bízva egyes kérdések tanulmányozását, a 104. Cikk 9.16. bekezdésének megfelelően;

6.26. a 101. Cikk 4. bekezdése szerinti esetben kijelöli a következő kongresszus helyszínéül szolgáló országot;

6.27. megfelelő időben és a Postaforgalmi Tanáccsal történő konzultáció után meghatározza a kongresszusi munka megfelelő viteléhez szükséges bizottságok számát és azok feladatait;

6.28. a Postaforgalmi Tanáccsal történő konzultáció után és a kongresszus jóváhagyásának fenntartásával kijelöli azokat a tagországokat, amelyek alkalmasak:

— a kongresszusi alelnöki, valamint a bizottsági elnöki és alelnöki tisztségek betöltésére, a lehetőségekhez mérten figyelembe véve a tagországok méltányos földrajzi megoszlását,

— a szűkebb körű kongresszusi bizottságokban való részvételre;

6.29. megvizsgálja és jóváhagyja a kongresszus elé terjesztendő, a Postaforgalmi Tanács által a Nemzetközi Iroda segítségével kidolgozott stratégiai terv tervezetét; megvizsgálja és jóváhagyja a Postaforgalmi Tanács ajánlásai alapján a kongresszus által véglegesített terv éves felülvizsgálatait, és a Postaforgalmi Tanáccsal összehangolva dolgozik a terv kidolgozásán és éves aktualizálásán.

7. Az első ülésen, amelyet a kongresszus elnöke hív össze, az Igazgatási Tanács saját tagjai közül négy alelnököt választ, és megállapítja ügyrendjét.

8. Az Igazgatási Tanács — elnökének összehívására — elvileg évente egyszer ül össze az Egyesület székhelyén.

9. Az Igazgatási Tanács elnöke, alelnökei és bizottsági elnökei, valamint a stratégiai tervezési munkacsoport elnöke alkotják az Igazgató Bizottságot. Ez a Bizottság készíti elő és irányítja az Igazgatási Tanács egyes ülésszakainak munkáját. Az Igazgatási Tanács nevében jóváhagyja a Nemzetközi Iroda által az Egyesület tevékenységéről készített éves jelentést, és ellátja mindazokat a feladatokat, amelyekkel az Igazgatási Tanács megbízza, vagy amelyeknek szükségessége a stratégiai tervezési folyamat során felmerül.

10. Az Igazgatási Tanács tagjainak a testület értekezletein részt vevő képviselői — a kongresszus alatti értekezletek kivételével — jogosultak egy turistaosztályra szóló menettérti repülőjegy, vagy egy első osztályú menettérti vonatjegy árának, vagy bármely más módon lebonyolított utazás költségének megtérítésére, azzal a kikötéssel, hogy ez az összeg nem haladhatja meg a turistaosztályra szóló menettérti repülőjegy árát. Ugyanez a jog illeti meg a Tanács bizottságainak, munkacsoportjainak és más szerveinek minden tagját, amikor ezek a testületek a kongresszuson és a Tanács ülésszakain kívül üléseznek.

11. A Postaforgalmi Tanács képviselétét annak elnöke látja el az Igazgatási Tanács azon ülésein, amelyeknek

napirendjén az általa irányított szervet érintő kérdések szerepelnek.

12. A két szerv tevékenysége közötti hatékony kapcsolat biztosítása érdekében a Postaforgalmi Tanács kijelölheti egyes képviselőit, akik megfigyelői minőségben részt vesznek az Igazgatási Tanács értekezletein.

13. Annak az országnak a postaigazgatását, ahol az Igazgatási Tanács ülésezik, meghívják, hogy megfigyelői minőségben vegyen részt az értekezleten, ha ez az ország nem tagja az Igazgatási Tanácsnak.

14. Az Igazgatási Tanács értekezleteire szavazati jog nélkül meghívhat bármely nemzetközi szervezetet, bármely szövetség vagy vállalat képviselőjét, vagy bármely olyan szakteknit, akinek a munkálatokba való bekapcsolódását kívánja. Ugyanilyen feltételek mellett meghívhatja a tagországok egy vagy több olyan postaigazgatását is, amelyek a napirenden lévő kérdésekben érdekeltek.

15. Az Igazgatási Tanács tagjai tevékenyen részt vesznek annak munkájában. Az Igazgatási Tanácshoz nem tartozó tagországok kérésükre közreműködhetnek a végzett tanulmányokban, betartva azokat a feltételeket, amelyeket a Tanács előírhat munkája eredményességének és hatékonyságának biztosítása érdekében. Felkérhetik őket arra is, hogy lássák el egyes munkacsoportok elnöki teendőit, ha ismereteik vagy tapasztalataik ezt indokolják. Az Igazgatási Tanácshoz nem tartozó tagországok részvétele az Egyesület számára többletköltséggel nem járhat.

103. Cikk

Az Igazgatási Tanács tevékenységéről szóló okiratok

1. Az Igazgatási Tanács minden ülésszak után tájékoztatja tevékenységéről az Egyesület tagországait és a szűkebb körű egyesületeket; ebből a célból többek között egy összefoglaló beszámolót küld részükre, valamint elküldi határozatait és döntéseit.

2. Az Igazgatási Tanács egész működéséről átfogó jelentést tesz a kongresszusnak, és azt a kongresszus megnyitása előtt legalább két hónappal megküldi a postaigazgatásoknak.

104. Cikk

A Postaforgalmi Tanács összetétele, működése és értekezletei

1. A Postaforgalmi Tanács negyven tagból áll, akik két egymást követő kongresszus közötti időszakban fejtik ki tevékenységüket.

2. A Postaforgalmi Tanács tagjait a kongresszus választja, specifikus földrajzi megoszlás alapján. Huszonnégy hely a fejlődő országokat, míg tizenhat hely a fejlett országokat illeti meg. A tagságnak legalább egyharmadát minden kongresszus alkalmával meg kell újítani.

3. A Postaforgalmi Tanács egyes tagjainak képviselőit az illető ország postaiszervezete jelöli ki. Ennek a képviselőnek a postaiszervezés szakképzett tisztviselőjének kell lennie.

4. A Postaforgalmi Tanács működési költségeit az Egyesület fedezi. Tagjai semmilyen díjazásban nem részesülnek. A Postaforgalmi Tanácsban részt vevő igazgatások képviselőinek utazási és tartózkodási költségei ezeket az igazgatásokat terhelik. Az ENSZ által összeállított jegyzék alapján hátrányos helyzetűnek minősített országok képviselőinek azonban joguk van — a kongresszus idején rendezett értekezletek kivételével — egy turistaosztályra szóló menettérti repülőjegy, vagy egy első osztályú menettérti vonatjegy árának, vagy bármely más módon lebonyolított utazás költségének megtérítésére, azzal a kikötéssel, hogy ez az összeg nem haladhatja meg a turistaosztályra szóló menettérti repülőjegy árát.

5. Az első értekezlet alkalmával, amelyet a kongresszus elnöke hív össze és nyit meg, a Postaforgalmi Tanács saját tagjai közül megválasztja az elnököt, az alelnököt, a bizottságok elnökeit és a stratégiai tervezési munkacsoport elnökét.

6. A Postaforgalmi Tanács maga állapítja meg ügyszabályzatát.

7. A Postaforgalmi Tanács elvileg minden évben összeül az Egyesület székhelyén. Az értekezlet helyét és időpontját az elnök határozza meg, az Igazgatási Tanács elnökének és a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának egyetértése alapján.

8. A Postaforgalmi Tanács elnöke, alelnökei és bizottsági elnökei, valamint a stratégiai tervezési munkacsoport elnöke alkotják az Igazgató Bizottságot. Ez a Bizottság készíti elő és irányítja a Postaforgalmi Tanács egyes értekezleteinek munkáját, és ellátja mindazokat a feladatokat, amelyekkel a Tanács megbízza, vagy amelyeknek szükségessége a stratégiai tervezési folyamat során felmerül.

9. A Postaforgalmi Tanács feladatai a következők:

9.1. tanulmányokat végez azokkal a legfontosabb üzemviteli, kereskedelmi, műszaki, gazdasági és technikai együttműködési problémákkal kapcsolatban, amelyek az Egyesület valamennyi tagországának postaiszervezését érdeklik, beleértve a jelentős pénzügyi kihatásokkal járó kérdéseket is (díjak, végdíjak, átszállítási díjak, postaanyag légiszállítási díja, postacsomag díjrészek és levélpostai küldemények feladása külföldön), e tárgykörökben tájékoztatást és állásfoglalást dolgoz ki, és ajánlásokat fogalmaz meg az ezekkel kapcsolatban foganatosítandó intézkedésekre nézve;

9.2. a kongresszus befejezését követő hat hónapon belül elvégzi az Egyesület Szabályzatainak felülvizsgálatát, hacsak a kongresszus másként nem dönt. Sürgős szükségesség esetén a Postaforgalmi Tanács más ülészeit is módosíthatja az említett Szabályzatokat. Az alapvető politikát és elveket érintő kérdésekben a Postaforgalmi Tanács mindkét esetben az Igazgatási Tanács irányításának van alárendelve;

9.3. koordinálja a nemzetközi postaiszervezetek fejlesztésére és javítására irányuló gyakorlati intézkedéseket;

9.4. az Igazgatási Tanács jóváhagyásának fenntartásával, ez utóbbi illetékességének keretei között megteszi mindazon intézkedéseket, amelyeket a nemzetközi postaiszervezet minőségének megőrzése és fokozása, valamint az szolgálat korszerűsítése érdekében szükségesnek tart;

9.5. javaslatokat fogalmaz meg, amelyeket vagy a kongresszus vagy a postaiszervezetek által történő jóváhagyásra terjeszt elő, a 122. Cikknek megfelelően; az Igazgatási Tanács jóváhagyása szükséges, ha ezek a javaslatok ez utóbbi hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkoznak;

9.6. valamely tagország postaiszervezésének kérésére megvizsgálja azokat a javaslatokat, amelyeket a szóban forgó postaiszervezet a 121. Cikk szerint a Nemzetközi Irodához továbbít, elkészíti azok véleményezését, és megbízza a Nemzetközi Irodát, hogy azt csatolja az említett javaslatokhoz, mielőtt jóváhagyás végett a tagországok postaiszervezetei elé terjeszti;

9.7. ha szükséges, és esetleg az Igazgatási Tanács jóváhagyása és valamennyi postaiszervezettel történő konzultáció után javaslatot tesz egy szabályozás vagy egy új gyakorlat elfogadására addig is, amíg az ügyben a kongresszus dönt;

9.8. technikai és üzemviteli téren, valamint illetékességének más olyan területein, ahol az egységes gyakorlat követése nélkülözhetetlen, a postaiszervezeteknek szóló ajánlások formájában szabványokat készít és bocsát ki; ugyanígy, szükség esetén módosítja az általa létrehozott szabványokat;

9.9. az Igazgatási Tanáccsal egyetértve és annak jóváhagyásával tanulmányozza a Nemzetközi Iroda által készített és a kongresszus elé terjesztendő stratégiai tervet; a stratégiai tervezési munkacsoport és a Nemzetközi Iroda közreműködésével, valamint az Igazgatási Tanács jóváhagyásával évente felülvizsgálja a kongresszus által elfogadott tervet;

9.10. jóváhagyja a Nemzetközi Iroda által az Egyesület tevékenységéről készített éves beszámolónak azokat a részeit, amelyek a Postaforgalmi Tanács feladat- és hatáskörét érintik;

9.11. a feladatainak ellátása érdekében dönt a postaiszervezetekkel létesítendő kapcsolatokról;

9.12. tanulmányozza az új és a fejlődő országokat érdeklő oktatási és szakképzési problémákat;

9.13. megteszi a szükséges intézkedéseket abból a célból, hogy tanulmányozza és közvételegye azokat a tapasztalatokat és eredményeket, amelyeket egyes országok a postaszolgálattal kapcsolatos technikai, forgalmi, gazdálkodási és szakképzési területen elértek;

9.14. tanulmányozza a postaszolgálat jelenlegi helyzetét és igényeit az új és a fejlődő országokban, és megfelelő ajánlásokat dolgoz ki ezen országok postaszolgálatai javításának módjára és eszközeire nézve;

9.15. az Igazgatási Tanáccsal egyetértésben megfelelő intézkedéseket tesz az Egyesület valamennyi tagországgal, különösen pedig az új és a fejlődő országokkal való technikai együttműködés területén;

9.16. megvizsgálja mindazokat az egyéb kérdéseket, amelyeket a Postaforgalmi Tanács valamely tagja, az Igazgatási Tanács vagy valamelyik tagország igazgatása terjeszt elő.

10. A Postaforgalmi Tanács tagjai tevékenyen részt vesznek annak munkájában. Azoknak a tagországoknak a postaigazgatásai, amelyek nem tagjai a Postaforgalmi Tanácsnak, kérésükre közreműködhetnek a végzett tanulmányokban, betartva azokat a feltételeket, amelyeket a Tanács előírhat munkája eredményességének és hatékonyságának biztosítása érdekében. Az ilyen postaigazgatásokat arra is felkérhetik, hogy lássák el egyes munkacsoportok elnöki teendőit, ha ismereteik vagy tapasztalataik ezt indokolják.

11. A Postaforgalmi Tanács a kongresszust követő első ülészakán az UPU-nak a kongresszus által elfogadott stratégiai terve és különösen annak az Egyesület állandó testületeinek stratégiájára vonatkozó részei alapján egy alampunkaprogram-tervezetet készít, amely jó néhány, a stratégia megvalósítását célzó taktikai elemet tartalmaz. Ezt az alpprogramot, amely korlátozott számú aktuális és közérdekű projektet tartalmaz, az új realitások és prioritások, valamint a stratégiai tervben végrehajtott módosítások függvényében minden évben felülvizsgálják.

12. A két szerv tevékenysége közötti hatékony kapcsolat biztosítása érdekében az Igazgatási Tanács kijelölheti egyes képviselőit, akik megfigyelői minőségben részt vesznek a Postaforgalmi Tanács értekezletein.

13. A Postaforgalmi Tanács értekezleteire szavazati jog nélkül meghívhatja a következőket:

13.1. bármely nemzetközi szervezetet vagy olyan szak tekintélyt, akinek a munkálatokba való bekapcsolódását kívánja;

13.2. azoknak a tagországoknak a postaigazgatásait, amelyek nem tagjai a Postaforgalmi Tanácsnak;

13.3. bármely olyan intézményt vagy vállalatot, amellyel konzultálni kíván munkáját illetően.

105. Cikk

A Postaforgalmi Tanács tevékenységéről szóló okiratok

1. A Postaforgalmi Tanács minden ülészak után tájékoztatja tevékenységéről az Egyesület tagországait és a szűkebb körű egyesületeket; ebből a célból többek között egy összefoglaló beszámolót küld részükre, valamint elküldi határozatait és döntéseit.

2. A Postaforgalmi Tanács tevékenységéről éves jelentést készít az Igazgatási Tanács részére.

3. A Postaforgalmi Tanács egész működéséről átfogó jelentést tesz a kongresszusnak, és azt a kongresszus megnyitása előtt legalább két hónappal megküldi a postaigazgatásoknak.

106. Cikk

A Kongresszusok Ügyrendi Szabályzata

1. Munkájának megszervezéséhez és a tárgyalások lebonyolításához a kongresszus a Kongresszusok Ügyrendi Szabályzatát alkalmazza.

2. Minden kongresszus módosíthatja ezt a Szabályzatot magában az Ügyrendi Szabályzatban meghatározott feltételek szerint.

107. Cikk

A Nemzetközi Iroda munkanyelvei

A Nemzetközi Iroda munkanyelve a francia és az angol.

108. Cikk

Az okiratokban, a tárgyalásokon és a hivatalos levelezésben használt nyelvek

1. Az Egyesület okirataiban a francia, az angol, az arab és a spanyol nyelvet használják. A kínai, a német, a portugál és az orosz nyelvet szintén használják, de azzal a kikötéssel, hogy ezeken a nyelveken csak a legfontosabb alapokiratokat készítik el. Más nyelveket ugyancsak használhatnak, feltéve, hogy az ezt igénylő tagországok az ezzel járó összes költséget viselik.

2. Az a tagország vagy azok a tagországok, amely(ek) valamely nem hivatalos nyelv használatát kéri(k), nyelvi csoportot alkot(nak).

3. Az okiratokat a Nemzetközi Iroda adja ki a hivatalos nyelven és a megalakított nyelvi csoportok nyelvein, vagy közvetlenül, vagy e csoportok területi irodái útján, a Nemzetközi Irodával egyeztetett eljárásnak megfelelően. A különböző nyelvű kiadások azonos minta szerint készülnek.

4. A Nemzetközi Iroda által közvetlenül kiadott okiratok különböző nyelvű változatainak szétosztása lehetőség szerint egyidejűleg történik.

5. A postaigazgatások és a Nemzetközi Iroda, valamint az utóbbi és a kívülállók közötti levelezés bármely olyan nyelven folyhat, amelynek lebonyolításához a Nemzetközi Iroda fordítószolgálattal rendelkezik.

6. A valamely nyelvre történő fordítás költségeit — beleértve az 5. bekezdés alkalmazásából eredőket is — az a nyelvi csoport fedezi, amely ezt a nyelvet kérte. A hivatalos nyelvet használó tagországok a nem hivatalos okiratok fordítása tekintetében átalány jellegű hozzájárulást fizetnek, melynek egy hozzájárulási egységre jutó összege azonos azzal, amit a Nemzetközi Iroda másik munkanyelvét használó tagországok fizetnek. Az okiratok rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos összes többi költséget az Egyesület fedezi. Az okiratok kínai, német, portugál és orosz nyelven történő elkészítésének az Egyesület által viselt költségei felső határát kongresszusi határozat rögzíti.

7. Az egyes nyelvi csoportok által viselendő költségeket a csoportok tagjai között az Egyesület költségeihez való hozzájárulásuk arányában osztják szét. Ezeket a költségeket a nyelvi csoportok tagjai között más felosztási kulcs szerint is fel lehet osztani, azzal a feltétellel, hogy az érdekeltek ebben megegyeznek, és elhatározásukról a csoport szóvivője útján a Nemzetközi Irodát értesítik.

8. A Nemzetközi Iroda a tagországoknak a választott nyelv megváltoztatása iránti kérelmeit két évet meg nem haladó határidőn belül teljesíti.

9. Az Egyesület szerveinek értekezletein tárgyalási nyelvként a francia, az angol, a spanyol és az orosz nyelvek használata elfogadott, megfelelő — elektronikus berendezéssel vagy anélkül működő — tolmácsolási rendszer alkalmazásával, amelynek kiválasztása a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójával és az érdekelt tagországokkal való egyeztetés után az értekezlet szervezőinek döntésén múlik.

10. A 9. bekezdésben említett tárgyalások és értekezletek esetében egyéb nyelvek is használhatók.

11. Azok a küldöttségek, amelyek egyéb nyelveket használnak, gondoskodnak a 9. bekezdésben felsorolt nyelvek valamelyikén történő szinkrontolmácsolásról, akár az ugyanabban a bekezdésben említett rendszer útján — ha az ahhoz szükséges műszaki változtatásokat el lehet végezni —, akár pedig külön tolmácsok közreműködésével.

12. A tolmácsszolgálat költségeit az Egyesület költségeihez való hozzájárulásuk arányában azok között a tag-

országok között osztják szét, amelyek ugyanazt a nyelvet használják. A műszaki berendezés felszerelésével és fenntartásával járó költségeket azonban az Egyesület viseli.

13. A postaigazgatások megállapodhatnak abban, hogy egymás közötti kapcsolataikban a hivatalos levelezésre milyen nyelvet használnak. Ilyen megállapodás hiányában a francia nyelvet kell használni.

II. Fejezet

NEMZETKÖZI IRODA

109. Cikk

A Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának és a vezérigazgató első helyettesének megválasztása

1. A Nemzetközi Iroda vezérigazgatóját és a vezérigazgató első helyettesét a kongresszus választja két egymást követő kongresszus közötti időszakra; megbízatásuk legrövidebb időtartama öt év. Mandátumuk csak egy alkalommal újítható meg. Amennyiben a kongresszus másként nem határoz, hivatalba lépésük időpontja a kongresszust követő év január 1.

2. A Nemzetközi Iroda vezérigazgatója legalább hét hónappal a kongresszus megnyitása előtt jegyzéket intéz a tagországok kormányaihoz, amelyben felhívja őket a vezérigazgatói és az első vezérigazgató-helyettesi állásra szóló esetleges pályázatok benyújtására, és egyúttal jelzi, hogy a hivatalban lévő vezérigazgató vagy az első vezérigazgató-helyettes bejelentette-e eredeti mandátuma megújítására vonatkozó kívánságát. Az életrajzzal ellátott pályázatoknak legalább két hónappal a kongresszus megnyitása előtt kell beérkezniük a Nemzetközi Irodához. A jelölteknek azon tagországok állampolgárainak kell lenniük, amelyek a pályázatokat benyújtják. A Nemzetközi Iroda elkészíti a kongresszus részére a választáshoz szükséges okiratokat. A vezérigazgató és az első vezérigazgató-helyettes megválasztása titkos szavazással történik; először a vezérigazgató megválasztására kerül sor.

3. A vezérigazgatói állás megüresedése esetén a vezérigazgató teendőit a vezérigazgató első helyettese látja el mindaddig, amíg az előbbi megbízatásának ideje le nem jár; a vezérigazgató első helyettese megválasztható erre az állásra, és hivatalból jelöltnak tekinthető, feltéve, hogy eredeti, első vezérigazgató-helyettesi mandátumát az előző kongresszus egyszer már nem újította meg, és amennyiben kifejezi azt a kívánságát, hogy tekintsek jelöltnak a vezérigazgatói állásra.

4. A vezérigazgatói és az első vezérigazgató-helyettesi állás egyidejű megüresedése esetén az Igazgatási Tanács — előzetes pályázatkirás nyomán beérkező pályázatok alapján — első vezérigazgató-helyettest választ a legköze-

lebbi kongresszusig terjedő időszakra. A pályázatok benyújtásánál analógia alapján a 2. bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

5. Az első vezérigazgató-helyettesi állás megüresedése esetén az Igazgatási Tanács — a vezérigazgató javaslatára — a Nemzetközi Iroda egyik vezérigazgató-helyettesét bízza meg az első vezérigazgató-helyettesi feladatok ellátásával a következő kongresszusig.

110. Cikk

A vezérigazgató feladatai

1. A vezérigazgató szervezi, irányítja és vezeti a Nemzetközi Irodát, amelynek ő a törvényes képviselője. Hatáskörébe tartozik a G1—D2 fokozatú állásokba történő besorolás, és a tisztviselők e fokozatokba történő kinevezése és előléptetése. A P1—D2 fokozatokba történő kinevezéseknél mérlegelni kell a jelöltek szakmai felkészültségét; e személyekre azon tagországok postaigazgatásai tesznek javaslatot, amelyeknek állampolgárai vagy amelyekben szakmai tevékenységüket kifejtik. Eközben figyelembe kell venni a méltányos — földrészek és nyelvek szerinti — földrajzi megoszlást. A vezérigazgató-helyettesi állásokat lehetőleg különböző régiókból, és a vezérigazgató, valamint az első vezérigazgató-helyettes által képviselttől eltérő régiókból származó pályázókkal kell betölteni, ám feltétlenül a Nemzetközi Iroda eredményes működésének szem előtt tartásával. A speciális felkészültséget igénylő állások esetében a vezérigazgató kívülállókhöz is fordulhat. Új tisztviselő kinevezésekor figyelembe veszi továbbá azt is, hogy elvileg a D2, D1 és P5 fokozatú állásokat betöltő személyek az Egyesület különböző tagországainak állampolgárai legyenek. A Nemzetközi Iroda tisztviselőinek a D2, D1 és P5 fokozatokba történő előléptetésénél nem köteles ugyanezt az elvet alkalmazni. Egyébként az arányos földrajzi elosztásra és a nyelvekre vonatkozó követelményeket csak a megfelelő rátermettség vizsgálatát követően veszik figyelembe a kiválasztási folyamatban. A vezérigazgató évente egyszer tájékoztatja az Igazgatási Tanácsot a P4—D2 fokozatokba történt kinevezésekről és előléptetésekről.

2. A következő feladatok tartoznak a vezérigazgató hatáskörébe:

2.1. ellátja az Egyesület okiratainak letéteményesi feladatait és közvetítői szerepet tölt be az Egyesületbe való felvétel és csatlakozás, valamint az abból való kiválás eljárása során;

2.2. valamennyi tagország kormányát értesíti a kongresszus által hozott határozatokról;

2.3. valamennyi igazgatást értesíti a Postaforgalmi Tanács által elfogadott vagy felülvizsgált Szabályzatokról;

2.4. elkészíti az Egyesület éves költségvetésének tervezetét az Egyesület szükségleteivel még összeegyeztethető lehető legalacsonyabb szinten, és azt megfelelő időben megvizsgálásra az Igazgatási Tanács elé terjeszti; az Igazgatási Tanács jóváhagyása után a költségvetést közli a tagországokkal, és gondoskodik annak végrehajtásáról;

2.5. végrehajtja az Egyesület szervei által kért és az okiratok alapján reá háruló specifikus tevékenységeket;

2.6. megteszi az Egyesület szervei által kitűzött célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket a meghatározott politika és a rendelkezésre álló pénzeszközök keretén belül;

2.7. indítványokat és javaslatokat terjeszt az Igazgatási Tanács és a Postaforgalmi Tanács elé;

2.8. elkészíti a Postaforgalmi Tanács részére — az ez utóbbi által adott irányelvek alapján — a kongresszus elé terjesztendő stratégiai terv tervezetét és az éves felülvizsgálat tervezetét;

2.9. biztosítja az Egyesület képviselőit;

2.10. közvetítőként szerepel az alábbiak közötti kapcsolatokban:

— az UPU és a szűkebb körű egyesületek,

— az UPU és az Egyesült Nemzetek Szervezete,

— az UPU és az Egyesületet érdeklő tevékenységet folytató nemzetközi szervezetek, és

— az UPU és az olyan nemzetközi szervezetek, egyesületek vagy vállalatok közötti viszonylatokban, amelyekkel az Egyesület szervei konzultálni kívánnak, vagy amelyeket munkáikba be kívánnak vonni;

2.11. ellátja az Egyesület szerveinek főtitkári feladatait, és ennek keretében — figyelembe véve a jelen Általános Szabályzat konkrét rendelkezéseit — különösen az alábbiakra ügyel:

— az Egyesület szervei munkájának előkészítése és megszervezése,

— az okiratok, jelentések és jegyzőkönyvek előkészítése, előállítás és szétosztása,

— a titkárság működése az Egyesület szerveinek értekezletei alatt;

2.12. jelen van az Egyesület szerveinek értekezletein, és — szavazati jog nélkül — részt vesz a tárgyalásokon, azzal a lehetőséggel, hogy képviseltetheti is magát.

111. Cikk

A vezérigazgató első helyettesének feladatai

1. A vezérigazgató első helyettese segíti a vezérigazgatót, és neki tartozik felelősséggel.

2. A vezérigazgató távolléte vagy akadályoztatása esetén feladatait a vezérigazgató első helyettese látja el. Ugyanez érvényes abban az esetben, ha a vezérigazgató

állítás a 109. Cikk 3. bekezdésében foglaltak szerint megüresedik.

112. Cikk

Az Egyesület szerveinek titkársága

Az Egyesület szerveinek titkársági teendőit a Nemzetközi Iroda látja el a vezérigazgató felelős irányításával. Az egyes ülések alkalmával kiadott okiratokat megküldi az adott szerv tagjainak postaigazgatásai, valamint azon országok postaigazgatásai részére, amelyek ugyan nem tagjai a szervnek, de részt vesznek a végzett tanulmányok kidolgozásában, továbbá a szűkebb körű egyesületek és a többi olyan tagország postaigazgatásai részére, amelyek azokat kérik.

113. Cikk

A tagországok névjegyzéke

A Nemzetközi Iroda összeállítja és naprakész állapotban tartja az Egyesület tagországainak névjegyzékét, felüntetve hozzájárulási osztályukat, földrajzi csoportjukat, és az Egyesület okirataihoz való kapcsolatukat.

114. Cikk

Felvilágosítások. Vélemények. Az okiratok értelmezésére és módosítására vonatkozó kérelmek. Közreműködés a számadások kiegyenlítésében

1. A Nemzetközi Iroda mindenkor az Igazgatási Tanács, a Postaforgalmi Tanács és a postaigazgatások rendelkezésére áll, hogy a postaszolgáltatatra vonatkozó kérdésekben megadjon nekik minden szükséges felvilágosítást.

2. Feladata nevezetesen a nemzetközi postaszolgáltatást érintő mindenfajta információ összegyűjtése, rendezése, közzététele és terjesztése, vitás kérdésekben az érdekelt felek kívánságára a véleménynyilvánítás; az Egyesület okiratainak értelmezésére és módosítására vonatkozó kérelmek intézése, és általában mindazoknak a szerkesztési vagy dokumentációs munkáknak az elvégzése, amelyeket a szóban forgó okiratok a hatáskörébe utalnak vagy amelyekre az Egyesület érdekében felkérnek.

3. Intézi továbbá azokat a felméréseket, amelyeket a postaigazgatások kérnek abból a célból, hogy egy meghatározott kérdéstről a többi igazgatás véleményét megtudják. Az ilyen felmérések eredményének nincs szavazás jellege és kötelező ereje.

4. Kompenzációs irodaként közreműködhet a nemzetközi postaszolgáltatatra vonatkozó minden fajta számadás rendezésében.

115. Cikk

Technikai együttműködés

A Nemzetközi Iroda a nemzetközi technikai együttműködés keretében fejleszti a postai technikai segélynyújtást, annak minden formájában.

116. Cikk

A Nemzetközi Iroda által szolgáltatott nyomtatványok

A Nemzetközi Iroda feladata, hogy a nemzetközi válaszdíjszelvényeket előállítsa és ellássa velük az azokat megrendelő postaigazgatásokat.

117. Cikk

Szűkebb körű egyesületek okiratai és különmegállapodások

1. A szűkebb körű egyesületek okiratait és azokat a különmegállapodásokat, amelyeket az Alapokmány 8. Cikke alapján kötöttek, a szűkebb körű egyesületek irodáinak, vagy ezek hiányában a szerződő felek valamelyikének két példányban meg kell küldenie a Nemzetközi Iroda részére.

2. A Nemzetközi Iroda ügyel arra, hogy a szűkebb körű egyesületek okiratai és a különmegállapodások ne tartalmazzanak a közönségre nézve kedvezőtlenebb feltételeket, mint az Egyesület okiratai, és tájékoztatja a postaigazgatásokat a fent említett egyesületek és megállapodások létezéséről. A Nemzetközi Iroda a jelen rendelkezés értelmében feltárt esetleges rendellenességeket az Igazgatási Tanács tudomására hozza.

118. Cikk

Az Egyesület folyóirata

A Nemzetközi Iroda a rendelkezésére bocsátott okiratok felhasználásával folyóiratot ad ki német, angol, arab, kínai, spanyol, francia és orosz nyelven.

119. Cikk

Éves jelentés az Egyesület tevékenységéről

A Nemzetközi Iroda az Egyesület tevékenységéről éves jelentést készít, amelyet az Igazgatási Tanács jóváhagyása után megküld a postaigazgatásoknak, a szűkebb körű egyesületeknek és az Egyesült Nemzetek Szervezetének.

III. Fejezet

A JAVASLATOK BENYÚJTÁSOKOR
ÉS TANULMÁNYOZÁSOKOR KÖVETENDŐ
ELJÁRÁS

120. Cikk

*A kongresszus elé terjesztendő javaslatok benyújtási
eljárása*

1. A 2. és az 5. bekezdésben említett kivételektől eltekintve, a tagországok postaigazgatásai által a kongresszus elé terjesztendő mindenfajta javaslat benyújtásakor az alábbiak szerint kell eljárni:

a) előterjesztésre azokat a javaslatokat fogadják el, amelyek legalább hat hónappal a kongresszus kitűzött időpontja előtt beérkeznek a Nemzetközi Irodához;

b) a kongresszus időpontját megelőző hat hónapos időszak alatt semmilyen szerkesztési jellegű javaslatot nem fogadnak el;

c) azokat az érdemi javaslatokat, amelyek a kongresszus időpontját megelőző hat és négy hónap közötti időszakban érkeznek a Nemzetközi Irodához, csak akkor fogadják el előterjesztésre, ha azokat legalább két postaigazgatás támogatja;

d) azokat az érdemi javaslatokat, amelyek a kongresszus időpontját megelőző négy és két hónap közötti időszakban érkeznek a Nemzetközi Irodához, csak akkor fogadják el előterjesztésre, ha azokat legalább nyolc postaigazgatás támogatja; az ennél később beérkező javaslatokat már nem fogadják el;

e) a támogató nyilatkozatoknak ugyanazon határidőn belül kell a Nemzetközi Irodához beérkezniük, mint azoknak a javaslatoknak, amelyekre vonatkoznak.

2. Az Alapokmányra vagy az Általános Szabályzatra vonatkozó javaslatoknak a kongresszus megnyitása előtt legalább hat hónappal kell a Nemzetközi Irodához megérkezniük; az ennél később, de a kongresszus megnyitása előtt beérkező javaslatokat csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kongresszus az ott képviselt országok kétharmados többségének szavazatával így dönt, és ha az 1. bekezdésben szereplő feltételek teljesülnek.

3. Minden javaslatnak elvileg csak egy célkitűzése lehet, és csak az e célkitűzés érdekében indokolt módosításokat tartalmazhatja.

4. A szerkesztési jellegű javaslatokat az azokat előterjesztő postaigazgatások a fejrészben „Proposition d'ordre rédactionnel/Drafting proposal” [Szerkesztési jellegű javaslat] megjegyzéssel látják el, és a Nemzetközi Iroda ezeket a sorszámozást követő R betűjelzéssel teszi közzé. Azokat a javaslatokat, amelyeket nem láttak el ilyen megjegyzéssel, de amelyek a Nemzetközi Iroda véleménye szerint csak a szövegezést érintik, erre vonatkozó megfelelő utalással teszik közzé; az Iroda ezekről a javaslatokról a kongresszus részére jegyzéket állít össze.

5. Az 1. és a 4. bekezdésben előírt eljárás nem vonatkozik sem a Kongresszusok Ügyrendi Szabályzatára, sem pedig a már benyújtott javaslatokat érintő módosításokra.

121. Cikk

*A két kongresszus között előterjesztett javaslatok
benyújtási eljárása*

1. Az Egyezményre vagy a Megállapodásokra vonatkozó minden olyan javaslat figyelembevételéhez, amelyet valamely postaigazgatás két kongresszus között terjeszt elő, legalább két másik postaigazgatás támogatása szükséges. E javaslatokkal nem foglalkoznak, ha a Nemzetközi Iroda a javaslatokkal egy időben nem kapja meg a szükséges támogató nyilatkozatokat.

2. E javaslatokat a Nemzetközi Iroda útján küldik meg a többi postaigazgatásnak.

3. A Szabályzatokra vonatkozó javaslatoknál nincs szükség támogatásra, de a Postaforgalmi Tanács azokat csak akkor veszi figyelembe, ha egyetért azok sürgős jellegével.

122. Cikk

A javaslatok megvizsgálása két kongresszus között

1. Az Egyezményre, a Megállapodásokra és azok Zárójegyzőkönyveire vonatkozó valamennyi javaslatot a következő eljárás szerint tárgyalják: a tagországok postaigazgatásainak két hónap áll rendelkezésükre, hogy a Nemzetközi Iroda körözüvénye útján közölt javaslatokat tanulmányozzák és esetleges észrevételeiket az Iroda tudomására hozzák. Módosításokat nem tehetnek. A válaszokat a Nemzetközi Iroda összegyűjti, és azzal a felhívással közli a postaigazgatásokkal, hogy szavazzanak a javaslat mellett vagy ellen. Azokat az igazgatásokat, amelyek két hónapon belül nem küldik be szavazatukat, úgy tekintik, mint ame-

lyek a szavazástól tartózkodtak. A fenti határidőket a Nemzetközi Iroda körözüvényeinek keltétől számítják.

2. A Szabályzatokra vonatkozó módosító javaslatokat a Postaforgalmi Tanács tárgyalja.

3. Ha a javaslat valamely Megállapodásra vagy annak Zárójegyzőkönyvére vonatkozik, az 1. bekezdésben ismertetett eljárásban csak azoknak a tagországoknak a postaigazgatásai vehetnek részt, amelyek a szóban forgó Megállapodást aláírták.

123. Cikk

A két kongresszus között elfogadott határozatok hivatalos közlése

1. Az Egyezményt, a Megállapodásokat és ezen okiratok Zárójegyzőkönyveit érintő módosítások megerősítése a Nemzetközi Iroda vezérigazgatója által a tagországok kormányai részére küldött, erről szóló értesítéssel történik.

2. A Szabályzatokat és azok Zárójegyzőkönyveit érintő, a Postaforgalmi Tanács által végrehajtott módosításokat a Nemzetközi Iroda közli a postaigazgatásokkal. Ugyanez érvényes az Egyezmény 64. Cikk 3.3.2. pontjában és a Megállapodások megfelelő rendelkezéseiben foglalt értelmezésekre is.

124. Cikk

A Szabályzatok és a két kongresszus között elfogadott egyéb határozatok hatálybalépése

1. A Szabályzatok ugyanakkor lépnek hatályba és ugyanaddig érvényesek, mint a kongresszuson elfogadott okiratok.

2. Az 1. bekezdésben foglaltak fenntartásával, az Egyesület okiratainak módosításával kapcsolatban két kongresszus között elfogadott határozatok legkorábban a hivatalos közlésüktől számított három hónap múlva lépnek hatályba.

IV. Fejezet

PÉNZÜGYEK

125. Cikk

Az Egyesület kiadásainak megállapítása és szabályozása

1. A 2—6. bekezdésekben foglaltak fenntartásával az Egyesület szerveinek működésével járó éves kiadások

2000-re és az azt követő évekre nem haladhatják meg az alábbi összegeket:

- 36 680 816 svájci frank a 2000. évre,
- 37 000 000 svájci frank a 2001. évre,
- 37 000 000 svájci frank a 2002. évre,
- 37 000 000 svájci frank a 2003. évre,
- 37 000 000 svájci frank a 2004. évre.

2. A következő kongresszus összehívásával kapcsolatos kiadások (a titkárság tagjainak utazási költségei, szállítási költségek, a szinkrontolmácsolás műszaki felszerelésének költségei, az okiratok kongresszus alatti előállításának költségei stb.) nem haladhatják meg a 2 948 000 svájci frankos határt.

3. Az Igazgatási Tanácsnak joga van az 1. és 2. bekezdésben megállapított határok túllépésére, hogy érvényesíteni lehessen a fizetési fokozatokat, a nyugdíjjárulékokat vagy a pótlékokat — köztük az álláspótlékokat — érintő azon emeléseket, amelyeknek az alkalmazását az Egyesült Nemzetek Szervezete a Genfben szolgáltatot teljesítő személyzete tekintetében jóváhagyott.

4. Az Igazgatási Tanácsnak joga van arra is, hogy a svájci fogyasztási árindex függvényében évente kiigazítsa a személyzeti költségeken kívüli kiadások összegét.

5. Az 1. bekezdéstől függetlenül az Igazgatási Tanács — rendkívüli sürgősség esetén a vezérigazgató — engedélyezheti a megszabott keretek túllépését a Nemzetközi Iroda épületén elvégzendő jelentős és előre nem látható javítások költségének fedezése érdekében, a túllépés összege azonban nem haladhatja meg az évi 125 000 svájci frankot.

6. Ha az 1. és 2. bekezdésben megállapított keretek nem bizonyulnak elegendőnek az Egyesület zökkenőmentes működésének biztosításához, ezeket az összeghatárokat csak az Egyesület tagországi többségének jóváhagyásával lehet túllépni. Az erre vonatkozó konzultációnak részletes indoklást kell tartalmaznia az ilyen jellegű kérés alátámasztására.

7. Azoknak az országoknak, amelyek az Egyesülethez csatlakoznak, vagy amelyeket az Egyesületbe tagként felvesznek, valamint azoknak, amelyek az Egyesületből kiválnak, tagdíjukat arra a teljes évre le kell róniuk, amelynek folyamán a felvételük vagy a kilépésük érvénybe lép.

8. A tagországok az Igazgatási Tanács által megállapított költségvetés alapján előre fizetik az Egyesület éves költségeihez való tagdíj-hozzájárulási részüket. Ezeket a hozzájárulási részeket legkésőbb annak a pénzügyi évnek az első napján kell befizetni, amelyikre a költségvetés vonatkozik. Ennek az időpontnak a letelte után a fizetendő összegeket az Egyesületet megillető kamat terheli, amelynek mértéke az első hat hónapban évi három százalékos, a hetedik hónaptól kezdve pedig évi hat százalékos.

9. Amennyiben valamely tagország részéről az Egyesületet megillető kötelező hozzájárulás — kamatokat nem tartalmazó — hátralékos összege eléri vagy meghaladja a szóban forgó tagországnak az előző két pénzügyi évre szóló hozzájárulási összegét, akkor az ilyen tagország az Igazgatási Tanács által meghatározott rendnek megfelelően, visszavonhatatlanul — részben vagy egészen — átruházhatja az Egyesületre azokat a hiteleket, amelyekkel más tagországok neki tartoznak. Az átruházás feltételeit a tagország, az adósai/hitelezői és az Egyesület közötti megállapodásban kell rögzíteni.

10. Azoknak a tagországoknak, amelyeknek esetében jogi vagy egyéb okok miatt az ilyenfajta átruházás nem jöhet szóba, tartozásuk tekintetében törlesztési ütemterv készítésére kell kötelezettséget vállalniuk.

11. Kivételes körülményektől eltekintve az Egyesülettel szemben fennálló, a kötelező hozzájárulással kapcsolatos tartozás rendezése legfeljebb tíz évig tarthat.

12. Kivételes esetekben az Igazgatási Tanács valamely tagországot mentesíthet az esedékes kamatok teljes egészének vagy egy részének a megfizetése alól, ha az hátralékos összegét maradéktalanul kiegyenlítette.

13. Valamely tagország a számlahátralékára vonatkozó és az Igazgatási Tanács által jóváhagyott törlesztési ütemterve keretében is mentesíthető az összegyűlt vagy esedékes kamatok teljes egészének vagy egy részének a megfizetése alól. E mentesítésnek azonban feltétele a törlesztési ütemtervnek legfeljebb tíz éven belüli maradéktalan és pontos teljesítése.

14. Az Egyesület pénzgazdálkodási hiányának áthidalása végett tartalékalapot képeznek, amelynek összegét az Igazgatási Tanács állapítja meg. Ezt az alapot elsősorban a költségvetési többletekből töltik fel. Az alap felhasználható a költségvetési egyensúly megteremtésére vagy a tagországok hozzájárulási összegeinek csökkentésére is.

15. Ami az átmeneti pénzgazdálkodási hiányokat illeti, a Svájci Államszövetség kormánya folyósítja a szükséges rövid lejáratú előlegeket, amelyek feltételeit közös megállapodással határozzák meg. E kormány díjmentesen ellenőrzi a Nemzetközi Irodának könyvelését és számvitelét, a kongresszus által meghatározott összeghatárokon belül.

126. Cikk

Automatikus szankciók

1. Az a tagország, amely nem hajthatja végre a 125. Cikk 9. bekezdésében foglalt átruházást, vagy amely nem hajlandó alávetni magát a Nemzetközi Iroda által a 125. Cikk 10. bekezdésében foglaltak szerint indítványozott törlesz-

tési ütemtervnek, vagy amely nem teljesíti az ütemtervet, automatikusan elveszíti a kongresszuson és az Igazgatási Tanács, valamint a Postaforgalmi Tanács ülésein gyakorolható szavazati jogát, és a továbbiakban nem jogosult az említett két Tanácsban viselt tagságra.

2. Az automatikus szankciók természetszerűleg és azonnali hatállyal megszűnnek, amint az érintett tagország a kamatokkal együtt megfizeti az Egyesülettel szemben fennálló, kötelező hozzájárulásainak hátralékából eredő tartozását, vagy beleegyezik abba, hogy aláveti magát a tartozás tekintetében összeállított törlesztési ütemtervnek.

127. Cikk

Hozzájárulási osztályok

1. A tagországok annak a tagdíj-hozzájárulási osztálynak megfelelően járulnak hozzá az Egyesület kiadásainak fedezéséhez, amelyhez tartoznak. Ezek az osztályok az alábbiak:

- 50 egységnek megfelelő osztály,
- 40 egységnek megfelelő osztály,
- 35 egységnek megfelelő osztály,
- 25 egységnek megfelelő osztály,
- 20 egységnek megfelelő osztály,
- 15 egységnek megfelelő osztály,
- 10 egységnek megfelelő osztály,
- 5 egységnek megfelelő osztály,
- 3 egységnek megfelelő osztály,
- 1 egységnek megfelelő osztály,

0,5 egységnek megfelelő osztály, amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezete által legkevésbé fejlettnak minősített országok, vagy az Igazgatási Tanács által kijelölt más országok számára tartanak fenn.

2. Az 1. bekezdésben felsorolt hozzájárulási osztályoktól függetlenül bármely tagország dönthet úgy, hogy 50 egységnél több hozzájárulást fizet.

3. A tagországokat az Egyesületbe való felvételük vagy csatlakozásuk időpontjában az Alapokmány 21. Cikk 4. bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően sorolják be az előbb említett hozzájárulási osztályok valamelyikébe.

4. A tagországok utólag megváltoztathatják hozzájárulási osztályukat azzal a feltétellel, hogy ezt a változtatást legkésőbb két hónappal a kongresszus megnyitása előtt bejelentik a Nemzetközi Irodának. Ez a bejelentés, amelyet a kongresszus tudomására hoznak, a kongresszus által hozott pénzügyi rendelkezések életbelépésével egy időben lép hatályba. Azok a tagországok, amelyek hozzájárulási osztályuk megváltoztatására vonatkozó kívánságukat az előírt határidőn belül nem jelentették be, továbbra is abban a hozzájárulási osztályban maradnak, amelyhez addig tartoztak.

5. A tagországok egyszerre csak eggyel alacsonyabb osztályba történő átsorolásukat kérhetik.

6. Ugyanakkor kivételes esetekben, mint például a nemzetközi segélyprogramot szükségessé tevő természeti katasztrófák esetén az Igazgatási Tanács két kongresszus közötti időszakban egy alkalommal valamely tagország kérésére engedélyezheti annak egy hozzájárulási osztállyal való visszasorolását, amennyiben az illető tagország bizonyítja, hogy nem tudja fenntartani az eredetileg választott hozzájárulási osztályát. Ugyancsak ilyen körülmények fennforgásakor az Igazgatási Tanács a 0,5 egységnek megfelelő osztályba történő átsorolással átmeneti csökkentést is engedélyezhet olyan, nem a legkevésbé fejlett országok közé tartozó országok számára, amelyek már az 1 egységnek megfelelő osztályban vannak.

7. A 6. bekezdésben foglaltak szerint végrehajtott átmeneti visszasorolást az Igazgatási Tanács legfeljebb két évre vagy a következő kongresszusig terjedő időszakra engedélyezheti, a kettő közül mindenkor a rövidebb időszakra. Az így megszabott határidő leteltével az érintett ország automatikusan visszakerül eredeti hozzájárulási osztályába.

8. A 4. és 5. bekezdéstől eltérően a felsőbb osztályba történő átsorolás nem jár semmilyen korlátozással.

128. Cikk

A Nemzetközi Iroda kiadványai árának kiegyenlítése

A Nemzetközi Iroda által az igazgatásoknak térítés ellenében küldött kiadványokat a lehető legrövidebb idő alatt, de legkésőbb az Iroda által elküldött számla keltét követő hó elsejétől számított hat hónapon belül kell megfizetni. E határidő után az esedékes összegeket az Egyesület megillető kamat terheli, amelynek mértéke évi öt százalék, az említett határidő lejártánap napjától számítva.

V. Fejezet

VÁLASZTOTT BÍRÓSÁG

129. Cikk

Választott bírósági eljárás

1. Választott bíróság útján eldöntendő véleményeltérés esetén az érdekelt postaigazgatások mindegyike kiválasztja egy-egy, a vitás kérdésben közvetlenül nem érintett tagország postaigazgatását. Ha az ügyben több igazgatás közösen érdekelt, e rendelkezés alkalmazása szempontjából csak egyetlen igazgatásnak számítanak.

2. Abban az esetben, ha a vitás ügyben érintett postaigazgatások valamelyike a választott bíróságra vonat-

kozó javaslat nyomán hat hónapon belül nem intézkedik, akkor a Nemzetközi Iroda — ha erre felkéri — felszólítja a mulasztó postaigazgatást a választott bírót kijelölésére, vagy hivatalból maga jelöl ki egy bírót.

3. Az érdekelt felek megegyezhetnek abban, hogy csak egy választott bírót jelölnek ki, és ez a Nemzetközi Iroda is lehet.

4. A választott bírák szótöbbséggel hoznak határozatot.

5. Szavazategyenlőség esetén a választott bírák a vita eldöntésére kiválasztanak egy másik, a vitás ügyben szintén nem érdekelt postaigazgatást. Ha ennek kiválasztásában nem tudnak megegyezni, akkor ezt az postaigazgatást a Nemzetközi Iroda jelöli ki olyan postaigazgatások közül, amelyeket a választott bírák nem javasoltak.

6. Valamely Megállapodásra vonatkozó véleménykülönbség esetén a választott bírákat csak azok közül az postaigazgatások közül lehet kijelölni, amelyek a szóban forgó Megállapodást aláírták.

VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

130. Cikk

Az Általános Szabályzatra vonatkozó javaslatok jóváhagyásának feltételei

Ahhoz, hogy végrehajthatók legyenek, az Általános Szabályzatra vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a kongresszuson képviselt tagországok többségének jóvá kell hagynia.

A szavazás alkalmával az Egyesület tagországai legalább kétharmadának jelen kell lennie.

131. Cikk

Az Egyesült Nemzetek Szervezetével kötött egyezményekre vonatkozó javaslatok

A 130. Cikkben említett jóváhagyási feltételeket kell alkalmazni az Egyetemes Postaegyesület és az Egyesült Nemzetek Szervezete között kötött egyezményeket módosító javaslatokra is, hacsak ezek az egyezmények maguk nem írják elő a bennük foglalt rendelkezések módosításának feltételeit.

132. Cikk

*Az Általános Szabályzat hatálybalépése
és érvényességének időtartama*

A jelen Általános Szabályzat 2001. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai az Általános Szabályzatot egy eredeti példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeznek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy-egy másolatot küld.

Kelt Pekingben, 1999. szeptember 15-én.

* * *

**EGYETEMES POSTAEGYEZMÉNY
ÉS
ZÁRÓJEGYZŐKÖNYV**

Tartalom

EGYETEMES POSTAEGYEZMÉNY

I. Rész
A NEMZETKÖZI POSTASZOLGÁLATRA AL-
KALMAZANDÓ KÖZÖS SZABÁLYOK

Különálló fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk Egyetemes postaszolgálat
2. Cikk Az átszállítás szabadsága
3. Cikk A postai küldemények tulajdonjoga
4. Cikk Új szolgálat létrehozása
5. Cikk Pénzegység
6. Cikk Postabélyegek
7. Cikk Díjak
8. Cikk Postai díjmentesség
9. Cikk Postai biztonság

II. Rész

A LEVÉLPOSTÁRA ÉS A POSTACSOMAGOKRA
VONATKOZÓ SZABÁLYOK

1. Fejezet

SZOLGÁLTATÁSOK ELLÁTÁSA

10. Cikk Alapszolgálatok
11. Cikk Bérmentesítési díjak és légi pótdíjak
12. Cikk Különdíjak
13. Cikk Könyvelt küldemények
14. Cikk Igazolt kézbesítésű küldemények

15. Cikk Értékküldemények
16. Cikk Utánvételes küldemények
17. Cikk Expressz küldemények
18. Cikk Tértivevény
19. Cikk Kézbesítés saját kézbe
20. Cikk Díjjegyzékes küldemények
21. Cikk Nemzetközi kereskedelmi válaszevel szolgálát
22. Cikk Nemzetközi válaszdíjszelvények
23. Cikk Törékeny csomagok. Terjedelmes csomagok
24. Cikk „Consignment” csoportos küldeményszolgálat
25. Cikk Nem megengedett küldemények. Tilalmak
26. Cikk Radioaktív anyagok
27. Cikk Utánküldés
28. Cikk Kézbesíthetetlen küldemények
29. Cikk Visszavétel. Címváltoztatás vagy címhelyesbítés a feladó kérésére
30. Cikk Tudakozványok
31. Cikk Vámellenőrzés
32. Cikk Vámkezelési díj
33. Cikk Vámilleték és egyéb díjak

2. Fejezet

FELELŐSSÉG

34. Cikk A postaigazgatások felelőssége. Kártérítések
35. Cikk A postaigazgatások mentessége a felelősség alól
36. Cikk A feladó felelőssége
37. Cikk A kártérítés kifizetése
38. Cikk A kártérítés esetleges visszavétele a feladótól vagy a címzettől
39. Cikk A küldemények kicserélése
40. Cikk Levélzárlatok váltása katonai egységekkel
41. Cikk A felelősség megoszlása a postaigazgatások között

3. Fejezet

A LEVÉLPOSTÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

42. Cikk A szolgáltatás minőségével kapcsolatos célkitűzések
43. Cikk Levélpostai küldemények feladása külföldön
44. Cikk Megengedett biológiai anyagok
45. Cikk Elektronikus levél
46. Cikk Átszállítási díjak
47. Cikk Végdíjak. Általános rendelkezések
48. Cikk Végdíjak. A fejlett ipari országok közötti forgalomra vonatkozó rendelkezések
49. Cikk Végdíjak. A fejlődő országokból a fejlett ipari országokba irányuló küldeményáramlásra vonatkozó rendelkezések
50. Cikk Végdíjak. A fejlett ipari országokból a fejlődő országokba irányuló küldeményáramlásra vonatkozó rendelkezések
51. Cikk Végdíjak. A fejlődő országok közötti forgalomra vonatkozó rendelkezések

52. Cikk Mentesség az átszállítási díjak és a végdíjak alól

53. Cikk Légiszállítási díjak

54. Cikk Alapdíjak és a légiszállítási díjak kiszámítása

4. Fejezet

A POSTACSOMAGOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

55. Cikk A szolgáltatás minőségével kapcsolatos célkitűzések

56. Cikk Szárazföldi érkezési díjrész

57. Cikk Szárazföldi átszállítási díjrész

58. Cikk Tengeri díjrész

59. Cikk Légiszállítási díjak

60. Cikk Díjrészek alóli mentesség

5. Fejezet

EMS

61. Cikk EMS szolgálat

III. Rész

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

62. Cikk A postacsomag-szolgálat ellátásának kötelezettsége

63. Cikk Büntető intézkedésekre vonatkozó kötelezettségek

64. Cikk Az Egyezményre és bizonyos szabályzatokra vonatkozó javaslatok elfogadásának feltételei

65. Cikk Az Egyezmény hatálybalépése és érvényességének időtartama

AZ EGYETEMES POSTAEGYEZMÉNY ZÁRÓJEGYZÖKÖNYVE

I. Cikk A postai küldemények tulajdonjoga

II. Cikk Díjak

III. Cikk Kivétel a vakok írásos anyagainak postai díjmentessége alól

IV. Cikk Alapszolgálatok

V. Cikk Kicsomagok

VI. Cikk Nyomtatványok. Felső súlyhatár

VII. Cikk A postacsomag szolgálat ellátása

VIII. Cikk Csomagok. Felső súlyhatár

IX. Cikk Értékküldemények felső értékhatára

X. Cikk Tértivevény

XI. Cikk Nemzetközi Kereskedelmi Válaszlevél Szolgálat

XII. Cikk Tilalmak (levélposta)

XIII. Cikk Tilalmak (postai csomagok)

XIV. Cikk Vámköteles tárgyak

XV. Cikk Visszavétel. Címváltoztatás vagy címhelyesbítés

XVI. Cikk Tudakozványok

XVII. Cikk Vám elé állítási díj

XVIII. Cikk A postaigazgatások felelőssége

XIX. Cikk Kártérítés

XX. Cikk Kivételek a felelősség elve alól

XXI. Cikk A postaigazgatás mentessége a felelősség alól

XXII. Cikk A kártérítés kifizetése

XXIII. Cikk Levélpostai küldemények feladása külföldön

XXIV. Cikk Végdíjak

XXV. Cikk Belföldi légiszállítási díjak

XXVI. Cikk Kivételes szárazföldi érkezési díjrészek

XXVII. Cikk Külön díjszabások

EGYETEMESPOSTAEGYEZMÉNY

Alulírottak, az Egyesület tagországai kormányainak meghatalmazottai az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július 10-én kötött Alapokmánya 22. Cikkének 3. bekezdése alapján, közös megegyezéssel és az Alapokmány 25. Cikk 4. bekezdésében foglaltak fenntartásával a jelen Egyezményben összefoglalták a nemzetközi postaszolgálatra alkalmazandó szabályokat.

I. Rész

A NEMZETKÖZI POSTASZOLGÁLATRA ALKALMAZANDÓ KÖZÖS SZABÁLYOK

Különálló fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

Egyetemes postaszolgálat

1. Az Egyesület egységes postaterületi koncepciójának támogatása érdekében a tagországoknak gondoskodniuk kell arról, hogy valamennyi felhasználó/ügyfél élvezhesse az egyetemes postaszolgálathoz való jogot, ami azt jelenti, hogy saját területük minden pontján állandóan és megfizethető áron jó minőségű postai alapszolgáltatásokat nyújtanak részükre.

2. A tagországoknak e cél szem előtt tartásával nemzeti jogalkotásuk keretében meg kell állapítaniuk a kínált postai szolgáltatások körét, azok minőségi követelményeit és megfizethető árait, mind a lakossági igények, mind az országra jellemző feltételek figyelembevételével.

3. A tagországoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az egyetemes postaszolgálat ellátásáért felelős üzemeltetők a postai szolgáltatási ajánlatokban foglaltakat és a minőségi normákat elérjék.

2. Cikk

Az átszállítás szabadsága

1. Az átszállítás szabadságának elvét az Alapokmány 1. Cikke mondja ki. Ez minden postaigazgatás számára azzal a kötelezettséggel jár, hogy egy másik postaigazgatás által neki átadott zárlatokat és az á decouvert továbbított átmenő levélpostai küldeményeket mindig a saját küldeményei számára is igénybe vett leggyorsabb útvonalon és legbiztonságosabb eszközökkel továbbítsa.

2. Azoknak a tagországoknak, amelyek nem vesznek részt a romlandó biológiai anyagokat vagy radioaktív anyagokat tartalmazó levelek kölcsönös forgalmában, jogukban áll, hogy ne engedjék át területükön az ilyen az a decouvert átmenő küldeményeket. Ugyanez vonatkozik a leveleken, levelezőlapokon és a vakok írásos anyagain kívül azokra a levélpostai küldeményekre, amelyek tekintetében nem tettek eleget azoknak a törvényes rendelkezéseknek, amelyek azoknak az átszállító országban történő közzétételének vagy forgalmazásának feltételeit szabályozzák.

3. A szárazföldi és tengeri úton továbbítandó postacsomagok átszállításának szabadsága az ebben a szolgálatban részt vevő országok területére korlátozódik.

4. A légi postai csomagok átszállításának szabadságát az Egyesület egész területén garantálni kell. Azoktól a tagországoktól azonban, amelyek nem működtetnek postacsomag szolgálatot, nem várható el a légi csomagok felületi úton történő továbbítása.

5. Ha egy tagország nem tartja be az átszállítás szabadságára vonatkozó rendelkezéseket, a többi tagországnak jogában áll, hogy megszüntesse a postaszolgálatot ezzel az országgal.

3. Cikk

A postai küldemények tulajdonjoga

Minden postai küldemény a feladó tulajdonát képezi mindaddig, amíg azt a jogos tulajdonosnak nem kézbesítették, kivéve azt az esetet, amikor a küldeményt a rendeltetési ország jogszabályai alapján lefoglalták.

4. Cikk

Új szolgálat létrehozása

Az igazgatások közös megegyezéssel az Egyesület okirataiban kifejezetten nem szereplő, új szolgálatot is rendsze-

resíthetnek. Az új szolgálatra vonatkozó díjakat az egyes érdekelt igazgatások állapítják meg, a szolgálat üzemeltetési költségeinek figyelembevételével.

5. Cikk

Pénzegység

Az Alapokmány 7. Cikkében meghatározott, és az Egyezményben, valamint az Egyesület egyéb okirataiban alkalmazott pénzegység a különleges lehívási jog (SDR).

6. Cikk

Postabélyegek

1. Az Egyesület okiratainak megfelelően a bérmentesítés megfizetését tanúsító postabélyegeket csak a postaigazgatások bocsáthatnak ki. Postai bérmentesítési jelzések, bérmentesítőgép-lenyomatok és nyomdagépek vagy más nyomtatási, illetve bélyegzési eljárások segítségével készült, a szabályzat rendelkezéseinek megfelelő lenyomatok csak a postaigazgatás engedélyével használhatók.

2. A postabélyegek témáinak és motívumainak összhangban kell lenniük az UPU Alapokmány bevezető része és az Egyesület szervei által hozott határozatok szellemével.

7. Cikk

Díjak

1. A különböző nemzetközi postai és különszolgáltatások díjait a postaigazgatásoknak az Egyezményben és a Szabályzatokban foglalt elvek szerint kell megállapítaniuk. E díjaknak elvben az adott szolgáltatás ellátásának költségeihez kell igazodniuk.

2. Az alkalmazott díjaknak — beleértve az okiratokban irányadó jelleggel meghatározottakat is — legalább egyenlőeknek kell lenniük az ugyanolyan jellemzőkkel (fajta, mennyiség, kezelési idő stb.) rendelkező belföldi küldeményekre alkalmazott díjakkal.

3. A postaigazgatásoknak joguk van ahhoz, hogy túllépjék az okiratokban szereplő díjak bármelyikét, beleértve az irányadó jelleggel meghatározottakat is:

3.1. ha azok a díjak, amelyeket ugyanezekre a szolgáltatásokra a belföldi forgalomban alkalmaznak, magasabbak a meghatározott díjknál;

3.2. ha ez szolgálataik üzemeltetési költségeinek fedezéséhez vagy bármely más ésszerű okból szükséges.

4. A postaigazgatások a 2. bekezdésben említett minimális díjakon kívül belföldi szabályozásuk alapján csökkentett díjakat is alkalmazhatnak az országukban feladott levélpostai küldemények tekintetében. Ezek lehetnek például a posta nagy ügyfelei részére nyújtott kedvezményes díjak.

5. Az okiratokban szereplő postai díjakon kívül tilos az ügyfelektől bármilyen egyéb postai díjat beszedni.

6. Azon esetek kivételével, amelyekre az okiratok másként rendelkeznek, az egyes postaigazgatások az általuk beszedett díjakat megtartják.

8. Cikk

Postai díjmentesség

1. Elv

1.1. A postai díjmentesség eseteit az Egyezménynek kifejezetten meghatározza.

2. Postaszolgálat

2.1. A postaigazgatások vagy hivatalaik által küldött és a postaszolgálatra vonatkozó levélpostai küldemények, akár légi, akár felületi vagy légi úton szállított felületi (S.A.L.) postaanyagban vannak, mentesek minden postai díjtól.

2.2. A légipostai pótdíjak kivételével minden postai díjtól mentesek a postaszolgálatra vonatkozó levélpostai küldemények, amennyiben:

2.2.1. azokat az Egyetemes Postaegyesület szervei és a szűkebb körű egyesületek szervei küldik egymásnak;

2.2.2. azokat az említett egyesületek szervei küldik egymásnak;

2.2.3. azokat az említett szervek küldik a postaigazgatásoknak vagy azok hivatalainak.

2.3. Minden postai díjtól mentesek a postaszolgálatra vonatkozó csomagok, amennyiben azok az alábbiak egymás közötti forgalmában fordulnak elő:

2.3.1. postaigazgatások;

2.3.2. postaigazgatások és a Nemzetközi Iroda;

2.3.3. a tagországok postahivatalai;

2.3.4. postahivatalok és postaigazgatások.

2.4. A légicsomagok — a Nemzetközi Irodától származók kivételével — mentesek a légi pótdíj alól.

3. Hadifoglyok és polgári internáltak

3.1. A légipostai díjak kivételével minden postai díjtól mentesek a hadifoglyoknak címzett, vagy az általuk — akár közvetlenül, akár a Levélposta Szabályzatban említett hivatalok közvetítésével — küldött levélpostai küldemények, postacsomagok és pénzküldemények. A valamely

semleges országban elfogott és internált harcoló személyek az előbb említett rendelkezések alkalmazását illetően a hadifoglyokkal azonos csoportba sorolandók.

3.2. A 3.1. bekezdés alatti rendelkezéseket kell alkalmazni azokra a levélpostai küldeményekre, postacsomagokra és pénzküldeményekre, amelyek más országból származnak, és amelyek a polgári személyeket háború esetén megillető védelemről szóló, 1949. augusztus 12-i, Genfi Egyezményben meghatározott, internált polgári személyeknek szólnak, vagy amelyeket ezek adnak fel, akár közvetlenül, akár pedig a Levélposta Szabályzatban említett hivatalok közvetítésével.

3.3. A Levélposta Szabályzatban említett hivatalok szintén postai díjmentességet élveznek azon levélpostai küldemények, postacsomagok és pénzküldemények tekintetében, amelyeket a 3.1—3.2. bekezdésben említett személyek kapcsán akár közvetlenül, akár közvetítői minőségben küldenek vagy kapnak.

3.4. Postacsomagok 5 kilogramm súlyhatárig küldhetőek postai díjmentességgel. E súlyhatár 10 kilogrammra emelkedik azon csomagok esetében, amelyeknek tartalma oszthatatlan, vagy amelyeket a hadifoglyoknak történő szétosztás céljából valamely tábornak vagy a hadifoglyok képviselőinek („hommes de confiance”) címeztek.

4. Vakok írása

4.1. A vakok írása légipostai pótdíjak kivételével minden postai díjtól mentes.

9. Cikk

Postai biztonság

1. A postaigazgatásoknak az ügyfelek által a postaszolgálatokba vetett bizalom megtartása és növelése céljából a postai üzemvitel minden szintjén stratégiai akciót kell elfogadniuk és megvalósítaniuk a biztonság területén a piaci versenyképesség biztosítása érdekében.

2. A szóban forgó stratégiának az alábbiakra kell irányulnia:

2.1. a szolgálat minőségi javítása az üzemvitel egészére vonatkozóan,

2.2. a biztonság fontosságának fokozott tudatosítása a dolgozóknak;

2.3. biztonsági szolgálatok létrehozása, illetve megerősítése;

2.4. az üzemviteli, a biztonsági és a vizsgálati információk kellő időben történő megosztása az érdekeltekkel;

2.5. szükség esetén olyan, konkrét törvények, szabályozások vagy intézkedések indítványozása a törvényalkotónál, amelyek világszerte elősegítik a postaszolgálatok minőségének javítását és biztonságának megerősítését.

II. Rész

A LEVÉLPOSTÁRA ÉS A POSTACSOMAGOKRA
VONATKOZÓ SZABÁLYOK

1. Fejezet

SZOLGÁLTATÁSOK ELLÁTÁSA

10. Cikk

Alapszolgálatok

1. A postaigazgatásoknak gondoskodniuk kell a levélpostai küldemények felvételéről, feldolgozásáról, szállításáról és kézbesítéséről. Ugyanezt kell biztosítaniuk a postacsomagok tekintetében, akár az Egyezményben foglaltak szerint, akár — kimenő csomagok esetében és kétoldali megállapodások alapján — bármely egyéb, az ügyfelek számára minél előnyösebb módon.

2. A levélpostai küldeményeket az alábbi két rendszer egyike szerint osztályozzák. Minden postaigazgatás szabadon választhatja meg azt a rendszert, amelyet kimenő forgalmában alkalmaz.

3. Az első rendszer a küldemények kezelésének gyorsaságán alapul. Ebben az esetben a küldemények a következő csoportokba sorolhatók:

3.1. elsőbbségi küldemények, azaz a leggyorsabb (légi vagy felületi) úton, elsőbbséggel szállított küldemények; súlyhatárok: általában 2 kilogramm, de 5 kilogramm azon postaigazgatások egymás közötti viszonylatában, amelyek ügyfeleiktől ilyen küldeményeket elfogadnak, a könyveket és broszúrákat tartalmazó küldemények esetében 5 kilogramm (fakultatív szolgálat), a vakok írásos anyagai esetében pedig 7 kilogramm;

3.2. elsőbbség nélküli küldemények, azaz olyan küldemények, amelyeknél a feladó alacsonyabb díjszabást választott, ami hosszabb átfutási idővel jár; súlyhatárok: azonosak a 3.1. bekezdésben szereplőkkel.

4. A második rendszer a küldemények tartalmán alapul. A küldemények eszerint a következő csoportokba sorolhatók:

4.1. levelek és levelezőlapok, amelyeknek közös megjelölése „LC”; súlyhatár: 2 kilogramm, de 5 kilogramm azon postaigazgatások egymás közötti viszonylatában, amelyek ügyfeleiktől ilyen küldeményeket elfogadnak;

4.2. nyomtatványok, vakok írásos anyagai és kiscsomagok, amelyeknek közös megjelölése „AO”; súlyhatárok: 2 kilogramm a kiscsomagokra, de 5 kilogramm azon postaigazgatások egymás közötti viszonylatában, amelyek ügyfeleiktől ilyen küldeményeket elfogadnak, a nyomtatványok esetében 5 kilogramm, a vakok írásos anyagai esetében pedig 7 kilogramm.

5. Az azonos címzettnek, azonos címre szóló, nyomtatott termékeket (hírlapokat, időszaki kiadványokat, könyveket stb.) tartalmazó külön zsákok elnevezése mindkét rendszerben „M zsák”; súlyhatár: 30 kilogramm.

6. Azon csomagok kicserélése, amelyeknek súlya meghaladja a 20 kilogrammot, fakultatív, az egyes csomagok súlya legfeljebb 50 kilogramm lehet.

7. A csomagokat általában a címzettekhez kell kézbesíteni, a lehető legrövidebb időn belül és a rendeltetési országban érvényes rendelkezéseknek megfelelően. Ha a csomagokat nem kézbesítik házhoz, akkor — hacsak ez nem lehetetlen — a címzettet haladéktalanul értesíteni kell a csomag megérkezéséről.

8. Az az ország, amelynek postaigazgatása nem foglalkozik csomagok szállításával, az erre vonatkozó rendelkezések végrehajtását szállítási vállalatokra bízhatja. Egyúttal ezt a szolgáltatást az említett vállalatok által ellátott helységekből származó vagy azokba szóló csomagokra korlátozhatja. Az Egyezmény és a Postacsomag Szabályzat végrehajtásáért továbbra is a postaigazgatás a felelős.

11. Cikk

Bérmentesítési díjak és légi pótdíjak

1. A levélpostai küldeményeknek az Egyesület egész területén végzett szállításáért járó bérmentesítési díjakat a felvevő igazgatás állapítja meg. A bérmentesítési díjak magukban foglalják a küldeményeknek a címhelyre történő kézbesítését is, amennyiben a rendeltetési országban a szóban forgó küldemények tekintetében működtetnek ilyen kézbesítő szolgálatot.

2. Az elsőbbségi levélpostai küldemények díjainak tartalmazniuk kell a gyors továbbítás esetleges többletköltségeit is.

A tartalmon alapuló rendszert alkalmazó igazgatásoknak joguk van:

2.1. a légipostai levélküldeményekért légi pótdíjat felszámítani;

2.2. a légi úton, alacsonyabb fokú elsőbbséggel szállított felületi, ún. „S.A.L.” levélpostai küldeményekért alacsonyabb pótdíjat felszámítani, mint a légipostai küldeményekért;

2.3. a légipostai és az „S.A.L.” küldemények bérmentesítésére kombinált díjat megállapítani, figyelembe véve az általuk nyújtott postai szolgáltatás költségét, valamint a légi szállítás költségét.

3. A légicsomagokért beszedendő légi pótdíjakat az igazgatásoknak kell megállapítaniuk.

4. A pótdíjaknak a légiszállítási díjakhoz kell igazodniuk, és legalább az adott rendeltetési ország egész területére vonatkozóan egységeseeknek kell lenniük, bármilyen

útírányt válasszanak is; a légipostai levélküldemények légi pótdíjának kiszámításakor az igazgatásoknak joguk van figyelembe venni a nagyközönség által használt és a küldeményhez csatolt úrlapok súlyát.

5. A felvevő igazgatásnak joga van díjkedvezményt adni az alábbi tartalmú levélpostai küldeményekre:

5.1. az országában megjelenő hírlapok és időszaki kiadványok; a díjkedvezmény elvileg nem haladhatja meg az adott küldeményfajtára alkalmazott díj 50 százalékát;

5.2. olyan könyvek és brosúrák, zenei partitúrák és térképek, amelyek a borítójukon vagy az védőlapjukon szereplőkön kívül semminemű egyéb reklámot vagy hirdetést nem tartalmaznak; a díjkedvezmény mértéke azonos a 5.1. bekezdésben említettel.

6. A felvevő igazgatásnak joga van a nem szabványméretű küldeményekre a szabványméretű küldeményekre vonatkozó, a Levélposta Szabályzatban rögzítettektől eltérő díjakat alkalmazni.

7. Az 5. bekezdés szerinti díjkedvezmények érvényesek a légi úton szállított küldeményekre is, de nem nyújtható kedvezmény azokra a díjrészekre, amelyek az ilyenfajta szállítás költségeinek fedezésére szolgálnak.

12. Cikk

Különdíjak

1. Az 500 gramm alatti súlyú kiscsomagokért semmiféle kézbesítési díj nem szedhető be a címzettől. Ha a belföldi forgalomban az 500 gramm feletti kiscsomagokért kézbesítési díjat szednek, akkor ugyanez a díj szedhető a külföldről származó kiscsomagokért.

2. Az igazgatásoknak az alább felsorolt esetekben joguk van a belföldi forgalomban rendszeresítettekkel azonos díjakat beszedni:

2.1. Levélpostai küldemények feladási díja, amelyet a feladás legvégső időpontjában történő feladásért szednek be a feladótól.

2.2. Küldemények feladási díja, amelyet a felvevő munkahelyek általános nyitvatartási idején túli feladásért szednek be a feladótól.

2.3. A feladó lakhelyén történő küldeménygyűjtés díja, amelyet szintén a feladótól szednek be.

2.4. Visszavételi díj, amelyet levélpostai küldeményeknek a felvevő munkahelyek általános nyitvatartási idején túli visszavételért szednek be a címzettől.

2.5. Postán maradó küldemények díja, melyet a címzettől szednek be; csomagok feladónak történő visszaküldése vagy utánküldése esetén a felszámított díj nem haladhatja meg a Postacsomag Szabályzatban szereplő összeget.

2.6. Fekbér az olyan, 500 grammot meghaladó súlyú levélpostai küldeményekért és az olyan csomagokért, amelyeket a címzett nem vett át az előírt határidőn belül. Ez a díj nem alkalmazható a vakok írásos anyagaira. Csomagok esetében a díjat a kézbesítést végző igazgatás szedi be azon igazgatás részére, amelynek szolgálatánál a csomagot az előírt időn túl őrizték; a feladónak történő visszaküldés vagy utánküldés esetén a felszámított díj nem haladhatja meg a Postacsomag Szabályzatban szereplő összeget.

3. Ha a csomagot általában a címzett részére házhoz kézbesítik, akkor semmiféle kézbesítési díj nem szedhető a címzettől. Ha a címzett részére történő házhoz kézbesítés nem általános, akkor a csomag érkezéséről szóló értesítést díjtalanul kell kézbesíteni. Ebben az esetben, ha a házhoz kézbesítést a címzett részére az érkezésről szóló értesítésre adott választól függően, fakultatív jelleggel ajánlják fel, akkor a címzettől kézbesítési díj szedhető be. Ennek a belföldi szolgálatban alkalmazott díjjal azonos mértékűnek kell lennie.

4. Azoknak a postaigazgatásoknak, amelyek hajlandók magukra vállalni a vis maiorból származó kockázatokat, joguk van a vis maior kockázatának fedezése céljából külön díjat beszedni, melynek felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik.

13. Cikk

Könyvelt küldemények

1. A levélpostai küldeményeket könyvelt (ajánlott) küldeményként is fel lehet adni.

2. Az ajánlott küldemények díját előre kell leróni. A díj a bérmentesítési díjból és egy meghatározott ajánlási díjból tevődik össze, melynek felső összeghatárát a Levélposta Szabályzatok rögzítik.

3. Azokban az esetekben, amikor különleges biztonsági intézkedésekre van szükség, az igazgatások a 2. bekezdésben említett díjon felül a belföldi szabályozásukban előírt külön díjakat is szedhetnek a feladótól vagy a címzettől.

14. Cikk

Igazolt kézbesítésű küldemények

1. A levélpostai küldeményeket igazolt kézbesítésű küldeményként is fel lehet adni az olyan igazgatások közötti viszonylatokban, amelyek biztosítják ezt a szolgálatot.

2. Az igazolt kézbesítésű küldemények díját előre kell leróni. A díj a bérmentesítési díjból és a felvevő igazgatás által meghatározott, igazolt kézbesítési díjból tevődik össze. Ennek a díjnak az ajánlási díjnál alacsonyabbnak kell lennie.

15. Cikk

Értékküldemények

1. Az értékpapírokat, értékes okiratokat vagy tárgyakat tartalmazó elsőbbségi és elsőbbség nélküli küldeményeket, leveleket, valamint csomagokat a feladó által nyilvántartott érték erejéig a tartalom biztosításával lehet feladni. Ez a forgalom az olyan postaigazgatások közötti viszonylatokra korlátozódik, amelyek egyetértésüket fejezték ki ezeknek a küldeményeknek akár kölcsönös, akár csak egy irányban történő elfogadásával kapcsolatban.

2. Az értéknylvántás összege elvben korlátlan. Minden igazgatásnak jogában áll önmagára nézve az értéknylvántás összegét egy olyan összegre korlátozni, amely nem lehet alacsonyabb a Szabályzatokban rögzített összegnél. A belföldi szolgálatban elfogadott értéknylvántási határ azonban csak abban az esetben alkalmazható, ha az egyenlő egy ajánlott küldemény, illetve egy egy kilogramm súlyú csomag elveszése esetére megállapított kártérítés összegével vagy annál magasabb. A felső összeghatárt DTS-ben kell közölni az Egyesület tagországaival.

3. Az értékküldemények díját előre kell leróni. A díjat a következő elemek alkotják:

3.1. levélpostai küldemények esetében a közönséges bérmentesítési díj, a 13.2. bekezdésben szereplő, meghatározott ajánlási díj és a biztosítási díj;

3.2. csomagok esetében az alapdíj, egy fakultatív jellegű indítási díj és a közönséges biztosítási díj; a légi pótdíjak és a különszolgáltatások díjai még hozzáadódnak az esetleges alapdíjhoz; az indítási díj nem haladhatja meg a levélpostai küldemények ajánlási díját.

4. Ajánlási díj helyett a postaigazgatások felszámíthatják belföldi szolgálatuk megfelelő díját vagy — kivételesen — egy olyan díjat szedhetnek, melynek felső összeghatárát a Levélposta Szabályzat rögzíti.

5. A biztosítási díj felső összeghatárát a szabályzatokban kell rögzíteni.

5.1. Levélpostai küldemények esetében ezt a díjat kell alkalmazni tekintet nélkül a rendeltetési országra, még azon országok esetében is, amelyek magukra vállalják a vis maiorból eredő kockázatokat.

5.2. Csomagok esetében a vis maiorból eredő kockázatok fedezésére szolgáló esetleges díjat úgy kell megállapítani, hogy e díj és a közönséges biztosítási díj együttes összege ne haladja meg a biztosítási összeg felső határát.

6. Azokban az esetekben, amikor különleges biztonsági intézkedésekre van szükség, az igazgatások a 3., 4. és 5. bekezdésben említett díjakon felül a belföldi szabályozásukban előírt külön díjakat is szedhetnek a feladótól vagy a címzettől.

7. A postaigazgatásoknak joguk van ahhoz, hogy ügyfeleik részére a jelen bekezdésben ismertetettéltől eltérő feltételek szerint nyújtsanak értékküldemény-szolgáltatást.

16. Cikk

Utánvételes küldemények

Bizonyos levélpostai küldemények és csomagok utánvétellel is feladhatók. Az utánvételes küldemények forgalmához a felvevő és a rendeltetési igazgatás előzetes megállapodása szükséges.

17. Cikk

Expressz küldemények

1. A feladók kérésére, az olyan országokba szóló forgalomban, amelyeknek igazgatásai ezt a szolgálatot biztosítják, a levélpostai küldeményeket különkézbesítő útján, a kézbesítőhivatalhoz történő megérkezésük után a lehető leghamarabb kézbesítik. Minden igazgatásnak joga van arra, hogy ezt a szolgáltatást az elsőbbségi küldeményekre, a légipostai küldeményekre, vagy — ha a két igazgatás között ez az egyetlen továbbítási mód — a felületi LC küldeményekre korlátozza.

2. Azoknak az igazgatásoknak, amelyeknek a levélpostai küldemények továbbítására több útvonaluk van, az expressz küldeményeket az érkező anyagot fogadó kicserélő hivatalhoz történő beérkezésük után a leggyorsabb belföldi továbbítási útvonalon kell továbbítaniuk, és utána azokat a lehető leggyorsabban fel kell dolgozni.

3. Az expressz küldeményekért a bérmentesítési díjon felül egy olyan díjat kell beszédni, amely nem lehet kevesebb, mint egy közönséges elsőbbségi vagy — az esettől függően — elsőbbség nélküli küldemény, vagy egy egyszerű díjú, közönséges, nem könyvelt levél bérmentesítési díjának az összege, és nem lehet több, mint a szabályzatokban meghatározott összeg. Ezt a díjat teljes egészében előre kell leróni. Csomagok esetében ez a díj akkor is jár, ha a csomag nem, csak az érkezéséről szóló értesítés kézbesíthető különkézbesítővel.

4. Ha az expressz kézbesítés különleges megterhelést jelent, akkor további díj szedhető a belföldi forgalom ugyanolyan fajta küldeményeire vonatkozó rendelkezések szerint. Csomagok esetében ezt a pótdíjat akkor is meg kell fizetni, ha a csomagot visszaküldik a feladónak, vagy utánküldik; ilyen esetekben azonban a felszámított összeg nem haladhatja meg a Postacsomag Szabályzatban meghatározott felső összeghatárt.

5. Ha a rendeltetési igazgatás szabályozása ezt megengedi, a címzettek a kézbesítőhivatalnál kérhetik a nekik

szóló küldemények expressz kézbesítését közvetlenül azok beérkezése után. Ebben az esetben a rendeltetési országnak joga van arra, hogy kézbesítéskor a belföldi szolgáltatásban alkalmazott díjat szedje be.

18. Cikk

Tértivevény

1. Ajánlott küldemény, igazolt kézbesítésű küldemény, csomag vagy értéküldemény feladója a feladáskor térítvevényt kérhet, ha megfizeti a megfelelő díjat, melynek felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik. A térítvevényt a leggyorsabb (légi vagy felületi) úton kell visszaküldeni a feladónak.

2. Csomagok esetében azonban az igazgatások ezt a szolgáltatást az értéknyilvántásos csomagokra korlátozhatják, amennyiben belföldi szolgálatukban ilyen korlátozást alkalmaznak.

19. Cikk

Kézbesítés saját kézbe

A feladó kérésére, és az olyan igazgatások közötti viszonylatokban, amelyek ehhez hozzájárultak, az ajánlott küldeményeket, az igazolt kézbesítésű küldeményeket és az értéküldeményeket saját kézbe kézbesítik. Az igazgatások megállapodhatnak abban, hogy ezt a lehetőséget csak térítvevényvel ellátott küldeményeknél engedélyezik. A feladónak a saját kézbe kézbesítésért minden esetben meghatározott díjat kell fizetnie, melynek felső összeghatárát a Levélposta Szabályzat rögzíti.

20. Cikk

Díjjegyzékes küldemények

1. Az olyan igazgatások közötti viszonylatokban, amelyek egyetértésüket fejezték ki ezzel kapcsolatban, a feladók a felvevőhivatalnak tett előzetes nyilatkozattal magukra vállalhatják a levélpostai és a csomagküldeményeket — a kézbesítéskor — terhelő összes díjat és költséget. Mindaddig, amíg a levélpostai küldeményt a címzettnek nem kézbesítették, a feladó a feladás után is kérheti, hogy a küldeményt díjjegyzékes küldeményként kézbesítsék.

2. A feladóknak kötelezniük kell magukat arra, hogy megfizetik azokat az összegeket, amelyeket a rendeltetési hivatal követelhet. Adott esetben ideiglenes fizetést kell teljesíteniük.

3. A felvevő igazgatás a feladótól megfelelő díjat szed be, amelyet a felvevő országban nyújtott szolgáltatásokért járó díjként megtart magának; a díj felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik.

4. Valamely levélpostai küldemény feladása után benyújtott kérelem esetében a felvevő igazgatás további díjat szed be, melynek felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik.

5. A rendeltetési igazgatásnak joga van megbízási díjat szedni, melynek felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik. Ez a díj független a vám elé állítási díjtól. A feladótól szedik be, a rendeltetési igazgatás részére.

6. Minden igazgatásnak joga van ahhoz, hogy a díjjegyzékes küldemények szolgáltatását az ajánlott és az értéknyilvántásos levélpostai küldeményekre korlátozza.

21. Cikk

Nemzetközi kereskedelmi válaszevél szolgálat

Az igazgatások megállapodhatnak egymással abban, hogy részt vesznek a fakultatív jellegű nemzetközi kereskedelmi válaszevél szolgálatban (CCRI). Minden igazgatás köteles azonban működtetni a CCRI „visszaküldési” szolgáltatást.

22. Cikk

Nemzetközi válaszdíjszelvények

1. A postaigazgatásoknak jogukban áll a Nemzetközi Iroda által kibocsátott nemzetközi válaszdíjszelvényeket árusítani, és azok eladását belföldi szabályozásuknak megfelelően korlátozni.

2. A válaszdíjszelvények értékét a Levélposta Szabályzat rögzíti. Az érdekeltektől igazgatások által megállapított eladási ár ennél az értéknél nem lehet alacsonyabb.

3. A válaszdíjszelvényeket bármely tagországban postabélyegekre lehet beváltani, és amennyiben a beváltó ország belföldi szabályozása ezt nem tiltja, akkor azokat egy külföldre szóló közönséges, elsőbbségi levélpostai küldemény vagy egy közönséges légipostai levél legkisebb bérmentesítési díját képviselő, benyomott bélyeggel ellátott postai értékcikkre, vagy más postai bérmentesítési jelre, vagy lenyomatra is be lehet váltani.

4. Minden tagország postaigazgatása fenntarthatja magának továbbá a jogot annak megkövetelésére, hogy a válaszdíjszelvényeket és az e válaszdíjszelvények beváltásával bérmentesítendő küldeményeket egyszerre mutassák be.

23. Cikk

Törékeny csomagok. Terjedelmes csomagok

1. „Törékeny csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak, amely olyan tárgyakat tartalmaz, amelyek könnyen eltörhetnek, és amelyeket különös gonddal kell kezelni.

2. „Terjedelmes csomag” az elnevezése minden olyan csomagnak,

2.1. amelynek méretei meghaladják a Postacsomag Szabályzatban, illetve az igazgatások egymás közötti megállapodásában rögzített határokat;

2.2. amely alakja vagy felépítése miatt nem alkalmas arra, hogy más csomagokkal összerakják, vagy amely különös elővigyázatosságot igényel.

3. A törékeny és a terjedelmes csomagokért pótdíj jár, melynek felső összeghatárát a Postacsomag Szabályzat rögzíti. Ha a csomag egyszerre törékeny és terjedelmes, a pótdíjat csak egyszer szedik be. Az ilyen csomagokért járó légi pótdíjak azonban nem emelkednek.

4. A törékeny és terjedelmes csomagok kicserélése az olyan igazgatások közötti viszonylatokra korlátozódik, amelyek ilyen küldeményeket elfogadnak.

24. Cikk

„Consignment” csoportos küldeményszolgálat

1. Az igazgatások megállapodhatnak egymással abban, hogy részt vesznek az azonos feladó külföldre szóló csoportos küldeményeire vonatkozó, fakultatív jellegű „Consignment” csoportos küldeményszolgálatban.

2. Ezt a szolgáltatást lehetőleg a Postacsomag Szabályzatban bemutatott logóval kell megkülönböztetni.

3. A szolgálat részleteit a Postaforgalmi Tanács által meghatározott rendelkezések alapján a felvevő és a rendeltetési igazgatás kétoldalú megállapodásban szabályozza.

25. Cikk

Nem megengedett küldemények. Tilalmak

1. Nem megengedettek azok a küldemények, amelyek nem tesznek eleget az Egyezményben és a Szabályzatokban előírt feltételeknek.

2. A szabályzatokban ismertetett kivételektől eltekintve az alább megnevezett tárgyak elhelyezése a küldemények minden fajtájában tilos:

2.1. kábítószerek és pszichotrop anyagok;

2.2. robbanó-, gyúlékony vagy más veszélyes anyagok, valamint radioaktív anyagok;

2.2.1. az alábbiak nem tartoznak e tilalom körébe:

2.2.1.1. a 44. Cikkben szereplő levélpostai küldeményekben továbbított biológiai anyagok;

2.2.1.2. a 26. Cikkben szereplő levélpostai küldeményekben és postai csomagokban továbbított radioaktív anyagok;

2.3. obszcén és erkölcstelen tárgyak;

2.4. élő állatok, a 3. bekezdésben ismertetett kivételektől eltekintve;

2.5. olyan tárgyak, amelyek bevitele vagy forgalomba hozatala a rendeltetési országban tilos.

2.6. olyan tárgyakat, amelyek jellegükénél vagy burkolatuknál fogva veszélyt jelenthetnek az alkalmazottakra, vagy beszennyezhetik, vagy megrongálhatják a többi küldeményt vagy a postai berendezéseket;

2.7. olyan jellegű, aktuális és személyes levelezésre utaló iratok, amelyeket a feladón és a címzetten vagy a velük együtt élő személyeken kívül mások váltanak egymással.

3. Megengedettek azonban az alábbiak:

3.1. az értékküldeményeken kívüli levélpostai küldeményekben:

3.1.1. méhek, piócák és selyemhernyók;

3.1.2. a kártékony rovarok olyan élősdijeit és pusztítói, amelyek e rovarok vizsgálatára szolgálnak, és amelyeket hivatalosan elismert intézetek küldenek egymásnak;

3.3. csomagokban olyan élő állatok, amelyek postai szállítása az érdekelt országok postai szabályozása alapján megengedett.

4. Az alább megnevezett tárgyak elhelyezése a postai csomagokban tilos:

4.1. olyan jellegű, aktuális és személyes levelezésre utaló iratok, amelyeket a feladón és a címzetten vagy a velük együtt élő személyeken kívül mások váltanak egymással;

4.2. bárminemű, a feladón és a címzetten vagy a velük együtt élő személyeken kívül mások által váltott levelezés.

5. Pénzérték, bankjegyek, papírpénzek vagy bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírok, utazási csekkek, platina, arany vagy ezüst — akár megmunkált, akár tört formában —, drágakövek, ékszerek és egyéb értéktárgyak küldeményekben való elhelyezése tilos, az alábbiak szerint:

5.1. értéknnyilvánítás nélküli levélpostai küldeményekben; ha azonban a felvevő és a rendeltetési ország belföldi szabályozása ezt megengedi, akkor ilyen tárgyakat zárt borítékban, ajánlott küldeményként fel lehet adni;

5.2. értéknnyilvánítás nélküli csomagokban az olyan országok közötti forgalomban, amelyek megengedik az értéknnyilvánítást; azonfelül minden igazgatásnak jogában áll, hogy megtiltsa a területéről származó, vagy oda szóló, vagy a területén átszállított, akár értéknnyilvánításos, akár

értéknnyilvánítás nélküli küldeményekben rúdarany elhelyezését; ezeknek a küldeményeknek a tényleges értékét korlátozhatja.

6. A nyomtatványok és a vakok írása

6.1. nem tartalmazhatnak semminemű időszerű és személyes jellegű bejegyzést vagy iratot;

6.2. nem tartalmazhatnak semminemű postabélyeget vagy bérmentesítési jegyet — akár lebélyegezve, akár bélyegzés nélkül —, továbbá semminemű értékpapírt.

7. A tévesen felvett küldemények kezeléséről a Szabályzatok rendelkeznek. Azokat a küldeményeket azonban, amelyek a 2.1., 2.2. és 2.3. bekezdésben említett tárgyakat tartalmazznak, semmi esetre sem továbbítják a rendeltetési helyre, sem a címzetteknek nem kézbesítik, sem pedig a feladási helyre nem küldik vissza.

26. Cikk

Radioaktív anyagok

1. A szabályzatok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően előkészített és csomagolt radioaktív anyagok elfogadása az olyan postaigazgatások közötti viszonylatokra korlátozódik, amelyek egyetértésüket fejezték ki ezeknek a küldeményeknek akár kölcsönös, akár csak egy irányban történő elfogadásával kapcsolatban.

2. Ha az ilyen anyagokat levélpostai küldeményben továbbítják, akkor az elsőbbségi küldemények díjszabását, vagy a levelek díjszabását és az ajánlási díjat kell alkalmazni.

3. A levélpostai küldeményekben vagy a postai csomagokban elhelyezett radioaktív anyagokat a lehető leggyorsabb útvonalon, rendszerint légi úton, a megfelelő pótdíjak megfizetése mellett kell továbbítani.

4. Radioaktív anyagokat csak szabályszerű felhatalmazással rendelkező feladók adhatnak fel.

27. Cikk

Utánküldés

1. A címzett címváltozása esetén a küldeményeket azonnal utána küldik, a szabályzatokban rögzített feltételek szerint.

2. Nem küldik azonban utána a küldeményeket:

2.1. ha a feladó az utánküldést a címiraton a rendeltetési országban ismert nyelven írt feljegyzéssel megtiltotta;

2.2. ha azokon a címzett címén kívül „vagy az ott lakó” megjegyzés szerepel.

3. Azoknak az igazgatásoknak, amelyek belföldi szolgálatukban díjat szednek az utánküldési kérelmekért, joguk van a nemzetközi szolgálatban ugyanilyen díjat szedni.

4. A szabályzatokban szereplő kivételektől eltekintve semmilyen pótdíj nem szedhető be a levélpostai küldemények egyik országból a másikba történő utánküldéséért. Azoknak az igazgatásoknak azonban, amelyek belföldi szolgálatukban utánküldési díjat szednek be, joguk van az országukon belül utánküldött nemzetközi levélpostai küldeményekért ugyanilyen díjat szedni.

28. Cikk

Kézbesíthetetlen küldemények

1. Az igazgatásoknak vissza kell küldeniük azokat a küldeményeket, amelyeket a címzetteknek bármilyen okból nem lehetett kézbesíteni.

2. A küldemények őrzési idejéről a Szabályzatok rendelkeznek.

3. Minden olyan csomagot, amelyet nem lehet a címzettnek kézbesíteni, vagy amelyet hivatalból visszatartanak, a feladó által adott rendelkezések szerint kell kezelni, a Postacsomag Szabályzatban megszabott határokon belül.

4. Ha a feladó lemond egy olyan csomagról, amelyet a címzettnek nem lehetett kézbesíteni, ezt a csomagot a rendeltetési igazgatás saját szabályozása szerint kezeli. Sem a feladótól, sem bármely más postaigazgatástól nem követelhető az esetleges postai díjak, vámilletékek vagy a szóban forgó csomag kapcsán felmerülő egyéb díjak fedezése.

5. A csomag tartalmából csak azokat a tárgyakat lehet előzetes értesítés és jogi eljárás nélkül azonnal értékesíteni, amelyeknél attól lehet tartani, hogy hamarosan megromlanak vagy tönkremennek. Az értékesítés még útközben — az oda- és visszaküldés során — is a jogos tulajdonos javára történik. Ha az értékesítés lehetetlen, a megromlott vagy tönkrement tárgyakat meg kell semmisíteni.

6. A Levélposta Szabályzatban szereplő kivételektől eltekintve semmilyen pótdíj nem szedhető be a felvevő országba visszaküldött kézbesíthetetlen küldeményekért. Azoknak az igazgatásoknak azonban, amelyek belföldi szolgálatukban visszaküldési díjat szednek be, joguk van a nemzetközi szolgálatban a nekik visszaküldött küldeményekért ugyanilyen díjat szedni.

7. A 6. bekezdésben szereplő rendelkezésektől függetlenül, ha valamely igazgatás olyan küldeményeket kap a feladónak történő visszaküldésre, amelyeket az ő területén lakó ügyfelek adtak fel külföldön, akkor joga van a feladótól vagy a feladóktól küldeményenkénti kezelési díjat szed-

ni; ennek összege nem haladhatja meg azt a bérmentesítési díjat, amelyet akkor szedtek volna be, ha a küldeményt a szóban forgó igazgatásnál adták volna fel.

7.1. A 7. bekezdésben foglaltak érvényesítéséhez feladó vagy feladók alatt azokat a természetes vagy jogi személyeket kell érteni, akiknek nevét a feladói címsorban, illetve címsorokban feltüntették.

29. Cikk

Visszavétel. Címváltoztatás vagy címhelyesbítés a feladó kérésére

1. A levélpostai küldemények feladója a szabályzatokban rögzített feltételek szerint a küldeményt a szolgálatból visszaveheti, illetve annak címét módosíthatja vagy helyesbítheti.

2. Minden igazgatás köteles elfogadni a többi igazgatás szolgálatainál feladott bármely levélpostai küldeményre vonatkozó visszavételi, címváltoztatási vagy címhelyesbítési kérelmeket, ha jogszabályai ezt megengedik.

3. A feladónak minden kérelemért külön díjat kell fizetnie, melynek felső összeghatárát a szabályzatok rögzítik.

4. A csomag feladója kérheti a csomag visszaküldését vagy címzésének módosítását. Köteleznie kell magát az új továbbításért esetlegesen járó összegek megfizetésére.

5. Az igazgatásoknak azonban jogukban áll, hogy ne fogadják el a 4. bekezdésben említett kérelmeket abban az esetben, ha azokat belföldi forgalmukban nem fogadják el.

30. Cikk

Tudakozványok

1. A tudakozványokat a küldemény feladási napját követő naptól számított hat hónapon belül kell elfogadni.

2. Minden igazgatás köteles elfogadni a többi igazgatás szolgálatainál feladott küldeményekre vonatkozó tudakozványokat.

3. Külön tudakozványt kell kiállítani az értéknylvánítás nélküli és az értéknylvánításos csomagokra vonatkozóan.

4. A tudakozványok intézése díjtalan. Ha azonban azok EMS útján történő továbbítását kérik, akkor a többletköltségek elvben az ezt kérő személyt terhelik.

31. Cikk

Vámellenőrzés

1. A felvevő és a rendeltetési ország postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy a küldeményeket a szóban forgó országok jogszabályai szerint vámellenőrzésre bemutassa.

2. A vámellenőrzésre bemutatott csomagokért vám elé állítási díjat lehet felszámítani, melynek felső összeghatárát a Szabályzatok rögzítik. Ez a díj csak az olyan küldemények vám elé állítása és vámkezelése címén szedhető, amelyek vámköltséget vagy egyéb, hasonló jellegű költséget vontak maguk után.

32. Cikk

Vámkezelési díj

Azoknak a postaigazgatásoknak, melyek megszerezték a jogot arra, hogy ügyfeleik nevében elvégezzék a vámkezelést, joguk van ahhoz, hogy ezért az ügyfelektől a művelet valós költségein alapuló díjat szedjenek be.

33. Cikk

Vámilleték és egyéb díjak

A postaigazgatásoknak joguk van ahhoz, hogy a küldemények feladóitól vagy — az esettől függően — címzettjeitől a vámilletéket és az összes egyéb, esedékes díjat beszedjék.

2. Fejezet

FELELŐSSÉG

34. Cikk

A postaigazgatások felelőssége. Kártérítések

1. Általános rendelkezések

1.1. A 35. Cikkben ismertetett kivételektől eltekintve a postaigazgatások felelőssége az alábbiakra terjed ki:

1.1.1. az ajánlott küldemények, a közönséges csomagok és az értékküldemények elveszése, kifosztása vagy sérülése;

1.1.2. az igazolt kézbesítésű küldemények elveszése.

1.2. Ha az ajánlott küldemények, a közönséges csomagok és az értékküldemények elveszése, teljes kifosztása vagy teljes megsérülése olyan vis maior esetnek tulajdonítható, amely után kártérítés nem jár, akkor a feladó igényt tarthat a megfizetett díjak visszafizetésére, a biztosítási díj kivételével.

2. Ajánlott küldemények

2.1. Ajánlott küldemény elveszése, teljes kifosztása vagy teljes megsérülése esetén annak feladója a Levélposta Szabályzatban meghatározott kártérítési összegre jogosult. Ha a feladó a Levélposta Szabályzatban rögzített összegnél alacsonyabb kárigényt jelentett be, akkor az igazgatóság ezt az alacsonyabb összeget fizetheti ki, és az esetleges többi érintett igazgatástól a visszatérítést ennek alapján kell megkapniuk.

2.2. Ajánlott küldemény részleges kifosztása vagy részleges sérülése esetén a feladó elvben a lopás vagy a sérülés tényleges értékének megfelelő kártérítésre jogosult. Az összeg azonban semmiképpen nem haladhatja meg a Levélposta Szabályzatban az elveszés, a teljes kifosztás, illetve a teljes megsérülés esetére megállapított összeget. A közvetett kárt és az elmaradt hasznot nem veszik figyelembe.

3. Igazolt kézbesítésű küldemények

3.1. Igazolt kézbesítésű küldemény elveszése, teljes kifosztása vagy teljes megsérülése esetén a feladó a lerótt díjak visszatérítésére jogosult.

4. Közönséges csomagok

4.1. Csomag elveszése, teljes kifosztása vagy teljes megsérülése esetén annak feladója a Postacsomag Szabályzatban meghatározott kártérítési összegre jogosult.

4.2. Csomag részleges kifosztása vagy részleges sérülése esetén a feladó elvben a lopás vagy a sérülés tényleges értékének megfelelő kártérítésre jogosult. Az összeg azonban semmiképpen nem haladhatja meg a Postacsomag Szabályzatban az elveszés, a teljes kifosztás, illetve a teljes megsérülés esetére megállapított összeget. A közvetett kárt és az elmaradt hasznot nem veszik figyelembe.

4.3. Az igazgatóságok megállapodhatnak abban, hogy kölcsönös viszonylataikban a Postacsomag Szabályzatban megállapított csomagonkénti összeget alkalmazzák, tekintet nélkül a csomag súlyára.

5. Értékküldemények

5.1. Értékküldemény elveszése, teljes kifosztása vagy teljes megsérülése esetén a feladó elvben a DTS-ben kifejezett értéknnyilvánítási összegnek megfelelő kártérítésre jogosult.

5.2. Értékküldemény elveszése, részleges kifosztása vagy részleges sérülése esetén a feladó elvben a lopás vagy a sérülés tényleges értékének megfelelő kártérítésre jogosult. Az összeg azonban semmiképpen nem haladhatja meg a DTS-ben kifejezett értéknnyilvánítási összeget. A közvetett kárt és az elmaradt hasznot nem veszik figyelembe.

6. A 4. és az 5. bekezdésben leírt esetekben a kártérítést az ugyanolyan fajta tárgyakra vagy árucikkekre, a küldemény továbbításra történő átvétele helyén és idején érvényes, DTS-re átszámított folyó ár alapján kell megállapítani. Folyó ár hiányában a kártérítést a tárgyak vagy

árucikkek ugyanilyen módon megállapított forgalmi értéke alapján számítják ki.

7. Ha egy ajánlott küldemény, közönséges csomag vagy értékküldemény elveszéséért, teljes kifosztásáért vagy teljes sérüléséért kártérítés jár, a feladó vagy — az esettől függően — a címzett jogosult a lerótt díjak és illetékek visszatérítésére is, az ajánlási díj, illetve a biztosítási díj kivételével. Ugyanez vonatkozik azokra az ajánlott küldeményekre, közönséges csomagokra vagy értékküldeményekre is, amelyeket a címzettek azok rossz állapota miatt nem vettek át, amennyiben ez a postaszolgáltatásnak róható fel és annak felelősségét vonja maga után.

8. A 2., 4. és 5. bekezdésben említettektől függetlenül egy kifosztott vagy sérült ajánlott küldemény, közönséges csomag vagy értékküldemény átvétele után a címzett jogosult a kártérítésre.

9. A felvevő igazgatásnak joga van ahhoz, hogy országában a feladónak az ajánlott küldeményekért és az értéknnyilvánítás nélküli csomagokért a belföldi szabályozásában megállapított kártérítési összegeket fizesse ki, feltéve, hogy azok nem alacsonyabbak a 2.1. és a 4.1. bekezdésben meghatározott kártérítési összegeknél. Ugyanez a helyzet a rendeltetési igazgatás esetében is, amikor a kártérítést a címzettnek fizetik ki. Továbbra is a 2.1. és a 4.1. bekezdésben meghatározott összegek érvényesek azonban:

9.1. a felelős igazgatás elleni visszkereset esetén; vagy

9.2. ha a feladó jogairól a címzett javára lemond, vagy fordítva.

35. Cikk

A postaigazgatások mentessége a felelősség alól

1. A postaigazgatások felelőssége megszűnik azokért az ajánlott küldeményekért, igazolt kézbesítésű küldeményekért és értékküldeményekért, amelyeket az ilyen küldeményekre a saját szabályozásukban előírt feltételek szerint kézbesítettek. A felelősség azonban fennmarad:

1.1. ha kifosztást vagy sérülést tapasztaltak akár a küldemény kézbesítése előtt, akár annak kézbesítésekor;

1.2. ha — amennyiben a belföldi szabályozás ezt megengedi — a címzett vagy — a felvételi helyre történő visszaküldés esetén — a feladó a kifosztott vagy sérült küldemény átvételekor fenntartással él;

1.3. ha — amennyiben a belföldi szabályozás ezt megengedi — az ajánlott küldeményt levélszekrény útján kézbesítették, és a címzett a tudakozódási eljárás során úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem kapta meg;

1.4. ha egy csomag vagy értékküldemény címzettje vagy — a felvételi helyre történő visszaküldés esetén — feladója a szabályszerű átvételi elismervény ellenére késedelem nélkül bejelenti a küldeményt neki kézbesítő igazgatásnak, hogy lopást vagy sérülést állapított meg. Ilyenkor be kell

bizonyítania, hogy a kifosztás vagy a sérülés nem a kézbesítés után történt.

2. A postaigazgatások nem felelősek:

2.1. vis maior esetén, a 12. Cikk 4. bekezdésben foglaltak fenntartásával;

2.2. amikor a szolgálati okiratok vis maior folytán bekövetkezett megsemmisülése miatt nem tudnak számot adni a küldeményekről, feltéve, hogy felelősségük más módon nem bizonyosodott be;

2.3. ha a kárt a feladó hibája vagy mulasztása okozta, vagy az a küldemény jellegéből adódott;

2.4. ha olyan küldeményekről van szó, amelyeknek tartalma a 25. Cikkben ismertetett tilalmak alá esik, és amennyiben ezeket a küldeményeket az illetékes hatóság tartalmuk miatt elkobozta vagy megsemmisítette;

2.5. a rendeltetési ország jogszabályai értelmében törtenő lefoglalás esetén, az illető ország igazgatásának jelentése szerint;

2.6. ha olyan értékűküldeményekről van szó, amelyeknél a tartalom tényleges értékét meghaladó, csalárd értéknilyánítás történt;

2.7. ha a feladó a küldemény feladási napját követő naptól számított hat hónapon belül nem nyújtott be tudakozványt;

2.8. ha hadifoglyok vagy polgári internáltak csomagjairól van szó.

3. A postaigazgatások semmilyen felelősséget nem vállalnak a vámárnyilatkozatokra vonatkozólag, bármilyen formában is állították ki azokat, sem pedig azokért a döntésekért, amelyeket a vámszervek a vám elé állított küldemények ellenőrzése kapcsán hoznak.

36. Cikk

A feladó felelőssége

1. Valamely küldemény feladója felelős a szállításból kizárt tárgyak feladása vagy az elfogadási feltételek be nem tartása miatt a többi postai küldeményben okozott minden kárért.

2. A feladó ugyanolyan mértékben felelős, mint a postaigazgatások.

3. A feladó felelőssége akkor is fennmarad, ha a felvevő hivatal az ilyen küldeményt elfogadja.

4. Nem felelős azonban a feladó akkor, ha az igazgatások vagy a szállítók részéről hiba vagy mulasztás történt.

37. Cikk

A kártérítés kifizetése

1. A felelős igazgatás elleni visszkereseti jog fenntartásával a kártérítés kifizetése és a lerótt díjak és illetékek visszafizetése, vagy a felvevő, vagy a rendeltetési igazgatás kötelezettsége.

2. A feladó a kártérítés iránti jogáról a címzett javára lemondhat. Fordítva, a címzett ugyancsak lemondhat a kártérítési iránti jogáról a feladó javára. A feladó vagy a címzett felhatalmazhat egy harmadik személyt a kártérítés átvételére, ha a belföldi jogszabályok ezt megengedik.

3. A felvevő vagy — az esettől függően — a rendeltetési igazgatásnak joga van ahhoz, hogy a jogos igénylőt annak az igazgatásnak a terhére kártalanítsa, amely miután a szállításban részt vett és szabályszerű megkeresést kapott, az ügyet két hónap alatt nem intézte el véglegesen, vagy amennyiben az esetet telefax vagy bármely egyéb, a tudakozvány beérkezésének visszaigazolására alkalmas elektronikus eszköz útján jelentették be, 30 nap telt el az ügy végleges rendezése nélkül vagy anélkül, hogy jelezte volna:

3.1. hogy a kár vis maior következményének látszik;

3.2. hogy a küldeményt tartalma miatt az illetékes hatóság visszatartotta, elkobozta vagy megsemmisítette, vagy azt a rendeltetési ország jogszabályai értelmében lefoglalták.

4. A felvevő vagy — az esettől függően — a rendeltetési igazgatásnak joga van ahhoz, hogy a jogos igénylőt kártalanítsa abban az esetben, ha egy hiányosan kitöltött tudakozvány-ürlapot az adatok kiegészítése céljából vissza kellett küldeni, és ennek a 3. bekezdésben szereplő határidő túllépése lett a következménye.

5. Utánvételes küldeményre vonatkozó tudakozódás esetén a felvevő igazgatásnak joga van ahhoz, hogy a jogos igénylőt az utánvételi összeg erejéig a rendeltetési igazgatás terhére kártalanítsa, amely miután szabályszerű megkeresést kapott, az ügyet két hónap alatt nem intézte el véglegesen.

38. Cikk

A kártérítés esetleges visszavétele a feladótól vagy a címzettől

1. Ha a kártérítés kifizetése után egy előzőleg elveszettnek tekintett ajánlott küldemény, csomag vagy értékűküldemény, vagy a tartalom egy része megkerül, akkor a feladót vagy — az esettől függően — a címzettet értesítik, hogy a küldemény három hónapig a kifizetett kártérítés összegének visszatérítése ellenében a rendelkezésére áll. Egyúttal azt is megkérdezik tőle, hogy kinek kézbesítsék a küldeményt. Visszautasítás vagy a megadott határidő letel-

téig a válasz elmaradása esetén ugyanilyen módon megkezesik a címzettet vagy — az esettől függően — a feladót is.

2. Ha a feladó és a címzett lemond a küldemény átvételéről, az annak az igazgatásnak vagy — adott esetben — azoknak az igazgatásoknak a tulajdonává válik, amelyek a kárt viselték.

3. Ha utólag olyan értékűküldemény kerül elő, amelyről megállapítják, hogy tartalmának értéke alacsonyabb a kifizetett kártérítési összegnél, akkor a feladónak vagy — az esettől függően — a címzettnek a küldemény kézbesítése ellenében vissza kell térítenie a szóban forgó kártérítési összeget, ami nem mentesíti őt a csalárd értéknnyilvánításból eredő következmények alól.

39. Cikk

A küldemények kicserélése

1. Az igazgatások egy vagy több igazgatás közvetítésével kölcsönösen küldhetnek egymásnak mind közvetlen zárlatokat, mind pedig a découvert küldeményeket, az igényektől és a szolgálat követelményeitől függően.

2. Ha rendkívüli körülmények egy postaigazgatást arra kényszerítenek, hogy szolgáltatásainak ellátását átmenetileg teljesen vagy részlegesen felfüggeszse, azonnal tájékoztatnia kell az érdekelt igazgatásokat.

3. Ha a küldemények átszállítása egy országon keresztül az illető ország postaigazgatásának részvétele nélkül történik, ez utóbbit erről előre tájékoztatni kell. Ez az átszállítási forma nem jár az átszállító ország postaigazgatásának a felelősségével.

4. Az igazgatásoknak joguk van ahhoz, hogy a felületi zárlatokat légi úton, csökkentett elsőbbséggel továbbítsák, azon igazgatások egyetértésének a fenntartásával, amelyek a zárlatokat országuk repülőterén fogadják.

40. Cikk

Levélzárlatok váltása katonai egységekkel

1. Levélzárlatok válthatók más országok szárazföldi, tengeri vagy légi szolgálatainak közvetítésével:

1.1. egy tagország postái és az Egyesült Nemzetek Szervezetének rendelkezésére bocsátott katonai egységek parancsnokai között;

1.2. e katonai egységek parancsnokai között;

1.3. egytagország postái, és ugyanezen ország külföldön állomásozó tengeri vagy légi katonai egységeinek, hadihajóinak vagy hadirepülőgépeinek parancsnokai között;

1.4. ugyanazon ország tengeri vagy légi katonai egységeinek, hadihajóinak vagy hadirepülőgépeinek parancsnokai között.

2. Az 1. bekezdésben említett zárlatokban elhelyezett levélpostai küldemények kizárólag azon katonai egységek tagjainak, illetve azon hajók vagy repülőgépek tisztikara és legénysége tagjainak szólhatnak, vagy tőlük eredhetnek, amelyek részére a zárlatokat címezték, vagy amelyekről azok erednek. Az ezekre a küldeményekre alkalmazandó díjszabásokat és szállítási feltételeket saját szabályai szerint annak az országnak a postaigazgatása határozza meg, amely a katonai egységet rendelkezésre bocsátotta, vagy amelyhez a hajók vagy a repülőgépek tartoznak.

3. Külön megállapodás hiányában az érintett igazgatásokkal szemben a zárlatok átszállítási díjainak, a végdíjak és a légiszállítási díjak kiegyenlítéséért annak az országnak az igazgatása felel, amely a katonai egységet rendelkezésre bocsátotta, vagy amelyhez a hadihajók vagy a hadirepülőgépek tartoznak.

41. Cikk

A felelősség megoszlása a postaigazgatások között

1. Az ellenkező bizonyításáig a felelősség azt a postaigazgatást terheli, amely — bár a küldeményt átvette anélkül, hogy észrevétel tett volna, és a tudakozódáshoz előírt összes eszköz a rendelkezésére áll — nem tudja kimutatni a címzettnek történt kézbesítést, illetve — adott esetben — egy másik igazgatáshoz történt szabályszerű továbbítást.

2. Ha az elveszés, a kifosztás vagy a sérülés a szállítás során történt, és nem állapítható meg, hogy az esemény melyik ország területén vagy szolgálatában következett be, az érintett igazgatások a kárt egyenlő részben viselik. Értéknnyilvánítás nélküli csomag esetében azonban, amennyiben a kártérítés összege nem haladja meg a 34. Cikk 4.1. bekezdésében az 1 kilogrammos csomagra meghatározott összeget, akkor ezt az összeget a felvevő és a rendeltetési igazgatás — a közvetítő igazgatások kizárásával — egyenlő arányban fedezi.

3. Értéknnyküldemények esetében az egyes igazgatások felelőssége a többi igazgatással szemben semmi esetre sem haladhatja meg az értéknnyilvánítás általuk elfogadott felső határát.

4. Azok a postaigazgatások, amelyek nem teljesítenek értéknnyküldemény szolgálatot, a közvetlen zárlatokban szállított ilyen küldeményekért az ajánlott küldeményekre és/vagy az értéknnyilvánítás nélküli csomagokra előírt felelősséget viselik. Ez a rendelkezés vonatkozik arra az esetre is, amikor a postaigazgatások nem vállalnak felelősséget az általuk használt hajók vagy repülőgépek fedélzetén szállított értéknnyküldeményekért.

5. Ha egy értékküldemény elveszése, kifosztása vagy sérülése olyan közvetítő igazgatás területén vagy szolgáltatásban következik be, amely nem teljesít értékküldemény szolgáltatást, akkor a felvevő igazgatásnak kell viselnie a közvetítő igazgatás által nem fedezett kárt. Ugyanezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a kár összege magasabb a közvetítő igazgatás által elfogadott értéknnyilvánítási összeg felső határánál.

6. Azok a vámilletékek és egyéb díjak, amelyeknek a törlését nem lehetett elérni, az elveszésért, kifosztásért vagy sérülésért felelős igazgatásokat terhelik.

7. Akár a címzett, akár a feladó, akár harmadik személyek elleni minden esetleges visszkérés esetén az az igazgatás, amely a kártérítést fizette, a szóban forgó kártérítés összeghatáráig annak a személynek a jogaiba lép, aki a kártérítést kapta.

3. Fejezet

A LEVÉLPOSTÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

42. Cikk

A szolgáltatás minőségével kapcsolatos célkitűzések

1. Az igazgatásoknak szolgáltatási időnormát kell meghatározniuk az országukba szülő, vagy onnan származó elsőbbségi és légipostai küldemények, valamint a felületi és az elsőbbség nélküli küldemények feldolgozására. Ez az időnorma nem lehet kedvezőtlenebb a belföldi szolgáltatásban a hasonló küldeményekre alkalmazott határidőnél.

2. A felvevő igazgatásoknak közzé kell tenniük a külföldre szülő elsőbbségi és légipostai küldeményekre megállapított szolgáltatás minőségi célkitűzéseket, amelyek a felvevő és a rendeltetési igazgatás által meghatározott és a szállítási időt is magában foglaló határidőkön alapulnak.

3. A postaigazgatásoknak időszakonként ellenőrizniük kell az előírt határidők betartását, vagy a Nemzetközi Iroda, vagy a szűkebb körű egyesületek által szervezett felmérések keretében, vagy kétoldalú megállapodások alapján.

4. Az is kívánatos, hogy a postaigazgatások az előírt határidők betartását más ellenőrzési rendszerek, nevezetesen külső minőségellenőrzések igénybevételevel is rendszeresen ellenőrizzék.

5. Amennyire lehetséges, az igazgatásoknak minőségellenőrzési rendszereket kell alkalmazniuk a (mind érkező, mind induló) nemzetközi levélzárlatoknál; olyan értékelésről van szó, amelyet lehetőleg a felvételtől a kézbesítésig (végpontok között) végeznek.

6. Minden tagországnak naprakész információkat kell adnia a Nemzetközi Iroda részére azokról a végső felvételi határidőkről (LTAT) (heures limites de dépôt) amelyeket nemzetközi postaszolgálata működtetésekor figyelembe vesz. Mindennemű változást azok tervbevételekor azonnal be kell jelenteni annak érdekében, hogy a Nemzetközi Iroda még a változások érvénybelépése előtt értesíthesse a postaigazgatásokat.

7. Amennyire lehetséges, az elsőbbségi és az elsőbbség nélküli küldeményforgalomra vonatkozó adatokat külön kell megadni.

43. Cikk

Levélpostai küldemények feladása külföldön

1. Egyetlen tagország sem köteles továbbítani vagy a címzetteknek kézbesíteni azokat a levélpostai küldeményeket, amelyeket a területén lakó feladók egy idegen országban adnak vagy adatnak fel azzal a céllal, hogy kihasználják az ott alkalmazott kedvezőbb díjazási feltételeket.

2. Az 1. bekezdésben előírt rendelkezések egyaránt vonatkoznak mind a feladó lakhelye szerinti országban elkészített és a határon azután átszállított levélpostai küldeményekre, mind az eleve külföldön készített levélpostai küldeményekre.

3. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll a feladótól vagy — ennek hiányában — a felvevő igazgatástól belföldi díjainak megfizetését követelni. Ha sem a feladó, sem a felvevő igazgatás nem hajlandó ezeket a díjakat a rendeltetési igazgatás által meghatározott határidőn belül megfizetni, akkor ez utóbbi vagy visszaküldheti a küldeményeket a felvevő igazgatásnak azzal a joggal, hogy a visszaküldési költségeket megtérítse, vagy azokat saját szabályozása szerint kezelheti.

4. Egyetlen tagország sem köteles továbbítani, vagy a címzetteknek kézbesíteni azokat a levélpostai küldeményeket, amelyeket a feladók nagy mennyiségben nem abban az országban adtak, vagy adattak fel, ahol laknak, amennyiben a postaigazgatásnak ezekért járó végdíjak összege alacsonyabb, mint az az összeg lett volna, amelyet akkor kapott volna, ha a küldeményeket a feladók lakóhelye szerinti országban adták volna fel. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll a felvevő igazgatástól a felmerült költségekkel arányos díjazást követelni, ami nem haladhatja meg a következő két összeg közül a magasabbat: vagy az azonos küldeményekre alkalmazott belföldi díj 80 százaléka, vagy küldeményenként 0,14 SDR plusz kilogrammonként 1 SDR. Ha a felvevő igazgatás nem hajlandó ezeket a díjakat a rendeltetési igazgatás által meghatározott határidőn belül megfizetni, akkor a rendeltetési igazgatás vagy visszaküldheti a küldeményeket a felvevő igazgatás-

nak azzal a joggal, hogy a visszaküldési költségeket megtérítse, vagy azokat saját szabályozása szerint kezelheti.

44. Cikk

Megengedett biológiai anyagok

1. Romlandó biológiai anyagok, fertőző anyagok, továbbá fertőző anyagok hűtőközegeként használt szilárd szén-dioxid (szárazjég) postai úton lebonyolított cseréjét csak hivatalosan elismert szaklaboratóriumok végezhetik. Az ilyen veszélyes áruk légiszállításra a belföldi szabályozás és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) érvényes műszaki előírásai szerint, valamint az IATA veszélyes árukra vonatkozó szabályzatában foglaltak betartásával vehetők fel.

2. A szabályzatok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően előkészített és csomagolt romlandó biológiai anyagokra és fertőző anyagokra az elsőbbségi küldemények vagy az ajánlott levelek díjszabását kell alkalmazni. Ilyen küldemények kezeléséért külön díj is kiszabható.

2.1. A romlandó biológiai anyagok és a fertőző anyagok elfogadása azokra a tagországokra korlátozódik, amelyek postaigazgatásai egyetértésüket fejezték ki ezeknek a küldeményeknek akár kölcsönös, akár csak egy irányban történő elfogadásával kapcsolatban.

2.2. Az ilyen anyagokat a lehető leggyorsabb útvonalon, rendszerint légi úton, a megfelelő légi pótdíjak megfizetése mellett kell továbbítani, és a kézbesítés tekintetében elsőbbséget kell biztosítani számukra.

45. Cikk

Elektronikus levél

1. A postaigazgatások megállapodhatnak egymással abban, hogy részt vesznek az elektronikus levél szolgáltatásban.

2. Az elektronikus levél olyan postai szolgáltatás, amely távközlési útvonalat használ a feladó által fizikai vagy elektronikus formában feladott közlemények — az eredetivel egyező és néhány másodperc alatt történő — továbbításához, amelyeket a címzett részére fizikai vagy elektronikus formában kell kézbesíteni. A fizikai formában történő kézbesítés esetén az információkat általában az útvonalnak minél nagyobb részén elektronikus úton továbbítják, és azokat a címzethez lehetőleg minél közelebb alakítják át fizikai formájúra. A fizikai formájú közleményeket levélpostai küldeményként, borítékban kézbesítik a címzettnek.

3. Az elektronikus levélre vonatkozó díjakat az igazgatások költségeik és a piaci követelmények figyelembevételével állapítják meg.

46. Cikk

Átszállítási díjak

1. Az 52. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a két postaigazgatás vagy ugyanazon ország két hivatala között egy vagy több más postaigazgatás szolgálatai (közvetítő szolgálatok) útján kicserélt közvetlen zárlatokért átszállítási díjakat kell fizetni. Ezek a díjak a szárazföldi, a tengeri, illetve a légi átszállításban teljesített szolgáltatás díjazását jelentik.

2. Az á découvert küldeményeket szintén terhelhetik átszállítási díjak.

3. Az alkalmazás módzatait és a díjtételeket a Levélpostai Szabályzat tartalmazza.

47. Cikk

Végdíjak. Általános rendelkezések

1. Az 52. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával minden olyan igazgatásnak, amely egy másik igazgatástól levélpostai küldeményeket kap, joga van ahhoz, hogy az indító igazgatástól díjat szedjen a kapott nemzetközi postaanyag kapcsán felmerülő költségek fedezésére.

2. A végdíjak fizetését szabályozó rendelkezések alkalmazásához a postaigazgatásokat a Kongresszus által e célra összeállított jegyzéknek megfelelően a „fejlett ipari országok”, illetve a „fejlődő országok” kategóriájába kell besorolni.

3. A jelen Egyezménynek a végdíjak fizetését szabályozó rendelkezései átmeneti intézkedések, amelyek nyomán végül az egyes országokra jellemző költségeken alapuló fizetési rendszert kell elfogadni.

4. Hozzáférés a belföldi szolgálathoz

4.1. Az egyes igazgatásoknak a belföldi szolgálatukban kínált valamennyi díjtételt és feltételt elérhetővé kell tenniük a többi igazgatás számára, és pedig a belföldi ügyfeleknek biztosítottakkal azonos feltételek szerint.

4.2. Valamely indító igazgatás hasonló feltételek szerint kérheti egy fejlett ipari ország rendeltetési igazgatását, hogy számára ugyanazokat a feltételeket biztosítsa, mint amelyeket azonos küldemények esetében belföldi ügyfeleinek biztosít;

4.3. A fejlődő országok igazgatásainak jelezniük kell, hogy engedélyezik-e a 4.1. bekezdésben ismertetett feltételek szerinti hozzáférést.

4.3.1. Ha egy fejlődő ország igazgatása kijelenti, hogy engedélyezi a belföldi rendszerében nyújtott feltételek szerinti hozzáférést, akkor ennek az engedélynek diszkriminációtól mentesen érvényesnek kell lennie az Egyesület valamennyi igazgatására.

4.4. A rendeltetési igazgatásra tartozik annak megítélése, hogy a belföldi szolgálatához való hozzáférés feltételeit a felvevő igazgatás betartotta-e.

5. A tömeges küldeményekért járó végdíjak díjtételei nem lehetnek magasabbak a rendeltetési igazgatások által a végdíjakra vonatkozó kétoldalú vagy többoldalú megállapodások alapján alkalmazott legkedvezőbb díjtételeknél. A rendeltetési igazgatásra tartozik annak megítélése, hogy a felvevő igazgatás eleget tett-e a hozzáférési előírásoknak és feltételeknek.

6. A Postaforgalmi Tanácsnak jogában áll, hogy a 48—51. Cikkben ismertetett díjakat két kongresszus között módosítsa. Az általa végzett felülvizsgálatnak mindenkor megbízható és reprezentatív gazdasági és pénzügyi adatokon kell alapulnia, és figyelembe kell vennie az Egyezményben és a szabályzatokban szereplő, a végdíjakra vonatkozó rendelkezéseket. Az esetleges módosítás a Postaforgalmi Tanács által meghatározott időpontban lép érvénybe.

7. Minden igazgatás teljes egészében vagy részben lemondhat az 1. bekezdésben említett díjról.

8. Az érdekelt igazgatások a végdíjakra vonatkozó számadások rendezésére kétoldalú vagy többoldalú megállapodással más díjazási rendszereket is alkalmazhatnak.

48. Cikk

Végdíjak. A fejlett ipari országok közötti forgalomra vonatkozó rendelkezések

1. A levélpostai küldemények — a tömeges küldeményekkel együtt, de az M zsákok kivételével — díjazását a rendeltetési országban jellemző kezelési költségeket tükröző, küldeményenkénti és kilogrammonkénti díjtételek alapján kell megállapítani; az említett költségeknek a belföldi díjszabásokhoz kell igazodniuk. A díjtételek kiszámítása a szabályzatokban ismertetett feltételeknek megfelelően történik.

2. A 2001—2003 közötti időszakban a küldeményenkénti és kilogrammonkénti díjak nem lehetnek magasabbak a 20 grammos levél díjának 60 százalékánál, illetve nem haladhatják meg az alábbi értékeket:

2.1. 2001-ben küldeményenként 0,158 DTS és kilogrammonként 1,684 DTS;

2.2. 2002-ben küldeményenként 0,172 DTS és kilogrammonként 1,684 DTS;

2.3. 2003-ban küldeményenként 0,215 DTS és kilogrammonként 1,684 DTS.

3. A 2004. és a 2005. évet illetően a Postaforgalmi Tanácsnak kell megállapítania a fejlett ipari országokra vonatkozó végleges díjszázalékot, és pedig az egyes országokban jellemző költségek és díjak közötti arány figyelembevételével.

4. A 2001-től 2005-ig terjedő időszakban alkalmazandó díjak nem lehetnek alacsonyabbak a küldeményenkénti 0,147 DTS és a kilogrammonkénti 1,491 DTS értéknél.

5. Az M zsákokra alkalmazandó díj kilogrammonként 0,653 DTS.

5.1. Az 5 kilogrammnál kisebb súlyú M zsákokat a végdíjak címén járó díjazás szempontjából 5 kilogramm súlyúnak kell tekinteni.

6. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll küldeményenként 0,5 DTS összegű pótdíjat szedni a könnyvelt küldemények kézbesítéséért, illetve 1 DTS értékű pótdíjat szedni az értékküldemények kézbesítéséért.

7. A fejlett ipari országok között alkalmazott rendelkezések mindazon fejlődő országokra is érvényesek, amelyek kijelentik, hogy készek azoknak alávetni magukat, és azt kívánják, hogy a 48—50. Cikk, valamint a megfelelő szabályzatok rendelkezései szempontjából fejlett ipari országoknak tekintsék őket.

49. Cikk

Végdíjak. A fejlődő országokból a fejlett ipari országokba irányuló küldeményáramlásra vonatkozó rendelkezések

1. Díjazás

1.1. A levélpostai küldemények díjazása — az M zsákok kivételével — kilogrammonként 3,427 DTS.

1.2. Az M zsákokra alkalmazandó díj kilogrammonként 0,653 DTS.

1.2.1. Az 5 kilogrammnál kisebb súlyú M zsákokat a végdíjak címén járó díjazás szempontjából 5 kilogramm súlyúnak kell tekinteni.

1.3. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll küldeményenként 0,5 DTS összegű pótdíjat szedni a könnyvelt küldemények kézbesítéséért, illetve 1 DTS értékű pótdíjat szedni az értékküldemények kézbesítéséért.

2. Felülvizsgálati mechanizmus

2.1. Az az igazgatás, amely évi 150 tonnát meghaladó mennyiségű postaananyagot indít, az 1.1. bekezdésben szereplő díjazás felülvizsgálatát kérheti, ha megállapítja, hogy egy adott viszonylatban az indított postaananyag egy

kilogrammában lévő küldemények átlagos darabszáma 14-nél kevesebb.

2.2. Az az igazgatás, amely évi 150 tonnát meghaladó mennyiségű postaanyagot fogad, az 1.1. bekezdésben szereplő díjazás felülvizsgálatát kérheti, ha megállapítja, hogy egy adott viszonylatban a kapott postaanyag egy kilogrammjában lévő küldemények átlagos darabszáma 21-nél több.

2.3. A felülvizsgálatot a Szabályzatokban leírt módon kell elvégezni.

3. Rendszerharmonizációs mechanizmus

3.1. Ha egy évi 50 tonnánál nagyobb mennyiségű postaanyagot fogadó igazgatás megállapítja, hogy az említett küldeménytömeg súlya meghaladja a szabályzatokban ismertetett feltételek szerint kiszámított küszöbértéket, akkor a többletküldeményekre a 48. Cikkben leírt díjazási rendszert alkalmazhatja, feltéve, hogy nem vette igénybe a felülvizsgálati mechanizmust.

4. Tömeges küldemények

4.1. A tömeges küldemények díjazását a 48. Cikk 1. bekezdésben szereplő küldeményenkénti és kilogrammonkénti díjtételek alkalmazásával kell megállapítani.

50. Cikk

Végdíjak. A fejlett ipari országokból a fejlődő országokba irányuló küldeményáramlásra vonatkozó rendelkezések

1. Díjazás

1.1. A levélpostai küldemények díjazása — az M zsákok kivételével — kilogrammonként 3,427 DTS.

1.1.1. Az 1.1. bekezdésben szereplő díjtételt 7,5 százalékkal meg kell emelni a fejlődő országok szolgáltatási minőségének javítását szolgáló pénzügyi alap céljára.

1.2. Az M zsákokra alkalmazandó díj kilogrammonként 0,653 DTS.

1.2.1. Az 5 kilogrammnál kisebb súlyú M zsákokat a végdíjak címén járó díjazás szempontjából 5 kilogramm súlyúnak kell tekinteni.

1.3. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll küldeményenként 0,5 DTS összegű pótdíjat szedni a könyvelt küldemények kézbesítéséért, illetve 1 DTS értékű pótdíjat szedni az értékűküldemények kézbesítéséért.

2. Felülvizsgálati mechanizmus

2.1. Az az igazgatás, amely évi 150 tonnát meghaladó mennyiségű postaanyagot fogad, a díjazás felülvizsgálatát kérheti, ha megállapítja, hogy egy adott viszonylatban a kapott postaanyag egy kilogrammjában lévő küldemények átlagos darabszáma 21-nél több.

2.2. A felülvizsgálatot a Szabályzatokban leírt módon kell elvégezni.

3. Tömeges küldemények

3.1. Azok az igazgatások, amelyek nem engedélyezik a belföldi szolgálatban biztosított feltételek szerinti hozzáférést, a kapott tömeges küldeményekért küldeményenként 0,14 DTS és kilogrammonként 1 DTS díjat kérhetnek.

3.2. Azok az igazgatások, amelyek engedélyezik a belföldi szolgálatban biztosított feltételek szerinti hozzáférést, a kapott tömeges küldeményekre a hazai ügyfeleknek az azonos fajta küldeményekért kínált belföldi díjnak megfelelő — azt 9 százalékkal megemelt — díjazást alkalmazhatnak, a 48. Cikk 2. bekezdésben szereplő díjak túllépése nélkül.

51. Cikk

Végdíjak. A fejlődő országok közötti forgalomra vonatkozó rendelkezések

1. Díjazás

1.1. A levélpostai küldemények díjazása — az M zsákok kivételével — kilogrammonként 3,427 DTS.

1.2. Az M zsákokra alkalmazandó díj kilogrammonként 0,653 DTS.

1.2.1. Az 5 kilogrammnál kisebb súlyú M zsákokat a végdíjak címén járó díjazás szempontjából 5 kilogramm súlyúnak kell tekinteni.

1.3. A rendeltetési igazgatásnak jogában áll küldeményenként 0,5 DTS összegű pótdíjat szedni a könyvelt küldemények kézbesítéséért, illetve 1 DTS értékű pótdíjat szedni az értékűküldemények kézbesítéséért.

2. Felülvizsgálati mechanizmus

2.1. Az az igazgatás, amely évi 150 tonnát meghaladó mennyiségű postaanyagot fogad, a díjazás felülvizsgálatát kérheti, ha megállapítja, hogy egy adott viszonylatban a kapott postaanyag egy kilogrammjában lévő küldemények átlagos darabszáma 21-nél több.

2.2. A felülvizsgálatot a Szabályzatokban leírt módon kell elvégezni.

3. Tömeges küldemények

3.1. Azok az igazgatások, amelyek nem engedélyezik a belföldi szolgálatban biztosított feltételek szerinti hozzáférést, a kapott tömeges küldeményekért küldeményenként 0,14 DTS és kilogrammonként 1 DTS díjat kérhetnek.

3.2. Azok az igazgatások, amelyek engedélyezik a belföldi szolgálatban biztosított feltételek szerinti hozzáférést, a kapott tömeges küldeményekre a hazai ügyfeleknek az azonos fajta küldeményekért kínált belföldi díjnak megfelelő — azt 9 százalékkal megemelt — díjazást alkalmazhatnak, a 48. Cikk 2. bekezdésben szereplő díjak túllépése nélkül.

52. Cikk

Mentesség az átszállítási díjak és a végdíjak alól

A 8. Cikk 2.2. bekezdésében említett, a postaszolgálatra vonatkozó levélpostai küldemények, valamint a feladási helyre közvetlen zárlatban visszaküldött, nem kézbesített postai küldemények mentesek a szárazföldi vagy a tengeri átszállítási díjak és a végdíjak alól. Az üres postaszákokat tartalmazó küldemények mentesek a végdíjak alól, de nem mentesek az átszállítási díjak alól; ezeket annak az igazgatásnak kell megfizetnie, amelynek tulajdonát képezik a postaszákok;

53. Cikk

Légiszállítási díjak

1. A teljes légi útvonalra vonatkozó légiszállítási díjak:

1.1. közvetlen zárlatok esetén a származási ország igazgatását terhelik;

1.2. a découvert átmenő elsőbbségi küldemények és légipostai küldemények esetén — beleértve a tévirányított küldeményeket is — azt az igazgatást terhelik, amely a küldeményeket egy másik igazgatáshoz továbbítja.

2. Ugyanezeket a szabályokat kell alkalmazni az 52. Cikk rendelkezései értelmében a szárazföldi vagy a tengeri átszállítási díjak alól mentes küldeményekre, ha azokat légi úton szállítják.

3. Minden olyan rendeltetési igazgatásnak, amely országán belül légi úton szállítja a nemzetközi postaanyagot, joga van az e szállítás kapcsán felmerülő járulékos költségek megtérítésére, feltéve, hogy a megtett útvonalak súlyozott átlagtávolsága meghaladja a 300 kilométert. A díjmentességet kimondó megállapodás hiányában a díjaknak minden, külföldről származó elsőbbségi zárlatra és légizárlatra azonosaknak kell lenniük, függetlenül attól, hogy a postaanyagot légi úton szállítják-e tovább vagy sem.

4. Ha azonban a rendeltetési igazgatás által kirótt végdíjak megállapítása kifejezetten a költségek vagy a belföldi díjak alapján történt, akkor belföldi légiszállítási költségek címén semmiféle további térítésre nem kerülhet sor.

5. A rendeltetési igazgatás a súlyozott átlagtávolság kiszámításakor nem veheti figyelembe azoknak a zárlatoknak a súlyát, amelyeknél a végdíjak kiszámítása kifejezetten a rendeltetési igazgatás költségei vagy belföldi díjai alapján történt.

6. Az érdekelt igazgatások közötti külön megállapodás hiányában a légizárlatok esetleges szárazföldi vagy tengeri tranzitszakaszaira a szabályzatokban szereplő átszállítási díjtételeket kell alkalmazni. Nem jár azonban semminemű szárazföldi átszállítási díj:

6.1. a légizárlatoknak az azonos várost kiszolgáló két repülőtér közötti átrakásáért;

6.2. ezeknek a zárlatoknak egy várost kiszolgáló repülőtér és az ugyanabban a városban lévő raktár közötti szállításáért, és ugyanezen zárlatoknak továbbküldés céljából történő visszaszállításáért.

54. Cikk

Alapdíjak és a légiszállítási díjak kiszámítása

1. Az igazgatások között a légiszállításra vonatkozó számadások rendezésénél alkalmazandó alapdíjat a Postaforgalmi Tanács hagyja jóvá. Az alapdíjat a Nemzetközi Iroda számítja ki a szabályzatokban meghatározott képlet szerint.

2. A közvetlen zárlatok és az — a découvert — átmenő elsőbbségi küldemények és légipostai küldemények légiszállítási díjainak kiszámítását, valamint a vonatkozó elszámolási módokat a szabályzatok tartalmazzák.

4. Fejezet

*A POSTACSOMAGOKRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEK*

55. Cikk

A szolgáltatás minőségével kapcsolatos célkitűzések

1. A rendeltetési igazgatásoknak meg kell meghatározniuk az országukba szülő légipostai csomagok feldolgozásának határidejét. Ez a határ, amelyhez hozzáadódik a vámkezeléshez rendszerint szükséges idő, nem lehet kedvezőtlenebb a belföldi szolgálatokban a hasonló küldeményekre alkalmazott határidőnél.

2. A rendeltetési igazgatásoknak lehetőleg az országukba szülő felületi csomagok feldolgozására is megfelelő határidőt kell megállapítaniuk.

3. A felvevő igazgatásoknak minőségi célkitűzéseket kell meghatározniuk a külföldre szülő légi csomagokra és felületi csomagokra vonatkozóan; ehhez a rendeltetési igazgatások által megadott határidőket veszik alapul.

4. Az igazgatásoknak figyelemmel kell kísérniük a tényleges teljesítményt az általuk meghatározott szolgáltatás minőségi célkitűzéseikhez képest.

56. Cikk

Szárazföldi érkezési díjrész

1. A két postaigazgatás között kicserélt csomagokért országonként és csomagonként szárazföldi érkezési díj-

részeket kell felszámítani, amelyek kiszámítása a szabályzatokban foglalt, csomagonkénti irányadó jellegű díj és kilogrammonkénti irányadó jellegű díj kombinálásával történik.

2. Az igazgatásoknak a fenti irányadó jellegű díjak szem előtt tartásával kell megállapítaniuk szárazföldi érkezési díjrészeket annak érdekében, hogy azok arányban álljanak szolgálatuk költségeivel.

3. Az 1. és a 2. bekezdésben említett díjrészek a származási ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Egyezmény nem rendelkezik az ezen elv alóli kivételekről.

4. A szárazföldi érkezési díjrészeknek minden ország egész területére nézve egységeseknek kell lenniük.

57. Cikk

Szárazföldi átszállítási díjrész

1. A két igazgatás vagy ugyanazon ország két hivatala között, egy vagy több másik igazgatás szárazföldi szolgálatának útján kicserélt csomagokért azokat az országokat, amelyeknek szolgálatai a szárazföldi továbbításban részt vesznek, szárazföldi átszállítási díjrészek illetik meg; e díjrészeket a szabályzatok határozzák meg, a távolsági fokozatok függvényében.

2. Az á découvert átmenő csomagoknál a közvetítő igazgatásoknak joguk van a Szabályzatban rögzített, küldeményenkénti egységes díjrészt kérni.

3. Az 1. és a 2. bekezdésben említett díjrészek a származási ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Egyezmény nem rendelkezik az ezen elv alóli kivételekről.

4. A Postaforgalmi Tanácsnak jogában áll, hogy a szárazföldi átszállítási díjrészeket két kongresszus között felülvizsgálja és módosítsa. A felülvizsgálatnak — amelyet olyan módszerrel kell végezni, amely biztosítja az átszállítási műveleteket teljesítő igazgatások méltányos díjazását — mindenkor megbízható és reprezentatív gazdasági és pénzügyi adatokon kell alapulnia. Az esetleges módosítás a Postaforgalmi Tanács által meghatározott időpontban lép érvénybe.

5. Semminemű szárazföldi átszállítási díjrész nem jár:

5.1. a légizárlatoknak az azonos várost kiszolgáló két repülőtér közötti átszállításáért;

5.2. ezeknek a zárlatoknak egy várost kiszolgáló repülőtér és az ugyanabban a városban lévő raktár közötti szállításáért, és ugyanezen zárlatoknak továbbküldés céljából történő visszaszállításáért.

58. Cikk

Tengeri díjrész

1. Minden ország, amelynek szolgálatai a csomagok tengeri szállításában részt vesznek, jogosult arra, hogy a 2. bekezdésben szereplő táblázatban feltüntetett tengeri díjrészeket kérje. Ezek a származási ország igazgatását terhelik, hacsak a jelen Egyezmény nem rendelkezik az ezen elv alóli kivételekről.

2. Minden igénybe vett tengeri szállításért tengeri díjrész jár, amelynek nagyságát a Postacsomag Szabályzat határozza meg, a távolsági fokozatok függvényében.

3. Az igazgatások az 51. Cikk 2. bekezdése szerint kiszámított tengeri díjrészeket legfeljebb 50 százalékkal emelhetik. Másrészt viszont a díjrészeket tetszésük szerint csökkenthetik.

4. A Postaforgalmi Tanácsnak jogában áll, hogy a tengeri díjrészeket két kongresszus között felülvizsgálja és módosítsa. A felülvizsgálatnak — amelyet olyan módszerrel kell végezni, amely biztosítja az átszállítási műveleteket teljesítő igazgatások méltányos díjazását — mindenkor megbízható és reprezentatív gazdasági és pénzügyi adatokon kell alapulnia. Az esetleges módosítás a Postaforgalmi Tanács által meghatározott időpontban lép érvénybe.

59. Cikk

Légiszállítási díjak

1. Az igazgatások között a légiszállításra vonatkozó számadások rendezésénél alkalmazandó alaplíjat a Postaforgalmi Tanács hagyja jóvá. Az alaplíjat a Nemzetközi Iroda számítja ki a Levélposta Szabályzatban meghatározott képlet szerint.

2. A közvetlen zárlatok és az — á découvert — átmenő légicsomagok légiszállítási díjainak kiszámítását a Postacsomag Szabályzat tartalmazza.

3. Nem jár díjazás azoknak a légicsomagoknak az ugyanazon a repülőtéren útközben történő átrakásáért, amelyek egymás után több különböző légiszolgálatot vesznek igénybe.

60. Cikk

Díjrészek alóli mentesség

A szolgálati csomagok, valamint a hadifoglyok és polgári internáltak csomagjai mindennemű díjrész-kivetés alól mentesek, kivéve a légicsomagokért járó légiszállítási díjakat.

5. Fejezet

EMS

61. Cikk

EMS szolgálat

1. Az EMS szolgálat a fizikai eszközök útján teljesített leggyorsabb postai szolgáltatás, és azon igazgatások viszonylatában, amelyek vállalkoztak e szolgáltatás ellátására, az EMS küldemények elsőbbséget élveznek az egyéb postai küldeményekkel szemben. Az EMS szolgálat levelezések, okiratok vagy árucikkek nagyon rövid időn belüli összegyűjtését, továbbítását és kézbesítését jelenti.

2. Az EMS szolgálatot kétoldali megállapodásokkal szabályozzák. Azokra a kérdésekre, amelyeket ezek kifejezetten nem szabályoznak, az Egyesület okirataiban foglalt megfelelő rendelkezések érvényesek.

3. Ezt a szolgáltatást lehetőleg az alábbi mintán bemutatott és a következő részekből álló logóval kell megkülönböztetni:

- egy narancssárga szárny;
- az „EMS” betűk kék színben;
- három vízszintes, narancssárga színű sáv.

A logót ki lehet egészíteni a nemzeti szolgálat nevével.

4. A szolgáltatás díjait a felvevő igazgatás határozza meg a költségek és a piac követelményeinek figyelembevételével.

III. Rész

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

62. Cikk

A postacsomag szolgálat ellátásának kötelezettsége

A 10.1. bekezdésében foglaltaktól függetlenül azok az országok, amelyek a jelen Egyezmény hatálybalépése előtt nem voltak részesei a Postacsomag-megállapodásnak, nem kötelesek postacsomag szolgálatot ellátni.

63. Cikk

Büntető intézkedésekre vonatkozó rendelkezések

1. A tagországok kormányai kötelezik magukat arra, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket, vagy orszá-

guk törvényhozó testületének javasolják a szükséges intézkedések meghozatalát a következők érdekében:

1.1. a postabélyegek — még ha azokat ki is vonták a forgalomból — és a nemzetközi válaszdíjszelvények hamisításának büntetése;

1.2. az alábbi Cikknek használatának vagy forgalomba hozatalának büntetése:

1.2.1. hamisított postabélyegek (még ha azokat ki is vonták a forgalomból), használt postabélyegek, valamint hamisított vagy használt bérmentesítőgép-lenyomatok illetve nyomdai lenyomatok,

1.2.2. hamisított nemzetközi válaszdíjszelvények;

1.3. a postaszolgálatban használatos bélyegek és bélyegzőlenyomatok, valamint hamisított vagy másolt, valamely tagország postaigazgatása által kibocsátottakkal összetéveszthető bélyegek és bélyegzőlenyomatok előállításával és forgalomba hozatalával megvalósított csalárd tevékenység megtiltása és megszüntetése;

1.4. kábítószerek és pszichotrop anyagok, valamint robbanó-, gyúlékony- vagy más veszélyes anyagok postai küldeményekben való elhelyezésének megakadályozása és adott esetben megbüntetése, hacsak ezt az elhelyezést az Egyezmény kifejezetten nem engedélyezi;

1.5. pedofil jellegű vagy gyermekpornográfiát tartalmazó postai küldemények továbbításának megakadályozása és büntetése.

64. Cikk

Az Egyezményre és bizonyos szabályzatokra vonatkozó javaslatok elfogadásának feltételei

1. Ahhoz, hogy hatályba lépjenek, a kongresszus elé terjesztett, és a jelen Egyezményre vonatkozó javaslatokat a jelenlévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazáskor a Kongresszuson képviselt tagországok legalább felének jelen kell lennie.

2. Ahhoz, hogy hatályba lépjenek, a Levélposta Szabályzatra és a Postacsomag Szabályzatra vonatkozó javaslatokat a Postaforgalmi Tanács tagjai többségének el kell fogadnia.

3. Ahhoz, hogy hatályba lépjenek, a két kongresszus között benyújtott, és a jelen Egyezményre, valamint annak Zárójegyzőkönyvére vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

3.1. ha módosításokról van szó, akkor a szavazatok kétharmadát, a konzultáció keretében választ adott egyesületi tagországok legalább felétől;

3.2. ha rendelkezések értelmezéséről van szó, a szavazatok többségét.

4. A 3.1. bekezdésben szereplő rendelkezésektől függetlenül minden olyan tagországnak, amelynek belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, jogában áll a módosítás bejelentésének időpontjától számított kilencven napon belül írásos nyilatkozatot eljuttatni a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójához, jelezve, hogy nem áll módjában elfogadni a módosítást.

65. Cikk

Az Egyezmény hatálybalépése és érvényességének időtartama

A jelen Egyezmény 2001. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt az Egyezményt egy eredeti példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeznek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Pekingben, 1999. szeptember 15-én.

AZEGYETEMESPOSTAEGYEZMÉNY ZÁRÓJEGYZÖKÖNYVE

Alulírott meghatalmazottak a mai napon kötött Egyetemes Postaegyezmény aláírásakor a következőkben állapodtak meg:

I. Cikk

A postai küldemények tulajdonjoga

1. A 3. Cikk nem vonatkozik a következő országokra: Antigua és Barbuda, Ausztrália, Bahrein, Barbados, Belize, Botswana, Brunei Darussalam, Kanada, Hongkong, Kína, Dominika, Egyiptom, Fidzsi, Gambia, Ghana, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, az Egyesült Királyság tengerentúli területei, Grenada, Guyana, Írország, Jamaica, Kenya, Kiribati, Kuvait, Lesotho, Malawi, Malaysia, Mauritius, Nauru, Új-Zéland, Nigéria, Pápuaföld-Új-Guinea, St. Christopher és Nevis, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Nyugat-Szamoá, Seychelles, Sierra Leone, Szingapúr, Salamon-szigetek, Szwaziföld, Tanzánia (Egyesült Köztársaság), Trinidad és Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Zambia és Zimbabwe.

2. A 3. Cikk Dániára sem vonatkozik, amelynek jogszabályai nem teszik lehetővé a levélpostai küldemények visszavételét vagy címváltoztatását a feladó kérésére, attól kezdve, hogy a címzettet értesítették arról, hogy címére küldemény érkezett.

II. Cikk

Díjak

A 7. Cikk 5. bekezdésével ellentétben Kanada igazgatásának jogában áll a szabályzatokban rögzítettektől eltérő díjakat szedni, ha azok összhangban vannak országának jogszabályaival.

III. Cikk

Kivétel a vakok írásos anyagainak postai díjmentessége alól

1. A 8. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól eltérően St. Vincent és Grenadin, valamint Törökország igazgatásának — amelyek belföldi szolgálatukban nem biztosítanak postai díjmentességet a vakok írásos anyagai számára — jogában áll, hogy beszedje a bérmentesítési díjakat és a különszolgáltatások díjait, ezek azonban nem lehetnek magasabbak belföldi szolgálatuk díjainál.

2. A 8. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól eltérően Németország, Amerikai Egyesült Államok, Ausztria, Kanada, Nagy-Britannia, Észak-Írország, Egyesült Királyság, Japán és Svájc igazgatásának joga van ahhoz, hogy a vakok írásos anyagai esetében a különszolgáltatásokra a belföldi szolgálatában alkalmazottakkal azonos díjakat szedjen.

IV. Cikk

Alapszolgálatok

A 10. Cikk rendelkezéseitől függetlenül Ausztrália nem helyesli, hogy az alapszolgálatokat kiterjesszék a postacsomagokra is.

V. Cikk

Kiscsomagok

Az Egyezmény 10. Cikkében foglaltaktól eltérően Szaúd-Arábia igazgatásának jogában áll nem elfogadni az 1 kilogrammos súlyt meghaladó kiscsomagokat.

VI. Cikk

Nyomtatványok. Felső súlyhatár

A 10. Cikk 4.2. bekezdésében foglaltaktól eltérően Kanada és Írország postaigazgatásának jogában áll, hogy 2 kg-ra korlátozza az érkező és az indított nyomtatványok súlyhatárát.

VII. Cikk

A postacsomag szolgálat ellátása

Lettország és Norvégia fenntartja magának azt a jogot, hogy a postacsomag szolgálatot vagy az Egyezményben foglaltak szerint, vagy — az indított csomagok esetében és kétoldalú megállapodás alapján — esetleges egyéb, az ügyfelek számára kedvezőbb módon lássa el.

VIII. Cikk

Csomagok. Felső súlyhatár

A 10. Cikk 6. bekezdésében foglaltaktól eltérően Kanada postaigazgatásának jogában áll, hogy 30 kilogrammra korlátozza az érkező és indított csomagok felső súlyhatárát.

IX. Cikk

Értékküldemények felső értékhatára

Svédország fenntartja magának a jogot, hogy a Svédországba irányuló, ajánlott leveleket és értékleveleket, valamint a közönséges és értéknilyvánításos csomagokat tartalmazó küldemények értékét az alábbi táblázatban megjelölt felső értékhatár szerint korlátozza:

	A tartalom max. kereskedelmi értéke	Az értéknilyvánítás maximuma	A kártérítés maximuma
1. Érkező levélpostai küldemények			
Ajánlott küldemény	500 DTS	—	30 DTS (M zsák: 150 DTS)
Értékküldemény	4000 DTS	4000 DTS	4000 DTS
2. Érkező csomagok			
Értéknilyvánítás nélküli csomag	4500 DTS	—	40 DTS/ csomag + 4,50 DTS/kg
Értéknilyvánításos csomag	4500 DTS	4500 DTS	4500 DTS

Ez a megszigorítást nem lehet megkerülni a 4000 DTS-t meghaladó érték (levélpostai küldeményeknél) és a 4500 DTS-t meghaladó érték (postacsomagoknál) részleges értéknilyvánításával. Semmilyen új megszorítás nincs az ajánlott küldemények és az értékküldemények tartalmának természetére vonatkozóan. Azokat a küldeményeket, melyek értékes a fenti értékhatárt meghaladja, vissza fogják küldeni az indító hivatalnak.

X. Cikk

A Tértivevény

Kanada postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy a csomagokra ne alkalmazza a 18. Cikk rendelkezéseit, mivel belföldi szolgálatában a csomagokra nem biztosítja a tértivevény szolgáltatást.

XI. Cikk

Nemzetközi Kereskedelmi Válaszlevél Szolgálat

A 21. Cikk 1. bekezdésében foglaltaktól eltérően Vietnám nem fogadja el a CCRI küldemények kötelező visszaküldési szolgálatának biztosítását.

XII. Cikk

Tilalmak (levélposta)

1. Kivételes jelleggel a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és Libanon postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, bankjegyeket, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket, ékszereket és egyéb értéktárgyakat tartalmazó ajánlott küldeményeket. Nem vonatkoznak rájuk szigorúan a szabályzatok rendelkezései, ami az ajánlott küldemények kifosztása vagy sérülése esetén viselt felelősséget, továbbá az üvegtárgyakat vagy törékeny tárgyakat tartalmazó küldeményekkel kapcsolatos felelősséget illeti.

2. Kivételes jelleggel Bolívia, Kína (Népköztársaság) — Hongkong különleges közigazgatási terület nélkül —, Irak, Nepál, Szaúd-Arábia, Szudán és Vietnam postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, bankjegyeket, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket, ékszereket és egyéb értéktárgyakat tartalmazó ajánlott küldeményeket.

3. Myanmar postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ne fogadja el a 25. Cikk 5. bekezdésében említett értékes tárgyakat tartalmazó értékküldeményeket, mivel ez belföldi jogszabályaival ellentétes.

4. Nepál postaigazgatása nem fogadja el a papír- vagy fémpénzt tartalmazó ajánlott küldeményeket és értékküldeményeket, kivéve, ha ezzel kapcsolatban külön megállapodást kötöttek.

5. Üzbegisztán postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, bankjegyet, csekkeket, postabélyegeket vagy külföldi valutát tartalmazó ajánlott és értékküldeményeket, és

semminemű felelősséget nem vállal az ilyen küldemények elveszése vagy sérülése esetén.

6. Irán (Iszlám Köztársaság) postaigazgatása nem fogad el az iszlám vallás elveibe ütköző tárgyakat tartalmazó levélpostai küldeményeket.

7. A Fülöp-szigetek postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ne fogadjon el semminemű (közönséges, ajánlott vagy értéknyilvántásos) olyan levélpostai küldeményt, amely fémpénzt, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket és egyéb értéktárgyakat tartalmaz.

8. Ausztrália postaigazgatása nem fogad el semminemű, rúdaranyat vagy bankjegyet tartalmazó postai küldeményt. Nem fogad el továbbá Ausztráliában történő kézbesítésre olyan ajánlott küldeményeket illetve olyan á découvert átmenő küldeményeket, amelyek értéktárgyakat, úgymint ékszereket, nemesfémeket, drágaköveket vagy féldrágaköveket, értékpapírokat, fémpénzeket vagy bármilyen formában forgatható pénzügyi okmányokat tartalmaznak. Mindennemű felelősséget elhárít azon küldemények tekintetében, amelyeket nem az itt leírt kikötésnek megfelelően adtak fel.

9. Kína (Népköztársaság) postaigazgatása — Hongkong különleges közigazgatási terület nélkül — belföldi szabályozásának megfelelően nem fogad el fémpénzt, bankjegyeket, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket tartalmazó érték-küldeményeket.

10. Lettország és Mongólia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ne fogadjon el fémpénzt, bankjegyeket, bemutatóra szóló értékpapírokat és utazási csekkeket tartalmazó ajánlott és érték-küldeményeket, mivel ez belföldi jogszabályaival ellentétes.

11. Brazília postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy nem fogadjon el forgalomban lévő fémpénzt, bankjegyeket és bármilyen más értéket tartalmazó közönséges, ajánlott és érték-küldeményeket.

12. Vietnam postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy ne fogadjon el tárgyakat és árucikkeket tartalmazó leveleket.

XIII. Cikk

Tilalmak (postai csomagok)

1. Kanada, Myanmar és Zambia postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy ne fogadjon el a 25. Cikk 5.2. bekezdésében említett értéktárgyakat tartalmazó, értéknyilvántásos csomagokat, mivel ez belföldi szabályozásukkal ellentétes.

2. Kivételes jelleggel Libanon és Szudán postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, papírpénzt, bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket és egyéb értéktárgyakat, továbbá folyadékot vagy könnyen olvadó elemeket vagy üvegtárgyakat vagy hasonló tárgyakat illetve törekeny tárgyakat tartalmazó csomagokat. Nem vonatkoznak rá a Posta-csomag Szabályzat ide vágó rendelkezései.

3. Brazília postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fogadja el azokat az értéknyilvántásos csomagokat, amelyek forgalomban lévő fémpénzt és papírpénzt, valamint bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírt tartalmaznak, mivel ez belföldi jogszabályaival ellentétes.

4. Ghana postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fogadja el azokat az értéknyilvántásos csomagokat, amelyek forgalomban lévő fémpénzt és papírpénzt tartalmaznak, mivel ez belföldi jogszabályaival ellentétes.

5. Szaúd-Arábia postaigazgatásának jogában áll, hogy a 25. Cikkben felsorolt tárgyakon kívül ne fogadja el a fémpénzt, papírpénzt, bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket és egyéb értéktárgyakat tartalmazó csomagokat. Nem fogadja el továbbá az olyan csomagokat, amelyek a következő tárgyakat tartalmazzák: bármilyen gyógyszer, kivéve ha csatolták mellé valamely illetékes hatóság orvosi rendelvényét, tűzoltásra szolgáló termékek, vegyszeti folyadékok vagy az iszlám vallás elveibe ütköző tárgyak.

6. Omán postaigazgatása a 25. Cikkben szereplő tárgyakon kívül nem fogadja el az alábbiakat tartalmazó küldeményeket:

- 6.1. mindenfajta gyógyszer, kivéve ha csatolták mellé valamely illetékes hatóság orvosi rendelvényét;
- 6.2. tűzoltásra szolgáló termékek és vegyszeti folyadékok;
- 6.3. az iszlám vallás elveibe ütköző tárgyak.

7. Irán (Iszlám Köztársaság) postaigazgatásának jogában áll, hogy a 25. Cikkben felsorolt tárgyakon kívül ne fogadja el az iszlám vallás elveibe ütköző tárgyakat tartalmazó csomagokat.

8. A Fülöp-szigetek postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fogadjon el semminemű olyan csomagot, amely fémpénzt, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatóra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket és egyéb értéktárgyakat, továbbá folyadékot vagy könnyen olvadó elemeket vagy üvegtárgyakat vagy hasonló tárgyakat, illetve törekeny tárgyakat tartalmaz.

9. Ausztrália postaigazgatása nem fogad el semminemű, rúdaranyat vagy bankjegyet tartalmazó postai küldeményt.

10. Kína (Népköztársaság) postaigazgatása nem fogad el fémpénzt, bankjegyeket, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatásra szóló értékpapírokat, utazási csekkeket, platinát, aranyat vagy ezüstöt — akár megmunkált, akár tört formában —, drágaköveket és egyéb értéktárgyakat tartalmazó közönséges csomagokat. Továbbá — Hongkong különleges közigazgatási terület kivételével — nem fogad el fémpénzt, bankjegyeket, papírpénzt vagy bármilyen, bemutatásra szóló értékpapírokat és utazási csekkeket tartalmazó értéknnyilvánításos csomagokat.

11. Mongólia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy belföldi jogszabályainak megfelelően ne fogadjon el fémpénzt, bankjegyeket, bemutatásra szóló értékpapírokat és utazási csekkeket tartalmazó csomagokat.

12. Lettország postaigazgatása nem fogadja el a fémpénzt, bankjegyeket, bemutatásra szóló értékpapírokat (csekkeket) vagy külföldi devizákat tartalmazó közönséges és értéknnyilvánításos csomagokat, és semmilyen felelősséget nem vállal az ilyen küldemények elveszése vagy sérülése esetén.

XIV. Cikk

Vámköteles tárgyak

1. A 25. Cikkre hivatkozva Banglades és El Salvador postaigazgatása nem fogadja el a vámköteles tárgyakat tartalmazó értékűküldeményeket.

2. A 25. Cikkre hivatkozva Afganisztán, Albánia, Azerbajdzsán, Belorusszia, Kambodzsa, Chile, Kolumbia, Kuba, Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, El Salvador, Észtország, Lettország, Olaszország, Nepál, Peru, San Marino, Türkmenisztán, Ukrajna, Üzbegisztán és Venezuela postaigazgatása nem fogadja el a vámköteles tárgyakat tartalmazó közönséges és ajánlott leveleket.

3. A 25. Cikkre hivatkozva Benin, Burkina Faso, Elefántcsontpart (Köztársaság), Djibouti, Mali, Mauritánia és Vietnam postaigazgatása nem fogadja el a vámköteles tárgyakat tartalmazó közönséges leveleket.

4. Az 1—3. bekezdésben foglalt rendelkezésektől eltérően a nehezen beszerezhető szérumokat, oltóanyagokat, valamint a sürgősen szükséges gyógyszereket tartalmazó küldeményeket minden esetben el kell fogadni.

XV. Cikk

Visszavétel. Címváltoztatás vagy címhelyesbítés

1. A 27. Cikk nem vonatkozik a következő országokra: Antigua és Barbuda, Bahama, Bahrein, Barbados, Belize, Botswana, Brunei Darussalam, Kanada, Hongkong, Kína, Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Dominika,

Fidzsi, Gambia, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, az Egyesült Királyság tengerentúli területei, Grenada, Guyana, Irak, Írország, Jamaica, Kenya, Kiribati, Kuvait, Lesotho, Malawi, Malaysia, Myanmar, Nauru, Új-Zéland, Nigéria, Pápua-Új-Guinea, St. Christopher és Nevis, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Nyugat-Szamoá, Seychelles, Sierra Leone, Szingapúr, Salamon-szigetek, Szwaziföld, Tanzánia (Egyesült Köztársaság), Trinidad és Tobago, Tuvalu, Uganda, Vanuatu és Zambia. Ezeknek az országoknak a jogszabályai nem engedik meg a levélpostai küldemények visszavételét vagy címváltoztatását a feladó kérésére.

2. A 29. Cikk Ausztráliára csak annyiban vonatkozik, amennyiben összeegyeztethető az ország belföldi jogszabályaival.

3. A 29. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól eltérően El Salvadornak, Panamának (Köztársaság), a Fülöp-szigeteknek és Venezuelának joga van ahhoz, hogy ne küldje vissza azokat a postacsomagokat, amelyek vámkezelését a címzett már kérte; mivel ez vámszabályaikkal összeegyeztethetetlen.

XVI. Cikk

Tudakozványok

1. A 30. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól eltérően a Zöldfoki-szigetek, Csád, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Egyiptom, Gabon, az Egyesült Királyság tengerentúli területei, Görögország, Irán (Iszlám Köztársaság), Mongólia, Myanmar, a Fülöp-szigetek, Szaúd-Arábia, Szudán a Szíriai Arab Köztársaság, Ukrajna és Zambia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ügyfeleitől díjat szedjen a levélpostai küldeményekre benyújtott tudakozványokért.

2. A 30. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól eltérően Argentína, a Cseh Köztársaság és Szlovákia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy külön díjat szedjen abban az esetben, ha egy tudakozvány alapján végzett nyomozás után kiderül, hogy az indokolatlan volt.

3. Afganisztán, a Zöldfoki-szigetek, Kongó (Köztársaság), Egyiptom, Gabon, Irán (Iszlám Köztársaság), Mongólia, Myanmar, Szaúd-Arábia, Szudán, Suriname, a Szíriai Arab Köztársaság, Ukrajna és Zambia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ügyfeleitől díjat szedjen a csomagokra benyújtott tudakozványokért.

XVII. Cikk

Vám elé állítási díj

1. Gabon postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ügyfeleitől vám elé állítási díjat szedjen.

2. Kongó (Köztársaság) és Zambia postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy ügyfeleitől a csomagok tekintetében vám elé állítási díjat szedjen.

XVIII. Cikk

A postaigazgatások felelőssége

1. Banglades, Benin, Burkina Faso, Kongó (Köztársaság), Elefántcsontpart (Köztársaság), Djibouti, India, Libanon, Madagaszkár, Mali, Mauritánia, Nepál, Niger, Szenegál, Togo és Törökország postaigazgatásának jogában áll, hogy ne alkalmazza a 34. Cikk 1.1.1. bekezdésében foglaltakat az ajánlott küldemények kifosztása vagy sérülése esetén viselt felelősséget illetően.

2. A 34. Cikk 1.1.1. bekezdésében és a 35. Cikk 1. bekezdésében foglaltaktól eltérően Chile, Kína (Népköztársaság), Kolumbia és Egyiptom postaigazgatása csak az ajánlott küldemények elveszéséért és tartalmának teljes kifosztásáért vagy teljes sérüléséért felel.

3. A 34. Cikkben foglaltaktól eltérően Egyiptom és Szaúd-Arábia postaigazgatása semminemű felelősséget nem vállal a 25. Cikk 5. bekezdésében említett tárgyakat tartalmazó küldemények elveszése vagy sérülése esetén.

4. India és Nepál postaigazgatása fenntartja magának a jogot, hogy ne alkalmazza a 34. Cikk 1.1.1. bekezdését, ami a közönséges postacsomagok kifosztásának és sérülésének esetén a felelősségre vonatkozik.

XIX. Cikk

Kártérítés

1. A 34. Cikk rendelkezéseitől eltérően a következő országok igazgatásainak joguk van ahhoz, hogy ne fizessenek kártérítést a szolgálatukban elveszett, kifosztott vagy megsérült, értéknnyilvánítás nélküli csomagokért: Angola, Antigua és Barbuda, Ausztrália, Bahama, Banglades, Barbados, Belize, Bolívia, Botswana, Brunei Darussalam, Kanada, Dominika, Dominikai Köztársaság, El Salvador, Fidzsi, Gambia, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság tengerentúli területei közül azok, amelyeknek belső szabályozása ezt tiltja, Grenada, Guatemala, Guyana, Kiribati, Lesotho, Malawi, Málta, Mauritius, Mexikó, Nauru, Nigéria, Pápuaföld-Új-Guinea, Fülöp-szigetek, St. Christopher és Nevis, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Seychelles, Sierra Leone, Salamon-szigetek, Szwaziföld, Trinidad és Tobago, az Amerikai Egyesült Államok, Zambia és Zimbabwe.

2. A 34. Cikk rendelkezéseitől eltérően Argentína, Ausztria, Chile, Görögország, Kenya, Lettország, Mexikó, Omán, Katar, Románia, Koreai Népi Demokratikus

Köztársaság, Törökország, Szaúd-Arábia, Ukrajna és Üzbegisztán postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy a szolgálatukban elveszett, kifosztott vagy megsérült, értéknnyilvánítás nélküli csomagokért ne fizessen kártérítést azoknak az országoknak, amelyek a jelen Cikk 1. bekezdésének megfelelően ilyen kártérítést nem fizetnek.

3. A 34. Cikk 8. bekezdésében foglaltaktól eltérően az Amerikai Egyesült Államoknak joga van ahhoz, hogy fenntartsa a feladó jogát az értéknnyilvánításos csomagokért járó kártérítésre a címzettnek való kézbesítés után, kivéve ha a feladó e jogáról a címzett javára lemond.

4. Az Amerikai Egyesült Államoknak — mint közvetítő postaigazgatásnak — joga van ahhoz, hogy ne fizessen kártérítést a többi igazgatásnak az á découvert küldeményként szállított vagy közvetlen zárlatban továbbított értéknnyilvánításos csomagok elveszése, kifosztása vagy sérülése esetén.

5. A 34. Cikkben foglaltaktól eltérően Vietnam postaigazgatásának jogában áll, hogy ne fizessen kártérítést az olyan elveszett vagy sérült ajánlott küldeményekért és csomagokért, melyek pénzt, értékpapírt, utazási csekket, valamint aranyat, ezüstöt és drágaköveket tartalmaznak.

6. A 34. Cikkben foglalt rendelkezésektől függetlenül Kanadának, a közönséges csomagok vonatkozásában jogában áll, hogy ne fizessen kártérítést, ne feleljen az elveszésért, kifosztásért vagy teljes és részleges sérülésért és a feladónak ne térítse vissza a befizetett díjakat és vámat.

XX. Cikk

Kivételek a felelősség elve alól

1. A 34. Cikk rendelkezéseitől eltérően Bolíviának, Egyiptomnak, Iraknak, a Fülöp-szigeteknek, Kongói Népi Demokratikus Köztársaságnak, Szaúd-Arábiának, Szudánnak, Törökországnak, Jemennek és Zairének joga van ahhoz, hogy semminemű kártérítést ne fizessen a bármilyen országból származó és neki szóló csomagok sérülése esetén, ha a csomagok folyadékot, könnyen olvadó anyagokat, üvegtárgyakat és hasonló, törékeny vagy romlandó tárgyakat tartalmaznak.

2. A 34. Cikk rendelkezéseitől eltérően Szaúd-Arábiának joga van ahhoz, hogy ne fizessen kártérítést a 25. Cikk 1. bekezdése értelmében tiltott tárgyakat tartalmazó csomagokért.

XXI. Cikk

A postaigazgatás mentessége a felelősség alól

1. Bolívia postaigazgatása nem köteles betartani a 35. Cikk 1. bekezdésének rendelkezéseit, ami az ajánlott

küldemények kifosztása vagy sérülése esetén a felelősség fennmaradását illeti.

2. Nepál postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy a csomagok tekintetében ne alkalmazza a 35. Cikk 1.4. bekezdésében foglaltakat.

XXII. Cikk

A kártérítés kifizetése

1. Banglades, Bolívia, Guinea, Nepál és Nigéria postaigazgatása nem köteles betartani a 37. Cikk 3. bekezdésében foglaltakat a tudakozványok két hónapos határidőn belüli végleges elintézését illetve a felvevő vagy — az esettől függően — a rendeltetési igazgatás tájékoztatását illetően, amennyiben a levélpostai küldeményt tartalma miatt az illetékes hatóság visszatartotta, elkobozta vagy megsemmisítette, vagy azt a belföldi jogszabályok értelmében lefoglalták.

2. Kongó (Köztársaság), Djibouti, Libanon, Madagaszkár és Szaúd-Arábia postaigazgatása nem köteles betartani a 37. Cikk 3. bekezdésében foglaltakat a levélpostai küldeményekre vonatkozó tudakozványok két hónapos határidőn belüli végleges elintézését illetően. Azonfelül nem járulnak hozzá ahhoz, hogy az említett határidő lejárta után valamely igazgatás a jogos igénylőt számlájukra kártalanítsa.

3. Angola, Guinea, Libanon és Szaúd-Arábia postaigazgatása nem köteles betartani a 37. Cikk 3. bekezdésében foglaltakat a csomagokra vonatkozó tudakozványok két hónapos határidőn belüli végleges elintézését illetően. Azonfelül nem járulnak hozzá ahhoz, hogy az említett határidő lejárta után valamely igazgatás a jogos igénylőt számlájukra kártalanítsa.

XXIII. Cikk

Levélpostai küldemények feladása külföldön

1. Görögország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy a felmerült munkák költségével arányos díjat szedjen minden azon postaigazgatásokról, amelyek a 43. Cikk 4. bekezdése értelmében részükre olyan küldeményeket küldenek vissza, amelyeket postai küldeményként eredetileg nem a nevezett országok postaszolgálatai indítottak.

2. A 43. Cikk 4. bekezdésében foglaltaktól függetlenül Kanada postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy az indító igazgatástól olyan összegű díjat szedjen, amely legalább az ilyen küldemények kezelése kapcsán felmerült költségeit fedezi.

3. A 43. Cikk 4. bekezdése lehetővé teszi a rendeltetési postaigazgatás számára, hogy a felvevő igazgatástól megfelelő díjat kérjen a külföldön nagy mennyiségben feladott levélpostai küldemények kézbesítéséért. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság fenntartja magának azt a jogot, hogy ezt a díjfizetést a rendeltetési országban az azonos küldeményekre alkalmazott belföldi díjjal egyenértékű összegre korlátozza.

4. A 43. Cikk 4. bekezdése lehetővé teszi a rendeltetési igazgatás számára, hogy a felvevő igazgatástól megfelelő díjat kérjen a külföldön nagy mennyiségben feladott levélpostai küldemények kézbesítéséért. A következő országok fenntartják maguknak azt a jogot, hogy ezt a díjfizetést a szabályzatokban a tömeges küldeményekre megállapított összeghatárra korlátozzák: az Amerikai Egyesült Államok, Ausztrália, Bahama, Barbados, Brunei Darussalam, Kína (Népköztársaság), Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, az Egyesült Királyság tengerentúli területei, Grenada, Guyana, India, Malaysia, Nepál, Hollandia, Holland Antillák és Aruba, Új-Zéland, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Szingapúr, Srí Lanka, Suriname, és Thaiföld

5. A 4. bekezdésben szereplő fenntartásoktól függetlenül a következő országok fenntartják maguknak azt a jogot, hogy az Egyezmény 40. Cikkének rendelkezéseit teljes egészében alkalmazzák az Egyesület tagországaitól kapott küldeményekre: Argentína, Benin, Brazília, Burkina Faso, Kamerun, Elefántcsontpart (Köztársaság), Ciprus, Egyiptom, Franciaország, Németország, Görögország, Guinea, Izrael, Olaszország, Japán, Jordánia, Libanon, Mali, Marokkó, Mauritánia, Monaco, Portugália, Szaúd-Arábia, Szenegál, Szíriai Arab Köztársaság, Togo.

6. A 43. Cikk 4. bekezdése alkalmazása céljából a Német Postaigazgatás fenntartja magának a jogot, hogy a küldeményeket feladó ország postaigazgatásától egy olyan díjazást kérjen, melyet annak az országnak a postaigazgatásától kellett volna, ahol a feladó székhelye van.

XXIV. Cikk

Végdíjak

1. A 49. Cikk 1.3. bekezdésében és 51. Cikk 1.3. bekezdésében foglaltaktól eltérően Szaúd-Arábia, Egyiptom, az Arab Emírátsok Szövetsége, Kuwait, Lettország, Omán, Qatar, Szíriai Arab Köztársaság és Vietnám postaigazgatásai nem kötelesek pótdíjat fizetni az országaikból kimenő ajánlott levelek kézbesítéséért.

2. A 49. Cikk 1.3. bekezdésében és 51. Cikk 1.3. bekezdésében foglaltaktól függetlenül Djibouti, Ghána, India, Nepál és Jemen postaigazgatásai nem kötelesek pótdíjat fizetni az országaikban feladott ajánlott és értéklevelek kézbesítéséért.

3. A 49. Cikk 1.3. bekezdésére és 51. Cikk 1.3. bekezdésére vonatkozóan egyes országok által tett fenntartásoktól függetlenül Ausztrália postaigazgatása nem fogja megkövetelni az aláírást azoknak az ajánlott küldeményeknek a kézbesítésekor, melyek kézbesítéséért nem fizettek pótdíjat.

4. Azon országok viszonylatában, melyek fenntartást jegyeztek be a 49. Cikk 1.3. bekezdéséből és 51. Cikk 1.3. bekezdéséből — melyek előírják az ajánlott és érték-küldeményekre a pótdíjat — eredő kötelezettségekkel kapcsolatban, az Amerikai Egyesült Államok fenntartja magának a jogot, hogy ezeket a küldeményeket közönségesként kezelje, és ne fizessen kártérítést az ilyen típusú küldeményeknek a szolgáltatásban történő elveszéséért, kifosztásáért és sérüléséért.

5. A XXIV. Cikkkel kapcsolatban tett fenntartásoktól függetlenül Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság és az Egyesült Királyság tengerentúli területei fenntartják maguknak a jogot, hogy más országokkal való kapcsolataikban teljes mértékben alkalmazzák a Pekingi Kongresszus által jóváhagyott azon rendelkezéseket, melyek az ajánlott levelek és az értéklevelet kézbesítése címén járó pótdíj beszedésére vonatkoznak.

6. A XXIV. Cikk 1. és 2. bekezdéseivel kapcsolatos fenntartásoktól függetlenül azok a tagországok, melyek az alábbiakban vannak felsorolva, fenntartják maguknak a jogot, hogy ezt a fenntartást aláíró országok az egymás közötti kölcsönös kapcsolatban az ajánlott levelek kézbesítése címén járó pótdíjat, melyet a Pekingi Kongresszus elfogadott — alkalmazzanak: Dél-Afrika, Ausztria, Bahamák, Barbados, Belliz, Bénin, Bolívia, Brazília, Bulgária (Közt.), Burkina Faso, Kamerun, Kanada, Zöldfoki-szigetek, Chile, Costa-Rica, Elefántcsontpart (Közt.), Kuba, Dominikai Köztársaság, Dominika, Egyiptom, El Salvador, Spanyolország, Észtország, Finnország, Franciaország, Gabon, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, az Egyesült Királyság tengerentúli területei, Görögország, Grenada, Guatémala, Guyana, Haiti, Honduras (Közt.), Izland, Olaszország, Jamaika, Japán, Liechtenstein, Malaysia, Mali, Marokkó, Mauritánia, Mexikó, Moldávia, Nicaragua, Hollandia, Peru, Lengyelország (Közt.), St. Christophe és Nevis, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Szenegál, Szingapúr, Szlovákia, Szudán, Svédország, Svájc, Szurinámi, Cseh Köztársaság, Trinidad és Tobago, Tunézia, Uruguay és Venezuela.

7. A Kongresszus C 46/1999 sz. határozatával megbízza a Postaforgalmi Tanácsot, hogy 2002-ig alakítsa ki a belföldi tarifák és/vagy a postaigazgatások költségeinek a végdíj százalékában történő átszámítási képletét és határozza meg a 2004. és 2005. években alkalmazandó belföldi tarifák végső százalékos arányát. Amennyiben ez az utasítás nem kerül végrehajtásra a kellő időben Németország fenntartja magának a jogot, hogy a 2004. és 2005. évekre, a 48. Cikk 3. bekezdésében foglalt elveknek megfelelően saját maga határozza meg a százalékokat.

8. A Kongresszus C 46/1999 sz. határozatával megbízza a Postaforgalmi Tanácsot, hogy 2002-ig alakítsa ki a belföldi tarifák és a postaigazgatások belföldi költségeinek a végdíj százalékában történő átszámítási képletét és határozza meg a 2004. és 2005. években alkalmazandó belföldi tarifák végső százalékos arányát. A XXIV. Cikk 7. bekezdésétől függetlenül, mellyel egy ország fenntartja magának a jogot arra, hogy a 2004. és 2005. évekre a 48. Cikk 3. bekezdés szerint abban az esetben, ha a CEP nem hajtaná végre a C 46/1999 sz. utasítást a kellő időben, az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság, és Hollandia fenntartja magának a jogot arra, hogy folytassa azon a módszeren és azokon a belföldi tarifák végdíj százalékban történő átszámítási százalékokon alapulnak, melyek a 2001. és 2003. évekre érvényben vannak, hacsak egy közös megegyezésen alapuló, más végdíjszázalék alkalmazását előíró megállapodás nem jön létre, vagy ha a CEP nem határozná meg a belföldi tarifák új százalékos arányát, melyeket a 2004. és 2005. évekre alkalmazni kell.

9. A Német Postaigazgatás fenntartja magának a jogot, hogy saját maga kezeljen olyan pénzügyi forrásokat, melyeket a fejlődő országok szolgáltatásminőségének javítását célzó pénzügyi alapba utalnak ki, az 50. Cikk 1.1.1. bekezdésének megfelelően addig, amíg a CEP által kialakított azon elvek és kritériumok, melyeket a pénzügyi alap kezelésére és működési rendszerére alakítottak ki, nem kerülnek alkalmazásra.

10. Amerika (Egyesült Államok) támogatja azt a végdíjrendszert, melynek leírása a 47. és 51. Cikkekben szerepel. Ugyanakkor, ami a Kereskedelmi Világszervezet tagjaival történő kicserélést illeti, Amerika (Egyesült Államok) fenntartja magának a jogot, hogy a végdíjakra vonatkozóan ezeket a megállapodásokat alkalmazza azoknak a rendelkezéseknek megfelelően, melyeket a szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó Keretmegállapodás tárgyában folytatandó jövőbeni tárgyalásokon fogadnak el.

11. A XXIV. Cikkre vonatkozó fenntartások ellenére, azok a Tagországok, melyek felsorolása az alábbiakban szerepel, fenntartják maguknak a jogot arra, hogy az ezeket a fenntartásokat aláíró országokkal kölcsönös kapcsolataikban és teljességükben a Pekingi Kongresszus által végdíjtémában elfogadott rendelkezéseket alkalmazzák: Dél-Afrika, Ausztria, Bahamák, Barbados, Belliz, Bénin, Bolívia, Brazília, Bulgária (Közt.), Burkina Faso, Kamerun, Kanada, Chile, Kongo (Közt.), Costa-Rica, Elefántcsontpart (Közt.), Kuba, Dominika (Közt.), Dominika, Egyiptom, El Salvador, Ecuador, Spanyolország, Észtország, Finnország, Franciaország, Gabon, Görögország, Grenada, Guatémala, Guyana, Haiti, Honduras (Közt.), Olaszország, Jamaika, Kenya, Liechtenstein, Mali, Marokkó, Mauritánia, Mexikó, Moldávia, Nicaragua, Hollandia, Peru, Lengyelország (Közt.), Portugália, St. Christophe és Nevis, St. Lucia, St. Vincent és Grenadin, Szenegál, Szlovákia, Szudán, Svédország, Svájc, Szurinámi, Csehország (Közt.), Trinidad és Tobago, Tunézia, Uruguay és Venezuela.

XXV. Cikk

Belföldi légiszállítási díjak

1. Az 53. Cikk 3. bekezdésben foglaltaktól függetlenül Bahama, a Zöldfoki-szigetek, Kongó (Köztársaság), Kuba, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Dominikai Köztársaság, Ecuador, El Salvador, Gabon, Görögország, Guatemala, Guyana, Honduras (Köztársaság), Mongólia, Nepál, Pápua-Új-Guinea, Peru, a Fülöp-szigetek, Szaúd-Arábia, a Salamon-szigetek és Vanuatu postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy beszedje a nemzetközi zárlatoknak az országán belül légi úton történő szállítása címén járó díjakat.

2. Az 53. Cikk 3. bekezdésben foglaltaktól függetlenül Myanmar postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy beszedje a nemzetközi zárlatoknak az országon belül légi úton történő szállítása címén járó díjakat, akár légi úton szállítja azokat tovább, akár nem.

3. Az 53. Cikk 3. bekezdésben foglaltaktól függetlenül Banglades postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy beszedje a nemzetközi zárlatoknak az országon belül légi úton történő szállítása címén járó díjakat, akár légi úton szállítja azokat tovább, akár nem, és tekintet nélkül a megtett távolságra.

4. Az 53. Cikk 3. bekezdésben és az 53. Cikk 5. bekezdésben foglaltaktól függetlenül Kanada, Irán (Iszlám Köztársaság), Törökország és az Amerikai Egyesült Államok postaigazgatásának jogában áll, hogy az érintett postaigazgatásokkal egységes díjak formájában megtérítse az olyan igazgatásoktól származó, bejövő postaanyag kapcsán felmerülő belföldi légiszállítási költségeit, amely igazgatásokkal kifejezetten a költségeken vagy a belföldi díjakon alapuló végdíjelszámolást alkalmaz.

5. Omán postaigazgatásának joga van ahhoz, hogy kölcsönösségi alapon a fenti 1. és 3. bekezdésben említett postaigazgatásokkal megtérítse azokat a többletköltségeket, amelyek a nevezett igazgatásoktól érkező levélpostai küldemények országán belüli légiszállítása kapcsán felmerülnek, akár légi úton, akár valamely egyéb módon történik azok továbbszállítása.

XXVI. Cikk

Kivételes szárazföldi érkezési díjrészek

Az 56. Cikkben foglaltaktól eltérően Afganisztán postaigazgatása fenntartja magának azt a jogot, hogy csomagonként 7,50 SDR összegű pótlólagos kivételes szárazföldi érkezési díjrészt szedjen be.

XXVII. Cikk

Külön díjszabások

1. Belgium, Norvégia és az Amerikai Egyesült Államok postaigazgatásának joga van a légi csomagokért a felületi csomagokért járó díjrészeknél magasabb szárazföldi díjrészeket beszedni.

2. Libanon postaigazgatásának joga van az 1 kilogramm alatti csomagokért az 1—3 kilogramm közötti csomagokra érvényes díjat beszedni.

3. Panama (Köztársaság) postaigazgatásának jogában áll kilogrammonként 0,20 DTS összegű díjat szedni a légi úton szállított felületi (S.A.L.) átmenő csomagokért.

Ennek hitelül alulírott meghatalmazottak felvették a jelen jegyzőkönyvet, amely ugyanolyan erejű és érvényű, mint ha rendelkezéseit magába az Egyezmény szövegébe foglalták volna, és azt aláírták egy eredeti példányban, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeznek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy-egy másolatot küld.

Kelt Pekingben, 1999. szeptember 15-én.

**A Kormány
122/2001. (VII. 10.) Korm.
rendelete**

**a Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési
Program működtetéséről szóló 95/1999. (VI. 23.) Korm.
rendelet módosításáról**

A Kormány a Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Program működtetéséről szóló 95/1999. (VI. 23.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.) az alábbiak szerint módosítja:

1. §

Az R. 1. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*a*) a felső- és közoktatási intézmények, kutató-fejlesztő helyek, közgyűjtemények és egyéb oktatási, tudományos és kulturális szervezetek információs infrastruktúrájának és országos számítógépes hálózati szolgáltatásainak összehangolt fejlesztése;”

2. §

Az R. 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Fejlesztési Program végrehajtására az oktatási miniszter Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Irodát (a továbbiakban: NIIF Iroda) hoz létre. Működési kiadásai a Fejlesztési Program előirányzatát terhelik.”

3. §

Az R. 3. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Program Tanács szavazati jogú tagjai a Részvevők által delegált egy-egy államtitkár jogállású képviselő, valamint a HUNGARNET Egyesület elnöke. Állandó meghívott, tanácskozási jogú tagja az NIIF Iroda igazgatója, illetve a Műszaki Tanács elnöke.

(3) A Program Tanács elnökét a Részvevők által delegált tagok közül az oktatási miniszter bízza meg egyéves időtartamra, a Program Tanács javaslata alapján.”

4. §

Az R. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Műszaki Tanács tagjait és elnökét az oktatási miniszter bízza meg.”

5. §

Az R. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § A Program Tanácsnak nem lehet tagja olyan személy, aki

a) az NIIF Irodával munkaviszonyban vagy egyéb szerződéses jogviszonyban áll;

b) az NIIF Irodával szerződéses jogviszonyban — kivéve, ha tagintézmény — álló vállalkozás vezető beosztású alkalmazottja vagy az adott vállalkozásban több mint 10%-os tulajdonnal rendelkezik;

c) a HUNGARNET Egyesület tisztségviselője — kivéve elnöke —, alkalmazottja vagy az Egyesülettel szerződéses jogviszonyban áll.”

Záró rendelkezések

6. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, és egyidejűleg hatályát veszti az R. 3. §-a (4) bekezdésének e) pontja, valamint a 6. és 7. §-a.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 123/2001. (VII. 10.) Korm. rendelete

a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási igénybejelentéséhez kapcsolódó megvalósíthatósági tanulmány tartalmáról és értékelésének rendjéről szóló 104/1998. (V. 22.) Korm. rendelet módosításáról

A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény 22. §-ának c) pontjában kapott felhatalmazás alapján — figyelemmel annak 5. számú mellékletében foglaltakra is — a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási igénybejelentéséhez kapcsolódó megvalósíthatósági tanulmány tartalmáról és értékelésének rendjéről szóló 104/1998. (V. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megvalósíthatósági tanulmány általános és az egyes ágazatokra vonatkozó részletes követelményeit az 1—8. számú mellékletek tartalmazzák.”

2. §

(1) A Rendelet 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Céltámogatás igénylése esetén a megvalósíthatósági tanulmányt a beruházás helye szerint illetékes megyei területfejlesztési tanácshoz, a fővárosban a Fővárosi Közggyűléshez (a továbbiakban együtt: területfejlesztési tanácshoz), a vízgazdálkodási ágazatban a Területi Vízgazdálkodási Tanácshoz, pincerendszerek és természetes partfalak esetén a Belügyminisztériumba kell benyújtani öt példányban.”

(2) A Rendelet 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A megvalósíthatósági tanulmány értékelését szakmai bizottság, pincerendszerek és természetes partfalak esetén szakértői bizottság látja el.”

3. §

A Rendelet 4. §-a (21)—(26) bekezdéssel egészül ki:

„(21) A pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálataira vonatkozó támogatások ki-elégítésének sorrendjénél a következő szempontokat kell figyelembe venni:

- a) a veszélyeztetettség mértékét,
- b) a megvédendő értéket és az igényelt támogatás arányát,
- c) a hátrányos helyzetű kistelepülések igényeit.

(22) Az igényeket mind a pincerendszerek, mind a természetes partfalak veszélyelhárítási munkálatai esetében a Cct. 5. számú mellékletében meghatározott veszélyességi kategóriák sorrendjében kell kielégíteni oly módon, hogy a II. és a III. veszélyességi kategóriában fel nem használható előirányzat az I. veszélyességi kategóriában kerül felhasználásra. Az egyes veszélyességi kategórián belül az igények kielégítése — az igénybejelentésben feltüntetett — pincéknél az 1 m³-re, partfalaknál az 1 m²-re jutó beruházási költség növekvő sorrendje alapján történik.

(23) A pincerendszerek, természetes partfalak alcélonkénti igénykielégítése során fennmaradó előirányzat — a veszélyességi kategóriák szerinti igénykielégítési sorrendnek megfelelően — a másik alcélra (pincerendszerek, illetve természetes partfalak veszélyelhárítási munkálatai) fordítható. A pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálataira felhasználható előirányzat maradványára a Cct. 8. §-ának (3) bekezdésében meghatározottak az irányadók.

(24) A pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálataival kapcsolatos megvalósíthatósági tanulmányra e rendelet 1—2. §-ában, a 4. § (1)—(2) bekezdésének a) pontjában, (3) bekezdésében, (5) bekezdésében, (12) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell.

(25) A pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálatainál céltámogatás igénylése esetén a megvalósíthatósági tanulmányt a Belügyminisztériumba kell benyújtani öt példányban. A megvalósíthatósági tanulmány értékelését végző szakértői bizottság elnökét, titkárát és állandó tagjait a belügyminiszter kéri fel. A szakértői bizottság elnöke: a Belügyminisztérium kijelölt főosztályvezetője, aki a bizottság munkájához eseti szakértőket is felkérhet.

(26) A pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálatai esetében a szakértői bizottság elnökének, illetve megbízottjának aláírásával adható ki az önkormányzat kérésére — az építési engedély, ennek hiányában hatósági nyilatkozat alapján — a céltámogatási igénybejelentéshez szükséges igazolás. A megvalósíthatósági tanulmány érvényességi ideje alatt az igazolást ismételt meg kell kérni, melyhez az önkormányzatnak csatolnia kell az építési engedélyt, illetve — ennek hiányában — a hatóság nyilatkozatát a szakértői bizottság legkedvezőbb döntésével való azonosítás céljából. A helyi önkormányzat megőrzi a beruházás üzembe helyezéséig az igazoláshoz tartozó megvalósíthatósági tanulmányt.”

4. §

A Rendelet az e rendelet *melléklete* szerinti 8. számú melléklettel egészül ki.

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. Rendelkezéseit első alkalommal a 2002. költségvetési évre benyújtott támogatási igényekre kell alkalmazni.

(2) A természetes partfalak mozgásával veszélyeztetett települések és közösségi objektumok veszélyelhárítási kormányprogramjáról szóló 1001/1997. (I. 15.) Korm. határozat, valamint a természetes partfalakra vonatkozó veszélyelhárítási program végrehajtásával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1088/1997. (VII. 29.) Korm. határozat 2001. december 31-én hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 123/2001. (VII. 10.) Korm. rendelethez

„8. számú melléklet

a 104/1998. (V. 22.) Korm. rendelethez

A megvalósíthatósági tanulmány pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálataira vonatkozó részletes követelményeiről

Pincerendszerek és természetes partfalak veszélyelhárítási munkálataira vonatkozó közös tartalmi követelmények:

I. A) A megvalósíthatósági tanulmány műszaki része tartalmazza:

a meglévő állapot komplex bemutatását (településszerkezet, földtan, geotechnika stb.), a beruházás indokait;

1. a veszélyeztetettség mértékét, ezzel összhangban az e rendelet szerinti veszélyességi kategóriába sorolási javaslatot;

2. a környezeti-tájvédelmi hatások értékelését, a környezeti-tájvédelmi követelmények érvényesülését (pl. környezetbe illeszkedés, esztétikai feltételek, környezeti hatások stb.), továbbá a beruházás természetvédelmi hatásainak bemutatását, illetve a beruházás helyének természetvédelmi oltalmára vonatkozó adatokat;

3. a veszélyelhárítási munkálattal érintett térség ingatlan-nyilvántartási térkép másolatát (átnézeti helyszínrajzát);

4. részletes helyszínrajzot, amely feltünteti a tervezett veszélyelhárítási munkálatok hatásterületét és határát, valamint a településrendezési tervbe való illeszkedését;

5. a megvalósíthatóság szempontjából szükséges előzetes technológiai méretezéseket, a tervezett újfajta technológiák, műszaki megoldások, termékek alkalmazásával kapcsolatos — külön jogszabályban meghatározott — engedély(ek)et;

6. a védendő objektum(ok) értékét, megnevezését.

I. B) A megvalósíthatósági tanulmány gazdasági-pénzügyi elemzése tartalmazza:

1. a beruházás pénzügyi megalapozottságát igazoló számításokat és a szükséges pénzügyi forrásokat;

2. a beruházási költségek bemutatását és elemzését, így különösen a beruházási költségek nagyságát (a járulékos költségekkel együtt), a beruházás megvalósításának tervezett időtartamát, a beruházási költségek alakulását évenként, a beszerzési lehetőségek, alternatívák vizsgálatát;

3. a beruházás megvalósításához szükséges tervezett forrásokat (önkormányzati saját forrás, céltámogatás, egyéb állami támogatás, átvett pénzeszköz, hitel, egyéb bontásban);

4. a megvalósíthatósági tanulmány gazdasági-pénzügyi elemző részében fel kell tüntetni a tervezés, a kutatás (üregkutató fúrás, geotechnikai vizsgálat stb.), a műszaki ellenőrzés, a megerősítés és a megszüntetés költségeit.

II. A megvalósíthatósági tanulmány a pincerendszerek veszélyelhárítási munkálatai esetében az I. pontban meghatározottakon túl az alábbiakat tartalmazza:

1. a pinceveszély-elhárítási támogatásban már részesült és komplex munkatervvel rendelkező települések esetében az éves munkatervet;

2. a pinceveszély-elhárítási támogatásban még nem részesült és komplex munkatervvel nem rendelkező települések esetében a települési komplex munkatervet;

3. az éves munkaterv tartalma: az e rendelet szerinti 8. számú melléklet I. A) és I. B) pontok;

4. a települési komplex munkaterv tartalma: a település rövid bemutatása földrajzi, földtani szempontból, a pincék keletkezése és településfejlődési vonatkozásuk, az ismert pincék felsorolása az e rendeletben meghatározott veszélyességi kategóriák szerinti bontásban, átnézeti helyszínrajzon a pincék feltüntetésével;

5. természetes eredetű üregeket (barlangokat) is magába foglaló vagy védetté nyilvánított pincerendszerek esetén a természetvédelmi hatóság nyilatkozatát a beavatkozás indokoltságáról.

III. A megvalósíthatósági tanulmány a természetes partfalak veszélyelhárítási munkálatai esetében az I. pontban meghatározottakon túl az alábbiakat tartalmazza:

1. több év alatt megvalósítható veszélyelhárítás esetén az önkormányzat komplex munkatervét;

2. országos közutat és országos közforgalmú vasutat érintő veszélyelhárításra irányuló pályázatnál az illetékes szakhatóság nyilatkozatát a veszélyelhárítás indokoltságáról;

3. az I. fokú építésügyi hatóság — az érintett szakhatóságok állásfoglalása figyelembevételével kiadott — elvi építési engedélyét a partfalmozgás veszélyességéről és a beavatkozás (védekezés) indokoltságáról;

4. a partfalmozgással érintett területről ingatlan-nyilvántartási térkép és 30 napnál nem régebbi hitelesített tulajdoni lap másolatot;

5. a partfal jellemző méreteit, a partfal min.-max. magassági adatait, dőlésszögét és egyéb jellemzőit.”

A Kormány 124/2001. (VII. 10.) Korm. rendelete

**a súlyos mozgáskorlátozott személyek
közlekedési kedvezményeiről szóló
164/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

(1) A súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 164/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (3) bekezdésének *c)*, *d)* és *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában)

„*c)* *jövedelem*: a személyi jövedelemadóról szóló törvényben jövedelemként meghatározott vagyoni érték (bevétel) munkavállalói járulékkal, személyi jövedelemadóval, egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal, valamint a személyi jövedelemadóról szóló törvényben elismert költségekkel csökkentett része, függetlenül attól, hogy adómentesnek vagy adókötelesnek minősül.

Nem minősül jövedelemnek az e rendelet alapján a súlyos mozgáskorlátozott személyek számára megállapított közlekedési kedvezmény összege;

d) *tanulói jogviszonyban álló*: a korai fejlesztésben és gondozásban részesülő, a képzési kötelezettségét teljesítő, a bölcsőde gondozottja, a közoktatási intézmény neveltje vagy tanulója, a felsőoktatási intézmény hallgatója, illetőleg az, aki e képzésekben részt venni nem tud, de állami, önkormányzati, alapítványi vagy magán rehabilitációs intézménybe rendszeresen bejár és képzésben vagy rehabilitációs, illetőleg szinten tartó foglalkozáson részt vesz — feltéve, hogy nevelése, gondozása, oktatása a hat hónapot meghaladja —, továbbá az átképzésben részesülő munkanélküli;

e) *munkaviszony*: a magyar jog hatálya alá tartozó munkaviszony, a közszolgálati, a közalkalmazotti jogviszony, a bíró és az igazságügyi alkalmazott, illetőleg az ügyész és az ügyészségi alkalmazott szolgálati jogviszonya, a fegyveres

erők és rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonya, a biztosított bedolgozói jogviszony, a hivatásos nevelőszülői jogviszony, a szövetkezeti tag munkaviszonya, az országgyűlési vagy helyi önkormányzati képviselői jogviszony, valamint a polgármesteri foglalkoztatási jogviszony;”

(2) Az R. 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E rendelet alkalmazásában a munkaviszonyban állóval esik egy tekintet alá az a súlyos mozgáskorlátozott személy is, aki a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 4. §-ának *b)* és *d)* pontja szerinti egyéni vagy társas vállalkozó, valamint az, aki a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény alapján munkanélküli járadékban, illetve keresetpótló juttatásban részesül.”

2. §

Az R. 3. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés szerint szerzési támogatással megvásárolt vagy külföldről behozott személygépkocsit a szerzési támogatásra jogosult a vásárlás, illetőleg a belföldi forgalom számára történő vámkezelés (a továbbiakban: behozatal) időpontjától számított három éven belül csak a hivatal előzetes hozzájárulásával idegenítheti el. Az elidegenítési tilalmat a járműnyilvántartásba az állam javára kell bejegyezni.”

3. §

Az R. 5. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép, és ezzel egyidejűleg a bekezdés kiegészül a következő új *c)* ponttal:

(Az átalakítási támogatás)

„*b)* a személygépkocsi olyan átalakításához nyújtott támogatás, amely lehetővé teszi a súlyos mozgáskorlátozott személy személygépkocsival történő szállítását, vagy
c) a személygépkocsinak a súlyos mozgáskorlátozott személy biztonságos szállítását szolgáló eszközzel való ellátásához nyújtott támogatás.”

4. §

Az R. 6. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6)—(7) bekezdések számozása (7)—(8) bekezdésre módosul:

„(6) Nem jogosult közlekedési támogatásra az a súlyos mozgáskorlátozott személy, aki fogyatékosági támogatásban részesül.”

5. §

Az R. 9. §-ának (1) bekezdése a következő új *j)* ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdése szerinti kérelemhez mellékelni kell]

„*j)* a közlekedési támogatás iránti kérelem esetén a súlyos mozgáskorlátozott személy nyilatkozatát arról, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában fogyatékosági támogatásban nem részesül.”

6. §

Az R. 15. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) A szerzési támogatás kielégítését megállapító határozatban rendelkezni kell a szerzési támogatásban részesített személy 18/A. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségéről, valamint arról, hogy a szerzési támogatásban részesített személy a személygépkocsit a vásárlás, illetőleg a behozatal napjától számított három éven belül csak a hivatal előzetes engedélyével idegenítheti el.”

7. §

(1) Az R. 18. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A számlán a vásárló nevét, címét, a személygépkocsi típusát, lökettérfogatát és forgalmi rendszámát, ez utóbbi hiányában motorszámát, valamint alvázszámát is fel kell tüntetni.”

(2) Az R. 18. §-a a következő új (3) és (6) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3)—(4) bekezdések számozása (4)—(5) bekezdésre módosul:

„(3) A 3. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint külföldről behozott személygépkocsi esetén az utalványt a szerzési támogatásban részesített személy nyújtja be a támogatás kiegyenlítése céljából a Minisztériumba. A benyújtott utalványhoz csatolni kell a vámhatóság által kiállított, a vámkezelés tényét igazoló okmány másolatát.”

„(6) A Minisztérium az utalvány ellenértékének kiegyenlítését követő nyolc napon belül értesíti a hivatalt az utalvány felhasználásáról a vásárló nevének, címének, a megvásárolt személygépkocsi típusának, lökettérfogatának és forgalmi rendszámának, ez utóbbi hiányában motorszámának, valamint alvázszámának megjelölésével.”

8. §

Az R. a 18. §-t követően a következő alcímmel és az alábbi 18/A—18/D. §-sokkal egészül ki:

„Az elidegenítési tilalomra vonatkozó szabályok

18/A. § (1) A szerzési támogatásban részesített személy

a) a kereskedelmi értékesítésről szóló számlát — ha adásvételi szerződés is készült, a szerződést is — a vásárlás,

b) külföldről behozott személygépkocsi esetén a vámkezelés tényét igazoló vámokmányt a behozatal időpontjától számított öt napon belül — a közlekedési igazgatási hatóságnak a személygépkocsi törzskönyvének kiadására irányuló eljárásának megindítását megelőzően — köteles bemutatni az utalványt kiállító hivatalnak. A hivatal a bemutatott számlán, szerződésen, illetőleg vámokmányon záradékban igazolja a bemutatás tényét.

(2) A hivatal az (1) bekezdés szerint bemutatott számla, szerződés, illetőleg vámokmány alapján a bemutatástól számított nyolc napon belül határozatban rendelkezik az elidegenítési tilalomnak az állam javára történő járműnyilvántartásba való bejegyzéséről, valamint az elidegenítési tilalom megszűnéséig vagy törléséig a törzskönyv kiadásának felfüggesztéséről. A hivatal a határozatot az elidegenítési tilalom bejegyzése végett haladéktalanul megküldi a szerzési támogatásban részesített személy lakóhelye, illetve tartózkodási helye szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak. A közlekedési igazgatási hatóság a határozat kézbesítését követő negyvenöt napon belül értesíti a hivatalt az elidegenítési tilalom bejegyzéséről, illetőleg arról, ha a szerzési támogatásban részesített személy nem kérte a személygépkocsi tulajdonjog-változásának a nyilvántartásba vételét (a továbbiakban: átírás).

(3) A támogatásban részesített — illetőleg képviselőben eljáró — személy a jármű forgalomba helyezésére vagy átírására irányuló eljárás során köteles nyilatkozni arról, hogy a járművet szerzési támogatás felhasználásával vásárolta, és kéri a törzskönyv kiállításának felfüggesztését a hivatal határozatának megérkezéséig.

18/B. § Ha a szerzési támogatásban részesített személy a 18/A. § (1) és (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének nem tesz eleget, vagy a személygépkocsi átírását elmulasztja, a szerzési támogatást vissza kell fizetnie. A visszafizetést a hivatal határozattal rendeli el. A szerzési támogatás visszafizetésére egyebekben a 20. § (1)—(4) bekezdésében foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

18/C. § (1) Ha az elidegenítési tilalom ideje lejárt és a (2) bekezdés a)—b) pontjaiban foglaltak szerint törlésre nem került sor, az elidegenítési tilalom megszűnik. Az elidegenítési tilalom megszűnésekor a törzskönyvet a szerzési támogatásban részesült személynek kérelmére ki kell adni.

(2) Törölni kell a járműnyilvántartásból az elidegenítési tilalomra vonatkozó bejegyzést, ha

a) az elidegenítési tilalomról szóló határozatot hozó hivatal előzetesen engedélyezte a szerzési támogatásra jogosultnak, illetőleg örökösének a személygépkocsi elidegenítését,

b) a személygépkocsit műszaki állapota miatt a közúti forgalomból véglegesen kivonták, illetőleg a személygépkocsit eltulajdonították.

(3) A szerzési támogatásban részesült személy, illetőleg örököse a hivatal előzetes hozzájárulásával az elidegenítési

tilalom fennállásának ideje alatt a személygépkocsit elidegenítheti, ha a szerzési támogatásnak a határozathozatal napjától számított időarányos részét a Minisztériumnak visszafizeti. A hivatal az előzetes hozzájárulást megadó határozatában rendelkezik a támogatás időarányos részének tizenöt napon belüli visszafizetéséről, valamint az elidegenítési tilalom járműnyilvántartásból való törléséről, és a törzskönyvnek a szerzési támogatásban részesült személy részére történő kiadásáról. A hivatal a határozatot megküldi a Minisztériumnak. A hivatal az elidegenítési tilalom törlése végett akkor küldi meg a határozatot a közlekedési igazgatási hatóságnak, ha a visszafizetés megtörténtét a Minisztérium visszaigazolja, vagy a szerzési támogatásban részesült személy, illetőleg örököse hitelt érdemlően igazolja. Ha a szerzési támogatásban részesült személy, illetőleg örököse a szerzési támogatás időarányos részét a határozatban megállapított határideig nem fizeti vissza, a hivatal az előzetes hozzájárulást visszavonja.

(4) A hivatal a (2) bekezdés b) pontjában foglalt esetben az elidegenítési tilalom törlését a szerzési támogatásban részesült személy, illetőleg örököse kérelmére határozattal rendeli el. A kérelemhez mellékelni kell a törlésre okot adó körülmények igazolására szolgáló okiratok másolatát. A hivatal a határozat egyidejű megküldésével megkeresi a közlekedési igazgatási hatóságot az elidegenítési tilalom törlése és a törzskönyvnek a szerzési támogatásban részesített személy, illetőleg örököse részére történő kiadása iránt.

18/D. § Az elidegenítési tilalom bejegyzését és törlését, valamint a szerzési támogatás 18/B. § alapján történő visszafizetését elrendelő határozat ellen államigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs.”

9. §

Az R. 20. §-ának (2) bekezdése az alábbi mondattal egészül ki:

„A jegyző a visszafizetést elrendelő határozatot megküldi a Minisztériumnak.”

10. §

(1) Ez a rendelet — a (2) bekezdésben foglalt kivétellel — a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépése előtt kiállított, de a hatálybalépésekor még fel nem használt utalványok esetében is alkalmazni kell.

(2) E rendelet 4. és 5. §-a 2002. január 1. napján lép hatályba.

(3) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R.

a) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „2 millió” szövegrész helyébe a „3 millió”,

b) 3. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában a „Népjóléti Minisztérium” szövegrész helyébe a „Szociális és Családügyi Minisztérium”;

c) 14. §-a (1) bekezdésének a „Népjóléti Közlöny” szövegrésze helyébe a „Minisztérium hivatalos lapjában”;

d) 19. §-a (1) bekezdésének a „Területi Államháztartási Közigazgatási és Információs Szolgáltatnak (a továbbiakban: TÁKISZ)” szövegrésze helyébe a „Területi Államháztartási Hivatal (a továbbiakban: TÁH)”;

e) 19. § (2) bekezdésének a „TÁKISZ” szövegrésze helyébe a „TÁH”

szövegrész lép.

(4) A Szociális és Családügyi Minisztérium e rendelet hatálybalépésének időpontjában még fel nem használt utalvánnyal rendelkező jogosultak névsorát e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül megküldi a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalnak. A hivatal a jogosultakat határozatban hívja fel a 18/A. §-ban foglalt kötelezettség teljesítésére. A határozatban rendelkezni kell arról is, hogy a szerzési támogatásban részesített személy a személygépkocsit a vásárlás, illetőleg a behozatal napjától számított három éven belül csak a hivatal előzetes engedélyével idegenítheti el.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 125/2001. (VII. 10.) Korm. rendelete

a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalról

1. §

A Kormány a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 62. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a hazai nemzeti és etnikai kisebbségekkel kapcsolatos állami feladatok ellátása céljából Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalt (a továbbiakban: Hivatal) hoz létre.

2. §

(1) A Hivatal országos hatáskörű, önálló államigazgatási szerv, amely az igazságügy-miniszter felügyelete alatt működik.

(2) A Hivatal elnökét — az igazságügy-miniszter javaslatára — a miniszterelnök nevezi ki.

(3) A Hivatal két elnökhelyettesét — az elnök javaslatára — az igazságügy-miniszter nevezi ki.

(4) A Hivatal szervezeti és működési szabályzatát — az igazságügy-miniszter jóváhagyásával — a Hivatal elnöke állapítja meg.

3. §

A Hivatal önállóan gazdálkodó, teljes jogkörrel rendelkező központi költségvetési szerv, költségvetése az Igazságügyi Minisztérium fejezetén belül önálló címként szerepel.

4. §

A Hivatal a Kormány kisebbségpolitikai tevékenységével kapcsolatban:

a) előkészíti a Kormány kisebbségpolitikai döntéseit;

b) összehangolja a kormányprogram kisebbségekkel kapcsolatos feladatainak végrehajtását;

c) közreműködik a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Nek.tv.), valamint a kapcsolódó jogszabályok felülvizsgálatában és a módosítások előkészítésében;

d) a kormányzati döntések meghozatala érdekében folyamatosan elemzi és értékeli a nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak érvényesülését, elemzi és értékeli a kisebbségek helyzetét;

e) előkészíti a Nek.tv. 63. §-ának (3) bekezdésében meghatározott kétévenkénti kormánybeszámolót;

f) elősegíti a Kormány és a kisebbségi szervezetek közötti vélemény- és információcserét.

5. §

A Hivatal a közigazgatási szervek kisebbségeket érintő feladataival kapcsolatban:

a) figyelemmel kíséri más közigazgatási szervek feladat- és hatáskörébe tartozó kisebbségi feladatok végrehajtását;

b) szükség esetén intézkedéseket kezdeményez;

c) részt vesz a kisebbségeket érintő döntések véleményezésében, segítséget nyújt a kisebbségek véleményének koordinálásában.

6. §

A Hivatal a kisebbségek szervezeteivel kapcsolatban:

a) folyamatos kapcsolatot tart a kisebbségi önkormányzatokkal, a kisebbségi érdekképviseleti és egyéb szakmai szervezetekkel, igény esetén szakmai segítséget nyújt részükre;

b) közreműködik — a kisebbségi szervezetekkel való egyeztetés keretében — a kisebbségi érdekek feltárásában, a sajátos kisebbségi igények felmérésében.

7. §

A Hivatal folyamatos kapcsolatot tart az Országgyűlésnek a kisebbségi ügyekkel foglalkozó bizottságával és a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosával.

8. §

A Hivatal:

a) a nemzetközi szerződéseken alapuló elvek szellemében kapcsolatot ápol a kisebbségek anyaországaival, illetve nyelvnemzeteivel a hazánkban élő kisebbségek érdekében;

b) kapcsolatot tart azokkal a nemzetközi szervezetekkel és intézményekkel, melyek különböző országokban élő kisebbségek jogainak védelmével foglalkoznak.

9. §

A Hivatal a közvéleménynek a kisebbségek helyzetéről való tájékoztatásával kapcsolatban:

a) figyelemmel kíséri a közvélemény kisebbségekkel kapcsolatos alakulását, a hazai és a külföldi sajtót;

b) rendszeresen tájékoztatja a közvéleményt a kisebbségi politika végrehajtásáról;

c) információszolgálatot működtet a kisebbségi lakosság, a közigazgatási szervek és a tömegkommunikációs eszközök tájékoztatásának elősegítésére;

d) a kisebbségekkel kapcsolatos igényekről, feladatokról, a kisebbségek helyzetéről dokumentációt vezet, tudományos intézetekkel és műhelyekkel kapcsolatot épít ki és tart fenn.

10. §

A Hivatal ellátja:

a) a Cigányügyi Tárcaközi Bizottság titkársági teendőit;

b) a Kormány által létrehozott vegyes bizottságokban, tárcaközi bizottságokban a Kormány által a Hivatal részére meghatározott feladatokat.

11. §

A Hivatal a kisebbségek állami és központi költségvetési támogatásával kapcsolatban:

a) előkészíti a kisebbségi feladatokkal kapcsolatos kormány szintű finanszírozási programokat;

b) előkészíti a kisebbségi koordinációs és intervenciók kérelmek elbírálását, ellenőrzi azok végrehajtását;

c) ellátja a költségvetési törvényben a helyi kisebbségi önkormányzatok működésének általános támogatásával kapcsolatosan a számára meghatározott feladatokat.

12. §

A Hivatal közreműködik a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány, valamint a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány működésével kapcsolatos feladatok ellátásában.

13. §

A Hivatal elnöke ellátja a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány Kuratóriumának elnöki, valamint a Cigányügyi Tárcaközi Bizottság alelnöki teendőit.

14. §

A Hivatal ellátja a jogszabály, illetőleg az állami irányítás egyéb jogi eszköze által hatáskörébe utalt egyéb feladatokat.

15. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalról szóló 34/1990. (VIII. 30.) Korm. rendelet és a Kormány megalakulásával összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 128/1998. (VII. 15.) Korm. rendelet 4. §-a.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 126/2001. (VII. 10.) Korm. rendelete

az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló 5/1992. (I. 13.) Korm. rendelet módosításáról

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 101. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló 5/1992. (I. 13.) Korm. rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Az 1. § hatálya alá tartozó személy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 7. §-a (1) és (4)—(5) bekezdéseiben meghatározott öregségi nyugdíjkorhatárának elérése előtt öregségi nyugdíjra akkor jogosult, ha

a) a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek nyilvántartása alapján, vagy a Tny. 43. §-a (2) bekezdésének a)—b) pontjaiban meghatározott módon, illetőleg egyéb egykorú eredeti okirattal bizonyítja, hogy az öregségi nyugdíj megállapításának kezdő időpontját közvetlenül megelőző 1825 napon belül legalább 1290 napig is, és legalább huszonöt (a magánénekes és a magántáncos, valamint a fúvószenész húsz) éven át — ide nem értve a képzés idejét — belföldön vagy külföldön az 1. §-ban meghatározott művészeti tevékenységét főfoglalkozásszerűen folytatta, és

b) legalább 25 évi szolgálati időt szerzett.

(2) Az öregségi nyugdíj megállapításánál — és minden egyéb vonatkozásban — a Tny.-nek az öregségi nyugdíjra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az 1. § c) pontja szerinti feltételek fennállását az Országos Sportegészségügyi Intézet igazolja.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásánál művészeti tevékenységet főfoglalkozásszerűen folytatta az a személy, aki az (1) bekezdés a) pontjában említett időtartam alatt azzal egyidejűleg nem folytatott a művészeti tevékenységével kapcsolatba nem hozható egyéb keresőtevékenységet.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépése napjától vagy az azt követő időponttól megállapításra kerülő, illetőleg az említett időpontban még folyamatban lévő ügyekben egyaránt alkalmazni kell.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

Az ifjúsági és sportminiszter 5/2001. (VII. 10.) ISM rendelete

a hadköteleseknek a rendkívüli állapot idején polgári munkakörükben való meghagyásának követelményeiről

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény (a továbbiakban: Htv.) végrehajtására kiadott 178/1993. (XII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 106. §-ának (3) be-

kezdésében foglalt felhatalmazás alapján — figyelemmel az ifjúsági és sportminiszter feladat- és hatásköréről szóló 113/1999. (VII. 16.) Korm. rendelet 12. § e) pontjára — a következőket rendelem el:

1. §

(1) A rendelet hatálya az Ifjúsági és Sportminisztériumra (a továbbiakban: minisztérium) és az 1. számú mellékletben meghatározott, valamint az ifjúsági és sportminiszter (a továbbiakban: miniszter) által kijelölés alapján bevont szervekre terjed ki. A kijelölésnek minden évben január 15-éig meg kell történnie.

(2) A minisztérium a II. kategóriába, az 1. számú mellékletben meghatározott szervek a Vhr. 8. számú melléklete szerinti csoportosításnak megfelelően III. kategóriába tartoznak.

2. §

(1) A hadköteleseknek a rendkívüli állapot idején polgári munkakörükben való meghagyásának (a továbbiakban: meghagyás) alapját a szervek tevékenységének (működésének) rendkívüli állapotban való feltétlen szükségessége, illetve kiemelten a kijelölő által a rendkívüli állapotra vonatkozó külön tervekben, intézkedésekben meghatározott feladatok képezik.

(2) A meghagyási létszám kialakításánál figyelembe kell venni a szervezet polgári védelmi, őrzésvédelmi feladatait is.

3. §

(1) A meghagyással érintett alkalmazottak névjegyzékét (a továbbiakban: névjegyzék) beosztáshoz kötötten, névről szólóan — beosztási helyeket tartalmazó jegyzék és névjegyzék összeállításával és benyújtásával — kell előkészíteni.

(2) A beosztási helyeket tartalmazó jegyzéket az egyes szervek szervezeti és működési szabályzatában meghatározottak szerint kell összeállítani.

(3) A névjegyzéket a szerv vezetője az alábbiak szerint állítja össze:

a) felméri és meghatározza azokat a munkaköröket, beosztásokat, amelyek nélkül a szerv a rendkívüli állapot idején feladatát ellátni nem tudja;

b) megvizsgálja, hogy a meghatározott munkaköröket, beosztásokat hadköteles tölti-e be. Amennyiben ezeket tartalékos hadköteles tölti be, úgy a hadkötelesek lakóhelye szerint — a 2. számú melléklet szerinti mintának megfelelően — megyei (fővárosi) bontásban névjegyzéket készít két példányban és megküldi a meghagyásra javasolt hadköteles lakóhelye szerint illetékes hadkiegészítő

parancsnokságnak, és erről tájékoztatja a Magyar Honvédség Hadkiegészítő és Kiképző Parancsnokságot.

(4) A hadkiegészítő parancsnokság a meghagyás végrehajtását a névjegyzék egyik jóváhagyott példányának megküldésével igazolja vissza.

(5) A szervek a beosztási helyeket tartalmazó jegyzéket és a — hadkiegészítő parancsnokságok által visszaigazolt — névjegyzéket a rendkívüli állapotban szükséges működésüket alátámasztó okmányokhoz, illetve a részükre meghatározott feladatokat tartalmazó tervekhez, intézkedésekhez csatolják.

(6) A szervek — a névjegyzéknek a hadkiegészítő parancsnokságok által történt visszaigazolása után — tájékoztatják a minisztérium védelmi ügyekben illetékes szervezeti egységét az állományukba tartozó hadkötelesek teljes, ezen belül a meghagyásra felterjesztett és ténylegesen meghagyott létszámáról.

(7) A minisztérium személyi állományát érintő meghagyási feladatokat a minisztérium személyzeti ügyekben illetékes szervezeti egysége látja el.

4. §

(1) A szervek rendkívüli állapotban várható munkaerő-szükségletét elsősorban a nem hadköteles férfi, továbbá a női munkavállalókból kell tervezni és biztosítani.

(2) A meghagyás csak a rendkívüli állapot feladatainak ellátásához feltétlenül szükséges hadköteles állományra terjedhet ki. Elsősorban azoknak a tartalékosoknak a meghagyása kezdeményezhető, akik nagy vezetési vagy szakmai tapasztalatot, szakképesítést, illetve fizikai adottságot igénylő — rendkívüli állapot idején is feltétlenül szükséges — beosztásban (munkakörben) dolgoznak, és pótlásuk más személyekkel nem vagy csak hosszú idejű átképzéssel oldható meg.

(3) Nem tartozik a meghagyással érintettek közé az a hadköteles, aki

- a) katonai szolgálatra alkalmatlan;
- b) a polgári szolgálat letöltésére engedélyt kapott, illetve annak a Htv.-ben meghatározott időtartamát letöltötte;
- c) a Htv. 122. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a III. korcsoportba tartozik.

5. §

(1) A meghagyás a fegyveres erők védelmi képességét nem sértheti, ezért az csak ideiglenes jellegű lehet. Alapvető célja a rendkívüli állapot idején a nemzetgazdaság működőképességéhez szükséges átmeneti, illetve a lehetőségek szerinti tartós személyi feltételek biztosítása.

(2) A rendkívüli időszaki tevékenységben bekövetkező változás, illetve egyéb olyan ok miatt, ami az érintett szerv működését jelentősen megváltoztatja, a meghagyás módosítható, illetve megszüntethető.

(3) A kijelölt szerveknél bekövetkezett — a rendkívüli állapotra vonatkozó feladatokra jelentős kihatással járó — változásokról, illetve okokról a szerv vezetője haladéktalanul tájékoztatni köteles a minisztériumot.

6. §

(1) A meghagyás az általános honvédelmi kötelezettség alapján fennálló katonai szolgálatra vonatkozó állampolgári kötelezettséget nem érinti. A meghagyásra tervezett hadkötelesek békeidőszakban katonai szolgálatra behívhatók.

(2) A meghagyás tényét a hadkötelessel közölni kell.

7. §

(1) A meghagyási feladatokba bevont szervek jegyzékét — a rendkívüli állapot időszakában való működésük szükségessége alapján — a minisztérium közigazgatási államtitkára állítja össze, és küldi meg a Honvéd Vezérkar főnökének.

(2) A jegyzék pontosítása a Vhr. 106. §-ának előírásai szerint — évente egy alkalommal, legkésőbb a tárgyév január 15. napjáig — történik. A pontosítás során bekövetkező szükségszerű változásról — a meghagyásba történő bevonásról vagy az abból való törlésről — a minisztérium közvetlenül értesíti az érintett szerveket.

(3) A rendelet hatálybalépésének időpontjában a meghagyásba bevont szervek körét az I. számú melléklet tartalmazza.

(4) Az I. számú mellékletben nem említett, a miniszter által kijelölés alapján bevont szerv, a meghagyásba történő bevonását követően — a jogszabályokban foglaltak szerint — készíti el a meghagyásra szükségesnek tartott hadkötelesei névjegyzékét, és küldi meg az illetékes hadkiegészítő parancsnokságok részére.

(5) Az I. számú mellékletben nem említett, a miniszter által kijelölés alapján bevont szerv a meghagyásba történő bevonását a minisztérium személyzeti ügyekben illetékes szervezeti egységénél kezdeményezheti. A bevonás végrehajtása a Vhr. 106. §-ában meghatározott éves pontosítás során történik.

8. §

(1) A meghagyási feladatokba bevont szervek a névjegyzéküket évente egy alkalommal pontosítják, és azt február 28-ig közvetlenül a tartalékosok lakóhelye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnokságnak küldik meg.

(2) A meghagyási létszám változása esetén a minisztériumot a 3. § (6) bekezdése szerint kell tájékoztatni.

9. §

(1) A meghagyással összefüggő személyi és tárgyi feltételek biztosításáért, a meghagyás végrehajtásáért és mindenkor állapotaért a szerv vezetője felelős.

(2) A szerv vezetője, illetve megbízottja évente egyszer ellenőrzi a meghagyással összefüggő tevékenységet és megteszi a szükséges intézkedéseket.

(3) A szerv megszűnése esetén a vezető a felügyeletet ellátó szerv által kiadott meghagyási alapokmányokat visszaküldi, a többi okmányt (beosztási és névjegyzék, levelezés) a vonatkozó szabályozás szerint megsemmisíti.

(4) A szerv vezetője köteles kérni a tartalékos hadköteles meghagyásának megszüntetését, ha a hadköteles

- a) munkaviszonya megszűnt;
- b) meghagyásra nem tart igényt;
- c) elérte a hadköteles kor felső határát;
- d) szabadságvesztés büntetését tölti;
- e) meghagyása egyéb ok miatt indokolatlanná vált.

10. §

(1) A meghagyással összefüggő munka ellenőrzésére a minisztérium belső ellenőrzéséért felelős szervezeti egysége jogosult. Az ellenőrzésre jogosult személyek megbízólevéllel rendelkeznek, amelyet a minisztérium közigazgatási államtitkára állít ki.

(2) Az ellenőrzésre jogosult betekinthes a szerv meghagyással összefüggő okmányaiba, továbbá a személyi és a katonai adatokat tartalmazó nyilvántartásokba.

(3) Az ellenőrzés során a Vhr. 108. §-ának (2) bekezdésében előírtak teljesítését kell vizsgálni.

2. számú melléklet az 5/2001. (VII. 10.) ISM rendelethez

NÉVJEGYZÉK

a Megyei (Fővárosi Hadkiegészítő) Parancsnokságtól meghagyásra kért tartalékos hadköteles dolgozókról

A szervezet pontos címe, telefonszáma:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Fsz.	Név	Születési év, hó, nap	Anyja neve	Beosztása (munkaköre)	Lakcíme	A hadkiegészítő parancsnokság meghagyásra vonatkozó megjegyzése
1.						
2.						
3.						

(4) Az ellenőrzés megállapításait a szervnél e célra rendszeresített, nyilvántartási számmal ellátott ellenőrzési naplóba kell bejegyezni, és a hiányosságok megszüntetésére határidőt kell előírni.

(5) A szerv vezetői kötelesek az ellenőrző személyeket munkájukban segíteni.

11. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Deutsch Tamás s. k.,
ifjúsági és sportminiszter

1. számú melléklet
az 5/2001. (VII. 10.) ISM rendelethez

III. kategóriába tartoznak

1. Csanádi Árpád Központi Sportiskola
(1146 Budapest, Istvánmezei út 1—3.)
2. Testnevelési és Sportmúzeum
(1143 Budapest, Dózsa György út 3.)
3. Mobilitás
(1145 Budapest, Amerikai út 96.)
4. Sportfolió Kht.
(1065 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 57.)
5. Zánkai Gyermek és Ifjúsági Üdülő Központ Kht.
(8250 Zánka)
6. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium
Kiemelt Sportlétesítmények Intézménye
(1091 Budapest, Üllői út 129.)

.....
a szerv vezetőjének neve
(aláírása)

**Az oktatási miniszter
21/2001. (VII. 10.) OM
rendelete**

**a Felsőoktatás Fejlesztési Alapprogramokról szóló
11/1996. (X. 9.) MKM rendelet hatályon kívül
helyezéséről szóló 35/2000. (XII. 27.) OM rendelet
módosításáról**

1. §

A Felsőoktatás Fejlesztési Alapprogramokról szóló 11/1996. (X. 9.) MKM rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 35/2000. (XII. 27.) OM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A Felsőoktatási Fejlesztési Alapprogramok Irodájának neve Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Irodára (a továbbiakban: NIIF Iroda) változik. A NIIF Iroda teljes jogkörrel rendelkező önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és egyidejűleg hatályát veszti a Rendelet 2. §-ának (3)—(4) bekezdése.

Dr. Pálincás József s. k.,
oktatási minisztériumi
politikai államtitkár

III. rész HATÁROZATOK

**A Köztársasági Elnök
határozatai**

**A Köztársaság Elnökének
77/2001. (VII. 10.) KE
határozata**

politikai államtitkár kinevezéséről

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 19. §-a alapján, a miniszterelnök javaslatára

*Sió László*t

az Oktatási Minisztérium politikai államtitkárává

— 2001. július 16-i hatállyal —

kinevezem.

Budapest, 2001. június 29.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Köztársaság Elnökének
78/2001. (VII. 10.) KE
határozata**

a Magyar Nemzeti Bank alelnökeinek kinevezéséről

A miniszterelnök előterjesztésére

a Magyar Nemzeti Bankról szóló — többször módosított — 1991. évi LX. törvény 59. §-ának (1) bekezdése alapján, a Magyar Nemzeti Bank elnöke javaslatára

Adamecz Pétert és *Auth Henriket* a Magyar Nemzeti Bank alelnökévé

— 2001. július 2-i hatállyal — hatévi időtartamra —

kinevezem.

Budapest, 2001. június 29.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Köztársaság Elnökének
79/2001. (VII. 10.) KE
határozata**

egyetemi tanári kinevezésekről

Az oktatási miniszter előterjesztésére, valamint a fenntartó javaslatára — a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényben foglalt jogkörömben —

2001. július hó 1. napjával

a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemen

dr. Balázs Péter tudományos tanácsadót,
dr. Bod Péter Ákos tudományos tanácsadót,
dr. Horányi Özsébet, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanárát és
dr. Tamás András főiskolai tanárt;

a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemen és a Károli Gáspár Református Egyetemen

dr. Lőrincz Lajos főiskolai tanárt, az Eötvös Loránd Tudományegyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi tanárát és

dr. Rácz Attila főiskolai tanárt;

a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen

Cságyoly Ferencet, az Építés Stúdió Kft. vezető tervezőjét,
dr. Bándi Gyulát, az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi tanárát, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Fernezelyi Sándor egyetemi docenst,

dr. Kroó Andrást, az MTA tudományos tanácsadóját,

dr. Schmidt István egyetemi docenst,

dr. Simonovits Andrást, az MTA tudományos tanácsadóját,

dr. Szirmay-Kalos László egyetemi docenst és

dr. Tarnai Géza egyetemi docenst;

a Debreceni Egyetemen

dr. Bereczki Dániel egyetemi docenst,

dr. Dénes Iván Zoltán tudományos tanácsadót,

dr. Dévai György egyetemi docenst,

dr. Hámori Balázst, a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem egyetemi tanárát, a Debreceni Egyetem további jogviszonyban alkalmazott tudományos főmunkatársát,

dr. Kiss Árpád Zoltánt, az MTA ATOMKI tudományos igazgatóhelyettesét, a Debreceni Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi magántanárát,

dr. Klein Sándort, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanárát,

dr. Nagy Ágnes egyetemi docenst,

dr. Németh Györgyöt, az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi docensét, a Debreceni Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Paragh György egyetemi docenst,

dr. Stoyan Gisbert, az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi tanárát,

dr. Szabó Katalint, a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem egyetemi tanárát, a Debreceni Egyetem további jogviszonyban alkalmazott tudományos főmunkatársát és

dr. Trócsányi Zoltán egyetemi docenst;

az Eötvös Loránd Tudományegyetemen

dr. Horváth István Tamás tudományos tanácsadót,

dr. Járαι Antal tudományos főmunkatársat,

dr. Kacsuk Pétert, a Miskolci Egyetem egyetemi tanárát,

dr. Könczei Györgyöt, a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem egyetemi tanárát, az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar további jogviszonyban alkalmazott tudományos tanácsadóját,

dr. Michaletzky György egyetemi docenst,

dr. Némedi Dénes egyetemi docenst,

dr. Nemes Nagy József egyetemi docenst,

dr. Németh György egyetemi docenst,

dr. Orosz Lászlót, a Szent István Egyetem egyetemi tanárát,

dr. Perczel András tudományos tanácsadót,

dr. Prokopp Mária egyetemi docenst,

dr. Székely Gábor tudományos tanácsadót és

dr. Szűcs András egyetemi docenst;

a Kaposvári Egyetemen

dr. Buday-Sántha Attilát, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanárát,

dr. Gyenis János tudományos tanácsadót és

dr. Tóth Tibort, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanárát;

a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen

Kiss András egyetemi docenst és

Pintér Örsné Kollár Éva egyetemi docenst;

a Miskolci Egyetemen

dr. Kocsis Károlyt, az MTA Földtudományi Intézet tudományos osztályvezetőjét, a Miskolci Egyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét;

a Nyugat-Magyarországi Egyetemen

dr. Máthé Ákost, a Szent István Egyetem egyetemi docensét;

a Pécsi Tudományegyetemen

dr. Bódis Józsefet, a Baranya Megyei Kórház osztályvezető főorvosát,

dr. Gábrriel Róbert egyetemi docenst,

dr. Janszky József tudományos tanácsadót,

dr. Kassai Ilonát, az MTA Nyelvtudományi Intézet tudományos tanácsadóját, a Pécsi Tudományegyetem további jogviszonyban alkalmazott egyetemi docensét,

dr. Kispál Gyula egyetemi docenst,

dr. Sulyok Endrét, a Baranya Megyei Gyermekkorház igazgató főorvosát és

dr. Tóth Kálmán egyetemi docenst;

a Semmelweis Egyetemen

dr. Alföldy Ferenc egyetemi docenst,

dr. Bóhm Ádám egyetemi docenst,

dr. Csillag András egyetemi docenst,
dr. Járay Jenő egyetemi docenst,
dr. Losonczy György egyetemi docenst,
*dr. Matolcsy András*t, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi docensét,
dr. Ondrejka Pál egyetemi docenst,
dr. Pajor Attila egyetemi docenst és
*dr. Udvardy Miklós*t, a Debreceni Egyetem egyetemi tanárát;

a Szegedi Tudományegyetemen

dr. Boros Imre Miklós egyetemi docenst,
dr. Engelhardt József egyetemi docenst,
dr. Horváth Andrea Rita egyetemi docenst,
dr. Iványi Béla egyetemi docenst és
dr. Wittmann Tibor egyetemi docenst;

a Szent István Egyetemen

dr. Bartha Tibor egyetemi docenst és
dr. Sótonyi Péter egyetemi docenst;

a Veszprémi Egyetemen

dr. Gáborjányi Richard tudományos tanácsadót,
dr. Mihályi Péter tudományos tanácsadót,
dr. Szolgay Péter egyetemi docenst,
dr. Tarnay Katalin tudományos tanácsadót és
*dr. Tuza Zsolt*ot, az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet tudományos tanácsadóját;

az Eszterházy Károly Főiskolán

dr. Holovács József főiskolai tanárt;

a Széchenyi István Főiskolán

*dr. Bakó András*t, a Budapesti Műszaki Főiskola egyetemi tanárát,
*dr. Bihari Mihály*t, az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi tanárát,
dr. Bóhm Antal tudományos főmunkatársat,
dr. Czinege Imre tudományos főmunkatársat, a Budapesti Műszaki Főiskola egyetemi tanárát és
dr. Ficzer Lajost, az Eötvös Loránd Tudományegyetem egyetemi tanárát

egyetemi tanárrá kinevezem.

2001. július hó 1. napjával kezdődően

a Kaposvári Egyetemen

dr. Szakály Sándort, a Magyar Tejgazdasági Kísérleti Intézet igazgatóhelyettesét, a Kaposvári Egyetem Állat-

tudományi Kar további jogviszonyban alkalmazott egyetemi tanárát, meghívással — további — ötéves időtartamra egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2001. június 29.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

A Kormány határozatai

A Kormány 1064/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

az Egyetemes Postaegyesület XXII. Pekingi Kongresszusán elfogadott egyes okiratok jóváhagyásáról, kihirdetéséről és közzétételéről

A Kormány

1. jóváhagyja
 - a) az Egyetemes Postaegyesület Általános Szabályzatát,
 - b) az Egyetemes Postaegyesület Zárójegyzőkönyvét,
 - c) a Postai Pénzforgalmi Megállapodást;

2. felkéri a külügyminisztert, hogy az 1. pont szerinti okiratok jóváhagyásáról a letéteményest diplomáciai úton tájékoztassa;

3. az 1. a)–b) pont szerinti okiratokat kormányrendelet útján, s felhívja a Miniszterelnöki Hivatal vezető minisztert, hogy a c) pont alatti megállapodás közzétételéről gondoskodjék.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1065/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

a PHARE 2002. évi Nemzeti Programjának intézményfejlesztési prioritásairól és tárgyalási irányelveiről

A Kormány

1. egyet ért azzal, hogy a PHARE 2002. évi programja keretében az intézményfejlesztés témakörben az Európai

Unió felé olyan projektjavaslatokat kell továbbítani, amelyek a Közösségi Vívmányok Átvételének Nemzeti Programja 2001. évi változatában szereplő feladatok megvalósítását szolgálják, és amelyek teljesítéséhez a felelős tárcák konkrét PHARE támogatási igényt jeleztek előre; ennek megfelelően támogatási projektjavaslatok dolgozhatóak ki az alábbi területeken:

a) *politikai kritériumok*: civil társadalom fejlesztése, romák integrálása,

b) *belső piac*: megfeleltetés-tanúsítás, notifikáció fejlesztése, európai szabványok átvétele,

c) *bel- és igazságügy*: Schengen Acquis, igazságszolgáltatás — bírák képzése, bíróságok informatikai fejlesztése, büntetés-végrehajtás fejlesztése, ügyészség informatikai fejlesztése,

d) *pénzügy*: pénzügyi ellenőrzés, felkészülés a konvergencia kritériumok átvételére,

e) *humán erőforrás, foglalkoztatási és szociális ügyek*: népegészségügy, kábítószer elleni küzdelem, foglalkoztatáspolitikai, munkahelyi egészségvédelem és biztonság, felkészülés az Európai Szociális Alap típusú projektek végrehajtására,

f) *agrár gazdaság*: EU Közös Agrárpolitikájára való felkészülés, élelmiszer-biztonság, Közös Piaci Szervezetek,

g) *környezetvédelem*: felkészülés a Kohéziós Alapra, talaj- és felszíni vizek minőség-ellenőrzése, természetvédelem, katasztrófavédelem,

h) *energia*: Energiapiaci szabályozás intézményrendszerének fejlesztése,

i) *közlekedés, vízügy*: vízminőségi kárelhárítás, postai szolgáltatások fejlesztése;

Felelős: PHARE-program kormányzati koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter

Határidő: 2001. szeptember 30.

2. elrendeli, hogy

a) a 2002. évi PHARE-program keretében kapott támogatást a kedvezményezett fejezetek költségvetésükbe tervezzék be, valamint a támogatási programokhoz kapcsolódó költségvetési társfinanszírozást a mindenkor fejezeti költségvetési kiadási főösszeg keretén belül biztosítsák,

Felelős: érintett miniszterek, országos hatáskörű szervek vezetői
pénzügyminiszter

Határidő: a 2002. évben a projektjavaslatok benyújtásával egy időben, a további években a költségvetési tervezés menetével összhangban

b) a kedvezményezett fejezetek a 2002. évi PHARE-program keretében indított projektek végrehajtásához szükséges részanyagokat, dokumentumokat hiánytalanul készítsék el;

Felelős: érintett miniszterek, országos hatáskörű szervek vezetői

PHARE-program kormányzati koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter

Határidő: 2001. szeptember 30.

3. felhatalmazza a PHARE-program kormányzati koordinációjáért felelős tárca nélküli minisztert, hogy az Európai Unió Bizottságának képviselőjével a PHARE 2002. évi Nemzeti Programjáról a tárgyalásokat lefolytassa és a vonatkozó Pénzügyi Megállapodást aláírja.

Felelős: PHARE-program kormányzati koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter

Határidő: 2002. január 31., illetve a tárgyalások előrehaladásához igazodva

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1066/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

a 2001—2010. évekre szóló Egészséges Nemzetért Népegészségügyi Program alapelveiről

I. A lakosság egészségi állapotának javítása, az egészséges életmód elősegítése érdekében a Kormány:

a) elfogadja az Egészséges Nemzetért Népegészségügyi Programot (2001—2010.) (a továbbiakban: Program) és elrendeli annak végrehajtását;

b) meghatározza a Program öt nemzeti célját a 2010-ig tartó időszakra:

1. el kell érni, hogy a lakosság meghatározó többsége számára az egyik legfőbb érték az egészség legyen, s az egészség megőrzéséért kész is legyen tenni, a döntéshozók mind a jogalkotásban, mind a költségvetésben kitüntetett jelentőséget tulajdonítsanak a lakosság egészsége javításának,

2. a felnövekvő generáció számára biztosítani kell az egészséges fejlődés feltételeit a fogantatástól a felnőttkorig,

3. az egészségben eltöltött éveket mind a férfiaknál, mind a nőknél ki kell terjeszteni,

4. törekedni kell arra, hogy a születéskor várható átlagos élettartam a férfiaknál legalább 70, a nőknél legalább 78 esztendőre meghosszabbodjék,

5. a társadalmi egyenlőtlenségeket, a születéskor várható élettartamban mutatkozó különbséget csökkenteni kell,

c) a Program végrehajtását koordináló Népegészségügyi Tárcaközi Bizottságot hoz létre, amelynek feladata:

1. ütemterv jóváhagyása a Programban megfogalmazott célok eléréséhez szükséges intézkedésekről (határidő: 2001. október 15.),

2. a Program végrehajtásához szükséges feladatok ágazatokra történő lebontásának jóváhagyása (határidő: 2001. október 15.),

3. a Programban foglaltak megvalósulásának rendszeres (negyedévenkénti) értékelése,

4. a kitűzött célok teljesítéséhez szükséges eszközökre, pénzügyi forrásokra javaslatétel;

d) megbízza az egészségügyi minisztert a Népegészségügyi Tárcaközi Bizottság elnöki, az oktatási minisztert, az ifjúsági és sportminisztert, valamint a szociális és családügyi minisztert a társelnöki, az országos tisztifőorvost a titkári feladatok ellátásával, a Bizottság tagjai:

a belügyminiszter képviselője

a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter képviselője

a gazdasági miniszter képviselője

a honvédelmi miniszter képviselője

a környezetvédelmi miniszter képviselője

a közlekedési és vízügyi miniszter képviselője

a pénzügyminiszter képviselője

a szociális és családügyi miniszter képviselője

a Központi Statisztikai Hivatal elnökének képviselője

az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatója,

a Bizottságban a miniszterek legalább helyettes államtitkári szinten képviselgetik magukat;

e) felkéri a *d)* pont szerint érintett minisztereket, hogy képviselőjüket 2001. július 31-ig jelöljék ki, továbbá felkéri az egészségügyi minisztert, hogy a Népegészségügyi Tárcaközi Bizottságot 2001. augusztus 31-ig hívja össze;

f) felszólítja az érintett minisztereket, hogy a Program megvalósításához szükséges forrásokat 2003—2010. közötti időszakra tervezzék be (határidő: a 2003. évi költségvetés tervezésének időpontjához igazodóan);

g) felhívja az érintett minisztereket, hogy a Program megvalósítása során a szükséges jogszabály-módosításokat végezzék el, illetve kezdeményezzék;

h) felhívja az érintett minisztereket, hogy a Program eredményessége érdekében alakítsanak ki a társadalom széles rétegeit elérő kommunikációs stratégiát, valamint vonják be a Program megvalósításába a szakmai, civil és helyi közösségeket.

II. Jelen határozat közzétételével egyidejűleg a hosszú távú egészségfejlesztési politika alapelveiről szóló 1030/1994. (IV. 29.) Korm. határozat hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1067/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

**a közoktatás tankönyvellátásához a 2001. évben
szükséges állami készfizető kezességvállalásról**

1. A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33. és 42. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a közoktatás megfelelő időben történő tankönyvellátásához a 2001. naptári évben szükséges, kereskedelmi kamatú, legfeljebb összesen 652 millió forint összegű hitel és annak járulékai visszafizetésére készfizető állami kezességet vállal. Az összeg a közoktatás közismereti és szakmai tankönyveinek kiadásához igénybe vehető hiteleket egyaránt tartalmazza. A hitel kizárólag a 2001—2002. tanévi tankönyvek gyártására, a tankönyvjegyzéken szereplő művek első ízben történő megjelentetéséhez és utánnyomásához, valamint azokra az előkészületi munkálatokra használható fel, amelyek alapján a 2002—2003. tanévi tankönyvjegyzékre felkerülő kéziratok szerzői jogot érintő tételeinek kifizetését szolgálják.

2. A készfizető kezességet (a továbbiakban: kezesség) a hitelintézetek ezáltal biztosítható hitelnyújtási szándéka, továbbá a várhatóan elérhető kedvezőbb kamatozás indokolja.

3. A kezességvállalás feltételei:

a) A kezességgel biztosított hitel felvevői azok a tankönyvet megjelentető, forgalmazó kiadók lehetnek, amelyek tankönyvei, a közoktatás közismereti vagy szakmai tankönyvjegyzékén szerepelnek, és eleget tesznek a hitel-felvételhez szükséges adatszolgáltatási kötelezettségüknek. A kiadó az előző évi tankönyvforgalma (áfa nélküli) értékének maximum 60% -át kaphatja meg állami kezességvállalással biztosított hitelként. A kiadó által jelzett 2001/2002. éves tankönyvforgalomra vonatkozó adat $\pm 5\%$ -ban térhet el az Oktatási Minisztérium adatbázisában lévő megrendelésállománytól. Amennyiben 5%-nál nagyobb eltérés mutatkozik, a kiadónak igazolnia kell az Oktatási Minisztérium felé a tényleges megrendelésállományt.

b) Nem vehet fel hitelt állami kezességvállalás mellett az a kiadó, amely ugyanilyen jogcímen már költségvetési támogatásban részesült, vagy részesülni fog, továbbá az előző tanév tankönyveinek gyártásához felvett hitelét 2001. november 30-áig nem fizette vissza, valamint amelynek korábbi kezessége beváltásra került.

c) A kezességvállalási szerződésben minden esetben igazolni kell, hogy a hitelt mely tanév tankönyveihez vették fel.

d) A 3. pontban foglalt feltételek teljesítését a kezességvállalási szerződésen aláírás előtt az Oktatási Minisztérium ellenjegyzésével igazolja.

4. A hitelnyújtó hitelintézet csak Magyarországon működő, bejegyzett, hazai székhelyű bank lehet. Feltétel

továbbá, hogy a hitel tényleges díja nem lehet magasabb a mindenkori jegybanki alapkamat +1%-ánál. A hitel tényleges díja alatt a hitel kamatát, egyéb költségeit — ideértve a kamatfizetés gyakoriságából adódó többletköltségeket — együttesen kell érteni. A hitel tényleges díja egy éven belül lejáró hitelek esetén lineáris diszkontálással kerül kiszámításra a 365 napos év alapján.

5. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 42. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány elrendeli, hogy a jelen határozat hatálya alá tartozó — állami készfizető kezességvállalással biztosított pénzeszközökből végrehajtott — beszerzésekre a közbeszerzésről szóló 1995. évi XL. törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

6. A Kormány a közoktatás tankönyvellátásának közfeladat jellegét figyelembe véve — a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 43. §-ának (2) bekezdése és az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 151/1996. (X. 1.) Korm. rendelet 3. §-ának (4) bekezdése alapján — eltekint a kezességvállalási díj kikötésétől, valamint a külön biztosítékra vonatkozó szerződés aláírásától.

7. A Kormány a 151/1996. (X. 1.) Korm. rendelet 3. §-ának (2) bekezdésében lévő felhatalmazás alapján eltekint az ugyanazon bekezdésben a kiadóknak a hitelintézet kiválasztásának versenyeztetésére vonatkozó kötelezettség előírásaitól, mivel a közoktatási tankönyvellátás feladatának mielőbbi ellátása ezt fokozottan indokolttá teszi.

Felelős: pénzügyminiszter
oktatási miniszter

Határidő: folyamatos

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1068/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

**a hivatásos önkormányzati tűzoltóságot fenntartó
önkormányzatok részére a délutáni és éjszakai pótlék,
valamint a munkaszüneti napon teljesített szolgálat
utáni távolléti díj megfizetése tárgyában nyújtandó
hozzájárulásról**

A Kormány a hivatásos önkormányzati tűzoltóságot fenntartó önkormányzatok részére a tűzoltókat megillető

délutáni és éjszakai pótlék, valamint a munkaszüneti napon teljesített szolgálat utáni távolléti díj megfizetése tárgyában az alábbiak szerint határoz:

A Kormány

1. az 1997. november 1. és 2001. június 30. közötti időszakban esedékes, továbbá a 2001. július 1-jétől 2001. december 31-ig számított délutáni és éjszakai pótlék, valamint a munkaszüneti napon teljesített szolgálat utáni távolléti díj megfizetése tárgyában megállapodást köt azon önkormányzatokkal, melyek elfogadják a Kormány ajánlatát és jogfenntartás nélkül lemondanak további követeléseikről;

2. megbízza a belügyminisztert, hogy gondoskodjon az önkormányzatokkal kötendő megállapodások előkészítéséről, és egyben felhatalmazza a megállapodások aláírására;

Felelős: belügyminiszter

Határidő: folyamatos, 2001. december 31-ig

3. megbízza a belügyminisztert, hogy a megállapodások aláírását követően gondoskodjon a hozzájárulás átutalásáról, mely az 1997. november 1. és 2001. június 30. közötti időszakban esedékes pótlékok és a távolléti díj kifizetéséhez biztosított hozzájárulás esetében egy összegben, a 2001. július 1-jétől 2001. december 31-ig számított pótlékok és a távolléti díj kifizetéséhez szükséges hozzájárulás esetében pedig havonta, a nettó finanszírozás keretében történik;

Felelős: belügyminiszter
pénzügyminiszter

Határidő: folyamatos, 2001. december 31-ig

4. az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 38. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogkörében a 2001. évi központi költségvetés általános tartalékából az 1. pontban foglalt megállapodás teljesítéséhez — a *melléklet* szerint — átcsoportosít a XI. Belügyminisztérium fejezetbe. A hozzájárulást az önkormányzat kizárólag a délutáni és éjszakai pótlék, továbbá a munkaszüneti napon teljesített szolgálat utáni távolléti díj kifizetésére fordíthatja.

Felelős: pénzügyminiszter
belügyminiszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet az 1068/2001. (VII. 10.) Korm. határozathoz

XI. Belügyminisztérium

Fejezet száma és megnevezése

ADATLAPAKÖLTSÉGVETÉSELOIRÁNYZATOKMÓDOSÍTÁSÁRA* a Kormány hatáskörében Költségvetési év: 2001.

Millió forintban, egy tizedessel

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csop.-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csop.-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	KIADÁSOK				A módosítás jogcíme	Módosítás (+/—)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma				
														Kiemelt előirányzat neve											
237510	XI.								Belügyminisztérium																
		23							Helyi önkormányzatok támogatásai, hozzájárulásai																
			9						Egyéb központi költségvetésből származó támogatások																
				1					Céltartalék a helyi önkormányzati hivatásos tűzoltóságot fenntartó önkormányzatok részére a délutáni és éjszakai pótlék, valamint a távolléti díj fizetésére																
001414	X.								Miniszterelnökség																
		12							Tartalékok																
			1						Költségvetés általános tartaléka																

Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		Az előirányzatok felhasználása/zárólása (módosítás +/-)	Összesen	I. negyedév	II. negyedév	III. negyedév	IV. negyedév
Fejezet	1 példány					6 369,8	426,2
Állami Számvevőszék	1 példány	időarányos					
Magyar Államkincstár	1 példány	teljesítményarányos					
Pénzügyminisztérium	2 példány	egyéb:					

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+ /—) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1069/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

a Nemzeti Népesedési Program kidolgozásáról, a Népesedési Kormánybizottság létrehozásáról

1. A Kormány a hosszú távú népesedési stratégia megalapozására, az ezzel kapcsolatos kormányzati intézkedések koordinálására Népesedési Kormánybizottságot (a továbbiakban: Bizottság) hoz létre. A Bizottság a Kormány tanácsadó, döntés-előkészítő, javaslattevő szerve.

2. A Bizottság feladata a Nemzeti Népesedési Program kidolgozása.

Határidő: 2001. szeptember 30.

3. A Bizottság további feladata:

- kialakítja a népesedési folyamatok pozitív befolyásolását segítő cselekvési programot, a megvalósítás eszköztárára kiterjedően,
- javaslatot tesz a népesedéspolitikát érintő döntések meghozatalára, családbarát foglalkoztatási és vállalkozási formák kidolgozására, a népesedés- és családpolitikai intézkedések, valamint az adó-, járulék-, jövedelemelosztási és támogatási rendszer összehangolására,
- figyelemmel kíséri és elemzi a népesedés és családpolitikai intézkedések rövid és hosszú távú hatását,
- véleményt nyilvánít, állást foglal a népesedési helyzetet érintő kérdésekben.

4. A Bizottság

- elnöke: a miniszterelnök
- titkára: a Miniszterelnöki Hivatal általános politikai államtitkára

tagjai:
 belügyminiszter
 egészségügyi miniszter
 gazdasági miniszter
 ifjúsági és sportminiszter
 környezetvédelmi miniszter
 Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter
 nemzeti kulturális örökség minisztere
 oktatási miniszter
 pénzügyminiszter
 szociális és családügyi miniszter

továbbá a tudomány területéről 7 jeles személyiség, akiket a miniszterelnök kér fel a Bizottság tagjának.

5. A Bizottság albizottságokat, munkacsoportokat hozhat létre, amelyek munkájába külső szakértőket is bevonhat.

6. A Bizottság maga állapítja meg ügyrendjét, munkatervét.

7. A Bizottság működésével kapcsolatos koordinációs, szervezési és adminisztratív feladatokat a Titkárság látja el. A Titkárság szervezetileg a Miniszterelnöki Hivatal politikai államtitkára titkárságának keretei között működik.

8. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
 miniszterelnök

A Kormány
1070/2001. (VII. 10.) Korm.
határozata
 a Biztonságos Magyarországért Közalapítvány
 létrehozásáról

A Kormány

1. kezdeményezi az 1097/1997. (IX. 23.) Korm. határozattal létrehozott „Országos Büntetőbiztonsági” Közalapítvány megszüntetését, és egyidejűleg annak jogutódjaként létrehozza a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/G. §-a szerint — a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. §-a (2) bekezdésének a) és 2. §-a (2) bekezdésének c) pontja, a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény, valamint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 8. §-ában meghatározott feladatok teljesítésének elősegítése érdekében — a „Biztonságos Magyarországért” Közalapítványt;

2. biztosítja az „Országos Közbiztonsági és Büntetőbiztonsági” Közalapítvány bírósági nyilvántartásból való törölését követően annak megmaradt vagyonát a „Biztonságos Magyarországért” Közalapítvány részére;

3. felhatalmazza a belügyminisztert, hogy

a) kezdeményezze az alapító nevében a Fővárosi Bíróságnál az „Országos Közbiztonsági és Büntetőbiztonsági” Közalapítvány nemperes eljárásban történő megszüntetését, továbbá tegye meg a szükséges intézkedéseket a megszüntetés kapcsán felmerülő kérdésekben;

Felelős: belügyminiszter

Határidő: azonnal

b) eljárjon az alapító nevében a „Biztonságos Magyarországért” Közalapítvány bírósági nyilvántartásba vétele, valamint a közhasznú szervezetkénti nyilvántartásba vétele érdekében;

Felelős: belügyminiszter

Határidő: azonnal

c) gondoskodjon a „Biztonságos Magyarországért” Közalapítvány alapító okiratának — a bírósági nyilvántartásba vételét követően — a Magyar Közlönyben történő közzétételéről.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: az alapító okirat bejegyzésének jogerőre emelkedését követően azonnal

4. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
 miniszterelnök

A Kormány
1071/2001. (VII. 10.) Korm.
határozata

**a külső mezőgazdasági szövetkezeti üzletrészek,
 valamint a mezőgazdasági szövetkezeti nyugdíjasok
 üzletrészeinek állami megvásárlásával kapcsolatos
 egyes intézkedésekről**

1. A mezőgazdasági szövetkezeti külső üzletrész-tulajdonosok helyzetének rendezéséről szóló 1049/2001. (V. 18.) Korm. határozat b) pontja helyébe az alábbi szöveg lép:

„b) egyetért azzal, hogy az üzletrészek 1992. évi névértéken történő megvásárlásának lebonyolítására az MFB Rt. korlátolt felelősségű társaságot hozzon létre;

Felelős: Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter
 pénzügyminiszter

Határidő: 2001. július 31.’’

2. Ki kell dolgozni a nyugdíjas mezőgazdasági szövetkezeti tagok üzletrészei — az e célra létrehozott korlátozott felelősségű társaság által történő — felvásárlásának módját, ütemezését és pénzügyi konstrukcióját.

Felelős: földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: 2001. július 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1072/2001. (VII. 10.) Korm. határozata

**a Magyar Katolikus Egyház számára 2001. évben
rendezésre javasolt ingatlanokról, és az e célra
elkülönített költségvetési keret elosztásáról**

A Kormány

1. az 1991. évi XXXII. törvény értelmében alakított egyeztető bizottságok által rendezésre javasolt ingatlanok jegyzékét jóváhagyja, és elrendeli, hogy a határozat *mellékletét* képező jegyzékben felsorolt ingatlanok tulajdonba

adásáról és a kártalanítások kifizetéséről a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma gondoskodik;

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere
pénzügyminiszter

Határidő: a határozat kihirdetését követő 30 napon belül

2. a) az 1046/1999. (V. 5.) Korm. határozat 2. számú mellékletének 5. sorszámmal jelölt részét, valamint a 2105/1999. (V. 5.) Korm. határozat 2. számú mellékletének 5. sorszámmal jelölt, a Budapest III., Pomázi u. hrsz.: 19963 ingatlanra vonatkozó részét hatályon kívül helyezi,

b) javasolja az egyházközség és a Budapesti Temetkezési Rt. részére, hogy a fenntartási költségek kérdésében a határozat közzétételétől számított 30 napon belül állapodjanak meg, s erről a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumát tájékoztassák;

3. a) az 1046/1999. (V. 5.) Korm. határozat 4. pontját hatályon kívül helyezi,

b) jóváhagyja, hogy az Art-Trade Kft. felszámolója részére — a követelés teljes kielégítése fejében — 2001. július 31-ig 12 millió forint kártalanítás kerüljön kifizetésre értéknövelő beruházás és bérleti jog megszerzésének ellenértéke címén.

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere

Határidő: a határozat kihirdetését követő 30 nap

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet az 1072/2001. (VII. 10.) Korm. határozathoz

Sorszám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
---------	-----------------------------	------------------------------------	------------------------------

Magyar Katolikus Egyház

1.	Balatonberény,
Kossuth L. u. 60.
hrsz.: 117/1		szolgálati lakás,
hitoktató központ
2.	Balatonszárszó,
Móra F. u. 2.
hrsz.: 1443
(csereingatlan: Balatonszárszó,
Hősök tere 8., hrsz.: 1459)		szolgálati lakás
3.	Budapest VII.,
Rózsák tere 9.
hrsz.: 33583		templom

Sorszám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
4.	Budapest X., Kápolna u. hrsz.: 41455		kápolna
5.		Budapest XX., Zalán u. 5—7—9—11. hrsz.: 175533, 175534, 175535, 175536	óvoda, szeretetotthon
6.		Dabas, Szent János u. 58. hrsz.: 1101	oktatás
7.		Felsőtárkány, Fő u. 400. hrsz.: 1529, 1530, 1542	iskolaépítés
8.	Fót, Vörösmarty u. 6. hrsz.: 1027/1		szolgálati lakás, hittanterem
9.	Fót, Vörösmarty u. 1—3. hrsz.: 1300		óvoda, szolgálati lakások
10.	Izsák, Kecskeméti u. 3. hrsz.: 36		egyházközségi központ
11.		4019 Kecskemét, Arany J. u. 6.	templom építése
12.		Kóny, Szabadság tér 5. hrsz.: 85	szolgálati lakás
13.	Lovászpataka, Kossuth u. 8. hrsz.: 251		szolgálati lakás
14.	Márkó, Bíró Márton tér 2. hrsz.: 280/2		közösségi cél, hitoktató terem
15.	Méra, Vasút u. 27. hrsz.: 332		kápolna, szolgálati lakás
16.		Miske, Úttörő u. 2. hrsz.: 190	közösségi ház, hittanterem
17.	Nagymaros, Dózsa Gy. u. 2. hrsz.: 2		hitoktatás, karitás és cserkészközpont

Sorszám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
18.		Nagyoroszi, Szabadság tér 4. hrsz.: 334	iskola bővítése
19.		Nagyoroszi, Szabadság tér 12. hrsz.: 328	iskola bővítése
20.	Nyírtass, Árpád u. 17. hrsz.: 33		közösségi ház
21.	Nyírtelek, Szent István u. 194. hrsz.: 174/1		kápolna
22.		Ófehértó, Alkotmány u. 22. hrsz.: 3 (1/2-ed rész)	közösségi épület bővítése
23.	Osztopán, Szabadság u. 3. hrsz.: 476		cserkészotthon
24.	Pápa, Veszprémi u. 5. hrsz.: 2104/1/A/1—4		szolgálati lakás
25.		Pécs, Anna u. 17. hrsz.: 17628	iskola bővítése
26.	Penészlek, Tanács u. 2—4. hrsz.: 728		karitás ház
27.	Petneháza, Béke u. 21. hrsz.: 152		ifjúsági ház
28.	Sopron, Szent György u. 7. hrsz.: 73		plébánia, egyetemi kollégium
29.		Szombathely, Hollán E. u. 2. hrsz.: 6004	oktatás
30.		Tapolca, Martinovics u. 6. hrsz.: 678	kultúrház, karitás
31.	Téglás, Kossuth u. 64. hrsz.: 382		istentiszteleti hely

Sorszám	Tulajdonba átadott ingatlan	Kártalanítással rendezett ingatlan	Ingatlan tervezett funkciója
---------	-----------------------------	------------------------------------	------------------------------

32.	Tornyospálca,
Mándoki u. 2.
hrsz.: 1248/1 | | szolgálati lakás |
|-----|---|--|------------------|

Szerzetesrendek

1.	Budapest I.,
Krisztina krt. 59—61.
hrsz.: 7597/1		idősek otthona,
nővérotthon,
felsőoktatási int.
2.		Budapest III.,
Kenyeres u. 9.
hrsz.: 17347	anyaotthon
3.		Budapest III.,
Szőlő u. 60
hrsz.: 17345/1	anyaotthon
4.		Budapest III.,
Zápor u. 41.
hrsz.: 17354	anyaotthon
5.	Budapest III.,
Kiscelli u. 79.
hrsz.: 17263		rendház
6.		Budapest IX.,
Üllői út 75—77.
hrsz.: 37158	rendház,
lelkigyakorlatos ház
7.	Eger,
Dobó tér 6.
hrsz.: 4973/1		kollégium
8.	Győr,
Zechmeister u. 1.
hrsz.: 7291		hitéleti cél
9.	Pécs,
Szent István tér 10.
hrsz.: 18445 (367/4484 tul.hányad)		általános iskola
10.		Szeged,
Kálvária sgt. 8.
hrsz.: 3351	tornaterem létesítése
11.	Szombathely,
Paragvári u. 2.
hrsz.: 6105		püspöki elemi iskola

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Teleki László Alapítvány Alapító Okirata

A Külügyminisztérium a Kormánytól kapott felhatalmazás alapján a Teleki László Alapítvány módosított Alapító Okiratának hatályos szövegét egységes szerkezetben közzéteszi:

ALAPÍTÓ OKIRAT

A Magyar Köztársaság Kormánya a nemzetközi kapcsolatok és a közép-európai térség tudományos kutatásának elősegítése céljából, a Teleki László Intézet (a továbbiakban: Intézet) működésének elősegítésére, határozatlan időre

Alapítvány

létrehozását határozta el az alábbi feltételek szerint:

1. Az Alapítvány neve: Teleki László Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány)

2. Az Alapítvány székhelye: 1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C

3.1. Az Alapítvány célja

Magyarország függetlenségén, demokrácián és kölcsönös előnyökön alapuló nemzetközi kapcsolatai kialakításának tudományos megalapozása, a világfolyamatok, az európai integrációs tendenciák elemzése, a közép- és kelet-európai térség biztonsági, diplomáciai, katonai és külgazdasági kapcsolatainak sokoldalú vizsgálata, nemzetközi együttműködési lehetőségek feltárása, figyelemmel az emberi jogok érvényesülése irányzataira és fejlődésére, valamint az etnikai, nyelvi és vallási kisebbségek helyzetére.

3.2. Az Alapítvány céljának megvalósítása érdekében különösen

- kutatásokat szervez és finanszíroz,
- tudományos kutatásokat szervez és finanszíroz, különös tekintettel a közép-európai térség történeti értékelésével, hosszú távú társadalmi és politikai folyamataival kapcsolatban,
- működteti a Teleki László Intézetet,
- szakértői hálózatot szervez és működtet,
- tudományos konferenciákat és rendezvényeket szervez,
- politikai, biztonságpolitikai folyamatokról elemzéseket, értékeléseket, rövid és hosszú távú prognózisokat készít,

— szükség szerint gondoskodik a kutatási eredmények publikálásáról, a céljának megvalósításához szükséges kiadványok, folyóiratok és egyéb tudományos periodikák kiadásáról,

— lehetőségeihez mérten bekapcsolódik a hazai felsőoktatásba és posztgraduális képzésbe,

— ösztöndíjakat adományoz,

— feladatkörében szervezi és intézi a kutatók és oktatók nemzetközi kapcsolatait, tanulmányutakat szervez, fejleszti a vendégkutatói kapcsolatokat,

— bekapcsolódik nemzetközi kutatócsoportok munkájába és nemzetközi kutatócsoportok létrehozását kezdeményezi, szervezi a forrásgyűjtést, dokumentációs tárat tart fenn,

— egyéb, a cél megvalósításához szükséges feladatokat lát el.

3.3. Az Alapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Kszt.) rendelkezései szerint, céljainak a közhasznúság feltételei szerint tesz eleget. Az Alapítvány a Magyar Köztársaság Alkotmányában foglalt, valamint nemzetközi jogi kötelezettségvállalásaiból eredő közfeladatok elősegítése céljából állami feladatot lát el.

Így különösen

- tudományos tevékenység, kutatás,
 - emberi és állampolgári jogok védelme,
 - nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés,
 - kulturális örökség megóvása,
 - műemlékvédelem,
 - magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségekkel, valamint a határon túli magyarsággal kapcsolatos tevékenység,
 - euro-atlanti integráció elősegítése
- cél szerinti tevékenységek ellátása céljából fejt ki közhasznú tevékenységet.

4.1. Az Alapítvány nyílt, ahhoz — ha törvény eltérően nem rendelkezik — bármely belföldi és külföldi természetes személy, vagy jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet pénzbeli vagy természetbeni adománnyal vagyonrendeléssel csatlakozhat, amennyiben magáénak vallja az Alapítvány céljait és működési szabályait. Az Alapítvány Kuratóriuma visszautasítja azt az adományt, amelynek elfogadása a Magyar Köztársaság nemzetközi kapcsolatait vagy egyéb érdekeit sérti.

4.2. Az Alapítvány tevékenységének és gazdálkodásának legfontosabb adatait a Magyar Nemzet című napilapban teszi közzé.

5. Az Alapítvány céljára rendelt induló vagyont a Magyar Köztársaság Kormánya biztosítja oly módon, hogy az állami költségvetésben az Alapítvány céljaira rendelkezésre bocsátott hetvenmillió forint, valamint az alapításkor még önállóan működő, majd 1991. augusztus 31. napjával

az Alapító elhatározásának megfelelően az Alapítvány részévé vált Külügyi Intézet, a Magyarságkutató Intézet és a Dunatáj Intézet eszközei (kötségvetési előirányzatok és egyéb vagyon), továbbá azok jogai és kötelezettségei, valamint nevük is az Alapítványra szálltak át.

Ezen túlmenően a Kormány az éves állami költségvetés által meghatározott összegben évente költségvetési előirányzatot bocsát az Alapítvány rendelkezésére, részben a törzsvagyon bővítése, részben az Alapítvány működését szolgáló közvetlen felhasználás céljából.

6.1. Az Alapítvány a működés folyamatosságának biztosítására törzsvagyont képez. A törzsvagyon az alapítványi vagyonon belüli olyan alap, melynek csupán a hozadéka használható fel közvetlenül alapítványi célok fedezésére (a működés költségeire). A törzsvagyonon felüli vagyonrész alapítványi célokra közvetlenül felhasználható. Az induló vagyonon belül, valamint — ha az éves költségvetési előirányzat kapcsán arról a Kormány nem rendelkezik — a törzsvagyonba utalandó vagyonrész arányát a Kuratórium állapítja meg. A törzsvagyonba kell helyezni:

a) ha a csatlakozók eltérően nem rendelkeznek, az 50 000 Ft-ot meghaladó mértékű csatlakozói pénzbeli vagyonrendelések 50%-át mindaddig, amíg a törzsvagyon az 1 milliárd forintot eléri;

b) a törzsvagyon növelésére rendelt csatlakozói adományt;

c) az Alapítvány vagyonának a működés során keletkezett és a Kuratórium által e célra elkülöníteni rendelt részét;

d) az állami költségvetés által éves összegben meghatározott és alapítványi célra fordítható költségvetési előirányzatoknak a Kormány által — a költségvetési összeg odaítélésekor — meghatározott részét.

A törzsvagyont a legkedvezőbb feltételeket kínáló pénzügyintézetnél kell elhelyezni, vagy annál kedvezőbb feltételekkel kell értékállandóságáról gondoskodni. E kérdésben a Kuratórium dönt.

A törzsvagyonnak a működés költségei fedezése érdekében történő csökkentését a Kuratórium előterjesztése alapján a Kormány megengedheti.

6.2. Az Alapítvány céljára közvetlenül fel nem használható és nem hasznosítható természetbeni adományokat ellenérték fejében értékesíteni kell. Az értékesítés nyomán befolyó összeget az adományozó esetleges rendelkezésének megfelelően kell az Alapítvány vagyonában elhelyezni.

6.3. A Szervezeti és Működési Szabályzat rendelkezhet a törzsvagyonon kívüli más alapok létrehozásáról és működtetésük szabályairól.

7.1. Az Alapítvány célja megvalósítása érdekében önállóan gazdálkodik. Az Alapítvány — korlátlan felelősséggel nem járó — vállalkozói tevékenységet is folytathat, azonban csak közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve. Gazdálkodása során

elért eredményét nem oszthatja fel, azt kizárólag a jelen Alapító Okiratban meghatározott tevékenységre fordíthatja.

7.2. Az Alapítvány váltót, illetve más hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt nem bocsáthat ki.

7.3. Az Alapítvány Kuratóriuma, az Alapítványközhazsnú gazdálkodásának elősegítésére Befektetési Szabályzatot fogad el.

7.4. Az Alapítvány működési költségeire a Kuratórium által évente meghatározott összeg, de legfeljebb az Alapítvány mindenkor éves költségvetési támogatásának 10%-a fordítható.

8.1. Az Alapítvány kezelője és legfőbb döntéshozó szerve a 11 (azaz: tizenegy) tagú Kuratórium. A Kuratórium tagjait a Magyar Köztársaság Kormánya kéri fel a magyar tudomány és közélet neves személyiségei köréből, határozatlan időre. A Kuratórium elnökét és alelnökét a tagok közül a Kormány nevezi ki 3 (azaz: három) éves időtartamra.

A Kuratórium elnökére és tagjaira az alábbi összeférhetlenségi szabályok vonatkoznak:

A közhasznú szervezet megszűnését követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet tisztségviselője az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűnését megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerint köztartozását nem egyenlítettte ki.

A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

A Kuratórium alelnökének hatáskörét a Szervezeti és Működési Szabályzat állapítja meg.

Az Alapítvány Kuratóriumának tagjai:

Kosáry Domokos

Rogán Antal

Gyurcsík Iván

Király András

Kovács Péter

Ludányi Arnold

Novák Tamás

Romsics Ignác

Schlett István

Szarka László

Várady Tibor

A Kuratórium elnöke:

Kosáry Domokos

A Kuratórium alelnöke:

Rogán Antal

8.2. A kuratóriumi tisztség megszűnik a kuratóriumi tagság megszűnésével, a Kuratórium visszahívásával vagy a határozott időtartam lejártával. A kuratóriumi tagság megszűnik az Alapítvány megszűnésével, a kuratóriumi tag halálával, a tag visszahívásával, valamint a tag lemondásával.

8.3. A Kuratórium kizárólagos hatáskörébe tartozik:

- az Alapítvány Szervezeti és Működési Szabályzatának és Befektetési Szabályzatának megállapítása;
- az Alapítvány a Kszt. szerinti közhasznúsági jelentésének a jóváhagyása;
- a Kuratórium ügyrendjének megállapítása;
- az intézet igazgatójának és az alapítványi iroda ügyvezető igazgatójának kinevezése;
- az intézeti tevékenység teljes körű meghatározása;
- az Alapítvány gazdálkodási elveinek és szabályainak meghatározása;
- az Alapítvány éves gazdálkodási tervének és mérlegének megállapítása;
- ösztöndíjak adományozása;
- döntés a törzsvagyon bővítéséről;
- döntés minden értékesítési kérdésről;
- döntés az Alapítvány vállalkozási elveiről és vállalkozásairól;
- döntés alapítványi intézetek felállításáról, összevonásáról, integrált vagy társult viszonyban történő működtetéséről;
- döntés szervezeti korszerűsítésekről;
- mindaz, amit a Kuratórium a tisztségviselők, illetve az igazgató hatásköréből saját hatáskörébe von;
- mindaz, amit az Alapító Okirat vagy a Szervezeti és Működési Szabályzat a Kuratórium kizárólagos hatáskörébe utal.

8.4. A Kuratórium üléseit szükség szerint, de évente legalább egyszer tartja. A Kuratórium határozatképes, ha az ülésen tagjainak több mint a fele jelen van. Határozatképtelenség esetén a Kuratórium ülését 8 (azaz: nyolc) napon belül változatlan napirenddel ismét össze kell hívni.

8.5. A Kuratórium ülését a Kuratórium elnöke hívja össze. Össze kell hívni a Kuratóriumot 30 (azaz: harminc) napon belül három kuratóriumi tag vagy a Felügyelő Bizottság írásban, az ok megjelölésével előterjesztett indítványára.

8.6. A Kuratórium üléseinek összehívása a tagoknak küldött ajánlott levél útján történik a napirend egyidejű ismertetésével és a döntéshez szükséges információk megküldésével. Az ajánlott levél helyett a meghívás más módon is történhet, azonban a meghívó kézbesítését hitelt érdemlő módon igazolni kell.

8.7. A Kuratórium határozatait általában egyszerű szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A jelenlét szerint számított legalább kétharmados minősített többség szükséges a Szervezeti és Működési Szabályzatának és Befektetési Szabályzatának megállapításához, az éves gazdálkodási terv megállapításához, valamint a mérleget, eredménykimutatást, valamint tájékoztató adatokat tartalmazó Közhasznú Beszámoló elfogadásához.

A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek közeli hozzátartozója, élettársa a határozat alapján kötelezettség vagy felelősség alól men-

tesül vagy bármilyen más előnyben részesül, illetve a megkötött jogügyletben egyébként érdekelt.

8.8. A Kuratórium ülései nyilvánosak. A Kuratórium döntéseit a Határozatok Könyvében kell vezetni, amely nyilvántartásból a Kuratórium döntéseinek időpontja, hatálya, illetve a döntést támogatók és ellenzők személye megállapítható.

8.9. A Kuratórium döntéseit az érintettekkel ajánlott postai küldemény útján közli. A Kuratórium döntéseit az Alapítvány Internet honlapján teszi közzé. Az Alapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba előzetes egyeztetés után munkaidőben bárki betekinthez, kivéve azon iratokat, amelyekbe való betekintés üzleti, személyiségi érdeket sértene. Az Alapítvány működésével, szolgáltatásai igénybevételével kapcsolatos iratokat, valamint a beszámolót az Alapítvány Internet honlapján teszi közzé.

9.1. Az Alapító a közhasznú szervezet jogszabályoknak megfelelő működése és gazdálkodása ellenőrzésére 3 (azaz: három) tagú Felügyelő Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság) hoz létre. A Bizottság tagjait és elnökét az Alapító — a Miniszterelnöki Hivatal, a Külügyminisztérium és a Pénzügyminisztérium jelölése alapján — 5 (azaz: öt) évre kéri fel. A tagok külön nyilatkozattal elfogadják a megbízást. A tagok ismételten is megbízhatók. A Bizottság elnöki tisztét a Külügyminisztériumot képviselő tag látja el.

Nem lehet a Felügyelő Bizottság elnöke vagy tagja az a személy, aki,

a) a vezető szerv elnöke vagy tagja;

b) az Alapítvánnyal a megbízatásán kívül más tevékenység kifejtésére irányuló munkajogviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másként nem rendelkezik;

c) az Alapítvány cél szerinti juttatásából részesül — kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat —; illetve

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek hozzátartozója.

A közhasznú szervezet megszűnését követő két évig nem lehet más közhasznú szervezet tisztségviselője az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűnését megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerint köztartozását nem egyenlítette ki.

A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet előzetesen tájékoztatni arról, hogy ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

A Felügyelő Bizottság tagjai:

— Külügyminisztérium: *Szabó Ottó*

— Miniszterelnöki Hivatal: *dr. Práger László*

— Pénzügyminisztérium: *Kemenczy Géza*

A Felügyelő Bizottság elnöke:

— Külügyminisztérium: *Szabó Ottó*

9.2. A Kuratórium az Alapítvány működéséről évente köteles az Alapítónak beszámolni. A Kuratórium a közhasznúsági jelentéshez mellékeli a Felügyelő Bizottság jelentését.

9.3. A Bizottság ügyrendjét maga állapítja meg. Tevékenysége során a vezető tisztségviselőktől jelentést, szervezet munkavállalóitól pedig tájékoztatást vagy felvilágosítást kérhet, továbbá a közhasznú szervezet könyveibe és irataiba betekinthez, azokat megvizsgálhatja.

A Bizottság tagja a közhasznú szervezet vezető szervének ülésén tanácskozási joggal részt vehet.

9.4. A Bizottság köteles az intézkedésre jogosult vezető szervet tájékoztatni és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy a szervezet működése során olyan jogszabálysértő vagy a szervezet érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszűnése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése az intézkedésre jogosult vezető szerv döntését teszi szükségessé, vagy a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merül fel.

9.5. Ha az arra jogosult szerv a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, az a Bizottság köteles haladéktalanul értesíteni az Alapítót, valamint a törvényességi felügyeletet ellátó szervet.

10. Az Alapítvány vezető tisztségviselőinek összeférhetetlenségére a Kszt. 8—9. §-ában foglalt rendelkezések az irányadók.

11. Az Alapítványt az elnök önállóan képviseli. Az Alapítvány bankszámlája felett, a Kuratórium két érdektelen tagja együttesen rendelkezik.

12.1. Az Alapítvány kezelésével kapcsolatos adminisztratív gazdálkodási feladatokat az ügyvezető igazgató irányítása alatt álló alapítványi iroda (a továbbiakban: Iroda) látja el. Az Iroda gondoskodik a kuratóriumi ülések előkészítéséről, a Kuratórium határozatainak, egyéb döntéseinek végrehajtásáról, ha a Szervezeti és Működési Szabályzat másként nem rendelkezik, ellátja az Alapítvány és az intézetek bér- és munkaügyi, valamint pénzügyi és számviteli adminisztrációját, továbbá mindazokat az igazgatási feladatokat, amelyeket a Szervezeti és Működési Szabályzat az Irodára ruház. Az ügyvezető igazgatót a Kuratórium nevezi ki a Ktv. 8—9. §-ában foglalt összeférhetlenségi szabályok figyelembevételével.

12.2. Az Alapítványhoz tartozó Intézet az igazgató irányítása alatt ellátja az Alapítvány céljának megvalósítása érdekében szükséges feladatokat. Az Intézet képviseletét a Szervezeti és Működési Szabályzatban kell szabályozni. A szabályzatnak a jelen Alapító Okiratban meghatározottakon felül tartalmaznia kell:

- a Kuratórium ügyrendjét;
- a tisztségviselők hatáskörét;

— az Iroda szervezetét, részletes feladatkörét és az ügyvitel szabályait, az ügyvezető igazgató és felelős beosztású dolgozóinak hatáskörét;

— a Határozatok Könyvének vezetését, amelyből a Kuratórium döntésének tartalma, időpontja és hatálya, illetve a döntést támogatók és ellenzők számaránya megállapítható;

— a Kuratórium döntéseinek az érintettekkel való közlési, illetve nyilvánosságra hozatali módját;

— az Alapítvány működésével kapcsolatban keletkezett iratokba való betekintés rendjét,

— az Alapítvány működésének, szolgáltatásai igénybevétele módjának, beszámoló közlésének nyilvánosságát;

— valamint a Kszt. 7. §-a (2) bekezdésében foglaltakat.

12.3. Az Intézet önálló Szervezeti és Működési Szabályzat alapján működik. Az Intézet Szervezeti és Működési Szabályzatát az igazgató állapítja meg, és a Kuratórium hagyja jóvá. Az Intézet már meglévő szervezeti és működési szabályzatát a mindenkori hatályos Alapító Okirat, valamint az Alapítvány Szervezeti és Működési Szabályzatának figyelembevételével, annak hatálybalépésétől számított három hónapon belül módosítani kell, a Ktv. 7. §-ának (2) bekezdésében, valamint egyéb közhasznúsági rendelkezéseiben foglaltak figyelembevételével.

13. Az Alapítvány nyilvántartásaira a Ktv. 18. §-ában foglaltakat, valamint az egyebekben reá irányadó könyvvezetési szabályokat kell alkalmazni.

14. Az Alapítvány az 1997. évi CLVI. törvény 4. §-a (2) bekezdés *d*) pontjának megfelelően közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, és azoknak anyagi támogatást nem nyújt.

15. Az Alapítvány módosított és egységes szerkezetbe foglalt Alapító Okiratát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

16. A jelen Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a hatályos jogszabályok szerint kell eljárni.

17. Az Alapítvány feletti adóellenőrzést a székhely szerint illetékes adóhatóság, a költségvetési támogatás felhasználásának ellenőrzését az Állami Számvevőszék, a törvényességi felügyeletet pedig — a közhasznú működés tekintetében — a reá irányadó szabályok szerint az ügyészség látja el.

18. A jelen Alapító Okiratot a Magyar Köztársaság Kormánya módosíthatja.

Budapest, 2001. február 12.

Az alapító Kormány képviseletében:

Dr. Martonyi János s. k.,
külgügyminiszter

**A Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter
k ö z l e m é n y e
a Postai Pénzforgalmi Megállapodás közzétételéről**

A Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter az alábbiakban közzéteszi a Postai Pénzforgalmi Megállapodást:

POSTAIPÉNZFORGALMIMEGÁLLAPODÁS

Tartalom

- I. Fejezet
BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK
1. Cikk A Megállapodás tárgya
2. Cikk A rendelkezésre bocsátható termékek
- II. Fejezet
MEGBÍZÁSOK INTÉZÉSE
3. Cikk Értékpapírok kibocsátása és fizetési megbízások felvétele (pénznem, átszámítás, összeg)
4. Cikk Díjak
- III. Fejezet
MEGBÍZÁSOK TOVÁBBÍTÁSA
5. *Cikk* A kicserélés módjai
- IV. Fejezet
ELJÁRÁS A KIFIZETŐ ORSZÁGBAN ÉS TUDAKOZVÁNYOK
6. Cikk Kifizetés
7. Cikk Tudakozványok
8. Cikk Felelősség
- V. Fejezet
SZÁMADÁSOK, ÖSSZEKÖTŐ SZÁMLÁK
9. Cikk A kifizető igazgatásnak járó díj
10. Cikk Pénzügyi kapcsolatok a résztvevő igazgatások között
- VI. Fejezet
POSTACSEKKEK
11. Cikk Postacsekk-műveletek
- VII. Fejezet
A POSTNET HÁLÓZAT
12. Cikk Csatlakozási és részvételi feltételek
- VIII. Fejezet
UTÁNVÉTELES (COD) KÜLDEMÉNYEK
13. Cikk A szolgáltatás meghatározása
- IX. Fejezet
VEGYES RENDELKEZÉSEK
14. Cikk Postai folyószámla külföldön történő nyitása iránti kérelem
- X. Fejezet
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
15. Cikk Záró rendelkezések

Alulírottak, az Egyesület tagországai kormányainak meghatalmazottai az Egyetemes Postaegyesület Bécsben, 1964. július 10-én kötött Alapokmánya 22.4. Cikke alapján, közös egyetértéssel, az említett Alapokmány 25.4. Cikkében foglaltak fenntartásával a következő Megállapodást fogadták el.

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. *Cikk*

A Megállapodás tárgya

1. A jelen Megállapodás szabályozza a pénzeszközök postai átutalásával foglalkozó valamennyi szolgáltatást. A szerződő országoknak kölcsönösen meg kell egyezniük a jelen Megállapodásban szereplő azon termékekben, amelyeket kölcsönös viszonylataikban rendszeresíteni szándékoznak.

2. Nem postai szervezetek is részt vehetnek a postaigazgatás, a postai folyószámla szolgálat vagy valamely, pénzeszközök postai átutalási hálózatát működtető szervezet közvetítésével a jelen Megállapodás rendelkezései által szabályozott forgalomban. E szervezeteknek meg kell állapodniuk országuk postaigazgatásával annak érdekében, hogy biztosítsák a Megállapodás valamennyi rendelkezésének maradéktalan végrehajtását, és hogy — e megállapodás keretében — a jelen Megállapodásban meghatározott postai szervezetenként gyakorolják jogaikat és teljesítsék kötelezettségeiket. A postaigazgatás közvetítőként szolgál számukra a többi szerződő ország postaigazgatásával és a Nemzetközi Irodával való kapcsolatok területén.

2. *Cikk*

A rendelkezésre bocsátható termékek

1. Utalvány

1.1. A feladó befizeti a készpénzt egy postai felvevő munkahelynél, vagy lehívhatja az összeget postai folyószámlájáról, és kéri, hogy az összeget a kedvezményezettnek készpénzben fizessék ki.

1.2. A feladó befizeti a készpénzt egy postai felvevő munkahelynél, és kéri, hogy az összeget a kedvezményezett postai folyószámláján vagy az igazgatások által vezetett egyéb típusú számláján írják jóvá.

2. Átutalás

2.1. Egy postai folyószámla tulajdonosa kéri, hogy számlája terhére egy összeget írjanak jóvá a kedvezményezett postai folyószámláján, az igazgatások által vezetett egyéb típusú számláján vagy banki folyószámláján a rendel-tetési igazgatás közvetítésével.

3. Postacsekk

3.1. A postacsekk nemzetközi értékpapír, amely a pos-tai folyószámla tulajdonosok részére adható ki, és amelyre látra szóló kifizetést teljesítenek a szolgálatban részt vevő országok postái.

3.2. A postacsekk fizetés gyanánt harmadik félnek is átadható a szerződő igazgatások közötti megállapodás alapján.

4. Pénzfelvétel a POSTNET bankjegykiadó automaták hálózatán

4.1. Azok a postai vagy nem postai pénzintézetek, ame-lyek megállapodás útján csatlakoznak a POSTNET háló-zathoz, kártyatulajdonosaik számára felkínálhatják azt a lehetőséget, hogy készpénzt vegyenek fel a POSTNET hálózat bankjegykiadó automatáin.

5. Egyéb szolgáltatások

5.1. A postaigazgatások két-, vagy többoldalú viszony-lataikban megállapodhatnak más szolgáltatások rendsze-résítésében is, amelyek módozatait az érdekelt igazgatások között kell meghatározni.

II. Fejezet

MEGBÍZÁSOK INTÉZÉSE

3. Cikk

Értékpapírok kibocsátása és fizetési megbízások felvétele (pénznem, átszámítás, összeg)

1. Külön megállapodás hiányában az értékpapírok és a megbízások összegét a kifizető ország pénznemében álla-pítják meg.

2. A kibocsátó igazgatás határozza meg a saját pénz-nemének a kifizető ország pénznemére való átszámítá-sához használt kulcsot.

3. A pénzáttalások összege korlátlan, hacsak az érin-tett igazgatások másként nem határoznak.

4. A kibocsátó igazgatás szabadon határozza meg az értékpapírok és fizetési megbízások intézésére rendsze-rített okiratokat és módozatokat, kivéve ha azok postai úton kerülnek továbbításra. Ebben az esetben csak a Szabályzatban előírt nyomtatványokat lehet használni.

5. A távközlési úton továbbított értékpapírokra és fize-tési megbízásokra a Nemzetközi Távközlési Szabályzat rendelkezései vonatkoznak.

4. Cikk

Díjak

1. A kibocsátó igazgatás szabadon határozza meg a fel-vételkor beszedendő díjat. Ehhez az alapdíjhoz adott eset-ben hozzáadja a feladó részére teljesített különszolgálatá-sokért esedékes díjakat.

2. A kibocsátó igazgatás — a kifizető igazgatással kötött megállapodás alapján — a feladótól, annak kérésére, be-szedheti a kedvezményezett részére teljesített különszolgálatásokért esedékes díjakat. E díjak összegét a kifizető igazgatás részére kell kifizetni.

3. Egy szerződő ország és valamely nem szerződő ország között a jelen Megállapodásban részt vevő ország közvetí-tésével váltott pénzáttalásokért a közvetítő igazgatás pótdíjat szedhet be, amelyet ez utóbbi határoz meg az általa végzett műveletekből adódóan felmerült költségek függvé-nyében, e pótdíj összegéről és annak az értékpapír össze-géből történő levonásáról az érintett igazgatások meg-egyeznek egymással; ez a pótdíj azonban beszedhető a feladótól és a közvetítő ország igazgatásának javára írható, ha az érdekelt igazgatások ezzel kapcsolatban megállapodnak.

4. Ha utalványmásodlatok követelhetők a Szabályzat értelmében és semmilyen szolgálati hibát nem követtek el, akkor ezen a címen díj szedhető a feladótól, vagy a kedvez-ményezettől, melynek összegét az az igazgatás állapítja meg, amelytől az utalványmásodlatot kérték, kivéve ha ezt a díjat a kifizetési értesítésért már beszedték.

5. Minden díjtól mentesek az Egyezmény 8. Cikk 2., 8. Cikk 3.1—3.3. bekezdésében leírt feltételek szerint az igazgatások között postai úton kicserélt, pénzeszközök postai átutalásával kapcsolatos okiratok, értékpapírok és fizetési megbízások.

III. Fejezet

MEGBÍZÁSOK TOVÁBBÍTÁSA

5. Cikk

A kicserélés módjai

1. A kicserélés postai úton a Szabályzatban előírt nyom-tatványok felhasználásával, közvetlenül a kibocsátó és a kifizető hivatal között, vagy kicserélőhivatalok közvetíté-sével történik.

2. A kicserélés távközlési úton közvetlenül a kifizető hivatalnak vagy egy kicserélőhivatalnak küldött küldeményel bonyolódik, feltéve, hogy az érdekelt igazgatások közötti megállapodás értelmében a kicserélés biztonságához szükséges valamennyi rendszabályt betartják.

3. A pénzáttalásokat át lehet adni a kifizető országnak mágnesszalagokon vagy az igazgatások közötti megállapodás szerinti bármely más adathordozón is. Ilyenkor a kifizető igazgatás szabadon dönti el, hogy a kedvezményezett részére készpénzben kifizetendő összeg feltüntetéséhez milyen nyomtatványok használatát írják elő.

4. A pénzáttalások — az érintett igazgatások által elfogadott megállapodások alapján — elektronikus hálózatok közvetítésével is bonyolódhatnak.

5. Az igazgatások megállapodhatnak abban, hogy az 5. Cikk 1—4. bekezdéseiben leírtaktól eltérő kicserélési eszközöket használhatnak.

IV. Fejezet

ELJÁRÁS A KIFIZETŐ ORSZÁGBAN ÉS TUDAKOZVÁNYOK

6. Cikk

Kifizetés

1. Elvileg az utalvány teljes összegét ki kell fizetni a kedvezményezett részére: fakultatív díj szedhető a kedvezményezett járulékos különszolgáltatás kérése esetén.

2. Az utalványok érvényességi időtartama a következő:

2.1. általában a kibocsátás hónapját követő hónap vége;

2.2. ha az érdekelt igazgatások ebben megegyeznek, akkor a kibocsátás hónapját követő harmadik hónap vége.

3. E határidők elteltével a kifizető postákhoz érkezett utalványokat csak akkor fizetik ki, ha a kibocsátó igazgatás által kijelölt szolgálat a kifizető posta kérésére meghosszabbítási záradékkal (visa pour date) látta el azokat. A meghosszabbítási záradék az utalványnak a záradék megadása napjától számított olyan új érvényességet ad, amelynek időtartama egyenlő egy ugyanazon a napon kibocsátott utalvány érvényességi időtartamával. A kifizető igazgatásokhoz az 5. Cikk 3. bekezdése szerint érkezett utalványok esetében a meghosszabbítási záradék nem alkalmazható.

4. Ha az utalvány érvényességének lejártá előtt a kifizetés elmaradása nem szolgálati hiba következménye, akkor a kifizető igazgatás által megállapított „meghosszabbítási záradék” díj szedhető.

5. Az utalványok kifizetése a kifizető ország szabályozása szerint történik.

7. Cikk

Tudakozványok

1. Az Egyezmény 30. Cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni.

8. Cikk

Felelősség

1. A felelősség elve és mértéke

1.1. A postaigazgatások felelősek a felvevő munkahelyeken befizetett, illetve a megbízó számlájáról leemelt összegekért mindaddig, amíg az utalványokat szabályszerűen ki nem fizették, illetve a kedvezményezett számláján az összeget jóvá nem írták.

1.2. Az igazgatások felelősek az általuk szolgáltatott olyan téves információkért, amelyek a kifizetés elmaradását eredményezték, vagy hibákat okoztak a pénzáttalás végrehajtásában. A felelősség kiterjed az átszámítási és a továbbítási hibákra is.

1.3. A postaigazgatások minden felelősség alól mentesülnek:

1.3.1. az értékpapírok és a megbízások továbbításának, intézésének vagy kifizetésének késedelme esetén;

1.3.2. ha a pénzáttalás végrehajtásáról azért nem tudnak számot adni, mert a szolgálati okiratok erőhatalom következtében megsemmisültek, hacsak felelősségüket másképp nem bizonyították be;

1.3.3. ha a feladó az Egyezmény 30. Cikk 1. bekezdésében előírt határidőn belül nem nyújtott be tudakozványt;

1.3.4. ha a kibocsátó országban az utalvány elévülési határideje lejárt.

1.4. Visszatérítés esetén — bármi legyen is annak oka — a feladó részére visszafizetendő összeg nem lehet magasabb az általa befizetett, illetve a számlájáról leemelt összegnél.

1.5. Az igazgatások egymás között olyan, átfogóbb felelősségi feltételek alkalmazásában is megállapodhatnak, amelyek jobban megfelelnek belföldi szolgálataik követelményeinek.

1.6. A felelősség elvének alkalmazását szabályozó feltételeket, és különösen a felelősség megállapítását, az esedékes összegek kifizetését, a visszkeresetet, a kifizetési határidőt és a kártérítő igazgatás részére történő visszafizetéssel kapcsolatos rendelkezéseket a Szabályzat rögzíti.

V. Fejezet

SZÁMADÁSOK, ÖSSZEKÖTŐ SZÁMLÁK

9. Cikk

A kifizető igazgatásnak járó díj

1. A kibocsátó igazgatás minden kifizetett utalványért a kifizető igazgatást díjazásban részesíti, melynek mértékét a Szabályzat rögzíti; az ugyanabban a havi számadásban szereplő utalványok átlagos összegét alapul véve.

2. Az igazgatások a 9. Cikk 1. bekezdésben említett díjak helyett más díjazásban is megállapodhatnak, vagy valamilyen, az egyes kifizetésekért járó átalánydíjazást írhatnak elő.

3. A rendeltetési igazgatás minden átutalásért úgynevezett érkezési díjat kérhet. Ezzel a díjjal vagy a kedvezményezett számláját terhelik meg, vagy a kibocsátó igazgatás összekötő számláján kerül megterhelésre.

4. A díjmentesen lebonyolított átutalásokért díjazás nem jár.

5. A kibocsátó igazgatás által díjmentesített pénzesemények átutalásai mentesülhetnek a díjazás alól, ha az érintett igazgatások abban megegyeznek.

10. Cikk

Pénzügyi kapcsolatok a résztvevő igazgatások között

1. Az igazgatások megállapodnak egymással a tartozásaik rendezésére alkalmazott technikákat illetően.

2. Összekötő folyószámla

2.1. Ha az igazgatások postai folyószámla rendszerrel rendelkeznek, a társigazgatásnál mindegyikük összekötő folyószámlát nyitattat a nevére, amelynek segítségével rendezik a postai folyószámla szolgáltatón keresztül lebonyolított cserékből, esetlegesen az utalványokból és mindazokból az egyéb műveletekből származó kölcsönös tartozásokat és követeléseket, amelyeknek az ezzel az eszközzel történő rendezésében az igazgatások megegyeznek.

2.2. Ha a kifizető igazgatásnak nincsen postai folyószámla rendszere, akkor az összekötő folyószámla más pénzügyintézetnél nyitható.

2.3. Az összekötő számla fedezethiánya esetén az esedékes összeg után kamatot kell fizetni, melynek mértékét a Szabályzat rögzíti.

3. Havi számadás

3.1. Minden kifizető igazgatás minden kibocsátó igazgatás részére havi számadást állít össze a kifizetett postautalványok összegéről. A havi számadásokat időszakonként főleszámolásba foglalják, amelyben egyenleget állapítanak meg.

3.2. A számadások kiegyenlítése a havi számadások alapján is történhet kompenzáció nélkül.

4. A jelen Cikk, valamint a Szabályzat vonatkozó rendelkezéseit nem lehet semmiféle egyoldalú intézkedéssel, mint például moratóriummal, átutalási tilalommal stb. megsérteni.

VI. Fejezet

POSTACSEKKEK

11. Cikk

Postacsekk-műveletek

1. Postacsekk kiadása

1.1. Minden igazgatás postacsekket adhat ki a postai folyószámla tulajdonosainak.

1.2. Azoknak a postai folyószámla tulajdonosoknak, akiknek a számára postacsekket adtak ki, postacsekk garanciakártyát is adnak, amelyet kifizetéskor be kell mutatni.

1.3. A garantált legnagyobb összeget a postacsekk hátoldalára vagy egy mellékletre nyomtatják rá a szerződő országok közötti megállapodás szerinti pénznemben.

1.4. A kifizető országgal való külön megállapodás hiányában a kibocsátó igazgatás határozza meg az átszámítási kulcsot a saját pénzneméről a kifizető ország pénznemére.

1.5. A kibocsátó ország díjat szedhet be a postacsekket kérő számlatulajdonostól.

1.6. Adott esetben a postacsekk érvényességi időtartamát a kibocsátó ország határozza meg. Az érvényességi időtartamot a postacsekk érvényesség utolsó napjának rányomtatásával jelzik. Ilyen jelzés hiányában a postacsekk érvényessége korlátlan.

2. Kifizetés

2.1.1. A postacsekk összegét a kedvezményezettnek a kifizető ország törvényes fizetési eszközében fizetik ki.

2.1.2. Azt a legnagyobb összeget, amely egy postacsekkre kifizethető, a szerződő országok közös megállapodással határozzák meg.

3. Felelősség

3.1. A kifizető igazgatás mentesül minden felelősség alól, ha ki tudja mutatni, hogy a kifizetést a Szabályzat vonatkozó Cikkeiben foglalt azon feltételek mellett hajtotta végre, amelyek a postacsekknek a postai felvevő munkahelyeken történő bemutatását és a kifizetés feltételeit szabályozzák.

3.2. A kibocsátó igazgatás nem köteles felelősséget vállalni azokért a meghamisított postacsekkért vagy postacsekk utánzatokért, amelyeket a Szabályzatnak a kifizetett postacsekk a kibocsátó postai folyószámla szolgáltatáshoz történő visszajuttatására vonatkozó Cikkeiben előírt határidő után küldenek neki vissza.

4. A kifizető igazgatásnak járó díjazás

4.1. A postacsekkeket kibocsátó és kifizető igazgatások kétoldalúan határozzák meg a kifizető igazgatásnak fizetendő díjazás összegét.

VII. Fejezet

A POSTNET HÁLÓZAT

12. Cikk

Csatlakozási és részvételi feltételek

1. A hálózathoz történő csatlakozás szükségessé teszi a POSTNET megállapodás aláírását és a belépési díj lerovását.

2. A szolgálat csatlakozási és részvételi feltételeit a POSTNET megállapodás tartalmazza.

VIII. Fejezet

UTÁNVÉTELES (COD) KÜLDEMÉNYEK

13. Cikk

A szolgálat meghatározása

1. Közöséges, ajánlott levélpostai küldemények és értéklevelek, valamint közöséges és értéknyilvánításos csomagok küldhetők utánvételesen, kétoldalú megállapodások alapján.

2. A küldeményt kézbesítő szerv az összeget átutalja a postai pénzügyi intézmény részére, és kéri a pénznek a kedvezményezett részére történő kifizetését.

IX. Fejezet

VEGYES RENDELKEZÉSEK

14. Cikk

Postai folyószámla külföldön történő nyitása iránti kérelem

Postai folyószámla külföldön történő megnyitása esetén a jelen Megállapodást aláíró postai és nem postai pénzügyi szervezetek kétoldalú megállapodásokban határozzák meg, hogy a kérelmező szokásos megvizsgálása részeként milyen segítséget nyújtanak egymásnak.

X. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. Cikk

Záró rendelkezések

1. Adott esetben — analógia alapján — az Egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni mindazokban a kérdésekben, amelyekre nézve a jelen Megállapodás kifejezetten nem intézkedik.

2. Az Alapokmány 4. Cikke a jelen Megállapodásra nem alkalmazható.

3. A jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatok elfogadási feltételei:

3.1. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodásra vonatkozó és a kongresszus elé terjesztett javaslatokat a Megállapodáshoz csatlakozott jelenlévő és szavazó tagországok többségének el kell fogadnia. A szavazás alkalmával a kongresszuson képviselt említett tagországok legalább felének jelen kell lennie.

3.2. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a jelen Megállapodás Szabályzatára vonatkozó javaslatokat a Posta-forgalmi Tanács jelen Megállapodáshoz csatlakozott tagjai többségének el kell fogadnia.

3.3. Ahhoz, hogy határozatokká váljanak, a két kongresszus között benyújtott és a jelen Megállapodásra vonatkozó javaslatoknak meg kell szerezniük:

3.3.1. a szavazatok kétharmadát, és a Megállapodásban résztvevő tagországok legalább felének válaszolnia kell a konzultáció keretében, ha új rendelkezések felvételéről van szó;

3.3.2. a szavazatok többségét, és a Megállapodásban résztvevő tagországok legalább a felének válaszolnia kell a konzultáció keretében, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek módosításáról van szó;

3.3.3. a szavazatok többségét, ha a jelen Megállapodás rendelkezéseinek értelmezéséről van szó.

3.4. A 15. Cikk 3.3.1. bekezdésében szereplő rendelkezéstől függetlenül minden olyan tagországnak jogában áll, amelynek belföldi szabályozása még összeegyeztethetetlen a javasolt módosítással, hogy a módosítás bejelentésének időpontjától számított 90 napon belül írásos nyilatkozatot tegyen a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójának jelezve, hogy nincs lehetősége ennek a módosításnak az elfogadására.

4. A jelen Megállapodás 2001. január 1-jén lép hatályba, és a következő kongresszus okiratainak életbelépéséig marad érvényben.

Ennek hitelül a tagországok kormányainak meghatalmazottai ezt a Megállapodást egy példányban aláírták, amelyet a Nemzetközi Iroda vezérigazgatójánál helyeznek letétbe. A kongresszust rendező ország kormánya erről mindegyik félnek egy másolatot küld.

Kelt Pekingben, 1999. szeptember 15-én.

**Tájékoztató
az Országos Munkaügyi Tanács 2001. június 22-i
ülésétől**

1. Az Országos Munkaügyi Tanács (OMT) megtárgyalta a munka világát érintő kérdésekkel összefüggésben az integrációs folyamat helyzetéről készült kormányzati előterjesztést.

Az OMT tudomásul vette a Foglalkoztatási és szociális ügyek, valamint a Személyek szabad áramlása tárgyalási fejezetek munkacsoport vezetőinek tájékoztatóját. Megállapodott abban, hogy társadalmi párbeszédilletékes fórumainak bevonásával feladatterv készül az integráció gazdasági és társadalmi hatásainak folyamatos áttekintésére.

2. Az OMT megvitatta a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítási javaslatát.

A munkaadói és a munkavállalói oldal támogatta a jogharmonizációs célú törvényjavaslatokat. Javasolták, hogy az atipikus munkaviszonyokkal összefüggő biztosítási rendszer, valamint a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény foglalkoztatást érintő kérdéseit az OMT tűzze napirendjére.

3. A kormányzati oldal tájékoztatója alapján az OMT konzultációt folytatott a minimális bér 2001. évi emelésének tapasztalatairól és a 2002. évi tervezett emelés előkészítésének feladatairól.

A kormányzati oldal értékelése szerint a munkaerőpiac nagyobb konfliktusok nélkül befogadta a felemelt minimálbért.

A munkavállalói oldal kedvezően értékelte a reálkeresetek alakulását, valamint azt, hogy foglalkoztatás általános trendjében nem következett be érzékelhető negatív változás. Fontosnak tartotta, hogy az év további részében is készüljön elemzés a minimális bér növelés hatásairól. Felhívta a figyelmet arra, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás bővülése elsősorban a minimális béremeléssel érintett területeken történt, valamint arra, hogy több területen feszültségkeltő bértorlódások következtek be.

A munkaadói oldal véleménye szerint az I. negyedévi tapasztalatok még nem elégségesek általános következtetések levonására. Továbbra is szükségesnek tartja a minimálbér hatásainak behatóbb elemzését a mikrovállalkozások területén. A munkáltatói többletterhek mérséklését szolgáló foglalkoztatási támogatással kapcsolatban vitatták a pályázat megvalósuló gyakorlatát és annak várható eredményeit.

A 2002. évi minimális bér meghatározásával kapcsolatban az OMT hangsúlyozta, hogy a jövő évi minimális bér megállapítás szakmai előkészítésére megfelelő egyeztetési időt kell biztosítani.

4. A munkavállalói oldal előterjesztést nyújtott be a keresetnövekedés ez évre ajánlott mértékének módosításáról. A kezdeményezés az OMT év elején meghatározott 9,75—12,5%-os átlagkereset emelési ajánlását a magasabb infláció miatt 11—14%-ra kívánta módosítani.

A munkavállalói oldal javaslatát az átlagkeresetek tényleges alakulása alapján a munkaadói és a kormányzati oldal nem támogatta.

Az OMT elfogadta azt a munkavállalói kezdeményezést, hogy az illetékes szakbizottsága szeptember hónapban — hosszabb időtáv alapján — ismételten tekintse át a bér- és inflációs folyamatok alakulását.

*Országos Munkaügyi Tanács
Titkárság*

**Az Országos Rádió és Televízió Testület
közleménye**

Marilyn B. Wodlinger a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 102. §-ának (4) bekezdése alapján a Kulturális Közlöny 2000. július 25. napján megjelent 2000/13. számában az Országos Rádió és Televízió Testület által megjelentetett pályázati felhívásra tekintettel pályázati ajánlatot nyújtott be a Zalaegerszeg 1602 kHz frekvenciára, helyi rádió műsorszolgáltatási jogosultságra.

Az Országos Rádió és Televízió Testület tájékoztatja az érdekelteket, hogy a 378/1998. (X. 7.) számú ORTT határozat 4. pontjában foglaltaknak megfelelően a közzététel időpontjától számított, meghatározott időn — jelen esetben 30 napon belül — bárki benyújthat pályázatot a Kulturális Közlöny 2000. július 25. napján megjelent ORTT pályázati felhívásában foglalt feltételek szerint.

Országos Rádió és Televízió Testület

**A gazdasági miniszter
p á l y á z a t i f e l h í v á s a
a 2001. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére**

A gazdasági miniszter pályázatot hirdet a 2001. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére.

A pályázat célja

A pályázat célja — a miniszterelnök 3/1996. (VI. 19.) ME rendelete alapján — a minőségügyben kiemelkedő eredményt felmutató gazdálkodó szervezetek tevékenységének elismerése.

Pályázati feltételek

Pályázatot nyújthat be bármely, Magyarországon bejegyzett, termelő és szolgáltató szervezet a kereskedelmi társaságok, a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó, költségvetési és szakmai, illetve tanácsadó szerve-

zetek kivételével. Nem pályázhatnak a korábbi évek magyar Nemzeti Minőségi Díj nyertesei.

A pályázat benyújtása

A pályázat elkészítéséhez és benyújtásához szükséges *jelentkezési lap* és a részletes, valamennyi szükséges információt tartalmazó *pályázati útmutató* 2001. július 5-től beszerezhető a Magyar Ipari és Kereskedelmi Minőségfejlesztési Központban — IMFA (1063 Budapest, Munkácsy Mihály u. 16.; telefon/fax: 332-0362, 331-7549, e-mail: info@mik.hu).

A pályázat önértékelésen alapul, amelynek elkészítése érdekében a Minőségfejlesztési Központ egynapos költségtérítéses, *konzultációval egybekötött felkészítést* biztosít a pályázók számára igény szerint 2001. július 19-én, 30-án és augusztus 6-án. A pályázati felkészítésen való részvétel jelentkezési határideje a kiválasztott időpontot megelőzően 10 nappal.

A pályázati szándékot 2001. augusztus 17-ig jelezni kell a Minőségfejlesztési Központnak.

A pályázati anyagot legkésőbb 2001. szeptember 3-án 16 óráig kell benyújtani 10 példányban a Minőségfejlesztési Központnak.

A pályázat benyújtásával egyidejűleg a Minőségfejlesztési Központ — IMFA 11644006-04459300-44000009

számú számlára „Nemzeti Minőségi Díj” megjelöléssel be kell fizetni a pályázat eljárási díját, amely

- 250 főnél kevesebb dolgozói létszámú gazdálkodó szervezet esetén 100 000 Ft + áfa,
- 250 fő és e feletti dolgozói létszámú gazdálkodó szervezet esetén 400 000 Ft + áfa.

A pályázatok elbírálásának rendje

A beérkezett pályázatokat a Nemzeti Minőségi Díj Bizottság bírálja el, szakértők bevonásával. A Bizottság javaslatát a gazdasági miniszter terjeszti döntésre a miniszterelnök elé. Összesen *négy díj* ítéhető oda a termelő és szolgáltató vállalatoknak, vállalkozásoknak.

A pályázatok értékelése és a döntési folyamat során nyert üzleti információkat a közreműködők bizalmasan kezelik.

A nyertesek oklevelet és névre szóló képzőművészeti kisplasztikát kapnak teljesítményük elismeréseként, amelyeket a miniszterelnök ünnepélyes keretek között 2001 decemberében nyújt át. A nyertesek jogosultak ezt a tényt üzleti dokumentumaikon, reklámanyagaikon feltüntetni.

A díjazottak névsora megjelenik a Magyar közlönyben.

Gazdasági miniszter

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2001. évi 66. számában kihirdetett, a gépjármű-hajtóanyagok működési követelményéről szóló 5/2000. (II. 16.) GM rendelet módosításáról szóló 15/2001. (VI. 15.) GM rendelet 1. §-ában

[„3. § (1) A rendelet hatálya alá tartozó termékek belkereskedelmi forgalomban akkor értékesíthetők, ha minőségük megfelel:]

— az a) pont első mondata helyesen a következő:

„motorbenzinek esetében az MSZ EN 228 szabványnak, illetve abból az 1. számú mellékletben foglalt előírásoknak.”

— a b) pont helyesen a következő:

„dízelgázolaj esetében az MSZ EN 590 szabványnak, illetve abból a 2. számú mellékletben foglalt előírásoknak.”

(Kézirathiba)

A Magyar Közlöny 2001. évi 71. számában kihirdetett — a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjéről szóló 34/1997. (V. 30.) BM rendelet módosításáról rendelkező 11/2001. (VI. 25.) BM rendelet 1. §-ában foglalt módosító rendelkezés szövege helyesen a következő:

„IX. A Közszolgálati Ellenőrzési Hivatalnál

1. „C” típusú kérdőívet kell kitölteni a következő munkakörökben:

- **főosztályvezető-helyettes és osztályvezető,**
- **ügymintéző.”**

(Kézirathiba)

A Magyar Közlöny 2001. évi 74. számában kihirdetett, a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet módosításáról szóló 120/2001. (VI. 30.) Korm. rendelet 2. §-a helyesen:

„2. § Az R. 6. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

» (6) A védelmi övezetben állandó emberi tartózkodásra szolgáló épület, valamint időszakos vagy átmeneti emberi tartózkodásra szolgáló létesítmény (a továbbiakban: létesítmény), így különösen oktatási, egészségügyi, üdülési célt szolgáló létesítmény — **ide nem értve a légszennyező forrás működésével összefüggő üzemi létesítményt** —, levegőterhelésre érzékeny, élelmezési célt szolgáló növényi kultúra nem telepíthető. « ”

(Kézirathiba)

MAGYAR KÖZLÖNY

KÜLÖNSZÁM

A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVE (1992. évi XXII. törvény)

A módosítások kihirdetését követően megjelent Magyar Közlöny különszám a Munka Törvénykönyvét már az aktuális, európai jogharmonizációs célú (2001. július 1-jén hatályba lépő) változásokkal egységes szerkezetben tartalmazza.

Ára: 728 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a Magyar Közlöny különszámot (A Munka Törvénykönyve) példányban
Ára: 728 Ft + postaköltség. A befizetéshez számlát kérek/csekket kérek. (A megfelelőt kérjük aláhúzni).

Megrendelő neve: _____

Megrendelő címe: _____

Dátum: _____

Alíírás: _____

Megrendelését küldje el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó postacímére: 1394 Budapest, Pf. 361.
Fax: 267-2780 vagy 338-4746. A kiadvány megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) és az elektronikus közlönnyboltban (www.mhk.hu/kozlonnybolt) is.

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című, A/4 formátumú, 376 oldal terjedelmű kiadvány.

A kötet a 2001. január 1-jétől hatályos, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény végrehajtására kiadott kormányrendeleteket tartalmazza, így a különböző gazdálkodók (a biztosítók; a betétbiztosítási és az intézményvédelmi alapok, valamint a befektető-védelmi alap; a befektetési alapok; a kockázati tőketársaságok és a kockázati tőkealapok; a Pénztárak Garancia Alapja; az egyházi jogi személyek; az ÁPV Rt.; az árutőzsde, az értékpapír-tőzsde és az elszámolóházak; az MNB; a magánnyugdíj-pénztárak; az önkéntes nyugdíjpénztárak; az államháztartás szervezetei; a hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások; a befektetési vállalkozások; az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyző pénztárak; a Magyar Államkincstár; illetve egyes egyéb szervezetek) beszámolóképzési, könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól, továbbá a felszámolás és a végelszámolás számviteli feladatairól rendelkező jogszabályokat.

A kézirat lezárva: 2001. április 2-án.

Ára: 2380 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

II. SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

TiszteltElőfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetlegesmódosítástszíveskedjeneklevélbenvagyfaxonmegküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízásonfizessékbe.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégek Közlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	(a Szociális és Munkaügyi Közlöny jogutóda)	
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	12 096 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
(az Ipari és Kereskedelmi Közlöny jogutóda)		Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Árunk az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György, Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2001. évi éves előfizetési díj: 48 720 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 84 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

01.1138 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.